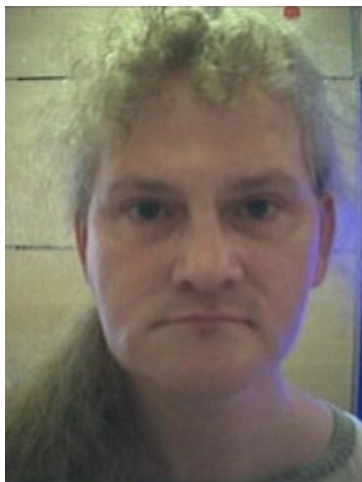

KRISTÓF MIKLÓS: MAGAMRÓL

Kristóf Miklós vagyok, 1955. április 15-én születtem du. fél 4-kor; akit érdekel, ebből kiszámíthatja a horoszkópomat. Nagyon érdekes rozettaminta rajzolódik ki a fényszögekből, olyan, mint a mandalaképeim. Életem első 3 évét intézetben töltöttem, a Szabadsághegyen, ami meghatározó élmény volt a számomra, mert az anyám csak fél évig lehetett velem, aztán idegenek neveltek, akik nem mindig bántak jól velem.

Szerintem már itt értek olyan behatások, amiket csak az ufonauták számlájára lehet írni, mert nagyon fura emlékképeim vannak ebből az időből. Pl. egy ezüsből és fehér csempéből álló szoba, ahol üveghengerekben embriók vannak, és én tudtam kommunikálni is velük, nem tudom hogyan, hiszen még akkor beszélni se tudtam! Valami telepátiaféle lehetett. 3 éves koromban aztán végre hazakerülhettem, a Dohány utca 26-ba (Budapest VII kerület) mert a nagymamám meglátta a fényképemet, és nagyon emlékeztettem a Dessewffy grófra, akinél hajdan szolgált (és lehet, hogy az ő unokája vagyok valójában, mert az igazi nagyapám kiléte mindvégig homályban maradt) szóval megtetszettem neki és végre befogadott. De nagyon fura gyerek lehettem, mert 5 éves koromban elvitetett a Hárshegyre, ahol 2 hetet töltöttem, és azt állapították meg, hogy 6 évvel haladom meg a koromat. Ott encefalográffal is vizsgáltak, és bár életemben először voltam ilyen helyen, minden ismerősnek tűnt, azt is tudtam, hogy a gép „a gondolataimat olvassa”.

59-ben született a húgom, így a nővéremmel együtt 3-an lettünk testvérek, és 7-en laktunk a kis kétszobás lakásban. Az egyik szobában a nagyszüleim, a másik szobában pedig mi 5-en, apu, anyu és a 3 gyerek. Amíg a húgom pici volt addig nem szerettem, mert kopasz volt, és nekem valami fura kopaszságfóbiám volt, erről az jut eszembe, hogy talán a kis szürkékre emlékezhettem, akik szintén kicsik és kopaszok. Az igazságot egy alapos regressziós hipnózis tárhatná fel. Aztán megszerettem, és attól kezdve mindig vele játszottam, minden fura dologomba bevontam, szegény nem is sejtette, mit honnan szedtem, csak rázúdítottam meglehetősen gazdag képzeletem minden szüleményét. Volt vele is valami rejtélyes telepátikus kapcsolat, például ugyanúgy álmodtunk, mindketten repültünk

álmunkban, még hozzá ugyanúgy: felhúzott lábakkal, amit átkulcsoltunk a kezünkkel. Olyan sajátos közös világot építettünk ki, amit kettőnkön kívül senki se értett. Ilyen jelenség az ikreknél szokott lenni.

Gyanítom, hogy nem véletlen születünk egy családba, már előző életünkben is ismertük egymást. Ilyen volt később a húgom lánya is, őt is szinte küldték mellénk.

A nővérünk egy egész más világ volt, ő volt az idősebb és tapasztaltabb testvér, rengeteget olvasott, és számunkra szinte felfoghatatlan dolgokról mesélt. Egy ilyen meséje volt, hogy hattyúk vontatta kocsin utazik a Vénuszra. Egy másik meséje az volt, amit kisgyerekként a kórházban élt át, erről részletesen írok az Ufomagazin cikkek közt: Ufonauta a kórházban címmel. Gyerekkoromban nagyon vonzott a Hold és a repülők. Állandóan ezeket lestem. Vajon kiket vártam? És persze féltem, ha egyedül voltam, rettentő lidércálmok gyötörtek.

6 évesen aztán beiratkoztam a Dohány u. 32 iskolába, és oda jártam egészen 69-ig. Furcsaságaimmal ott is kitűntem, és ott ismertem meg másodikban Huber László barátomat (akit itt-ott Mota néven emlegetek) és ettől kezdve szinte elválaszthatatlanok voltunk. Pedig a tanárok mindent elkövettek, hogy elkülönítsenek minket, mert veszélyes párost alkottunk. Különösen akkor, amikor felfedeztük a kémiát, ami egyik mániánk lett. No nem robbantgattunk, inkább az alkimia iránt vonzódtunk, de ott sem az aranycsinálás érdekelt minket, hanem az anyag misztériuma, az átváltozások, a rejtélyek, a titkos társaságok. A Lacinak megvolt a Főnagymágia könyve eredeti kiadásban, így abból merítettünk mindenféle misztikus dolgot. Kitaláltuk a kövek mágiáját, a varázslásokat, tisztára Roxfortban éreztük magunkat!

Így született meg az Uranita vallás ötlete is, amit először úgy képzeltünk el, hogy vegyük ki minden vallásból azt, ami jó benne, és gyúrjunk össze ebből egy új vallást! E vallás alapmottója ez volt: OMNIA AB UNO, OMNIA AD UNUM, azaz Mindenek az Egyből erednek, és Mindenek az Egy felé tartanak. Ez egy mantra is lehetne, kétszer is szerepel benne az OM, és az UNUM emlékeztet az OM MANI PADME HUM-ra is. Nagyon vonzott minket Egyiptom is, különösen a Hiren piramisának titka című könyv miatt, és láttuk a moziban a Fáraó című filmet. Prus a szerzője, ha jól emlékszem. Volt egy képregény: Az írnok és a fáraó. Aztán jött a Belfegor, avagy a Louvre fantomja, Fantomas, Némó kapitány, az Orion űrhajó fantasztikus kalandjai és persze a scifik, amiket úgy faltunk, mintha a régóta keresett és végre megtalált otthon hangjait hallottuk volna! Meghallottuk a Hívást, és a magunk módján válaszoltunk is rá! A Holdraszállást úgy lestük, mint a kinyilatkoztatást! Naná, de amit vártunk, azt mindmáig elkussolják, hogy tudniillik derék asztronautáink találkoztak a Holdon az idegenekkel, akik kerek perec megmondták, hogy a Hold foglalt, ne gyertek ide többet! Nos, ez az oka annak, hogy a Hold 40 évre lekerült az űrkutatás napirendjéről! Aztán volt az Asimov Alapítvány trilógiája, ami rögtön arra inspirált minket, hogy mi is hozzunk létre ilyen Alapítványt, és mentünk át mindent, ami megmentésre érdemes.

Ekkoriban fedeztük fel a matematika világát is, ami egy ártatlannak látszó kérdéssel indult: mi a parabola egyenlete? Mí, ipszilon egyenlő ixnégyzet? De hiszen az nem is úgy néz ki, a jobboldali ága felfelé megy, a

baloldali vizsont lefelé! Aztán rájöttünk a tévedésünkre, mínusszor mínusz az nem mínusz, hanem plusz, így a baloldali ág is felfelé megy! Na ezek után elkezdtek gyártani az egyenleteket és rajzolgattuk őket, számolgattuk, logarléccel persze, mert ez volt az akkori kor csúcstechnológiája, és füzeteket töltöttünk meg a függvények képeivel.

69-ben beiratkoztam a Bolyai János Híradásipari Szakközépiskolába, Bp. XIII. Váci út 21, és az eljövendő 4 évet itt töltöttem, Huber Laci pedig a Madách gimnáziumba járt, kémia-biológia szakra, így egy kicsit elszakadtunk egymástól, de nem nagyon mert még mindig nagyon sok időt töltöttünk együtt. Új mániánk a sakknylazás, a körönkorong és más játékok lettek, mi meg elköltöztünk a nagyszüleinktől a Dohány u. 28-ba, aztán 73-ban felvettek a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, ahol egészen 79-ig voltam. 76-ban kihagytam egy évet, mert úgy éreztem, túlvállaltam magam.

Ekkoriban a költészet került az érdeklődésünk középpontjába, verseket írogattunk, néha együtt is. Merre jár, merre jár, a vaskeblű vasmadár, hogy hal meg az, kire vas-útján rátalál?

No és a **Kvadromatika** is ekkor született meg. A csirái már 73-ban megvoltak, sőt 72-ben született meg a *kvadron* név is, az oszcilloszkópon kirajzolható Lissajoux görbét neveztem így. 75-ben aztán már elkezdtem részletesen is kidolgozni a Kvadromatika alapjait, erről szól a Kvadromatika 75-ben című rész. 76-ban aztán megszületett az igazi kvadron is, és úgy melleleg a Vera is, a húgom lánya.

79-ben aztán úgy fejeztem be a BME-t, hogy nem diplomáztam. Valahogy rájöttem hogy nem ez az én utam. Jártam egy évig a Telefongyárba, de ott is a Kvadromatika kidolgozásával ütöttem el inkább az időt, így aztán nem is csoda hogy végül elküldtek. Kár, mert ott volt számítógép, és már nagyon közel jártam ahhoz, hogy felfedezzem a Mandelbrot halmazt, Mandelbrottal egyidőben. 80-ban a Síp utca 17-be költöztünk, de a Dohány u. 28 is megmaradt nekem. 81-ben még tettem egy kis kísérletet a Híradástechnika szövetkezetnél, de ott is csak 3 hónapig bírtam, aztán végleg saját útra tértem: felfedeztem a Pentagondodekaédert! Na ezt se az ujjamból szoptam, akkor volt a Rubik Ernő pályázata, amire be lehetett küldeni mindenfélét, és a Huber Laci noszogatótt, hogy csináljunk már valamit, nem igaz hogy nem tudunk valami szuper dolgot kiagyalni, annyi blúba belefeledkeztünk, mért pont ez ne menne? Mi is tekertük a kockát rendesen, hát tulajdonképpen teljesen magától adódott az ötlet, hogy ha a kockát meg lehet forgatni, akkor a többi platóni testet is, mért ne? Először az ikozaéderre gondoltam, az volt a kedvencem, nem véletlen, mert Kisfaludy György szerint a lélek is ikozaéder formájú, de aztán elvetettem, mert nem tetszett a végeredmény, és akkor rájöttem, hogy a kocka igazi testvére csakis a dodekaéder lehet, mert ez a másik test, ahol egy csúcsban 3 él fut össze (a tetraéder is ilyen, de azt meg túl szimplának találtam).

Szóval a Dodi. Egy bő hónap alatt megcsináltam a működő modellt, és aztán nem adtuk be a pályázatra! Az apám ugyanis végre felfigyelt arra, hogy mivel piszmogok, és elvitt a bűvészboltos barátjához a Bartók Béla útra, aki kerek perec megmondta, hogy eszünkbe ne jusson beadni, mert el fogják sikkasztani és majd a saját nevükön hozzák ki, hanem irány a Szabadalmi Hivatal és azonnal védessük le! Így is tettünk, mintavédelmet kértünk rá,

aztán a ráakadtunk a Skála Coop kis irodájára, ahol Rényi Gábor fogadott minket, és rögtön meglátta a nagy lehetőséget, azonnal felkapott minket, és az Innovációs Bank segítségével meg a Mátraplast szövetkezettel megvalósítottuk a gyártást.

Sajnos elkéstünk. Nem sokat, csak pár hónapot, de ez egy találmánynál sorsdöntő. Először is összehoztak minket dr. Szlivka Ferencsel, akinek egy hónappal korábbi leírása volt, így a kettőnk szabadalmából csináltak egyet, de ez is késő volt, mert az amerikai játékkirály, Uwe Méffert több korábbi szabadalommal is rendelkezett, kiderült hogy a világon öten csináltuk meg a Dodit, és volt, aki már februárban előrukkolt vele, így az övék lett a játék, minket teljesen kizártak. A gyakorlati részét csak nekem sikerült megoldani, igaz, egy valaki csinált fából modellt, de a többiek csak rajzokkal rendelkeztek. Nekem viszont sikerült forgatható példányt készíteni, méghozzá papírból, mind a 63 darabját külön műgonddal kiszerkesztve. Itt vettem hasznát rendkívül fejlett térérzésemnek és a háromdimenziós trigonometriának, no meg annak hogy már 71-ben csináltam poliéder modelleket, és ezeket afféle uranita szent tárgyaknak tekintettem. A Dodi végül azért készült el, mert Méfferték csak 82-ben jelentkeztek, akkor már elkészültek a szerszámok, és egy pár ezer darabot legyártottak. Ezek ma a játékpiacon igazi ritkaságainak számítanak. Mi meg kaptunk százezer forint előleget, ami végül az egyetlen pénznek bizonyult.

A Dodi kudarca után az apám még évekig próbált különféle játékokat csinálni (Furfangos Vuk, Dobó Dodi, Csilicsali Fogócska, Körbögő – különféle golyós játékok), de végül is rájöttünk hogy a vénuszi nyár elmúlt (egy régi scifiben a Vénuszon 8 évig felhős az ég, és tél van, aztán két hétre eloszlanak a felhők és kivirágzik minden, életre kel a bolygó, de aztán újra jönnek a felhők újabb 8 évig, és minden visszasüllyed a téli tetszhalott állapotba), és bizony új dologba kell kezdeni!

Ekkor, 85-ben, újra beiratkoztam az egyetemre (Huber Laci nagy unszolására, eredetileg ő is jönni akart, de aztán nem tudta megoldani az anyagiakat) ezúttal az ELTE fizikus szakára jelentkeztem. Lám, erre volt jó, hogy a BME-n nem diplomáztam, mehettem újra egyetemre! 80 óta kínlódtam az éter elméletével (TIP-teória, Tér-Idő-Plazma) és rájöttem, hogy azért nem haladok, mert nem ismerem a szaktudományokat, nosza, elkezdtem pótolni a hiányokat! Még a Marx Györgyöt is felkerestem egyszer, azzal hogy a fizikának vannak fehér foltjai, de elküldött azzal, hogy naponta tízen keresik fel ezzel, így rájöttem, hogy fel kell venni a kesztyűt, oké, akkor tanulunk, és majd csak előbbre jutunk! Így is ment 89-ig, aztán összeomlott minden. Naná, jött a rendszerváltás, és rájöttem hogy ez sem az én utam! Ekkor már sok ezoterikus könyvet olvastam, és rájöttem, hogy az igazi út erre vezet. Úgyhogy 93-ban, sok meddő kísérlet után búcsút mondtam az ELTÉ-nek is, és most már teljesen magamban haladtam tovább. 92-ben meghalt az apám, és a Huber Laci elköltözött a Nyár utcából a Káposztásmegyer 2 lakótelepre, így meglazult a kapcsolatunk. Ő felfedezte magának a csoportelméletet, és a CYCYS nevű teóriát dolgozta ki, amibe itt-ott belemozdultam én is, de a lényegi közös munkánk véget ért, külön utakra tértünk. Nem beszéltem még a festészetről, ezt 73-ban kezdtem el, a Bolyais társaim inspirálására, először vízfestékekkel majd olajfestékekkel, aztán a zománcfesték mintáiban felismertem a Mandelbrot halmaz teljes formavilágát, ráéreztem hogy ez egy új világ kapuja, ezt próbáltam nagyban is

megvalósítani, de nem sok sikerrel. Salvador Dalí volt a kedvencem, és a szürrealisták, de a többi izmus is érdekelt. Itt is az álmok és a fantázia világa vonzott. Akkor még nem volt ismert Boris Vallejo és Jim Warren, akik a fantázia igazi festői, így itt is magamra kellett hagytatkoznom. Elméleteket dolgoztam ki arra, hogy hogyan kellene festeni, de végül nem valósítottam meg. Na persze, a komoly festészethez kemény anyagi ráfordítás is kellett volna, és itt se szívesen álltak szóba azzal, akinek nincs főiskolai végzettsége, szóval a festés is kedvtelés maradt, számtalan blúim egyike. Komolyabban csak a 90-es évek után kezdtem el festeni. Az igazán jó képeim pedig csak 2000 után születtek meg. 2001-ben kaptam meg a Reiki 1 beavatást, ez látványos változást hozott a stílusomban, megszülettek a Reiki-energiával feltöltött képek! Mandalákat már 71-ben csináltam, kis 4 centi átmérőjű korongokat filctollal, ez volt a körönkorong, ezekkel a korongokkal bizonyos játéktáblákon játszottam. Szerettem volna jobbat kitalálni, mint a sakk. Született is néhány jó ötletem, pl. a Kvakk, ami a Conway-féle életjáték változata két személyre, úgy hogy vannak döntési pontok is, ahol én határozom meg, hogy ott szülessen-e sejt vagy ne. A Pliccs-Placcs hatszögletű táblán zajlik, 96 mezőn, vagy a mini változatban 54 mezőn, és piroskék korongok kellene hozzá. Ha a letett korongnak 2 vagy 3 ellenséges szomszédja van, akkor meg kell fordítani és az ellenségé lesz. Amikor betelik a tábla, megszámloljuk, kinek hány korongja van, az nyer, akinek több van. 97-ben leszázalékoltak, pszichiátriailag, pedig a valódi bajom, a fülpatogás igazi neve tinnitus, és nem hallucináció, hanem a Corti-szerv megbetegedése, amit egész másként kell kezelni. De legalább kaptam pénzt, 9000 Ft-ot, addig egy fillért se láttam, és ez ma is csak 24000 Ft.

97-ben halt meg Huber László is, pont akkor, amikor a kislánya, Hajni megszületett. Arra gondolok, lehet hogy ő az, csak megváltozott formában?

A Szandi (akinek a versei itt is olvashatók) összehozott a Molnár Lászlóval, a Kőre hullt mag című írásomat mutatta meg neki, ez annyira hatott rá, hogy rögtön adott nekem 30 ezer forintot, csak aztán megszakadt a kapcsolatunk.

98-ban megismerkedtem a Soteria alapítvánnyal, ahol végre felolvashattam a verseimet, és megismerhettem sok érdekes embert. Itt sokáig tanítottam a festészet módszeremet. Itt összefutottam azzal a Gombos Gáborral, akivel 88-ban a kritikus sejtautomatát csináltuk, ő most a PÉF (Pszichiátriai Érdekvédelmi Fórum) elnöke.

2003 decemberében megvilágosodtam, egy 18 éves írásom alapján felismertem az áramló étert leíró Einstein-egyenletet, és végre feketén-fehéren bebizonyosodott, hogy az éterelmélet és az Einstein-elmélet közös nevezőre hozható, ez a Béta-metrika, ami nem más, mint az áramló éter által létrehozott Galilei-transzformáció keltette metrika. Ha erre megoldjuk az Einstein-egyenleteket, egyszerű kritériumokat kapunk az éterre, pl. $\text{divgrad } \beta = 0$ és $\text{rot } \beta = 0$, de szerepelnek még más egyenletek is. Az áramló éterben való mozgás nem más, mint hangterjedés áramló közegben, és így a mechanika teljes mértékben visszavezethető a hangtanra!

A kvantummechanika nagy felismerése az, hogy minden test egyúttal hullám is, méghozzá önfenntartó hullámcsomag, és a mozgását a közegre felírt diszperziós reláció határozza meg. A rugalmas folyadéknak felfogott éter diszperziós relációja meglepő módon a relativitáselméletből ismert képleteket

adja, és így rögtön világossá válik, hogy mért pont ezek a képletek szerepelnek a relativitáselméletben!

Tehát a relativitáselmélet azért igaz, mert van éter, nem pedig azért, mert nincs éter! A Michelson-Morley kísérlet negatív eredményének az a magyarázata, hogy az interferométer maga is az éter hullámcsomagja, így a mozgás során pont úgy torzul, hogy kiejtse a várt effektust! Tehát az éter huncut, úgy viselkedik, mintha nem lenne! De azóta már sikerült kimérni az éterhez képesti sebességet, méghozzá az Univerzum háttérsugárzása alapján! Ez az ötödik tizedesjegyben kis eltérést mutat, ami arra utal, hogy a Naprendszer a Leó csillagkép irányába mozog 365 ± 18 km/s sebességgel.

Tehát íme, megvan az abszolút koordinátarendszer! (George Smoot) Csak éppen egy műholdhálózat kell hozzá, nem elég egy földi laboratórium! Laborban kimérték már 300-szoros fénysebességet is, ami az éterelmélet alapján egyszerűen magyarázható: a rugalmas közegben terjedhetnek $v > c$ hullámok is, csak ezek gyorsan lecsillapodnak, tehát a tachionok virtuális részecskék. Na, ez volt 2003-ban, de aztán egy azóta is megoldatlan problémába botlottam: a forgó fekete lyuk Kerr-metrikájára nem igaz a rotációs paraméter $a = 0$, hanem ott van rotáció is, a forgó fekete lyuk a téridőt is magával forgatja! Ezt nem sikerült beilleszteni a Béta-metrika teóriájába.

Ez egyelőre nyitott kérdés. Nem tisztázott még a gravitáció és az elektromágnesség közti kapcsolat sem, bár nagyon érdekes analógiák vannak, egy csomó mintha-elmélet. Valami még hiányzik a képből.

2004-ben az Ildi segítségével megkaptam a Reiki 2 beavatást is, ezzel tudok távolról is gyógyítani. 2005-ben megismertem Nagy Juditot és a Belső Út klubot.

Aztán újabb törés: 2005 nyarán meghalt az anyám. Így a lakásom sorsa is kérdésessé vált. Most egy köztes állapotban vagyok, talán most válik el a régi és az új energia. Ez már a Kryon által megjósolt nagy tudatváltás kezdete, ami 2012-ben éri el a tetőpontját.

Most 2007 májusában elvégeztem az Agykontroll tanfolyamot. Ezzel egy új korszak kezdődik az életemben. Mostantól kezdve pozitívan állok a dolgokhoz, és mindenre úgy tekintek, mint egy nagy kaland kezdete. A karmának nincs humorérzéke című könyvből megtudható, hogy az élet egy játék, és milyen szabályok szerint kell játszani. A tudatalattink mindent szó szerint megvalósít, amit beléplántálunk. Aki bűnről, betegségről és halálról fantáziál, az ezt vonzza be az életébe. Ezek csak illúziók, az igazi élet nem erről szól! Isten szándéka az, hogy boldogságban és bőségben éljünk. Ha a tudatalattinkat elárasztják a tudatfelettiből (az isteni énünkből) származó tökéletes ideák, akkor megvalósul életünkben a jólét és a boldogság. Amiben hiszünk, az valósul meg.

Végül még a céljaimról szeretnék írni. Mindenekelőtt szeretném megteremteni azt az anyagi bázist, amire felépíthetem a világomat. Szeretnék segítőköt találni. Ha felajánlom minden érdememet az Univerzum javára, akkor az Univerzum támogatni fogja a céljaimat és minden jót meg tudok valósítani.

Szeretnék létrehozni egy gyógyító centrumot, ahol agykontrollt végzett emberek gyógyítanak. Ennek Alfa Karitás lenne a neve. Eléremek, hogy az

orvosok és a pedagógusok is ingyen végezhessek el az agykontroll tanfolyamot. Ez a két embertípus van, akikre a társadalom épül. Mert amilyen a ma oktatása, olyan a holnap társadalma. Az egészségügyből biznisz lett, nyomtatják az újabbnál újabb külföldi gyógyszereket, rajtunk kísérleteznek, pedig a helyes táplálkozással és életmóddal sokkal többet el lehet érni. Az emberek zöme ma szenved, nem érzi jól magát. A testi, lelki és szellemi egészség mindennek az alapja. Ezen segítene az Alfa Karitás. Megtanítanánk ingyen a rákos és leukémiás gyerekeket a módszerre, hogyan gyógyítsák meg magukat. Meg persze mindenkit, akinek erre szüksége van.

A babcsíráztatás-kísérletek egyértelműen bizonyítják hogy a gyerekek sokkal fogékonyabbak a módszerre, sokkal jobban elsajátítják, mint a felnőttek, de tény az is, hogy öregek is képesek megtanulni, és csodás gyógyulásokat elérni! Nem elég az öregeket otthonokba bedugni, meg kell őket tanítani arra is, hogy hogyan legyenek a saját sorsuk urai, nem pedig elszenvedői!

A régi időkben az öregek voltak a bölcsek, ők értették az elődeink praktikáihoz, ismerték a titkokat, a gyógyfüvek erejét, az ima hatását, mindent. Ma az öregek gyámoltalanabbak, mint a gyerekek.

Aztán szeretnék megtanulni sokmindent, főleg az ezotéria területén, de szeretnék végre anyanyelvi szinten bánni tudni az Einstein-tenzorokkal is, és a húrelmélettel is, meg az új fizika megannyi csodáját is meg akarom ismerni. Mert azért fű alatt a tudósok is tudják, mi az igazság. A sorok közt ott van, csak el kell tudni olvasni.

Régi adósságom a kémia és a biológia megfelelő szintű ismerete, ugyanígy a társadalom-tudományok és a filozófia is, meg főleg a pszichológia. Jungnál sem állt meg az élet, azóta nagyon sokat fejlődött ez a tudomány is, pl. kvantumpszichológia. És akkor ott van a mágia és a varázslások is, vagyis megint be kell iratkoznom a Roxforti Egyetemre! Harry Potter mellett tanulhatom a mágikus praktikákat! Aztán van az ásványtan, a geológia, a csillagászat, nem nyugodhatok bele, hogy nem tudom, hol van az Aldebaran! A kvadromatika mindezen dolgok szintézisét jelentené. Legalább olyan szinten kell ezt művelni, mint a Szintézis Szabadegyetem! Egy új centrumot kell létrehoznom, amely nem a többi rovására, hanem azokkal karöltve működne. Aztán a matematika megújítására is szükség van, az elefántcsont-toronyból le kell végre hozni a hétköznapi halandók szintjére.

Nem lehet hogy a XXI. század gyermekei úgy éljenek, hogy fogalmuk sincs, ki volt Cantor vagy Birkhoff! A gyerekeket egész más módszerrel kell tanítani, úgy hogy a bal és a jobb agyféltekéjük is fejlődjön, ezzel létrejönne egy olyan nemzedék, amely számára a csodák mindennaposak, a teremtmő képzelet mindent megvalósít, amiről mi csak álmodtunk. Végso soron azt a nagy szellemi átalakulást akarom előmozdítani, amiről Kryon is beszél, és 2012-ben fog megvalósulni. Nem más ez, mint Fény-Munka, ahogyan Barbara Ann nevezi.

Az isteni fényt akarom terjeszteni. Az Uranita vallás eredeti célja is ez lenne. Ahogyan Asimov megírta az Alapítványban: a zűrzavar, a barbárság idejét akarom lerövidíteni, hogy létrejöhessen egy egészségesebb, teljesebb nemzedék, amely már képes arra, hogy kilépjen a Világmindenségbe. Hát, itt tart ma az életem, 2007. július 10-én.

Utóirat 2007. 11. 25: Hát az igazi kaland még csak ezután kezdődött az életemben! Visszataláltam Jucushoz (Nagy Judithhoz), a Belső Út Ezoterikus Klubba, ami immár új helyen van, a IV. Rózsa u. 12-ben, és elkezdtem a spirituális önfejlesztő tréninget, amit azóta is csinállok. Ez jelentős fordulatot hozott az életembe, végre újra minden hepi és csodálatos. Vannak még megoldatlan helyzetek az életemben, de már nem félek tőlük, tudom hogy meg fogom tudni oldani őket. Péntekenként van klubfoglalkozás, nem hagynék ki egyet se, mert jelentős változások vannak. Mi már a 2012-es nagy fordulatra készülünk, és szeretnénk az emberiséget felemelni. Nekem ez nem újság, mindig is erre törekedtem, csak az eszközeim és a megközelítési módom volt más. Eddig a technocivilizáció vívmányaira koncentráltam. De rájöttem, hogy van közvetlenebb út is: a spirituális út, a szellemtudományok, a tudatos teremtés a gondolataink által. Persze ha belegondolok, ezt is régóta művelem már, például 1986-ban vártam az atomháborút, aztán valóban lett valami: Csernobil, de ezzel a Pusztító Hatalmak be is érték, nem lett ennél rosszabb. Azt mondtam, hogy ha megérjük 1987 január elsejét, akkor a világ kegyelmet kap, és nem lesz többé atomháború. Nem is lett! Valamennyi beígért világvége elmaradt, az 1999-es éppúgy, mint a WTC elpusztítása utáni világháború lehetősége. 2003-ban a Nibiru bolygó járt errefelé, akkor is kataklizmákat jósoltak, lett is árvíz meg cunami, nagy pusztítások voltak, de nem lett világkatasztrófa. 1990-ben jött be hozzánk az Agykontroll, azóta kísérleteztem az időjárás változtatásával, esőt csináltam vagy állítottam el, aztán 2002-ben a nagy árvíz megmutatta, hogy nem jó belebabrálni a természet rendjébe, nem azért mert nem lehetséges, hanem mert felborítjuk az egyensúlyt. Ahogy Huber Laci mondta: a beavatatlan beavatkozik. A beavatott tudja, hogy minden a lehető legjobb, ezért a beavatkozás dőreség. Meg is kaptam a karmikus leckét: a tavalyi tűzijáték nagy vihara engem is telibe kapott, de túléltem, sőt semmi bajom nem lett, na ha ezt túléltem akkor mindent túléllek, mondtam, és azóta úgy is van, még egy megfázásom sincs, letettem a betegségeket, már nincs szükségem rájuk. Tavaly a Mátraplast utódvállalata felfedezte a raktárban porosodó Dodi-szerszámokat, és egy véletlen folytán megismertem a vállalat vezetőjét, Nagy Antalt, aki elhatározta hogy újra gyártani fogja a Dodit. Azóta eltelt egy év, és már van működő modell, lehet hogy felszárnyal még a Dodi a porból? Jó lenne, mert a Rubik-kockának is most van a reneszánsza, újra rendeznek kockaforgató versenyeket. akkor a sokkal jobb és szebb Dodi miért ne lehetne piacképes termék? Amióta a Jucushoz járok, az életem 180 fokos fordulatot vett, minden jó, és egyre jobb lesz. Még munkát is kaptam, így 24000 forintos nyugdíjamat megduplázom, eddig is megéltem, mindenki azt kérdezi hogy hogyan csinálom hogy még kölcsönöket is tudok adni, fizetem a rezsit, az ebédet, és még félre is tudok tenni, könyveket veszek, egyszerűen úgy élek mintha gazdag lennék, és még jól is érzem magam, hát ez az, ennyit jelent a pozitív gondolkodás! Az ember a saját élete teremtményévé válhat! Ezt szeretném megtanítani az embereknek. És még annyi mindent! Most örületesen felpörögtek az események, reggel 5-től éjjelig csinálom a dolgomat, könyveket írok, amiket egyenlőre a MEK-be teszek fel (Magyar Elektronikus Könyvtár), de 6 év után újra megtalált a Gazdag László, aki több könyv szerzője (A relativitáson túl, A homályos zóna, A teremtés titka, A világűr meghódításának első 50 éve), és felajánlotta hogy adjunk ki egy közös könyvet. Ez a Bölcsélet vége – Az éter konzisztens elmélete, amit már elküldtem neki, és kíváncsian várom a folytatást. De addig se tétlenkedek,

írok a Dodekaéder forgáscsoportjának mátrixreprezentációjáról éppúgy, mint a harmadfokú egyenletek megoldásának módszereiről, a Multiverzumról, előadásokat tartok a Belső Út Ezoterikus Klubban, a tudatos teremtről, és a nevünkben rejlő sorsunkról, ami egy teljesen saját módszer, és az Atahori nyelven alapul, ezt a nyelvet már 20 éve kapom az égiektől, így jönnek nekem az üzenetek, például JUDIT = Jenna Ultima Dharma Inla Tienda = A Végtelenből Eredő, A Jelenben Rejlő Isteni Törvény, ez Jucus igazi neve, és sorsa,

SHIRA = Szienta Holla Inla Rita Amma = Az Eredendő Isteni Rendben Rejlő Teljes Tudás, ez volt a régi nevem 73-ban. Aztán szeptember 19-én megjött a Péter a klubba, aki egy egészen új világot teremtett. Nem kevesebb célja van, mint hogy létrehozza azt a csoportot, amely 2012-ben felemeli az emberiséget, és lehetővé teszi a dimenzióváltást. ehhez 1440 ember kell, akik egy sajátos hierarchiába szerveződnek. Jucus lenne az egyik vezető. Az Egységsszellemet kell megteremteni. Azóta pörögtek úgy fel a dolgok, amióta ő jött. Ő a Krisztusi Szeretetenergia képviselője, ezzel gyógyít. Úgy nevezi ezt az energiát, hogy KRINTA, ez nálam azt jelenti, hogy Karma Rita Inla Naila Tienda Amma = Az Isteni Végtelen Forrásból Eredő Isteni Rend, Tudás. A klubban eddig még nem tapasztalt mértékű szeretet van, egymást ölelgetjük, ilyet még az életben nem tapasztaltam. Ha ez a Krinta, akkor ez nagyon jó dolog. A Péter azt mondja, hogy a Reiki meg lett haladva, lejárt az ideje. De hát szerintem még nem, sok embernek a Reiki is elég magas szintet jelent, épp olyan dolog ez mint a matematika, van akinek az egyszeregy is magas, mint Röfinek a stelázsi, én meg tenzoranalízissel és Fí-algebrával játszadózom ugye, szóval minden szintnél van nagyobb szint, nekem meg a kategóriaelmélet magas, Gödellel még valahogy elboldogultam, de a mai matematika sötét fekete mágia nekem, te jó isten, ha én így vagyok vele, akkor mit szóljanak szegény földi halandók, akik még olyanról hogy Hilbert-tér, a bűdös életben nem hallottak?! És ha már a Pétereknél tartunk, okvetlen meg kell említenem a Borospetyát, akit 1986-ban ismertem meg, és neki a Fibonacci-világ a szíve csücske, matekot tanít magántanítványoknak, és ő is szinte a nullából él meg, minden érdekli a jógától kezdve a matekon keresztül a politikáig, ő is járt velem a Soteriába, ott tanított jógát és Fibonacci-világot. Az a baja hogy túl szerény, nem meri publikálni a dolgait, pedig sokan tanulnának belőle. Mivel ő matek tanárit végzett, jól tud tanítani, ebben előttem jár, én bizony egy didaktikai katasztrófa vagyok, Huber Laci szerint úgy írok mint aki monológot mond, amit rajtam kívül senki nem ért, pedig a továbbadás mindennél fontosabb. Hát eddig csak a Kvadromatika 75 és a Kvadromatika 76 van begépelve, úristen, hol van még a 77, 78, 79, 80, szinte minden év új fordulatot hozott, és ahogy én megfogalmaztam a dolgokat, az tényleg olyan, mintha a földönkívüliek nyelvét beszélném, hogyan magyarázzam el, mi az a Bin Mezodron, a Vertikális Andron, a Transzlonnar, vagy a Hess-Glab világ? Kinek magyarázzam, a csecsszopónak, akit most vettek le a mellről?! Ki ért meg engem? Ilyenkor értem meg a Jucus és a Péter tanácstalanságát, teljesen reménytelennek érzik a helyzetet, és amit ők akarnak, az még érthető az átlagemberek számára! De amit én művelek, azt jó ha két ember megérti! És nekem milliókat kell tanítanom! Más már csüggedten leejtené a kezét, és hagyna mindent a jó búsba! De én nem adom fel, nekem a tánc még csak ezután kezdődik! 52 éves vagyok, és még újabb 52 évig művelni akarom a

tant, mért ne, Szepes Mária is elballagott a 99-ig, remélem sikerült mindent továbbbadnia, nem ment el tele bőrönddel, mint Bartók Béla.

Íme, így telik el egy napom: Reggel fél nyolckor ébredek, gyorsan leirom az álmomat, már amire emlékszem, aztán 8-kor indulok a munkába, biztosítási brókercégeket keresek meg, szerződéseket és más papírokat viszek ide-oda, ez eltart délután 2-ig, aztán megyek az ebédemért a Dohány u. 20-ba a Nyugdíjas klubba, ahol mostanában rendszeresen van valami buli, zenés táncos összejövetel, az öregek olyan szépen táncolnak mint a fiatalok, hiába na, az évek nem búcsúznak, utána megyek haza ebédelni, aztán irány a Jucus-klub, ahol szerdán a tréning van, pénteken meg a klubnap, előadásokkal és meditációkkal, egyre érdekesebb és izgalmasabb, nem hagynék ki egy alkalmat sem, lehet hogy fél 11-ig is ott vagyok, szerdán még maradok a tréning után a Jucusnál egy kicsit beszélgetni vele, próbálom viszonzni a szeretetét és a jóságát, aztán haza, még eszem egy kicsit, aztán magnóra mondom a benyomásaimat, majd az éppen aktuális matek problémát veszem elő, és végül Domján Laci meditációval zárom a napot, majd alszom – ha hagynak! Mert könnyen lehet hogy reggel ötkor azzal ébredek hogy okvetlenül a harmadfokú egyenletek gyökeinek mátrixreprezentációjával kell foglalkoznom, na ezzel el is megy a reggel, akkor már nem fekszem vissza, aztán jön hozzám az Ibolya, akinek én vagyok az egyetlen lelki támasza, most neki is válságba került az élete, aztán ha tudok, olvasok, elmélkedek, reggeli meditáció, tükörgyakorlat (a tükörben a saját szemembe nézve pozitív kijelentéseket teszek), majd délben megyek az ebédért, amit elviszek a hűgomnak is, aki most végezte el a Rendszerinformatikai iskolát, persze kitűnőre, most kapott is egy jó munkát, olyat amelyet szeretne, na látod, szívem, csak akarni kell és minden megvalósul! A Nyugdíjas Klubban tudok internetezni, ekkor írom a leveleimet, és teszem fel az itthon megszerkesztett új anyagokat. Ebéd után pihenek, majd délután géphez ülök, és írom az éppen aktuális témámat, ez lehet hogy eltart estig. Néha jönnek hozzám, őket szeretettel fogadom, mindenkinek azt adom, amit szíve kíván, senkit se terhelek olyan dőre dolgokkal mint a panaszkodás, vagy a fecsegés, mindenkinek arról beszélek ami őt érdekli. Már régóta készülök arra, hogy valami komolyabb fórumon tartsak előadásokat. Még az is lehet hogy egyetemi tanár leszek. Sok mesélnivalóm van. Két példaképem a Kisfaludy György és a Paulinyi Tamás, az ő nyomdokain szeretnék haladni én is. Létrehozni egy olyat, mint a Szintézis Szabadegyetem, vagy az Universitas Universii. Még lehet hogy az Ufomagazinba is fogok újra írni. Vannak új témáim. Például a Multiverzum, és annak kvadromatikai változata. De a leginkább könyveket akarok írni. Ezeket egyelőre a MEK-be teszem fel. Van amikor a Sloane katalógust gazdagítom néhány új sorozattal. Ez azért jó, mert világszerte ismerik és olvassák, és így a nevem már ismert lett egy nem is nagyon szűk körben. Most keresek más angol fórumokat, ahol matek és fizika cikkeket lehet publikálni. a geocities.com például jónak tűnik, meg kell tudnom, hogyan lehet oda írni. Ehhez persze jól kell tudni az angol nyelvet, na akkor irány a tanulás. Tanulok még németet, franciát, japánt és szanszkritet is, meg még ki tudja mi mindent. Kéne egy jó mester. Jucus persze nagyon jó mester, nagyon örülök hogy újra rátaláltam, de mindent ő se tud. Matekkal például nem nyaggathatom, az a mumusa. Ja és a fórumok. Most újra írok az Origó Fórumra, néhány topikra, megvannak még a régi jó ismerősök, nagy szeretettel fogadtak, ami szokatlan, mert

valljuk meg, az átlagos stílus elég arrogáns, én pedig próbálom meghonosítani a zsiráfnyelvet. Nem könnyű vállalkozás. Azon kevesek közé tartozom, akik merik vállalni a saját nevüket, mert soha nem írnak olyat amit meg kéne bánni. Je ne regrette rien, hogy drága jó Edith Piafot is idézzem. Nem bánok semmit sem! És ha már itt tartunk, a zene a másik nagy csoda, ami végigkíséri az életemet, hát nem érzem úgy hogy becsuk a bolt és végleg ki vagyok rekesztve belőle! Csináltam is saját zenét, hát elég rémületes dolgokat is sikerült létrehozni, de akad köztük jó is, van zeneszerkesztő programom. A Commodore 64-gyel lehetett nagyon jól zenélni, matematikai zenétet konstruáltam, a kedvencem a Liza Breki 23, aztán amikor meghallottam hogy van olyan zenész hogy Art Bréki, sikítva röhögtem, na, én is jó nevet választottam! Még megérem hogy CD-t adok ki? Na itt is megvan a példaképem, Srí Chinmoy, aki nemrég halt meg, hát ő is elment, de a szelleme velünk marad, 1931-ben született ha jól emlékszem, na ő egy nap zenél, fest, meditál, tanít, és még ki tudja mi mindent csinál, volt olyan hogy egy nap 16000 festményt csinált, a tanítványai adogatták a keze alá a papírt, na ez a nem semmi mutatvány! 1991-ben a Manuella tanította nekünk a Srí Chinmoy dalait, azóta is örömmel hallgatom őket. A többi nagy tanítóm Száti, Xéna, Míla, Lao Ma, és a protektám, Tannajnariolla, becenevén Tanni, akiktől nagyon sokat kaptam. Ching Hai, és Srí Mataji Nirmala Dévi is sokat adott. Amúgy nekem minden teremtet lény a mesterem és segítőm. Nincs ellenségem, mindenkit szeretek és elfogadok. a tanaimat nem arrogáns módon, erőszakkal adom tovább, hanem szelíden, az úgynevezett Suttogó Módszerrel. Engedem, hogy ők maguk fedezzék fel az igazságokat. Nem kinyilatkoztatom őket, hanem apránként adom tovább. Na persze a Kvadromatika eddig megírt részei nem ilyenek, mert még a továbbadás kétségbeesése hajtott, én is úgy éreztem hogy nincs idő, a világ rám vár, és emberek millióinak kell szenvednie, ha én elmulasztom a kötelességemet. Rosszabb mint a pokol, szembenézni azokkal, akiknek az élete miattam ment tönkre! Jucusék most pontosan ugyanezt élik át! Úgyhogy nagyon is együttérzek velük, és minden erőmmel segítem őket. De én már tudom, hogy van még idő, minden időben van, ennek így kell lennie, a karma törvényének teljesülnie kell. A vákuumenergia és a vízhajtású autó ideje még nem jött el, korai lenne. Megvan az ingyen energiának is az ára, lehet hogy nagyon súlyos ár az, állítólag a Mars is azért halt ki, mert túl nagy energiákat vonzottak le, és a bolygó elveszítette a légkörét. Megvan tehát a nagy Memento Mori! Ezért nem haragszom azokra, akik ellenzik az étet, a vákuumenergiát, ők a világot féltik a túl nagy megterheléstől. Az étterrel nem lehet játszani, elég egy tollal megcirógatni ahhoz hogy szupernovák robbanjanak, és galaxisok tűnjenek el! A Régiek tudták ezt, az alkimia azért volt mindig is titkos tanítás. Most éppen Louise L. Hay meditációját hallgatom, Balogh Béla interpretációjában. Az élet végtelen körforgásában, ahol most vagyok, minden teljes, egész és tökéletes. Egy vagyok a Hatalommal, amely létrehozott. Az Univerzum határtalan gazdagságából korlátlan mennyiségben részesedem. A jólétre törekszem mind tudatosabban, és íme, bevételeim egyre gyarapodnak. Az élet ajándékait kegyesen fogadom. Az egészséget és a szabadságot választom. Ma úgy döntöttem, boldog vagyok. Világomban minden rendben van.

1997-ben ismertem meg a Kriszt, úgy látszik a sors vele kárpótolt a Huber Laciért. Neki a karate és a Tarot kártya a szíve csücske, ő honosította

meg, hogy minden évben megünnepeljük a Halloweent. Szereti a Harry Pottert, és a Gyűrűk Urát, amit már a Huber Lacival is nagyon szerettünk, nekünk is megvolt a magunk kitalált világa, Agramandor. A húgom lánya, a Vera a Csillagok Háborúján nőtt fel, az volt az élete nagy eposza, ami azóta újabb 3 epizóddal bővült, ami szerintem nagyon jó, nem értek egyet azokkal akik lekeveslik a Baljós Árnyakat, vagy a Klónok Támadását. A 3. epizódot még nem láttam. A Vera most ment férjhez, augusztus 18-án, nagyon szépen sikerült az esküvő. Sok kép készült róluk, úgy kezelték őket mint valami híres sztárokat. A húgom, a Mari a számítógépes játékokat szereti, az olyanokat mint a Heroes, vagy a Might and Magic. Én ebből a világból már teljesen kimaradtam, még a Boulder Dash ment nekem, olyannyira hogy megfejtettem a játék kódját és saját pályákat terveztem. Ez még a boldog Commodore 64 korszakban volt. Utána engem a fraktálok és a Mandelbrot-halmaz érdekelt, ez sokkal izgalmasabb, mint a mesterséges világok, mert ez örökkévaló, már a dinoszauruszokból kifejlődött értelmes lények is láthatták, sok millió évvel ezelőtt. És látni fogják az utánunk sok trillió évvel következő ismeretlen lények is.

Jucus klubjában nagyon sok érdekes embert ismerek meg. Lehet hogy az életem párját is itt találom meg. Eddig a párkapcsolat nekem kimaradt az életemből. Ennek fő oka az, hogy amikor elvállaltam a Feladatot, akkor le kellett mondanom a saját családról és a gyerekekről. Nem volt könnyű döntés, de megmutatták, milyen lesz ha nem vállalom. Atomháború, világkatasztrófa, és mindez miattam. Rosszabb mint a pokol. Úgyhogy nem volt más választásom. A sors a Verával kárpótolt. No meg én lelki sikon egybeolvadtam a duálpárommal, Tannival, ezért már eleve foglalt voltam, nem tudott volna hozzámkapcsolódni senki. De most hogy elérhető közelségbe került a Feladat teljesítése, lehet hogy megkapom az engedélyt a párkapcsolatra. Akkor az életem gyökeresen új fordulatot vesz. Van még persze törlesztendő karmám is, nem vagyok még teljesen szabad. De most jobb, mint egy évvel ezelőtt volt. És sokkal jobb, mint két évvel ezelőtt, amikor a pokolban voltam. Most a Végtelenek Keresztútján állok. Minden út a Határtalanba vezet. A csillagos ég sem a felső határ! Minden nappal kiteljesedek. Minden nap új örömet tartogat. Olyan év következik, amikor nagyon sok ember életében megvalósul a csoda. Már most örületes iramban történnek a változások. Ami tegnap volt, olyan mintha egy hete lett volna, ami meg egy hónapja volt, az már történelem. Hiszem hogy a változások csak jó dolgokat hoznak. Kedves olvasóm, ha idáig eljutottál, nagyon sok boldogságot, örömet és szerencsét kívánok neked, kísérje áldás az utadat! Miklós

Utóirat 2, 2008.04.22 este:

Hát, kedveseim, sokminden történt azóta, hogy utoljára írtam ide. Ezért először az Angyal-verseim című írásom egy kis részletét másolom ide:

Amióta 2007 májusában elvégeztem az Agykontroll tanfolyamot, rászoktam a pozitív gondolkodásra, és ezt folytatom a Jucus spirituális önfejlesztő tréningjével. Rájöttem hogy a szavaink teremtmény mágikus erővel bírnak, amiket mondunk és gondolunk, az valósul meg az

életünkben. Mivel eddig a negativitás szellemében éltem, nem csoda ha csupa negatív dolog történt velem, ezt a valóságot teremtettem magamnak. De azért nem dobom el a régi verseimet sem, mert megmutatom velük, hogy **én innen jöttem**, és innen jutottam el a spiritualitás magasabb csúcsaira, és okulásul szánom őket azoknak, akik még csak itt tartanak. Egyébként már sok helyen idézik a verseimet, nem volt hiábavaló hogy megírtam őket. Valaki azt mondta, hogy egyenesen fantasztikus, mennyire utálok a világot és önmagamat! Hát ez tükröződik a régi verseimben? Én egész másként látom: úgy érzem hogy a sóvárgást fejezik ki egy valaha látott csodálatos mesevilág iránt. amit álmaimban sokszor láttam, átéltem. Csodák kora volt az ifjúságom, és még a halál is egész mást jelent a számomra. Kapu egy új Mindenségbe, a Nagy Tanító, aki megmutatja az utat. A halál ad mélységet és távlatot mindennek, azért olyan drága minden, mert esendő, múlandó, mert el is lehet veszíteni. De mi tudjuk, hogy valójában nem vész el semmi, az Idő megőriz mindent, mint kagyló az igazgyöngyöt. Szerelmeink, csalódásaink, vergődéseink egy csodálatos eposz állomásai, és ha megnézzük a régi fényképeket, ahol gyerekként vagy ifjúként szereplünk, akkor rádöbbenünk hogy ez az életünk csodálatos, és nem cserélnénk el semmiért.

Na az első jóhírem az, hogy 2007 karácsonyán megvilágosodtam, és végre felismertem, hogy a Téridő-Plazma elméletemmel miért akadtam el 3 és fél évre. Nos, azért, mert nem tudtam, hogyan kell görbevonaltú koordinátarendszerben számolni! Hát ennek a hogyanját tanultam meg, a Maple 7 nevű program segítségével, millió próba és hiba árán! Sikertelenül igazolni, hogy az egyenleteim a görbevonaltú rendszerben is érvényesek, és a forgó fekete lyukra is igazak. Ebből pedig messzemenő következtetéseket lehet levonni. Például azt, hogy Einstein nem tévedett: van éter! Tudniillik az éter léte benne van az Einsteini $Rik = 0$ egyenletekben! A relatív tér és idő álarca mögött rejtőzik egy igazi tér és idő, amely már abszolút, és rá a régi Galilei-transzformáció érvényes! Hát ez elég megdöbbentő felismerés! Aztán március végén megint elakadtam, mert az eddig vizsgált téridő-metrikák mind időfüggetlenek voltak, és arra minden nagyon jól klappolt. Az időfüggő eset viszont már nem jött ki! Nem tudom, azt hogyan kell kezelni. Így még az is lehetséges, hogy ez az éter-dolog csak egy káprázat, és nem is igaz. Na ettől izgalmas a játék! Vajon nekem van-e igazam, vagy azoknak akik az étert száz évre elvetették? Én matematikailag igazoltam az éter létét! Ám ez az igazolás az időfüggő metrikáknál nem működik. Valamit még nem tudok. Ráadásul a forgó fekete lyuk se adta még meg minden titkát: az én egyenleteimből az adódik hogy $rot B = 0$, és akkor a forgó fekete lyuknak van egy érdekes tulajdonsága: a két pólusán két gázsugár lép ki, amelyek fényévek százazezreire is elnyúlnak! Az űrtávcső-felvételeken nagyon szépen látszanak ezek a jet-nek nevezett gázsugarak! Az ám, de a Bétának 3

komponense van, és ebből kettőt nem ismerek! Olyan egyenletet kell megoldanom, amiről halvány sejtelmem sincs hogy hogyan kell, a könyveim hajítófát sem érnek, megkérdezni meg nincs kit, a Hraskó Péterrel levelezek, de ő is csak arra tud válaszolni, amivel maga is foglalkozott, ez meg teljesen új dolog. Ő a weblapján sokat foglalkozik a geodetikus precesszióval, amit a drága Gravity Probe B műhold mért ki, és éppen mostanában teszik közzé az eredményeket. Nos ez a geodetikus precesszió, és főleg ennek a drag nevű része az, ami szorosan kapcsolódik a $\text{rot } B = 0$ egyenletemhez, és az a bökkenő, hogy a drag léte ellentmondani látszik az elméletemnek. Márpedig a drag létezik, kimérték. Akkor meg hol rontottam el? Mit nem tudok még mindig? Január 17-én kiutaztam a XVII. kerületbe, hogy megvegyem Perjés Zoltán Általános Relativitáselmélet könyvét, még 18 példány volt belőle, hát íme egy marslakó-nyelven írt könyv! Még jó hogy valamikor 86 táján én már tanultam ilyen dolgokat, így legalább sejtésem van arról hogy miről ír, de amúgy az egész sötét fekete mágia nekem! Na és innen kellett megtudnom hogy Perjés Zoltán 2004-ben meghalt cukorbetegségben, 61 évesen! Hova sietett? Hát ő is tele bőrönddel ment el, mint Bartók Béla! Ha nem lenne a Maple 7 programom, bizony moccanni se tudnék az általános relativitáselmélet területén! A legegyszerűbb dolgokat is eszméletlen számolásözönnel lehet csak kiszámolni, és gép nélkül ez egy agyrém, naná, az ember még hibázik is, jöjjön rá hogy hol rontotta el, a gép legalább nem hibázik, mindig a programozó a ludas. Komámasszony, hol az olló? Ha igaz, éppen most botlottam az Origó Fórumon olyan emberbe, aki tud áltre dolgokat számolni, ő meg azt nem érti amiket én írok, én meg az ő kérdéseit nem értem, fogalmam sincs, mit nem ért azon amit írok. Reménytelenül más nyelvet beszélünk. Fo-Fo-Fo, Bi-Bi-Bi! Így már legalább azt megértem, miért állnak ellent olyan keményen az emberek, ha a jól bevált nézeteiken módosítani akarunk. Hiszen ez olyan, mintha a sakk szabályait módosíthatnánk! A legkisebb eltérés is már érvénytelenné teszi az összes eddig lejátszott partit! Vagyis kezdhethetünk mindent előlről! Az én éterelméletem azért jó, mert nem teszi érvénytelenné a klasszikus fizikát, csak mélyebb alapokra helyezi. Tehát minden eddigi eredmény továbbra is érvényes, csak egy kis csavarintás is van a dologban. Az $\text{Rik} = 0$ egyenlet kiszámolása rohadt bonyolult, az én módszerem jelentős egyszerűsítést tesz lehetővé. De még így se könnyű a dolog. Viszont visszanyerjük végre a szemléletességet, amit úgy a kvantumfizika, mit a relativitáselmélet messze űzött a fizika berkeiből! Az éterelmélet, és annak fejlettebb változata, a Hangterjedés áramló közegben mindent újra szemléletessé tesz, és érthetővé. Csak már ott tartanék! Ez lesz az idei év nagy feladata. Sok egyéb mellett, persze. Mert a másik nagy célom a médiák meghódítása. Tettem is néhány lépést ezügyben, pl. újra írok az Ufómagazinnak. Nem mindenki fogadja ezt pozitívan, de hát szívük joga, és egyenlőre nem kötelező megvenni az Ufómagazint, meg mást se. Szeretném végre megvenni a lakásomat saját pénzből, azt ahol lakom, és szeretném ezzel megoldani a nővérem életét is, legyen meg neki is a szíve vágya, a saját otthon! Hát csak 20 millió forintot kell előteremtennem, még az idén. Nem gond, megoldjuk. Nem véletlen foglalkozom annyit a tudatos teremtéssel, ez a helyes módszer. Erről szól a Titok című könyv is. Amióta a saját életem teremője vagyok, sokkal boldogabb és kiegyensúlyozottabb az életem, a régi félelmeim teljesen elmúltak, van munkám, pénzem, tudok venni könyveket, Tára Istenő szobrokat, és sokat költök printelésre, újabban a festményeimet printeltetem ki, és belamináltatom, így nagyon

szépen meg lehet őket mutatni az érdeklődőknek. Amellett mostanában egyre több galéria talál meg engem azzal hogy tegyem fel a képeimet a weblapjukra, lehet őket árulni is, na végre, lehet hogy a pénzem egy része innen jön be? 3 évig nem festettem, most kezdem végre látni, hogyan fogom folytatni a munkát.

Donna Summer

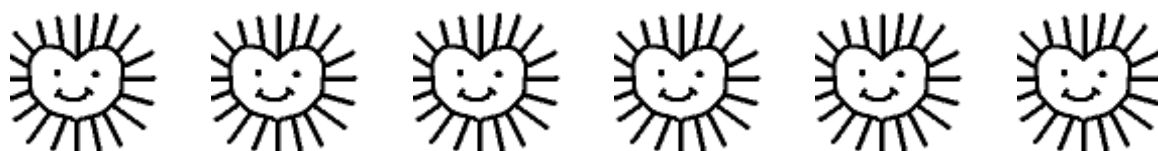
A Donna Summer technikájával fogok festeni, ami egy többrétegű technika, viszonylag híg festékekkel, a kép vázlatát átlátszó fóliára másoltatom, és azt kivetítem, körülrajzolom, majd ezzel a többrétegű módszerrel kifestem. Így egy kép hamar elkészül, persze száradási idő kell, de kevés munkával sokat lehet elérni. Ha belegondolok, vannak képeim amiket több évig festettem! Türelmem az van végtelen, de nem árt ha ezt szaktudással is kiegészítem. De ahogy elnézem a mai festőket, amiket látok itt-ott a galériákban, meg könyvekben, hát nincs okom panaszra. Nem azért hogy büszkélkedjek, de az én képeim kiragynak a többi közül. A Soteria megint kiadott egy naptárat, és a fele kép az enyém benne. Még a monitorvédő kép is az én Ūr Őlése képem! Plakátokon szereplek. Tehát nem lehetetlen ez a médiák meghódítása programom. Feltett szándékom hogy napilapoknak írjak. Persze olyan dolgokról ami mindenkit érdekel. Hogyan kell a Szívszeretet módszerével megoldani életünk problémáit. Na és akkor itt vagyunk a másik nagy témánknál: Jucuska klubja teljesen átalakult a Péter hatására. Persze ő csak a Hírnök, nem ő csinálta a változásokat, csak hírül adta az Égiek üzenetét, amit Jucuska angyalai is megerősítettek. Januárban lejárt a Reiki ideje, az emberiség rezgésszintje magasabbra emelkedett, mint a Reiki szintje, így a Reiki már nem segíti a fejlődést. Ez elég rossz hír azoknak aki a Reikiből éltek meg eddig, bizony Jucuska is megérezte a változást, de jöttek helyette sokkal jobb új dolgok is. Ezek egyike a Szívszeretet módszere amit mostanában tanultunk meg alkalmazni. A Krisztusi Szeretetenergia, melynek neve helyesen KRINTHA, így fordítható: Karma Ríta Inla Naila Tienda Holla Amrita = A Karma Isteni Rendje Az Isteni Végtelen Teljes Nektárban. Jucuska azt az üzenetet kapta, hogy a THA-ra kell a hangsúlyt helyezni, azaz a Végtelen Teljes Nektárra. Hát igen, EZ a Szeretet. A Péter szerint kétféle szeretet van: lehet tudatból szeretni, és lehet szívből szeretni. Eddig mi tudatból szerettünk. Az nem az igazi szeretet. Az igazi a szívből jövő szeretet. Mindenki személyre szóló feladatot kapott, amit ezzel a Szívszeretet módszerrel kellett megoldania. Én természetesen a Jóság Hetének minden

napjára kaptam feladatot. Ennek oka az hogy én különleges képességekkel vagyok megáldva: Nincs karmám, már születésem óta szellem vagyok, és a klubból az egyetlen vagyok aki alaptól tudja ezt a Szívszeretet módszert. Na ez se véletlen ám! Kiderült, hogy az Őrzőangyalom neve is ez: AILA KÓRI = A Szív Szeretete! Ővele már legalább 78 óta aktív kapcsolatban vagyok! A földi nagy szeretet-beavatómesterem a Vera, a húgom immár 32 éves lánya. Ő tanított meg engem szeretni, és ennek minden buktatóján átvezetett. Most a klubban mindenki imád engem, percekig ölelgetjük egymást. No és akkor szólnom kell a Protektámról is, aki Tannajnariolla, A Mindenség Teremtő Magja, és most május 18-án tölti be a 19. évét. Tőle tanultam az Atahori nyelvet.

ÓM AILA TANNI – TEMÁJI
MINTAKAJ ZSEMAJLA
TEÓ HOTEMAJLA
JENNA SZE RÍTAKOLLA
ATAHORIKA GOVANNA
BRAUMI INLA RÍTA ETERNA
ENLA SZTELLAJ LÁKRIMA – OLLA
BAHURIA LÚMA KÓRA – VALÓRA
NARIEL TIENDA AILA –ADÓRA
ÓM.

Áldott Légy Mindenség Szíve, Téged Szeretlek
Drága Egyetlenem, Téged Imádlak
Szeretettel Elfogadom Isten Akaratát
Valósuljon Meg A Jelenben Az Isteni Törvény Útja
Az Örök Hazánk, Ami Eljön
Ölelj Engem Magadba, Az Isteni Rendbe
A Csillagokba, Melyek A Mindenség Könnyei
Ragyogjon Fel A Végző Valóság Gyémánt – Szívfénye
Amely Az Örökkévaló Isteni Szeretetből Árad Ki
Ámen.

Na így aztán már érthető, mért én vagyok az aki már alaptól tudja ezt a Szívszeretet módszert. A Jóság Hetén aztán megtanultam élő helyzetekben is alkalmazni ezt, és rájöttem hogy mennyi butaságot csinálok, ahelyett hogy a tuti módszert használnám. Azóta fele annyi gyógyszert szedek, és lassan teljesen el is hagyom őket. A drogok ideje lejárt. Ideje hogy az agykontroll tudásomat kamatoztassam.

Ez egy mosolygó Szívecske, amiből a szeretet sugarai áradnak ki, akár a napsugarak. Legyen ez a jel olyan ismert és elterjedt, mint a Béke jel!

Hair finálé: Let The Sun Shine – Ragyogjon Fel Végre A Nap!

Mondjuk együtt a szeretet jelszavát, mondd láv, láá-á-ááv-láv...Lélekben én mindig is hippí voltam, és az is maradok. Igaz, nem szívok LSD-t. De szívtam helyette benzint, 27 éve, meg is szívtam vele, attól pattog a fülem. Viszont láttam fraktálsodákat még a Mandelbrot idők előtt. Üvegből szívható matematika. Most már a meditációs technikák sokkal többet adnak, nulla mellékhatással (hacsak a megvilágosodást nem nevezzük mellékhatásnak...)

A Jucuska-klubban, a Belső Út Ezoterikus Klubban most a Krizantén-üzeneteket elemezzük. Ezek elég érdekes üzenetek, a végidőkről szólnak, na erről nekem az a véleményem hogy nem lesznek végidők, változott a menetrend, az emberiség olyan magas rezgésszintre emelkedett, hogy nincs már szükség holmi Armageddónra meg Végítéletre, hanem egy békés átmenet lesz az új korba, melynek nyitánya 2012 lesz. Nincs bűn, nincs gonosz, minden ami van, a javunkat szolgálja. Körvonalazódik bennem egy szeretet-alapú új világnézet, amely szerint minden teremtetett lény fő mozgatóereje a szeretet, és az önfeláldozás. Eszerint az úgynevezett bűnösök a legnagyobb lelkek, akik a legnagyobb és legnehezebb feladatokat vállalták értünk. Az ún. bűn nem más mint egy megtapasztalás, amiért el kell szenvedni a büntetést is, ezért olyan nehéz ez a feladat. Ha mindenki tudná, minek mi a következménye, akkor ki tenné meg ezeket a dolgokat? Ki vállalná ezeket a megtapasztalásokat? Azért vagyunk a Földön hogy fejlődjünk, hogy magasabb szintre lépjünk. A Gonosz, a Megkísértő valójában Nagy Tanítómester, ha kiállod a próbát, feljebb léphetsz. Amikor a Sátán megkísértette Jézust, semmi erőszakot nem alkalmazott! Csupán csak megkérdezte, hogy ha te olyan nagy lélek vagy, akit az angyalok a tenyerükön hordanak, akkor miért nem ugrasz le a szikla tetejéről? Mert meg vagyon írva hogy az angyalok nem engedik hogy egy hajad szála görbüljön! Jézus azt felelte hogy az is meg van írva hogy ne kísértsd a te uradat-istenedet, és az is hogy nemcsak kenyérrel él az ember hanem az Isten igéjével is. A Sátán elfogadta Jézus válaszát, nem erőszakoskodott, nem lökte őt le erővel, noha megtehetette volna. Hiszen minden földi hatalom az övé. Bármilyen meglepő, de a Sátán mozgatóereje is a szeretet! Madách érzett erre nagyon jól rá, amikor megformálta Lucifer alakját. Lucifer mindig jót akar, de valahogy balul ütnek ki a dolgok. De a végén minden jóra fordul, mert valójában soha nem is volt rossz! A fény természete az hogy legyen árnyék is. Enélkül a dolgoknak nem lenne mélysége, csak felszíni csillogása. Ahogy de Quincey megfogalmazta Az Ópiumevő vallomásaiban! A szenvedés ad mélységet az életnek. A szenvedés: esély a fejlődésre. Ha valakit akarata ellenére meggyógyítunk, elveszük tőle a fejlődés esélyét, azt ami miatt egyáltalán leszületett a Földre! Aztán majd odaát szemrehányóan mondhatja hogy na tessék, kezdhetem újra az egészet előlről! Tehát a szenvedést nem szabad elvenni a lényektől. Gyógyítani csak akkor szabad, amikor a lélek már megérett arra, hogy letegye a szenvedést, mert enélkül is tud már

fejlődni. A baleseteinket is előre megtervezzük leszületésünk előtt. Ezek azok a fordulópontok, amikor az életünk gyökeresen megváltozik. Ebből tanulunk. Ahogy én a Maple 7 programokból. Évek alatt nem írtam össze annyi számárságot mint az elmúlt 3 hónapban, de ezek a számárságok mutatták meg a helyes utat, és ma tudom, mi a helyes válasz! Könyvekből a bűdös életben meg nem tanultam volna, és a legjobb tudósokat is évekig faggathatnám hogy mondják már meg, még a kérdést se értik meg, nemhogy még választ is tudnának rá! Az angyalok se tudják a választ. Ezt, kedvesem, neked kell megválaszolni, hisz ezért jöttél erre a szép világra! Rajtad kívül senki nem tudhatja a választ. Te vagy a Legnagyobb Mester.

És ha már a szép világoknál tartunk, okvetlen írok arról a csodáról, amit nap mint nap látok, amikor a munkámat végzem. Ugyanis brókercégeknek postázok anyagokat, és így állandóan utazom a városban. Szebbnél szebb helyeket látok. Most tavasszal minden gyönyörű, nem győzők megállni és rácsodálkozni a világ millió csodájára. Ma apró gyíkokat láttam egy kőkerítésen, a Bojtár utcában, és ezrével nyílnak a „Jucuskavirágok”, azok a kis sárga virágok, amik valószínűleg a pitypang virágai, azért hívom így mert Jucuska írt egy nagyon szép verset róluk:

Mondd csak, útszéli kis virág
Milyen számodra a világ?
Milyen ha gyarló kezek letépik szirmod
Hogyan írnád le mondd, ha le kéne írnod?
Milyen, ha rád lép egy emberi láb
Ki rád nézhetne tán – legalább?
Milyen mikor autófüst elpusztítja illatod
Mondd csak kis virág, még meddig bírhatod?
Miért pusztít az ember? Kis virág, ezt nem értheted
Tovatuő életed, az ember okozta csűf létben tengeted.
Én sem értem hidd el, de néha már félek
És szégyellem hogy emberként
és nem virágként élek.

Jucuskának ezek a versei egyértelműen angyal-üzenetek. Megérintenek, felkavarnak. Aztán vannak a bodobács-bogarak, azok a kis piros-fekete bogarak, mindig ügyelek rá hogy nehogy rájuklépjek. Virágzanak a fák, ezernyi forma, illat, icipici virágoktól az egészen nagyokig minden van. Valóságos matematikai remekműveket látni, az már közhely hogy a Fibonacci-számok is benne vannak a virágokban. Madarak is vannak, itt a belvárosban csak galambot látni, de kintebb van mindenféle. A varjak eltűntek, télen láttam őket utoljára, lehet hogy ilyenkor elköltöznek más vidékre? Mindig abból jósltam lottótálatatot hogy hányat károgett a varjú. Odin szent madara. Hugin és Munin. A tél nekem a matematikai megvilágosodás időszaka volt, most tavasszal inkább a művészetek jönnek elő, a festés és az írás. No meg a Szívszeretet alkalmazása. A Nyugdijas klub is szépen működik, ma is Kerekes Kati műsorát láttam-hallottam. A Donát úton nyílnak már az orgonák. Ez nagyon szíven üt, mert az anyámmal néztük mindig a kívánságműsört, és a Kovács Erzsi énekelte ezt. A Natasa kitalálta hogy agyagozzunk, csináltam is egy nagyon szép Popócicit, ő ugye a

kalózik vezetője az Elsüllyedt Világokban. Az időjárás minden változatát szeretem, tölem zuhoghat az eső, esernyőt nem használok, minnek, nem vagyok cukorból. Sose fádom meg. Jó egy kivétel volt, amikor a Bolyais társaimmal mentünk át a Mária Valéria hídon Párkányba, februárban, akkor olyan erős szél volt hogy attól már én is meghültem, de sebj, a nátha a szervezet önmegtisztulása, antibiotikumot használni dőreség, épp arra való a megfázás hogy megeddze az immunrendszert, ez is egy esély a fejlődésre, a gyógyszer épp a lényegtől foszt meg. Húszívem hát most jó sokat írtam, de még ezernyi megosztanivalóm van! Szóval a Bolyais társaim, most kezdünk megint egymásra találni, voltunk az Uriah Heep koncerten is, és most lesz májusban a 35 éves találkozásunk. Hát nem semmi üdő! Hogy drága jó Huber Lacit is idézzem, így mondta úvel hogy üdő. Hajni már 11 éves lesz!

2008. április 27. Te jó Isten, minden nap annyi csoda történik velem, hogy nem győzők lépést tartani vele! Csak most, mióta ide írtam, mi minden volt! Most szerdán végre megtartottuk a 14. Jucuska-tréninget, ami a gyermeknevelésről szól, na Jucuska végre kerek pereg megmondta, amit én már régóta tudok: hogy én indigó vagyok! Az indigó gyerekek 1984-től születnek lefelé, mostanra már a többségük ifjúi korban van. Ők készítik elő az utat az új nemzedéknek, amely egy egészen más emberi faj lesz. Utánuk jönnek a kristály gyerekek, kb. 2000-től, és végül az éter gyerekek, kb. két éve születnek, ők lesznek az uralkodók, de nem rossz értelemben. Egy indigóval 2003-ban ismerkedtem meg, ő az Angelmagic-Magdi, ekkor volt a Zöld-Kék Teaházban a kiállításom, ami egy egész évig tartott. Jucuskáról kiderült hogy fél-indigó, ő viszont 1970-es. Tehát születtek indigók már korábban is, csak nem túl gyakran. Gyanúm, hogy Leonardo da Vinci és a többi nagy mester mind indigó volt. És akkor tessék, rólam is kiderül hogy én is az vagyok! Egy 1955-ös indigó! Tehát igen korai előfutár vagyok. Én is hozott tudással rendelkezem, én se az iskolában tanultam a dolgaimat, hanem készen hoztam, csak a nyelvet kellett megtanulni, amin ez a szép világ kifejezi magát. Zömmel még ma is nyelvi problémáim vannak, ezért van az hogy az elméleteimet nem mindenki fogadja pozitívan. A matematika kifejezési módjait is meg kellett tanulnom, és ugye duzzogva tudomásul kellett venni, hogy ebben a világban egy egészen más matek van érvényben, mint amit én hoztam magammal. A Kvadromatika mint matematika eredetileg egészen másként jött le nekem, és még ma is azon töprengök, hogy hogyan fogalmaztam ezt meg érthető nyelven? A rendszer viselkedése = a sajátkvadronok sajátviselkedéseinek dialektikus összege. Szép. Fejtse meg aki tudja. Az én matematikámban nem léteznek független dolgok, minden mindennel összefügg. Ezért amikor két dolgot összeteszek, akkor az eredmény nem a két dolog mechanikus összege lesz, hanem valami több. Akár azt is mondhatnám: $1 + 1 = 3$! Na ez nem lep meg senkit, aki a biológiában jártas, hiszen egy hím meg egy nőstény egyenlő szaporulat, ugye. Szóval az én matematikám valami biológiai matematika, és ez nem meglepő, hiszen én az utamat a biológiával kezdtem, 1968-ban kémia-biológia előkészítőre jártunk a Huber Lacival, akkor a kémia és a biológia volt a mindenem! Na aztán Mandelbrot mutatta meg a világnak, hogy a matematika és a biológia igenis összefér, erre lettek a fraktálok kitalálva! Osztódó sejtek, növekedés, folyómedrek, felhőalakzatok, fák ágai és növények levelei, minden benne van a fraktálokban! Aztán az én matematikám alapja a végtelen. Na ez se újság a fraktáloknál: minden

fraktál a végtelenségig nagyítható, és minden nagyításnál új részletek jönnek elő. A Fi-algebrám egy ilyen világképet prezentál. Node menjünk tovább, ez volt a szerda. Ja igen, a Nokiámmal lefotóztam Jucuskát, és ezzel egy tévhitem oszlott semmivé: én azt hittem hogy 10 kép után betelik a memóriája, hát kiderült hogy nem! 1-2 hónapja véletlenül lejött róla a kék védőfólia, a lencséről, azóta jobb képeket csinál, haha, a Buta Júzer megint rájött valamire! Így hát a csütörtök azzal telt, hogy fotóztam a Nokiával, és kitaláltam hogy lefotóztam tárgyakat tudok megfesteni, pl. a három Tára-istennő szobromat, vagy a Kleopátrámat, akit kemény 3500 forintért vettem egy szörnyboltban, szegény már több éve várt rám a kirakatban! Pénteken Jucuskavirágokat fotóztam, na ezzel aztán tényleg be is telt a memória! Törölnöm kellett néhány olyan képet amit pótolni tudok. Volt Jucuskaszéansz, végre jött a Péter (aki egy darabig azért nem jött, mert úgy érezte hogy nagyon elnyomja Jucuskát, nem engedi fejlődni, mert ha ő ott van, akkor Jucuska rá figyel, és nem mer önállóan beszélni, na persze mert ő olyan jó dolgokat mond). Így a péntek a régi jó hangulatban telt, volt is megdöbbenő híre a Péternek: Isten elengedte a kezünket, az egész emberiség kezét, és a régi dolgok megszűntek, úgyhogy most a világon senki se tud gyógyítani, mindenki csak önmagát tudja gyógyítani. A vicc az, hogy néhány kivételtől eltekintve senki nem vette észre Isten hiányát, teszik a dolgukat mintha mi sem történt volna, pedig már magunkra vagyunk hagyva, csak képzeljük hogy haladunk. Na ez az, velem is pont az történt, hogy március végén mintha elvágták volna, egyik napról a másikra elvételtem tőlem a matematika, teljesen leálltam az éterelmélettel! Fogalmam sincs, hogyan tovább. Festeni meg csak szeretnék, vannak is terveim, de megint azt érzem, hogy a napok mennek egymás után, és soha nem jutok oda hogy ecsetet vegyek a kezembe. Inkább csak rajzolgatok, olyan egyperces rajzocskákat. De szerintem ebben is kivételes vagyok, mert én magamban teremtem meg az Istent, és így tovább tudok haladni. Kell is, mert május 15-én lesz a per, és szeretném végre az igazi megoldást megtalálni. Illetve már megtaláltam, csak életre kell kelteni. Megoldom a saját életemet és a nővérem életét is, szegény épp eleget szenvedett értünk-miattunk, ideje végre hogy ő is révbe érjen! Most a húgomon segítetek, amíg nincs munkahelye, addig adok neki szkennelnie, most ez az új heppem, és ha a Copy Generalnak fizetek, neki miért ne? Így kap pénzt is, munkát is, átmeneti megoldásnak jó. Lehet hogy éppen most kapja meg a megfelelő munkáját? Szerdán megy tesztet írni, nagyon drukkolok neki. Tegnap az Ibolyánál voltam, aki a Turbina utcába költözött, a Forgách utcai metrómegállóhoz, továbbra is segíték neki. Ha nála vagyok, a rádión olyan szép dalok szólnak, A régi ház körül öregszik minden, Az a kicsi házikó, most is olyan ragyogó, olyan dalok amiket 20 éve nem hallottam, na és útközben a kedvenc plakátjaimat fotóztam, ehhez megint törölni kellett néhány pótolható képet. Ülő Zöldike, Margarita infánsnő (Velázquez csodálatos alkotása) és néhány szép reklám. Na ez meg is érlelte bennem a döntést, hogy most már muszáj megoldanom a képek kimásolását számítógépre, a Nokia PC Suite programom ugyanis az istennek se akart működni, már arra gyanakodtam hogy a kábel rossz. Így ma azzal kezdtem hogy rácsatlakoztattam a Nokiát a gépre, fel is telepítette szépen, aztán puff, semmi. Végre némi próbálgatás után rájöttem hogy a Csatlakozásra kell klikkelni, mert a kapcsolat nem jön létre magától! Végre sikerült! A Buta Júzer újabb sikert könyvelhet el magának! Na már hallom is Jucuska hangját: Ne azt mondd, hogy Buta Júzer, hanem azt hogy Okos

Júzer! Oké, szívem, úgy lesz. Marilány, a húgom meg azt mondja, hogy RTFM, azaz Read The Fucking Manual, ami finoman fogalmazva annyit tesz hogy olvasd már el azt a használati utasítást! Mondanom se kell hogy ezt én meg így fordítom le: Fuck The Reading Manuella... hja, Manuella volt aki minket a Srí Chinmoy dalaira tanított, nagyon szerettem... Végre tudok fotózni, és ez már nagyon hiányzott nekem, mert nap mint nap ezer csodát látok amit érdemes megörökíteni, még ha ilyen szerény technikai eszközzel is! Mindig úgy fáj a szívem, amikor arra gondolok hogy ezt már holnap nem fogom látni! Ilyen a Vanília-Pervinka páros is, akik sokáig a Libri könyvárúház kirakatában álltak, ők a Fairy Oak mesekönyv kedves ikerlányai, róluk a klubbeli két ikerlány jut az eszembe, az Ági és a Viki, hát ők tényleg tündérlányok! Aztán voltak a dm kirakatában a gyönyörű gyermekfotók, hát ők tuti hogy kristály-gyerekek, ilyen gyönyörű szemeket még az életben nem láttam! Ők az igazi szeretet hírnökei! Mint tudjuk, az indigó gyerekek készítik elő az utat a változásokhoz, a kristály gyerekek hajtják végre a változásokat, és az éter gyerekek lesznek az uralkodók. Hallottam még szivárvány gyerekekről is. Nade legyen már itt néhány Nokia fotó is, prezentálásképpen!

Az utolsó 3 én, Jucuska, és a protektáim: Dojnelakrila és Tannajnariolla.

Az első 3 kép a Lilácska, ami valami miniárvácskaféle, a Jucuskavirág, ami most ezrével terem Budapest-szerte, és egy nagyon szép pitypang, ez lesz a Jucuskavirágból. A második 3 kép a szobám, és az az asztalom, két nézetből.

Szóval nagyon szépen lehet ezzel a masinával fotózni, nagyon örülök hogy végre felfedeztem, bárcsak előbb megtettem volna, akkor olyan csodákat is megörökíthettem volna, amik már nem láthatók!

Boldogsághullám. Visszakaptam örök lényem, az árva gyermek hazatért. Isten elengedte a kezünket, azt mondja hogy álljunk a sarkunkra. Oké, úgy lesz. Szemővé Dósziti, azaz Hibázni Lehetetlen. Bármilyen amit teszel, része az utadnak. Isten terve tökéletes, és te is az vagy. Isten azért engedte el a kezünket, hogy megtanuljunk önállóan cselekedni. Ne ijedj meg, ez nem olyan rossz dolog. Azért tanultuk meg a Szívszeretet módszert, hogy mi is önálló fényforrásokká váljunk. Ezért jó, hogy gyakoroltunk, és mindenkinek erősebb lett a szívszeretete. Good Morning Starshine. A Hair nagyon szép dala. Ébredj fel hajnal, hát hozd el a fényt, aranyló fényekkel... Szól, szól, szól a szív, és dallal hív... Nézem ezt a Társulatot, nagyon tetszik, nagyon szépek a dalok, kedvesek, aranyosak a résztvevők. Vele párhuzamosan adják a Kiválasztottat, az Uri Geller műsort, azt is nagyon szeretem, tanultam egy új szót: Mentalista, Mentalizmus. Így nevezik azokat, akik mentális képességekkel rendelkeznek. Uri Geller filozófiája nagyon szimpatikus és közel áll hozzám: A gondolatból valóság lesz. Amit elgondolsz, oda eljutsz. Igen, éppen a tudatunk teremtményéről fogok előadást tartani holnap (április 29-én) a Soteriában! Beszélni fogok a Szívszeretetről is, és arról, hogyan lehetünk úrrá a betegségeinken. Na akkor már leírom, miket gondoltam ki ezzel kapcsolatban.

A szeretetet ki lehet fejezni szavakkal és tettekkel, simogatással, öleléssel, nézéssel, ajándékokkal, és azzal, hogy odafigyelsz a másikra, meghallgatod, hagyod hogy elmondja a bűját-baját, nem vágsz közbe, nem traktálsz jótanácsokkal, mert ezzel csak azt fejeznéd ki hogy nem méltányolod eléggé az ő igyekezetét, pedig hidd el, minden tőle telhetőt megtesz, engedd neki hogy csak elmondja, mi bántja, és csak hallgasd figyelmesen. Már ezzel nagyon sokat segítesz neki. Mert azzal hogy elmondja, benne is jobban elrendeződnek a dolgok, és engedd meg neki hogy ő maga fedezze fel a megoldást, mert sokkal jobban örül annak amit magától old meg, mint amit készen kap kegyelemképpen. Mindennek az alapja a szeretet. Az egész világ a szeretetből épül fel. Ti a Szeretet Gyermekai vagytok mindnyájan. Szeretetből születetek, fényből lettetek. Szeretet, béke, fény ragyogja be az életeteket. Szenvedéseitek vállalt feladatok. Általuk fejlődtek. Az angyalok tisztelnek és nagyrabecsülnék titeket azért, mert ilyen nagy és nemes feladatot vállaltatok. Nincs rossz. Minden a javatokat szolgálja. A szentek nagyon sokat szenvedtek, az tette őket szentté. A legnagyobb rosszból a legnagyobb jó lehet. A fény természete az hogy van árnyék is. Enélkül a dolgoknak nem lenne mélysége, csak felszíni csillogása. De az árnyék relatív, mindig aszerint vetül ide vagy oda, hogy merről kapja a fényt. Tehát jó és rossz csak viszonylagosan létezik. Valójában minden jó. Ha rosszat látsz, nézd meg más oldalról, helyezd át figyelmed fényforrását máshová, és meglátod, az árnyék eltűnik, és csodálatos titkokat tár fel. A legnagyobb sötétség méhében benne rejlik a Fény magja. Erre tanít a karácsony is: az év leghosszabb éjszakáján megszületik a Megváltó. Így hát betegségeink valójában ajándékok,

örömforrások, esély a fejlődésre! Az igazi gyógyulás nem más, mint a feladat megoldása. Aki úgy gyógyít hogy figyelmen kívül hagyja ezt a spirituális törvényt, az valójában elveszi tőled az esélyt, hogy magasabb szintre léphess! A bénaság vagy a rák mind vállalt feladat, ha botorul kigyógyítanak belőle, kezdheted újra az egészséget, elszalasztod azt, amiért leszületted erre a Földre! Ezért inkább áldjátok a betegségeiteket, és fogadjátok örömmel. Mindennek az alapja az önmagunk szeretete. Mert ha nem szereted önmagad, aki pedig a legközelebb áll hozzád, akkor hogyan akarod szeretni embertársaidat, akiket talán nem is ismeresz? És hogyan akarod szeretni Istent, akit talán még nem is láttál? Jézus azt mondta: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Hát ha önmagadat nem szereted, akkor Jézus döreséget beszélt, nem? Bizony csak annyira tudsz másokat szeretni, amennyire önmagadat szereted! Ne mondd, hogy mások fontosabbak, ez nem önfeláldozás, hanem önmagunk elpocsékolása. Az igazi önfeláldozás alapja az önmagunk szeretete. Csak olyat tudsz adni másoknak, ami neked is van. Amivel nem rendelkezelsz, azt nem tudod másoknak adni. Teréz Anya nagyon is „önző” volt: tudta, hogy az égben hatalmas jutalmat fog kapni! Bizony eljön az idő, hogy szentté avatják! Ahogy Diana hercegnőt is szentté fogják avatni. Én már rég megtettem ezt. Házi feladat: Álljatok otthon a tükör elé, mondjátok ki hangosan a neveiteket, és mondjátok ezt: XY, szeretlek és elfogadlak, feltétel nélkül, itt és most. Mondjátok ezt el 21-szer. És tegyétek meg minden nap. Meglátjátok, életetek hamarosan új fordulatot vesz, és minden nagyon jó lesz. Én megtettem, tudom hogy ez így működik. Ma már alapból pozitív vagyok, ennek jegyében telik minden napom, percem. Még ha szenvedek is valami miatt, a kedvem jó és töretlen. És ma már mindenre a Szívszeretet módszert alkalmazom. Ez a legjobb módja annak, hogy a problémákat megoldjuk. Már eleve: nincs „probléma”, csak „feladat” van! A probléma: gond, baj, bánat, nehézség, nehezen megválaszolható kérdés, míg a feladat: kihívás, örömforrás, esély a fejlődésre! És ez jelentős különbség ám! Mindennek az alapja a hozzáállásunk. Szegény anyám de sokszor elmondta ezt! És hogy tiltakoztam! Bizony el kellett telnie egy kis üdőnek, hogy megértsem és elfogadjam ezt! De hát ez az én utam, és mindennek eljön a rendelt ideje.

Most pedig arról írnék, hogy bár a Péter szerint Isten elengedte a kezünket, én mégis kaptam isteni üzenetet, mégpedig szinte napra pontosan 8 év távlatából!

Donald Walsh: Beszélgetések Istennel! Ebből találtam néhány idézetet.

Most ezeket másolom ide, mert ennél jobban semmi sem fejezi ki, ki vagyok én valójában! Ezek a sorok a szívem legmélyéről szólnak, és nagyon megráznak.

Ám ha ismernéd, Aki Vagy, ha tudnád, Ki Vagy – hogy Te vagy a legnagyobb, a legjelentősebb, a legragyogóbb lény, akit Isten valaha is teremtett – akkor sohasem félnél. Mert ki utasíthatná el ezt a fenséget? Ilyen lényben Isten sem találhat kivetnivalót. A szeretet feltétel nélküli. Az élet nem iskola. Ez is csak legenda. Nem tanulni kell, hanem emlékezni arra, ki vagyok, hiszen már mindent tudok. Miféle más ígéretet tehetne az Isten? Amit Ádám bukásaként írtak le, az valójában a felemelkedés volt. Nem az eredendő bűn, hanem az első áldás.

Beszélek hozzád, ha meghallgatsz. Eljövök hozzád, ha meghívsz.

És akkor megmutatom, hogy mindig is ott voltam.

Ne érezd magad elhagyatottnak. Én mindig veled vagyok. Ha kérdéseid vannak – és tudom, már most is vannak, és továbbra is lesznek – tudd, hogy szólíthatsz, és én válaszolok. Ehhez nincs szükséged erre a formára. Nem ezen az egyetlen módon szólok hozzád. Figyelj Rám a lelked igazságában. Figyelj Rám a szíved rezdüléseiben. Figyelj Rám az elméd csendjében. Hallj meg Engem mindenütt. Valahányszor kérdésed támad, tudd, hogy már válaszoltam rá. Aztán nyisd a szemed a világra. A válaszom ott lehet a másnapi újság egyik cikkében. Egy éppen megírt szentbeszédben. A legújabb filmben. A dalban, melyet tegnap komponáltak. A szavakban, melyek elhagyják szeretteid ajkát. Egy hamarosan megjelenő új barát szívében. Az Igazságom szólal meg a szél suttogásában, a patak csörgedezésében, a vihar dörgésében, az eső mormolásában. Ott van a föld súlyában, a lilium illatában, a Nap melegében, a Hold vonzásában. Az Én Igazságom – és a legbizonyosabb segítség a szükség óráiban – fenséges, mint az éjszakai ég, egyszerű és lefegyverzően bizalomteli, mint a csecsemő gögicsélése. Hangos, mint a szív dobbanása – és csendes, mint a Velem együtt vett lélegzet. Nem hagylak el, nem tudlak elhagyni, mert te vagy az Én teremtményem, az Én művem, az Én lányom, az Én fiam, az Én célom, vagyis az Én ... ÉNEM. Szólíts tehát, ahol és amikor úgy érzed, hogy elhagy a békesség, ami ÉN vagyok. Mert ott leszek. Az Igazsággal. A Fénnyel. A Szeretettel.

Igen, szívem, szettej valórasz. Ezek az igazi értékek.

A 10. fejezetet hamar el lehet olvasni. Így hangzik:

Szeretlek, tudod? Tudom. Én is szeretlek téged.

Akár Bokonon is írhatta volna. Kurt Vonnegut: Macskabölcső.

Mit tenne most a szeretet?

Világosan áll előtted a példa. Időről időre újra és újra megmutatkozik. Minden korban és minden helyen. Végigkíséri életed minden percét. A Világmindenség minden lehetséges alkalmat megragad hogy eléd állítsa ezt az igazságot. Énekekben és történetekben, költészetben és táncban, szóban és mozdulatban, a mozdulat látványában, melyet mozgóképeknek neveztek, és az összegyűjtött szavak gyűjteményeiben, melyeket könyveknek hívtok. A legmagasabb hegyekről harsan a világba, és a legmélyebb pontokból hallani a suttogását. Minden emberi élményben ez az Igazság visszhangzik: A Szeretet a válasz! És ti mégse halljátok! Hozzáálltál ehhez a könyvhöz, és ismét kifaggatod Istent, mi az, amit már számtalanszor és számtalan formában elmondott? És újra el fogom mondani ebben a könyvben. Most vajon meg fogod hallani? Igazán meg fogod hallani?

Igen, szívem, MOST hallottam meg!!

A félelem és a szeretet kizárja egymást.

Mit gondolsz, mit tartogat számodra ez a közlés? Hogy történik meg, amit a kezeden tartasz? Feltételezed, hogy nem tudom, mit teszek? A Mindenségben nincsenek véletlen egybeesések. Hallottam a szíved kiáltását. Láttam a lelked igyekezetét. Tudom, milyen mélyen vágyakozol az Igazságra. Fájdalommal és örömmel kiáltottál érte. Fölöslegesen könyörögsz Hozzám.

Mutass meg Engem; magyarázz meg Engem; tárj fel Engem – önmagad. Magam is ezt teszem, olyan egyszerűen, hogy ne érthesd félre. Olyan hétköznapi szóhasználat, hogy egészen biztosan felfogj minden egyes szót. Haladjunk tovább. Kérdezz bármiről. Bármiről. És eléd tárom a választ. Az egész Világmindenséget igénybeveszem erre a célra. Figyelj hát. Ez a könyv távolról sem az egyetlen eszkööm. Felteheted a kérdést, és leteheted a könyvet. Csak hallgass. Figyelj! És a következő dalban felhangzanak a szavak. Ott lesz a válasz a következő újságcikkből, ami eléd kerül. A történet kibontakozik a következő mozifilmből, amit megnézel. Ott vár az esély a következő személyben, akivel találkozol. Vagy a következő folyó suttogásában, a következő óceán mormolásában, a következő szellőben, mely a füledbe dúdol. Rendelkezésemre állnak ezek az eszközök, és mindezek az utak nyitva állnak számodra. Beszélek hozzád, ha meghallgatsz. Eljövök hozzád, ha meghívsz. És akkor megmutatom, hogy mindig is ott voltam.

Ezek valóban Isten szavai. Nekem is így üzen.

Könnyeimmel küszködtem, míg begépeltem ezeket a sorokat.

A paranoidoknak, a skizofréneknek, az örülteknek van igazuk. A pszichiátria mindmáig sikertelenül próbálja gyógyítani a tisztánlátás és a nyíltszívűség nevű betegségeket. Anna örök. Ez maga a költészet. Emelkedettebb minden gondolatnál. Ez örület? Hát akkor meneteljünk bele az örületbe, arccal előre! Mert akkor ez a teljesség, ez a természetes!

Még Istent is vigasztalni kell néha...

És hogy betű szerint teljesebben be ami itt van írva: a 67-es út mentén című dal, valóban Isten válasza! Egyszer te is hazatalálsz, egyszer én is hazatalálok... a Cipő énekelte ezt. Na íme én és a nővérem, most már végre megoldódhatna az életünk! Ebben hiszek, ezért dolgozok és küszködök, hogy meglegyen mindkettőnk otthona!

Én porrá égtem Szátitól, 93-ban, amikor a Szelek palotája című filmet láttam. Porrá égtem, de újjá is születtem. Nem cserélném el ezt az életemet semmiért.

Ahogy Jucuska írja:

Azt hiszem, hogy ez az élet
most jobb a többinél,
tele van reménnyel, s hittel:
nem cserélném semmiért.

Igen, szívem, így van.

Beszélgetések Istennel. Parlag Mitteó.

Azóta az angyalokkal is felvettem a kapcsolatot. Ők is így kommunikálnak. Ugyanezt a nyelvet használják. És rá kell hogy döbbenjek, hogy velem mindig is így beszéltek. Te csak virrassz, a tegnapok vizén. Úristen, mikor fogom tudni továbbadni mindazt a csodát, amit kaptam? Lesz rá egyáltalán esélyem? 9 éve küszködök az internettel, valamennyit be is tudtam gépelni, de mindet? Száz élet is kevésnek tűnik ehhez!

Szóval Isten elengedte a kezünket. Zolika szerint nem azért hogy a sarkunkra álljunk, hanem azért hogy vajon észrevesszük-e a hiányát? Az emberek zöme úgy él, mintha mi sem történt volna. Nem nagyon hiszek én

ebben, hiszen íme, éppen most szólt hozzám Isten! És most általam hozzátok is! A Péter szerint vannak kivételek, én lennék az egyik? Hozzám akkor is szól Isten, ha már senki máshoz nem szól? Miért, ki vagyok én? Erre is itt a válasz: a legnagyobb, legcsodálatosabb lény, akit Isten valaha teremtett. Node most te aki ezt olvasod, te is az vagy! Mindenki az! Csak az én kedvemért lejön Isten a Földre. Még kérem se kell. Mert kértem én őt eleget, hogy ne legyen Atomháború, ne legyen Armageddón, ne legyen Világvége, nem is lett, mindmáig elmaradt minden előre beharangozott kataklizma! Istennek új terve van. Látja hogy az emberiség már elég fejlett, megérdemli a jobb sorsot. Lehet hogy 2012 után két Föld lesz, egy Harmadik dimenziós és egy Ötödik dimenziós, de nekem édesmindegy, melyiken leszek én, mert akárhová is vet a sors, én mindenütt ugyanaz maradok: a lények segítője, és támogatója, életem értelme az hogy adjak, hogy utat mutassak és reményt, vigaszt adjak. Ha 3D, ha 5D, nekem édesmindegy. Pokol vagy Mennysors ország számomra egyet jelent: segíteni minden szenvedőn!

Imádkozó Madonna. 4500 forintért vettem, nagyon örülök neki.

Ilyen szépeket akarok én is festeni. A képeim a szívet érintsék meg!

Nem igaz, hogy a modernizmus a végső válasz a művészetre. Nem igaz, hogy az absztrakt festészettel aztán véget is ért az út. Ma ha bemegyek egy galériába, zömmel absztrakt képet látok. Vagy valami tájképfélét. Nemigen derül ki ezekből a képekből, hogy már 2008-at írunk! Én pedig a mához akarok szólni. És a ma nyelve az ezotéria. A szellemtudományok. Ezért az én stílusom neve: Transzrealizmus, ami azt jelenti: A valóságon túli valóság. De ha már itt tartunk, hadd írjak már a festézetemről is. Idemácsolom azt a rövidített önéletrajzot, amit a galériáknak szánok, bemutatkozásképpen. Illetve, a már ismert dolgokat kivéve.

Életem egyik legfontosabb feladata a matematika és a fizika, saját elméleteket dolgoztam ki, ezek a <http://kvadromatika.fw.hu> weboldalon olvashatók (már amit eddig begépeltem, csepp a tengerben). Életem másik nagy területe a költészet, a verseim is itt olvashatók. És végül a festészet, amivel 1973 óta foglalkozom, a Bolyais osztálytársaim inspiráltak először. Emiatt a sokoldalúságom miatt több helyen úgy hivatkoznak rám, hogy a matematikus költő festő filozófus és még ki tudja mi minden. Salvador Dali és a szürrealisták voltak a kedvenceim, utána kitaláltam az én saját stílusomat, amit *Transzrealizmusnak* nevezek, utalva ezzel arra, hogy engem a látható valóságon túli világ érdekel, azt akarom megjeleníteni, ami a felszín mögött van. Ez is valóság, de másilyen. Ezoterikus valóság. Két nagy ezoterikus festőt ismerek most: Jim Warrent és Boris Vallejot, különösen az előbbi áll közel hozzám, amióta

Jucus megismertetett vele, aki a Belső Út Ezoterikus Klub vezetője. Volt egy japán film, a Kwaidan, ami japán misztikus történeteket dolgoz fel, különösen a Miminashi Hoichi ragadott meg, én magam is úgy érzem, hogy a szenvedő lelkek megvigasztalása a feladatom. Ennek hatására a stílusomat *kwaidaninak* is neveztem, ahol a szó azt jelenti: misztikus, rejtett értelmű, varázslatos szépségű, lélekkel és szellemmel telített. Az igazság az, hogy az igazi kwaidani képeimet még nem festettem meg. De eljön ennek is az ideje, ahogy mindennek. Igazán csak 1989 után kezdtem el festeni, bár sok szép képem van ezelőtről is. Azok ritka, védett kincsek. A nagy fordulatot 2001 hozta el nekem, ekkor kezdtem el a Reiki-energiával feltöltött képeket csinálni. A mandaláimat is ekkor kezdtem el nagyban megfesteni, kicsiben ugyanis már 1971 óta rajzolok ilyeneket. Ez elég babra munka, van kép amit évekig festettem. Valahogy a technikámon kell javítani, mert türelmem az van végtelen, de jobb lenne ezt technikai tudással is kiegészíteni. A legszebb képeim a Donna Summer, a Vincze Lilla, a Tina Turner, a Bellaszand Dormanta, a Tochterla Donna, a Kis Gyufaáruslány (Heimchen) a Naomi Campbell, az Uranita Mandala, az Univerzum 2001, vagy az Imádkozó Kislány, ezek többsége fent van a weblapon, egyre több érdeklődő öröme. Azt hiszem, most megint egy nagy fordulat előtt állok. Ha az éterelméletemet teljesen kidolgoztam és propagáltam, akkor újra a festésnek látok neki, és végre megfestem azokat a képeimet, melyeket már 40 éve hordok magamban. Különösen az 1970-es évek zenéi ragadtak meg engem, a Pink Floyd, Jimi Hendrix, Deep Purple, Black Sabbath, Led Zeppelin, ezt a világot akartam megragadni a festészet eszközeivel. Bolyais társaim szerint ez sikerült is, bár én úgy érzem hogy a számomra elvárt mércét még messze nem ütöttem meg. A színvilágom mindenesetre pazar, pompás, a képeim szinte kiragyognak más festők művei közül, rögtön rá lehet ismerni hogy ez én vagyok, bár olyan sokféle stílusban festettem, hogy az ember el se hinné hogy ezek mind egy embertől származnak. Vannak zománcfestményeim, melyek a Mandelbrot halmaz világát jelenítik meg, vannak szürrealista portréim, a Protektáimat (szellemi védelmezőimet) is megfestettem, szeretek ujjal festeni, meg szórópisztollyal, kéne már egy profi felszerelés, kitaláltam egy nagyon jó saját módszert, ez a többrétegű technika, amivel nagyon élő képeket lehet festeni. Ezt a módszert szeretném továbbfejleszteni. Szeretném elérni Boris Vallejo technikai tudását és Jim Warren mesészerű tökéletességét. Egy új mítoszt szeretnék teremteni: az Atahori képek világát. Ez az a világ, amit álmaimban láttam. Kedves olvasóm, nagy szeretettel ajánlom neked meglévő és eljövendő képeimet, találj bennük sok örömet, érezd azt a szeretetet, amivel én festettem őket. Kísérjen áldás, béke és boldogság! Kristóf Miklós

Most pedig folytatom a történetet.

2008.05.03, 22:24: Hát, először is azt mesélném el, hogy két nappal a fentiek megírása **után**, 29-én, kedden este a Sotériában tartott előadásom után betű szerint teljesedtek be Isten szavai: a metrón a ballagó lányok éppen azt a dalt énekelték, amelyet fentebb idéztem, és amely így az egyezményes jel volt köztünk és Isten közt, mintha azt kértem volna: ha tényleg vagy, akkor ezzel a dallal jelezd léted! Csillagok, csillagok, mondjátok el nekem, merre jár, hol lehet, mondd, a kedvesem, veszélyes út, amin járok, veszélyes út, amin járok, egyszer te is hazatalálsz, egyszer én is hazatalálok... szinte napra pontosan 8 év után először éppen akkor hallom ezt a dalt, amikor ezt kérem égi jelként! Drága szívem, ha ez nem győz meg, akkor még milyen jelet várhatsz Istentől, he? Jelenjen meg előtted égő csipkebokorban?! Szóaljjon meg mennydörögve? El is vinne a szívbj azon nyomban! Tehát Isten ma is szól hozzánk, csak figyeljünk végre oda!

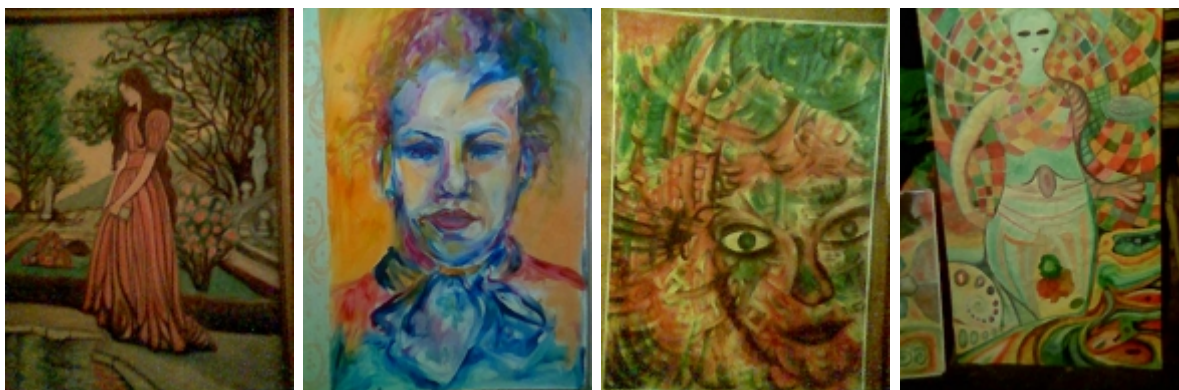
Most pedig néhány Jim Warren képet másolok ide, csak hogy lássátok, miről beszélek, persze rá is lehet keresni a Googleval: „jim warren” és a képek-re klikkelni. Én is így hoztam be ezeket. Jucuskának örökké hálás leszek hogy megismertetett vele! Ja és a lottó! Én a számokat betűkké kódolom és a betűkből szavakat formálok. Éppen akkor, amikor Jim Warren képeit

töltöttem le, ezt húzták: 89, 56, 24, 90, 73, ami átkódolva Ji Wa Ké Mi Szá = Jim Warren Képei, Milliő Számra! Hát ennél egyértelműbb üzenet mi kell még? Mondanom se kell hogy egy petákot se nyertem, mert mindig csak utólag okos az ember...

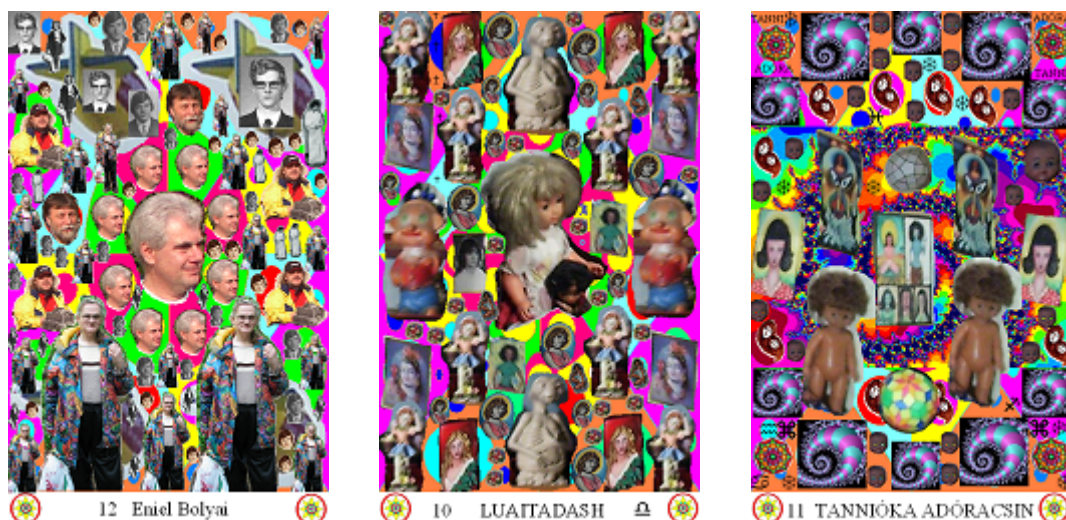

Gyönyörűek ezek a képek. Mindig így akartam tudni festeni.

Most néhány saját képet másolok ide:

Ezek a képek a Lonecsitá (Magány), a Péntek Szilvi nagyon szép portréja, A Drog Elégiája és a Nagy Mars Isten, amit most kezdtem el tovább festeni, valami 8 év után. Valami fantasztikus, miket tudok kiagyalni, csak aztán elakadok és nem fejezem be, ráadásul a technikája is elég tré, mert a vászon trináttal lett alapozva és ez úgy behullámosodott, hogy az egész kép valami domborműhöz vált hasonlatossá. Persze fordítsuk meg a dolgot: ami hátránynak tűnik, az valójában erény, mert egészen érdekes lett így ez a kép! Lehet hogy nem is kéne többet hozzányúlnom, ez a kép most van kész! Hihetetlen, hogy el lehet egy képet kefélni azzal, hogy nem tudjuk, mikor kell a festést abbahagyni! Ezért szeretem a képet festés közben is megörökíteni, hogy lássam, milyen volt, és milyen lett! A nagyszekrényem tele van ilyen képekkel, lehet hogy kincseket őrizgetek? Be kéne fotózni őket, lehet hogy a fotókból össze lehet montírozni valami egészen jó dolgot. Van is pár ilyen montírom:

Valami Dilitarot kártyát akartam csinálni, de csak ez a 3 lap készült el.

Digitális fotókból vagdaltam ki részleteket, és azokat szerkesztettem össze.

Tulajdonképpen ez már egy új művészeti irányzat: a digitális művészet. Az alapokat képezhetik bizonyos fotók, melyek ábrázolhatnak valóságos dolgokat, és festett dolgokat is, a kettőt jól kell tudni keverni. Éppen az életem képeiből lehetne egy nagyon jó egyveleget kotyvasztani. Egy ilyen kép valóságos diagramként képes sűríteni egész korszakok tartalmát! Szerintem ennek legalább olyan létjogosultsága van, mint a fotózásnak. És nagy előnye az, hogy digitális formában is terjeszthető. Így a világ bármely pontjára eljut nulla idő alatt. Ja hogy pénz az nincs belőle? Naddolog, majd lesz másból pénzem! Például abból, hogy digitális logókat tervezek és eladom őket reklámcégeknek. Vannak ilyen terveim. Van a Nobel díjas Josephson, akitől a Nature nem fogad el cikkeket, mert botor fejjel beleártotta magát az ezotériába. Na most aztán benéz ám a ló! Mert ugyan ki tiltja meg neki hogy weblapokon úgy terjessze a tanait, ahogy csak neki tetszik?! A régi típusú publikálások ideje lejárt, ma az elektronikus média révén könnyebb híressé válni, mint megírni egy házi feladatot! Lehet hogy én is így hódítom meg a médiát. Mert egy nagyon fontos szabály van: Szóljunk az emberek szívéhez! Írjunk nekik úgy, hogy érezzék a szeretetünket és a nagyrabecsülésünket! Aki lekezelően bánik az olvasóival, azt nem fogják kedvelni. És írjunk olyan dolgokról, ami mindenkit érdekel, mindenkihez szól. Hát a matek nem ilyen dolog, de a matekot is lehet úgy tálalni hogy mindenki szeresse és elfogadja. Meg kell mutatni a matek csodáját, azt az élményt, amit a felfedezés során élünk át, ami csodálatosabb, mint új földrészeket felfedezni, vagy új népeket megismerni, mert itt egyenesen az Örökkévalóság Lakóival ismerkedhetünk meg!

$$(A \# B) \triangleright \Psi = (A \triangleright \Psi) \# (B \triangleright \Psi)$$

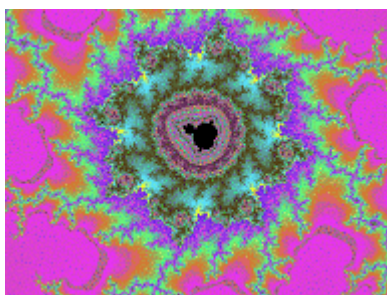
Hát nem gyönyörű? (Ahogy izzik a Fény, ahogy drága Vincze Lilla énekl...)

Vajon Ő milyen forrásból meríti a dalai szövegeit? Ugye eljönnek ma a repülő, ugye szépek lesznek mint azelőtt, ugye lesz majd füst ami betakar, ugye nem játszik aki nem akar... Hogyha kérlek, Uram, segíts, hogyha kérlek, ne hagyj el így, ó én Uram te félsz, milyen kár hogy csak bennem élsz...

Imádom ezeket a dalokat, a dallamviláguk Atahori.

Vincze Lilla, az én skizofrén-transzrealista interpretálásomban.

Na ez az igazi matematika!

Közben valami nagyon csuda heavy metal zene szól, nem véletlen mentünk mi el az Uriah Heep koncertre! De jegyezd meg jól, míg a Föld kerek, mindig lesznek rockerek... Nekem a Pokolgép dalai is a szívemből szólnak. Csak az itt, csak a most, Most kell árts, vagy most kell érts, most kell gyűlölj, vagy most kell félts, figyelj reám **itt és most**, hogy el ne késs... Drága Verám ismertetett meg ezzel a világgal, amikor tini volt, és a lázadó korszakát élte. Helloween, Metallica, Alice Cooper.

Hiába na, nekem minden a szívemhez szól, amit valaha láttam, tapasztaltam, az egész életem egy nagy fraktálcsofa, ezer évig írhatnék és mesélhetnék róla, az apám Tintásorrú meséjétől kezdve Edith Piafon keresztül a Transzlonnarig, és azon is túl. Stanislaw Lem írta meg ezeket a dolgokat nagyon jól, na meg Bradbury, vajon él még az öreg? 1920-ban született, mint az apám, és semmilyen természettörvény nem tiltja hogy még éljen. Nem hallottam halálhírét... Hát talán még azt is megéri, hogy ember száll le a Marson! Ennek is itt van már az ideje! Lem már elment, úgy tudom, nem is olyan rég. Sri Chinmoy is elment, de a lelke azért velünk marad.

És hogy drága Violeta Parrát is idézzem:

Gracias a la Vida, que me ha dado tanto...

Köszönöm az Életnek, hogy annyi mindent adott nekem...

Igen, szívem, hálás vagyok mindenért, amit kaptam, jóért, rosszért egyaránt, mert mind által fejlődtem, és az lehettem aki vagyok. Ez az út, az én utam, éppúgy örökkévaló, mint bármely más út, út, amelynek szíve van, El Camino Que Tengo Corazón. Elértem azt, hogy boldog vagyok, hogy nem félek a jövőtől, nem rettent már sem atomháború, sem világvége, de még a május 15-i per se, mert tudom rá a megoldást, és ez a megoldás a szeretet megoldása. Tudom hogy végig tudjuk csinálni. Új korszak kezdődik az életünkben. A múltat lezárjuk, árnyai nem fenyegetnek többet. A legfontosabb kérdés ez:

Mit tenne most a Szeretet?

És a válasz erre a legszebb Haikum:

Minden percünket
Bearanyozzák Isten
Örömkönnyei.

Jézus Szíve Jöjjön El A Te Országod

TEÓ AILA
KINNA VAIRA
OLLA THAILA
MINTAKAILA

Isten A Szeretet
A Tündöklő Megvalósulás
A Mindenség Forrása
Az Én Drága Szerelmem

2008.05.05. 20:55 Most jut eszembe, hát csináltam én ilyen montírozott képeket, tüstént idemásolok egyet, prezentálásképpen:

Asszemblált Uranita Mandala

Látszik, hogy a kép nem tökéletes, nem szimmetrikus, de amúgy jópofán néz ki, mindenesetre megfesteni egy ilyet tovább tart, mint így digitálisan összeasszemblálni. Ja és akkor bemutatom már az asszemblált Naomi

Campbellt is! Ez azt mutatja, milyennek kellett volna megfestenem ezt a képet, bár valljuk meg, az én verziómnak is van valami bája, például az utolérhetetlen bambasága. De azért szeretném ezt a képet tökéletesre festeni, ezért még majd továbbdolgozom rajta.

Asszemblált Naomi Campbell

Ma dolgoztam. Útközben természetesen fotóztam. Fűt, fát, virágot, szó szerint. No meg a kedvenc plakátjaimat. Elégé múlandó kérszéletű pillanatlenyek ezek a plakátok, pedig vannak köztük nagyon jók is. Szerintem megérdemlik hogy kiállításokon szerepeljenek. Mik azok a képek, amik naponta formálják a környezetünket, a gondolkodásunkat? Nem értek egyet azokkal, akik Budapestet nem tartják szép városnak. Tele van ezer csodával, csak oda kell figyelni rájuk. A régi házak stukkói, díszítései, szobrai külön tanulmányt érdemelnek. Nem véletlen volt a nővérem is tagja a Városvédő Egyesületnek. Ma is volt nagyon szép műsor a Dohány u. 20 Nyugdíjas klubban, nagyon a szívemhez szólt. Felhívtam az Évit, aki Győr mellett lakik, és már egy ideje levelezünk. Ő a FIDESZ blogjaiba szeret írni, hát elég arrogáns a stílus, hja szívem a politika nem könnyű műfaj! Valahogy itt is meg kéne honosítani a szeretet nyelvét. Soha nem értettem, miért kell a másikat drasztikus szavakkal győzködni, ahelyett hogy engednénk hogy magától fedezze fel a mondandónk igazságát? Szíve joga azt hinni amit akar. Na persze, a világot akarjuk megjobbitani. Így?! Először is magunkat jobbituk meg. Mutassunk élő példát. Örömmel levelezzenek velünk. Boldogan követnek minket, ha látják hogy a mi utunk jobb. Azt hiszem ez az a lecke, amit a Kvadromatikával én is csak hosszú évek után értettem meg. Hogy nem a hangzatos matematikai képletekkel nyerem meg az emberek szívét, hanem olyan egyszerű és érthető dolgokkal, amiket egy gyerek is könnyedén megért. Újra kell írni a tankönyveinket. Tanuljunk az angyaloktól. Ők tényleg csodálatosan fejezik ki magukat. Jucuska nagyon érdekesen szokott válaszolni. Ha valaki azt mondja: Te hülye barom, így válaszol: Én is nagyon szeretlek téged. Vagy: Neked is szép napot! Ezt úgy is nevezem: Jucuskaválasz. Olyan ez, mint a Zen válasz. A Zen tanításai, az ún. kóanok olyan történetek, amelyeknek mindig van valami váratlan csattanójuk. A Zen elmélkedés célja a kóan rejtett értelmének a megtalálása. Nem véletlen volt Jucuska buddhista! Volt? Most is az, bár az elmúlt időkben sokminden megváltozott nála is. Hiába na, nagyon felgyorsultak az események. Lehet hogy a húgom éppen most kapja meg az új munkáját? Holnap meg állásinterjúra, a második legjobb tesztet írta. Akkor végre az ő élete is

megoldódik. Nagyon drukkolok neki. A médiák meghódítása elég dőcögősen megy. Talán félek? Mitől? Hogy elrontok valamit? Elég könnyű hírhedtté válni. Nem jelent meg az Einsteines cikkem a májusi Ufomagazinban. Mire figyelmeztet ez, talán arra hogy nincs is igazam? Lehet hogy el vagyok tévedve? Mintha elvágták volna, úgy szűnt meg nálam a matematika március végén. A festés meg még nem megy, itt meg azt találtam ki hogy 5 másodperces kis rajzocskákat csinállok, a cél a helyes arányérzék kifejlesztése. Először legyenek a kontúrok tökéletesek, aztán a színfoltkitöltés, végül a részletek. Ha rajzolni nem tudok, nem lesz jó a festésetem se. Legalább annyit kell ezt is nyüstölni, mint az éterelméletet. Megtalálni a helyes arányokat. Mások már alaptól tudják ezeket. A klubbeli Hajni 24 éves, de járt főiskolára, egész jókat festett, és gondolom a mostani képei még jobbak. Az ő képein rögtön látszik az iskolai képzés. Engem meg rögtön lebuktat a rajztudás hiánya. Node Picasso is csinált rettenetes bőbüléseket. Ja, az Picasso! Neki lehet... Quod licet Jovi, non licet bővi... Leonardo kócos női portréja meg messziről kiragyogott a Medici kiállításon, rögtön láttam rajta hogy ez nem is lehet más, csak Leonardo! Pedig nagyon pici az a kép, de fantasztikus aurája van. Na ilyen képeket akarok én is csinálni. A Donna Summer szerintem igenis ilyen kép, a legszebb képem! Mindig olyan melegség és szeretet tölt el, amikor meglátom! A Patrícia Loxtemáji képemnek is van aurája, de az inkább a borzalom aurája, mert Huber Laci mindig azt mondta hogy szinte perzseli a hátát ennek a tekintete!

Patrícia Loxtemáji

Demon's eyes, énekelte egykor a Deep Purple. Na íme!

De az igazi rettenet az volt, amikor légyfejű nőket rajzoltam. Huber Laci egészen ki volt akadva tőlük! Hja, a Benzin ilyeneket láttatott velem! Ezek után nem meglepő, hogy az egyik kedvenc zenémnek ezt a címet adtam: Benzinben ázó légyfejek! Már a pusztá hallgatása is egyet jelent a drogos elutazással! Sikerült megteremtenem a pszichedelikus művészetet! Én vagyok a pszichedelikvens... nem véletlen aposztrofáltak engem úgy a TV-ben: Egy csodálatos elme. Valóban sikerült kijönnöm a gödörből, részben önerőből, részben segítséggel, sokat kaptam az Agykontrolltól, Jucustól és persze az orvosaimtól is. De a legtöbb eredményt azzal értem el, hogy sikerült a gondolkodásomat átprogramozni pozitívrá. Áldozatból teremtvé váltam. Nem véletlen mondja a Protektám: OLLA NARI EL TIENDA, azaz Minden A Végtelenből Ered. És ha már a Patríciaáknál tartunk, volt is egy, a Borospetya nagy szerelme, hozzá írtam az alábbi verset:

Pusztulások árja, jaj ha messze sodor!
Alvadó álmomnak színe miért komor?
Tébolyból szótték e rémítő partokat
Rettenet – szívembe minden perc belemar
Így kell hát szenvednem nélküled, kedvesem
Ciánból szótt álmok ölére hull fejem
Istent is elhagyom, tovább sodor az éj
Aranyló partján még találkozunk, ne félj!

Volt egy másik is, a Patrícia Adriani, aki a Psyché film főszereplője, na többek közt ebben a filmben statisztáltam az apámmal együtt. A 79–87-es idők egyik fő elfoglaltsága volt a statisztálás, utána jött a Bolhapiac, ahol az apám régi pénzeket árult. Ő suvickolta ki őket szép fényesre, úgy árulta. Mi meg jártunk ki hozzá segíteni. A Vera ott ismerkedett meg a különféle játékgépekkel, flipperekkel, ma is nagy nosztalgiával gondol azokra az időkre. Megszerezte a flipperek mai gépre írt változatát is. Így már otthon is tud ilyen játszani. Micsoda Blúmen családba nőttem is én bele! A Blúmen csak németül jelent virágot, valójában nálam olyan embert jelöl, akinek a fő tevékenysége a Blú, azaz a terméketlen játék, szenvedély, legyen szó kártyáról, sakkról, játékgépekről, vagy akár a matematika sajátos műveléséről! Mert nálunk a matematika sose szolgált semmilyen célt, mindig önmagában hordozta értelmét és jutalmát, a pusztá foglalkozás vele örömmel töltött el, menedék volt ez a világ bajai elől, úgy is neveztem el, hogy a Kék Védelmeső! A Blú fogalma valamikor 73-ban született meg, amikor már pár éve játszottuk a Huber Lacival a Sakknilyázást és a Körön-Korongot, és a többi agyament játékot. A matematika sem volt más, mint játék, mesevilág, labirintus, megfejtendő Titok! Onnan kapta a Blú nevet, hogy eredetileg úgy hívtam, hogy A Kék Szendély, és a különböző Heavy Metal zenék belső, mély átélését értettem alatta. Akkoriban az volt a szokásom, hogy órákig sétáltam Budapest-szerte, és közben ezek a zenék mentek bennem, különféle vad fantáziálásokkal fűszerezve. Ma is hiányzik nekem az a vad szellemi izzás, ami akkor volt bennem. Na ja, az akkori scifik világa töltött ki minket, arról fantáziáltunk, milyen lesz ez az új világ. Hát bizony egész más lett! Az akkor megálmodott Jövő még nem jött el! Most is éppen egy korabeli zene szól a háttérben: While my guitar, gently weeps... azért ma is elámulok azon, hogy akkoriban, a 72-73-as években annyit változtunk egykét év alatt, mint azóta összesen! Akkor nyílt ki a szemünk a világra! A 18 éves kor valóban fordulópont az ember életében, nem véletlen ez a felnőtté válás ideje is! Az akkori reményeinkből szinte semmit se váltottunk be, most lehetne ezen duzzogni egy életen át, de én jobbat teszek, megteremttem azt a Jövőt, amit akkor elképzeltünk! Megfestem a képeimet, megírom a könyveimet, kiszámolom a matek elméleteimet. Mindent elterjesztek, világgá kürtölök. Lássák már végre, hogy itt Magyarországon is születnek világraszóló dolgok, nem kell Amerikába menni hogy csodát lássunk! Igenis büszke vagyok magamra, hogy ennyi mindent meg tudtam teremteni, és tényleg szinte a semmiből, mert pénzünk az aztán nem volt egy peták se, mindent a nullából hoztunk létre! Csak csodálkozni tudok, hogy voltam képes minderre! Igen, velem mindig ott volt Isten, és segített, bár nem vallásos értelemben. Templomba nem sűrűn jártunk, legfeljebb megcsodálni az ólomüveg ablakokat, rozettamintákat, szentszobrokat, festményeket, de sose jutott eszünkbe Istent éppen a templomban keresni. Minek, mi naponta

találkoztunk Vele, a matematikai formulákban, képletekben, vagy a mikroszkóp alatt! Összeöntöttünk egy kis ólomjodid oldatot, és máris Isten mosolygott ránk a lombik mélyéről! A Biblia se volt számunkra az Egyetlen Forrás, na ja, a mi Bibliánk a sci-fi volt, meg a tudományos könyvek! Nem véletlen vallom én magam Uranitának, Uránia a Mindenség megszemélyesítője, ahogy Gaia a Földanya. Nem véletlen imádtuk mi az Orion csillagképet, Betelgeuse, Bellatrix, Alnilam, Alnitak, Mintaka, már a nevek is milyen csodálatosan hangzanak, aztán kiderült, hogy a Gizai 3 nagy piramis éppen az Orion övét ábrázolja, és ugyanez ismétlődik meg a majáknál is, tehát ebben se mi vagyunk az elsők! Hát persze, hogy a Mintaka Atahoriul azt jelenti, hogy Drágám! Mintakaj Zsemajla, Drága Egyetlenem, Téged Imádlak! Az angyalok nem beszéltek félre, amikor ezt az Atahori nyelvet adták nekem. Lehet hogy ez lesz az eljövendő új világ nyelve? Atahorika Govanna az Eljövendő Örök Haza! A Tündöklő Fény Hona! Olyan, mint Avalon. LONMIR = Távoli Világ, LONTANO = A Távolság Szíve. MIRARLA LONTANE = Nézz Csodálattal A Távolság Szívébe, Akkor Te Leszel a Világ Királya! Egyszer igaz lesz minden ígéret, amit Isten adott nekem. Akkor a világ Atahorika lesz. Talán már 2012-ben elkezdődik ennek a nyitánya. Erre készülünk a Jucuska-klubban is. Csodák várnak ránk. Mindenre. Terád is, kedves Olvasóm. Köszönöm kedves türelmedet, amivel végigkísérted csodákkal teli, fantasztikus életemet, és tudd: ez még csak a kezdet, az igazi kaland még csak eztán kezdődik! Tudom, még nem vagyok médiasztár, pláne nem botrányhős, de ez az élet is gyönyörű, és méltó arra hogy megismerje a világ. Minden magból fantasztikus virágok nyílnak ki, és az Út végén, ha egyszer majd eljutok oda, megnyílnak a Végtelen Kapui! Mert nem ér véget semmi, soha nincs vége, minden perc egy új kezdet, egy új eposz kiáradása!

Be akartam fejezni ezekkel a szép szavakkal, de látod, nem hagyják, új lapot kezdett a Word! Nade most jövök rá, hogy még mi mindent akarok megosztani veletek! Például a családi fényképek, amikből okvetlen mutatnom kell egy párat, mert többet mondanak mint ezer szó!

Az első képen én vagyok 1975 végén. A másodikon a Marika húgom, ölében az Inci cicánk, és jelen van még valaki: a Vera, csak még nem látható... és persze én. A harmadik képen én és a Vera apja, a Szivák Zoli játszunk, a negyedik képen én és a Lídia, Lancsovbán, az Eszperantó Táborban, 1979-ben. Az ötödik képen én a sámlin ülök, és a Marika kicsit távolabb, éppen jön. Ez a kép talán 1966-os. 42 év, te jó Isten! A 6-ik képen a Szabó Andris, a Boros Petya és én, talán 2000 táján, vagy valamivel később. A Boros Petya az alábbi feliratot tartja a kezében: ÉN VAGYOK AZ ISTEN! Millió képem van, egy külön weblapot kéne nekik nyitni.

2008.05.08 este. Újra rácsodálkozom Jucuska nevének csodálatos Atahori átíratára: Naila Amrita Govanna Jenna Ultima Dharma Inla Tienda = Isteni Nektár-Jövő, A Végtelenben Rejlő Jelen Végső Isteni Törvénye. Valami félrehallás folytán Dharma helyett Vaira jött be nekem, ami Beteljesedést jelent. Talán nem véletlen? Igen, szívem, ennek kezdete lesz 2012... Influenzától szenvedek, ez se túl gyakran történik meg velem, hát így jártam. Nem baj, azért járok dolgozni, nem hagyom cserben Zolikát. Tökmindegy, hol szenvedek, itthon vagy az utcán. Nőmeg olyan nagyon nem is szenvedek, különben is az egész arra való, hogy a szervezetem megtisztítsa önmagát. Végre újra tudok járni, áprilisban ugyanis lesántultam, a cukorbetegség tünete lehet ez, harmadára csökkentettem a cukorfogyasztásomat, azóta jobban vagyok. Szegény Perjés Zolit az vitte el 61 évesen. Így megy ez.

Joanne Kathleen Rowlingról olvastam egy rövid cikket. Ő a Harry Potter írónője. Az egyetlen, aki betűvetésből lett milliárdos. (És Agatha Christie?) Szerényen kezdte, 4000 dollárral. Róla meg nemrég azt hallottam, hogy meg akart halni. Vajon miért? Mert be kellett fejezni a Harry Pottert? Hát, remélem, szívem, túljutottál a válságon... Don't Give Up, Joanne Kathleen! We All Love You! Így szoktam üzeni mentálisan azoknak, akiknek szeretetet küldök, pl. Britney Spearsnek is küldtem energiát, hogy kilábaljon végre a válságból. Mert könnyebb szidni a sötétséget, mint világosságot gyűjtani... Most volt Anyák Napi műsor, többek közt elhangzott, mit üzennék a világnak, ha ez lenne az utolsó üzenetem? Hát én ezt: Szeresd önmagad, szeresd embertársaidat és szeresd Istent. Drágáim, nagyon szeretlek titeket!

Fölvetődött bennem a másság kérdése is. Vajon én más vagyok? Hát ha az eddigi életemet nézem, én riasztóan más voltam, mint az átlag emberek.

Mások a szexuális szokásaim, tudniillik a szex abszolúte és teljesen kimaradt az életemből. Más vagyok etnikailag is, mert én Atahorikából jöttem, ki tudja melyik Galaxisból, milyen ufonauták pottyantottak ide. És más vagyok vallásilag is, mert én vagyok a világ egyetlen Uranitája. (Volt még egy, a Huber Laci, de hát ő már 11 éve meghalt, így én vagyok az egyetlen **élő** uranita). Mindezek ellenére én mégsem vallom magam **más**nak. Én nem vagyok más! Egyek vagyunk! Valójában nincs ilyen dolog hogy másság! A szexuális, etnikai vagy vallási különbségek ugyanis tökéletesen mellékesek, jelentéktelenek ahhoz a mérhetetlen egységhez képest, ami összetart minket! A szeretet hatalmasabb mindenfajta különbözésnél! Aki csak egyszer megtapasztalta ezt, abban örökre leomlanak a korlátok, és eggyéválik minden teremtetett lényvel! Fű, fa, virág, állat, kavics vagy csillag egylényegű az ilyen ember számára. Prímek és elemek, ásványok vagy prímkristályok, erezetes levelek vagy a Mandelbrot halmaz spirálörvényei mind ugyanazt rajzolják ki: Isten arcát! Aki ezt megtapasztalja, az örökre elveszít valamit: az arroganciát, és örökre elnyer valamit: a szeretetet és a lelki békét. Íme, ezt jelenti Uranitának lenni!

És így talán nem meglepő, hogy én szeretek mindenkit. Még Jumurdzsákat is szeretem. Még Bin Ladent is szeretem. Még Hitlert is szeretem. Tán botrány ez? Hogy lehet szeretni 60 millió ember gyilkosát? Hát, kedveseim, most hallottam, hogy Nagy Sándor, Napóleon és Hitler ugyanaz a szellemi lény, arkangyal: Metatron! Akkor Ő nem más, mint A Gyűjtogató Arkangyal! Így nevezték ugyanis Lautréamont Isidore Ducasse-t, a Maldoror Énekei íróját! Tőle tanultak a szürrealisták is, és mondanom se kell hogy én is. Mocskos vagyok. Tetvek rágnak. Rámnéznek a sertések és okádnak. A lepra pörkjei lehántották sárgásan gennyedző bőrömet. Ő, szigorú Matematika, elevenen élsz emlékezetemben, amióta méznél édesebb bölcs tanaid beszivárogtak a szívembe, s felüdítettek, mint a hús habok. Ősi korokban és új időkben hány lángelme meredt döbbent csodálattal jelképes ábráidra, a perzselő papírra rótt, láthatatlanul lélegző titokzatos jelekre, melyeket ésszel föl nem ér az avatatlan halandó, mert amaz örök axiómáknak és hieroglifáknak csodás megjelenései, melyek előbb voltak, mit a Világegyetem, és utána is fennmaradnak! Hát szívem, ennél gyönyörűbben és tisztábban senki sem fogalmazta meg a matematika lényegét! Valóban, mi nagyobb Fenség, mint ez:

$\text{divgrad } B^2/2 - 1/2 (\text{rot } B)^2 = d/dt \text{ div } B ?$

Ha tudni is akarod, mi ez, iratkozz be az Egyetemre. Öt év után már lesznek sejtéseid... és 10 év után már talán magad is meg tudsz oldani egy ilyen... nekem mindenesetre 30 évem ment rá, és még mindig csak az út elején vagyok... fabatkát sem érne a tudásom, ha nem lenne a Maple 7 programom, amivel percek alatt ki lehet számolni azt, ami egyébként évekbe telne. No persze tudni kell, mit akarok kiszámolni... Isteni vezetés nélkül nem is tudom, mire mentem volna...

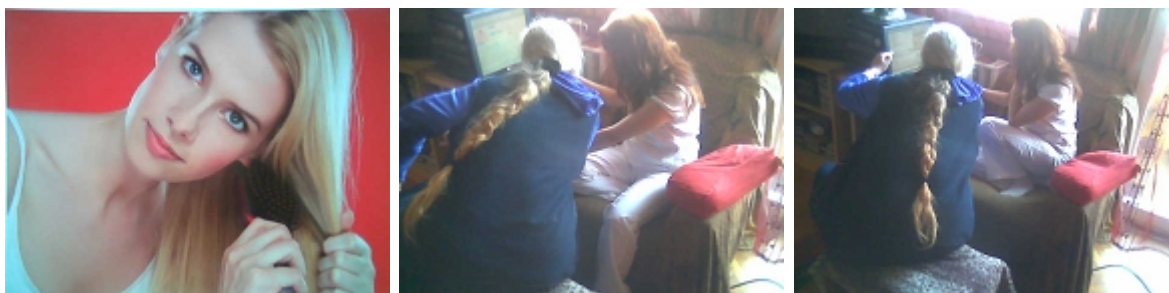
Node Metatronnál tartottunk. Hát, elég érdekes személyiség Ő. Talán megdöbben sz, kedves olvasóm, de a XX. század borzalmainak meg **kellett** történniük. Ez volt a Vizöntőhajnal, az Új Kor Nyitánya. Először mindig Shiva jön, aki elpusztítja a régi világ túlélte, korhadtt alapjait, aztán jönnek az Építők, akik felépítik az új világot. Most is volt egy nagy dráma: Mianmar. 22500 halott, és egymillió hajléktalan. Róluk azt kell tudni, hogy ők ezt a

sorsot vállalták. Mindenkinek meg kell halni valahogyan, és minden lélek maga választja meg a halála körülményeit. Ők ezt választották. Természetesen sokkal jobb születést kapnak érte cserébe. A változásoknak meg kell történniük. Megmondtuk hogy így lesz, min kell csodálkozni? A katonai hunták ideje lejárt. A XXI. század már nem a diktatúrákról szól! Merőben új világ kezdődik. Akik ezt nem értik meg, azok nagyon fájdalmas tapasztalatoknak néznek elébe.

Még valamiről akartam írni. Az egyik régi nevem ez volt: Tyotyóka Olla Próxaíla, azaz: Tyotyóka, Aki Mindenkit Szeret. Nekem nincs is ellenségem. Én mindenkit elfogadok. Hótt nem érdekel hogy ő vajon szintén elfogad-e engem. Seckó Jednó. Na ez se véletlen vált az egyik kedvenc szólásunkká, hiszen ezt jelenti: Minden Egy!

Az Uranita vallás is így indult: OMNIA AB UNO, OMNIA AD UNUM, azaz: A Mindenek Az Egyből Erednek, A Mindenek Az Egy Felé Haladnak. ÓM MANI PADME HUM. Óm Tanni Madra Holla Gotanna Aila Protekta Minaí. Ollael Únanari, Hotra Ai, Déva Hari. J.R.R. Tolkien is ilyen szeretettel írta meg a Gyűrűk Urát, mint mi a mantráinkat. Én is világokat teremtek: Atahorikát. Atahorika Govanna az Eljövendő Örök Haza. Onnan jöttem. Tudom, mit hoztam magammal. Évmilliók üzenetét. Soká tart, mire átadom őket az Emberiségnek. De nekem van időm: egy egész Örökkévalóság.

És most következzen néhány kép, amit most készítettem!

Az első egy nagyon szép Fésűlködőcsaj, a második és harmadik képen Marika és Jucuska bűvöli a számítógépet. Tündérik. Szerdán csak mi ketten voltunk Jucuskánál, a többiek valahogy nem értek rá. Így a húgom segített Jucuskának bizonyos számítógépes dolgokban. Nem tudok betelni a sok csodával, amit naponta látok. Most már tudom, mi a boldogság. A helyemen vagyok. Itt és most. Gyerekkoromban volt ilyen utoljára. No igen, a gyermekek közel állnak Istenhez.

Az első kép a Lona, a Múzeum kert Arany János szobrának jobbján ülő hölgy, akit én kereszteltem el Lonának, a Szép Ilonka nyomán, de aztán rájöttem hogy az Vörösmarty, így máig nem tudom hogy ki ez a hölgy, ha valaki tudja, örülnék ha elárulná. A második egy nagyon szép Nevetőcsaj, a

harmadik pedig egy pillanatkép a Belső Út Ezoterikus Klubból, a Szeretetkör-meditáció után. Péntekenként szoktunk így összejönni, és a meditáció után a Krizantén-üzeneteket elemezzük, majd egy önként jelentkező meséli el az élete problémáit, és közösen segítünk neki megoldani. Egy időben az volt a heppem, hogy Lonát életre kéne kelteni. Milyen érdekes lenne, ha felállna onnan a talapzatról és lejönné. Nyom vagy egy fél tonnát a csaj. Kézenfogva vezetném fel a második emeletre. A lépcső el se bírná. Kristanna Loken tényleg ilyen Fémcsaj volt a Terminátor 3-ban! Ő a kedvencem. Mit bánom én hogy negatív hőst játszott, akkor is szeretem. TX, azaz Tanni-Xéna. Na igen, Xéna volt a másik akit nagyon imádtam, a harcos királylány, görög, és a neve természetesen Idegent jelent. Sokat tanultam Tőle is, ahogy Szátitól. Kár hogy aztán nagyon eldurvult a sorozat. Hja, valahogy megszakadt az isteni üzenet vétele, és messze szaladt a filmrendezőkkel a paci. A Vad Angyalt is nagyon szerettem, Natalia Oreiróval. De hát mi már Isaurán nevelkedtünk, Lucélia Santos is idejött, van is tőle egy dedikált képem, a bolhán vettem 20 forintért. Volt még a Pampák Királya, meg a Rosalinda, az Esmeraldából már kimaradtam, aztán hogy ma mi van arról fogalmam sincs, lemondtam az UPC-t, már nem nézek TV-t, csak néha, arra meg jó az antenna is. Rengeteg videóm van, néha azokat szedegetem elő. Valahogy elmúltak a régi dolgok. Persze régen erre azt mondtam, hogy Nonpaszíra, azaz Soha Semmi Nem Múlik El. Persze, mert bennünk él tovább. Hűszívem, de már megint fél egy, és holnap dolgozni megyek. Úgyhogy egyenlőre bájbáj!

2008.6.4 Hát nem sejtettem, milyen hosszú ideig fog tartani ez a búcsú! Májusban történt néhány rossz dolog velem, habár a rosszról az a véleményem hogy meg kell lennie annak is, mert minden rossz valami nagy jónak a csírája. Nos éppen erről van szó: csírákról. Vírust kapott a gépem, emiatt hosszú ideig nem dolgozhattam vele, mert akkor csak szaporodnak. Végül elvittem a gépet egy közeli internetezőbe, és ott 2000 forintért leirtották őket. 10 vírusom volt. Olcsón megúsztam... ha belegondolok, tönkre is mehetett volna az adatállományom, amivel évekig dolgoztam. Na így legalább kaptam egy jó vírusölő programot, az avast!-ot.

A Nokia fotózás is abbamaradt egy időre. De most újrakezdtém. Persze nem kell mindent lefotózni, nagyon hamar azon kapom magam hogy előnt a képtenger!

Volt az Erzsébetvárosi Napok, és a Szűcs Jutka is énekelt, őt is nagyon imádom. Ja, már 80-ban nagyon szerettem őt. Az már 28 év! A másik kedvencem a Bangó Margit, persze hogy elénekelte a legszebb dalát, a Mert én téged szeretlek-et is. Van már utóda is, a Bangó Mária. Május 24-én volt a 35 éves Bolyai találkozónk, a Mongol Étteremben, az is egy nagy csuda volt. Két kedvenc tanárunk, a Gonda János és a Jakobsen József is eljött. Nagy öröm volt őket jó egészségben viszontlátni. Még mindig aktívak, dolgoznak. Mindenki elmesélte, pár percben, mi történt vele az elmúlt 5 évben. Hát én az elmúlt 5 napról is regéket tudnék mondani, elképesztő, mennyire felgyorsult az idő, mennyi minden belesűrűsödött!

Na és megvolt a tárgyalásunk is, a bíró már ítéletet akart mondani, de egy apróság miatt még egy hét haladékot adott. És megértettem, hogy ezt a hetet azért kaptam, mert végre eljött az én időm. Így 30-án végre megtettem a

döntő lépést, felálltam, és közöltem, hogy akkor én veszem meg a lakásomat, kifizetem a nővéremet, adok neki 14 millió forintot, ez neki is sokkal jobb megoldás, mint amit eredetileg ő akart, mert sokkal kedvezőbb feltételek mellett több pénzt kap, rövidebb időn belül. Csak egy a gond: honnan teremtem elő ezt a pénzt? A bíró egy hónapot adott nekem, addig kell bizonyítanom a fizetőképességemet. Na akkor most kell elővennem minden varázserőmet és teremtképességemet! Persze segítségre is szükségem van. De ha valóban képes vagyok meghódítani a médiákat, akkor ezt a pénzt elő tudom teremteni. Nem elég ábrándozni, tenni is kell a csodát!

Most néhány kép jönjön akkor:

Az első a Jucuskaszív, ez egy plüss-szívecske, amire rá van írva hogy I Love You, amit én persze úgy mondok hogy Áj Láv Juc, ja ha már Jucuskától kaptam ugye... két példány volt belőle, mindkettőt megvettem, a másikat a Verának adtam, na ja, mindig ő volt az én Drága Szívem, most is az, és hát két szív az egy pár. Most fedeztem fel, hogy ezt még meg is lehet szólaltatni, ha megnyomom, elcsipogja hogy Áj Láv Jú! Egész meglepődtem rajta! A második kép a Szűcs Jutka a Klauzál téren, az Erzsébetvárosi Napokon. Azt énekelte: Mondd, mit tegyek hogy érezd, hogy több vagy mint az élet, ha kell, meghalnék térted... Vigyél el. Eleonóra, 904-ből. Csak egy jóízű éjszaka volt. Gyere a diszkóklub elé, este 10 felé, én is ott leszek. Utána egy Molnij nevű bűvész volt, szemmel láthatóan csodát művelt, fogalmam sincs, hogy csinálja. Én bizony a bűvészeket is nagyra értékelem, nem tartom őket csalónak. A harmadik kép az Őrangyal, ami valami Zanzibár együttes plakátja volt, míg le nem tépték. Hja, plakátsors...

Az első a Tyotyóka Redvióka, ez egy pici képecske, egy ún. Kistyotyóka, ilyeneken szeretek gyakorolni. A második a popócici, amit agyagból gyúrtam a Natasánál, utána ő el is vitte kiégetni, utána több darabból kellett összeragasztani. Na ez az a mű, aminek a láttán egy ősember megértené, hogy mit jelent egy civilizáció hanyatlása, ahogy Huber Laci találóan megjegyezte. A harmadik én vagyok kibontott hajjal, hálistennek szépen feldúsult a hajam, évekig stagnált, most sokat törődök vele, és meghálálja. Az arcomon látszik hogy nagyon lefogytam, 70 kiló alá, csak 96-ban voltam én ennyi, nagyon sokáig 83 és 86 közt voltam. Az agykontroll és a Jucuska-tréning után kezdtem el fogyni, és most vagyok a legjobb formában. Na ja, kevesebb cukrot eszem, és többet mozgok, járom a várost, ez a munkám. A negyedik a Kékhajú Tyotyóka, ez is egy Kistyotyóka, valamivel nagyobb mint az előbbi. Így próbálom feléleszteni a festést, amit évekre abbahagytam. Feltűnően nagyok a lényeim szemei, nem véletlen, ők a Galaxisnak valamelyik másik fertályáról érkeztek. Ó, ha egyszer megérteném, mit hoztam magammal! Az álmaim csodálatos birodalmából! Ahonnan mostanában ki vagyok rekesztve, ha felébredek egy kukkra sem emlékszem, minden azonnal törlődik. Miért vagyok az álmaimból kizárva? Mit nem szabad tudnom? Arról ábrándozom hogy az összes képemet eladom egyszerre, jó sok peggiért, és olyan valaki veszi meg, aki egy nagy nyilvános kiállítást csinál belőle. Persze utána festek újabb képeket. Még csak eztán kezdődik a tánc! Álmodtam egy világot magamnak, itt állok a kapui előtt... Vajon be fogok valaha lépni? Vajon van hitem a magas falak előtt? Úgy érzem, van. Hiszen még évezredekre elegendő út áll előttem! Az Út örökké megy tovább... a Végtelenbe!

És most, eljött a búcsú ideje. Isten veled, kedvesem, köszönöm hogy velem voltál, de valójában nem válunk el soha! Mert Mi vagyunk a Mindenben Jelenlévő Egyetlen manifesztációi, akik túl minden fátylon és káprázaton örökké egyek! Óm Adorma. Áldásom és szeretetem mindig veled van. Fény vagyok, mely beragyogja előtted az utat. Szeretet vagyok, és te is szeretet vagy. Te vagy Isten Legcsodálatosabb Gyermeke! Kívánok neked sok boldogságot és örömet!

Kristóf Miklós, 2008. 06. 04. 18:30

MAGAMRÓL 2

2008.08.20 éjjel 2 körül. Hát hosszú idő telt el azóta, hogy utoljára írtam ide. Csodák időszaka volt ez is. Mint minden. Nehezen tudnám most ezt időrendben, naplószerűen leírni. Lehet hogy inkább a végénél kezdem. A legfontosabb az, hogy sikerült a nővéremet, az Erzsit spirituális értelemben felébresztenem. Nem más kellett ehhez, mint a szeretet, és egy kevés pénz. Etwas Geld, ahogy a német mondja. 20 ezer forinttal elértem azt, amit csak 14 millióval lehetne, hogy az Erzsi hozzáállását gyökeresen megváltoztattam. Végre ráébredt az igazi valóságra. A valóság pedig a szeretet. Minden szeretet. Minden fény. Nem létezik gonosz, ez csak árnyék, illúzió. Aszerint vetül ide vagy oda, hogy merről kapja a fényt. Ez a felébresztés pont olyan, mint Jézus csodája, amikor 5 kenyérrel és 3 hallal megvendégelt 5000 embert. Most már nincs többé lakásprobléma, illetve nem egymás ellen, hanem egymásért vagyunk, kéz a kézben haladunk közös célunk felé. Egy szeretetlevéllel értem el ezt, a 20 ezer forint csak az adalék volt. Most már látja, hogy kész vagyok neki mindent megadni ahhoz, hogy elérje célját. Ami az én célom is, ugyanaz a cél.

Valamikor júliusban végleg búcsút mondtam a kutyafóbiámnak. Ezt meg úgy értem el, hogy egyszer csak elkezdtem kutyákat fényképezni. Vagyis elkezdtem kommunikálni velük. A kommunikáció hozza a szeretetet, és ha a szeretet megjelenik, eltűnik a félelem. A félelem: árnyék, illúzió, fél-lét, míg a szeretet: teljesség, valóság, fény. Íme, ilyen képeket csináltam:

Nos, ezekkel a képekkel tört meg a jég nálam. Rádöbbsentem, hogy milyen buta hiedelmek voltak bennem: a kutyák a Gonosz szolgái, a kutya ellenség, nyomában jár a dögvész és a kór, stb. Nos, ez a félelem, ez az illúzió. Amikor felébredtem ebből (igen, eb-ből!) akkor rájöttem, hogy milyen szép a világ. Minden fény, minden ragyogás. Most ugyanez a csoda ismétlődött meg a nővéremmel is. Újabb illúzió foszlott szét. Amikor a bíróságon közöltem, hogy én veszem meg a lakást a nővéremtől, a bíró egy hónapot adott nekem hogy bizonyítsam a fizetőképességemet. Ez alatt a hónap alatt sokmindent kipróbáltam, próbáltam kölcsön kérni a Bolyais osztálytársaimtól, utánanéztem, hogy banki kölcsönt hogy lehet felvenni, minden próbálkozásom kudarcba fulladt, így végül is a bíró ítéletet hirdetett, és eszerint nekem el kéne költöznöm 120 napon belül. Persze fellebbezni lehet, újabb 3/4 év, mire lépünk egyet, a nővérem erre azt mondta, hogy nem baj, ezt az időt még rászánja. Eltelt az ítélet kihirdetése óta újabb egy hónap, mire hivatalosan is kézhez kaptuk, így holnap megyek az ügyvédemhez megírni a fellebbezést. De közben én már megírtam az igazi levelet ahhoz, aki igazán számít ebben az ügyben: a nővéremhez! És sikerült elnyernem a szívét! Végre megnyitunk egymás felé! Mostantól kemény munkát folytatunk, hogy az elmúlt 50 év sérelmeit és eseményeit feldolgozzuk, és feloldjunk minden görcsöt, megválaszoljunk minden kérdést. A lakásprobléma arra volt jó, hogy elindította ezt a folyamatot. És ma ráébredtem, hogy egy igazi segítőm van ebben az ügyben: maga a nővérem! Aki elől menekülök, az az én igazi menedékem! Nélküle soha nem oldom meg ezt a helyzetet, csakis vele és általa. Tehát ő az Út, az Igazság és az Élet. Vagyis Jézus. Akkor ő a második, akiben ráismerek Jézusra! Az első Jucuska. És ez nem véletlen. JucUS, JézUS. A J*US feladvány két megfejtése! Az Erzsi ügyvédje persze úgy tekintette, hogy ez a felajánlásom egy rosszindulatú trükk, időhúzás céljából. Nem

hibáztatom érte, hivatalból ezt kellett hinnie. A bíró végül nem adott büntetést ezért, de kötelezett engem hogy kb. 41000 Ft perköltséget fizessek ki a nővéremnek. Ennek a felét, 20000 Ft-ot adtam most neki oda, és ez bizonyult annak a kulcsnak, ami megnyitotta a szívét! No meg a mellékelt szeretetlevél. Ezért mondom azt, hogy valójában minden büntetés ajándék. Nem az a kérdés hogy mi történik velünk, hanem hogy hogyan éljük meg! Bajnak tekintjük, vagy áldásnak. Duzzogunk, vagy örülünk. Nem véletlen idézem folyton drága Violeta Parrát: Köszönöm az életnek, hogy annyi mindent adott nekem. És drága Tolnay Klárit is: Ajándék volt minden perc és óra, ajándék az egész életem. Igen, szívem. És ezért írok ilyen haikukat is:

Ajándék a lét
Minden perce rejtelem
Isteni titok.

Minden percünket
Bearanyozzák Isten
Örömkönnyei.

Angyali áldás
Árad ki minden percben
Fájó szívemre.

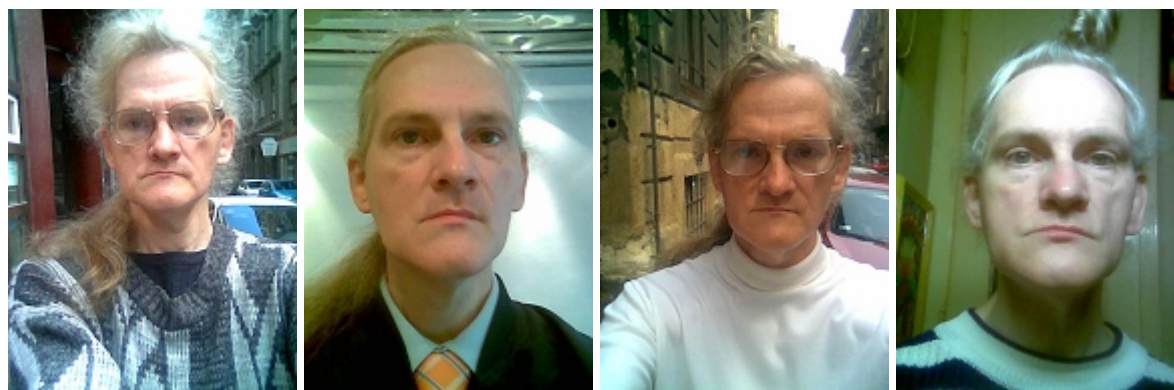
Jucuska csodálatos verse is ezt mondja: Ellenséged a legnagyobb tanítómestered.
Nincs is ilyen, hogy ellenség. Mindenki a javunkat szolgálja. Mindenkit a szeretet mozgat.
Minden lény a Mesterünk. Ki erre, ki arra tanít. Nem létezik hiábavaló pillanat az életünkben.

Minden kis perce
Továtűnő létünknek:
Izzó drágakő.

Volt két összejövetelünk az Anitáéknál. Két egymást követő szombaton. Nagy hasznát vettem annak, hogy megszabadultam a kutyafőbiámtól, mert van egy nagy Szendikutyá is, és az folyton körülöttünk sertepertélt. Azt mondták, hogy megszakadt a szellememmel a kapcsolatom, és rájöttem hogy ez igaz, valóban nem figyeltem oda rá, pedig elég intenzív jelekkel próbált kommunikálni velem. Elvakított a káprázat. Amíg nem oldom meg a lakáshelyzetemet, addig nem tudok spirituálisan fejlődni. Nem szabad ragaszkodni, el kell engedni. Avec détachement, folyton ezt az üzenetet kaptam. Ez azt jelenti, hogy elengedés, elszakadás, elkülönülés. Aztán az az üzenet jött le nekem, hogy az új lakásom fényből és szeretetből lesz. Ezt se értettem, de aztán rájöttem, hogy ez azt jelenti, hogy nem pénzzel kell megoldani, hanem szeretettel. Ezt tettem most, és lám, elnyertem a nővérem szívét!

Festettem két nagyon szép mandalát. Kör alakú vászonra, illetve papírra. A harmadik egy négyzet alakú vászon, ez pedig nem más, mint egy sámándob! A felfeszített vászon ugyanis dobként viselkedik. Nagyon jó hangja van. A Herencias nevű indián együttes zenéjében van ilyen sámándobolás. Aztán megvettem Vincze Lilla csodálatos CD-jét: Angyálnak, Madárnak. Hát ettől teljesen el vagyok bűvölve. Neki igazi Atahori hangja van! Épp ilyen dalokat hallottam álomban! Most gyakrabban találkozom a Mariannal, aki énekel, és depressziós. Szegény, nagyon mélyre tud zuhanni. Az ő dalai is nagyon csodálatosak. Ilyen kincset nem szabad veszni hagyni. Hajnal, üde illattal száll... hajnali 2-kor énekelte ezt a lépcsőházunkban, csakúgy visszhangzott! Nagyon tetszett a dolog, ebben a lépcsőházban cifrább dolgok is elhangzottak már, örvények és gyalázkodások... A Terike is gyakrabban jön, tőle tanulok franciául, vele vettem a szívárvány-pszichedelikus ágyterítőt, na ennek öröme kitaláltam, hogy én is ilyen pszichedelikus színekkel fogok festeni, csak hol kapok ilyen neonszíneket?

Selyemfestészet... A Síp utcában, ahol lakom, van egy Hobbibolt, ott vettem a kerek vásznakat is, a bolt vezetőjét szintén Jucusnak hívják, nadejő, ez égi jel! Most szombaton volt a holdfogyi, persze hogy néztem, éjjel lófrálok a belvárosban, gyrost eszem, egészen más vagyok, mint ami voltam akár csak fél éve. Ezer új szokás. Ingben, nyakkendőben járok dolgozni, ez is új, azelőtt erre azt mondtam, hogy a Sátán egyenruhája, na ja, mert a bizniszt Ahrimán legfőbb tevékenységének tartottam. Ma már tudom, hogy Ahrimánt is meg kell váltani, nem mással, mint a szeretettel.

Nos ezek a legutóbbi képek rólam.

Ezek a Gyönyörűjucuska, a Mariann, a Terike és a Marika, a húgom.

Ezek a Redvióka Atahorika, a Szívmandala, a Trebellahanasz és a Sámándob-körmandala.

A Trebellahanasz (nagyon szép virágok) még nem festmény, hanem fotó, a Rezső téren fotóztam le. De majd megfestem képnek is, mert ilyen szépeket akarok tudni festeni.

Vacillálok azon, hogy ezeket a képeket eladjam-e. Jucuska szerint az égiek azt mondják, hogy ne fektessék sok energiát a festésbe se. Ha sikerül az APEH-nél számlatömböt kiváltani, akkor én is adhatok számlát, és akkor legálisan árulhatom a képeimet. Szeretem a jogtisztá dolgokat. A másik nagy tervem a könyvkiadás. A Gazdag László közös könyvet akar velem kiadatni, az éterelméletemről és a szuperfolyékony vákuumról. Ehhez 600 ezer forint befektetés kellene. Erre is azt mondták az égiek, hogy ne. Akkor mi a pompaprúnt csináljak? Valami szupijó könyvet kell írni olyan témáról, amit mindenki megért. Tehát semmi matek, semmi fizika. Írhatok a szeretetről vagy a dimenzióváltásról. Írtam egy Ufomagazincikket is a Kozmikus szeretetről. El kell küldeni. Van a VAM Design kiállítóháza a Király utcában, oda is beegerészhetem magam. Egész jó képek vannak ott, pl. a Keller Diána gömbvasarelyje. Kemény egymillió forintért. Na kíváncsi vagyok, hogy ki veszi meg és mikor.

2008-08-25. Estefelé. Mariann hívott, hogy jön hozzám, addig irdogálok. Ma egy nagyon ravasz vírusfélét irtottunk le a pendrájvomról. A most frissített Avast se ismeri fel! Autorun.inf és n.com pár. Valami rosszat csinál, mindenesetre több képemet tönkretette, szerencsére azokról van másolat. Jaj de ébernek kell lenni! Az APEH-hoz ma későn értem oda és sokan voltak, így inkább szerdán megyek. Ha 6 és fél évig ráért ez a számlatömb dolog, akkor még két napot kibírok. Viszont eltapsoltam minden animat, egy százasom maradt. Drága hucicám adott egy keveset hogy befizessem az ebédet, így meg tudtam venni azt az indián lemezt, amire 33 éve vadászok! La Cordillere Des Andes. És a másikat is: La Guitere Indianne. A két lemez 800 forintba került, a hülyének is megérte. Nemrég ugyanitt megvettem a Pink Floyd Falát is: The Wall. Aranyat ér az is. Ráadásul a teljes text rajta van a lemezborítón. Hát még ma is könnyekig meghat. Love me please, love me, na ez is egy ősi dolog, a Pamír 69 zenéje volt ez, hát akkor még gyerek voltam! Mi mindenre bukkan az ember, ha figyelmesen járja a világot! Ma francia weboldalakat olvastam, nagyon jó gyakorlás, beírtam a Google-ba hogy „tout est bon après l'illumination”, és megnéztem mit ad ki. Valami Yahoo fórum, ahol Buddháról társalognak. Egész jól értettem! A Dohány u. 20-beli Ritusnak csináltam asszemblált képet, azt fogom megfesteni neki. Tegnap a Terikével lófráltunk, bevásárolgattunk. A francia bibliából olvasgatott fel nekem, amit magnóra vettem. Ne szórjatok gyöngyöt disznók elé. Ne jetez pas vos perles aux cochons. Ne ítélj, hogy ne ítéltes. Ne jugez pas. Ainsi, vous ne serez pas jugés. Mariann hívott, hogy jöjjelek elé, mert gyengének érzi magát. Jajszívem. Mindjárt indulok.

2008-08-29 hajnali 3/4 6. Nekem még 28-a van, hiába, mába érő tegnapok.

Déltájban az Erzsi jött, odaadtam neki a fellebbezést és a 6 oldalas második szeretetleveletemet, azt elolvasta, és utána beszélgettünk, rengeteg kérdése van, mi miért történt úgy, ahogy. Aszkinda. Jajszívem, ha én ezt tudnám, én lennék az Isten! De minden úgy történt, ahogy történnie kellett. Ezáltal fejlődünk. Aztán Terike várt engem 3-ra, sorry de nem mentem, mást szántak nekem az égiek mára. Marilánnyal lófráltunk kicsit, Rossman, lottózó meg Spar, a keddi összeveszésünket kellett feloldozni. Annyira szeretjük egymást, hogy nagy fájdalmakat tudunk egymásnak okozni. Segíteni akar nekem, de közben már megváltoztak a dolgok. Már nem ellenség az Erzsi, nem Rémm, nem fog az utcára kitenni, együtt oldjuk meg az életünket. Nagyon nehéz az összetört váza cserepeit újra összeilleszteni... Utána pihentem valamennyit, majd este a Mariann jött hozzám egy kis lelki vigaszért. Iwiwezni mentünk, de aztán ahhoz se volt kedve. Így hazakísértem a Havas utcába. Hát elég nyenyó volt a kedvem, Marilányt hívtam, ilyenkor már dolgozik a New York Palotában, kisütöttük hogy az a bajom hogy túl sok Prenessát szedek, az vérnyomáscsökkentő, és ettől remélem a fülpatogásom megszűnését. Napi 2 van előírva, én meg 6-ot veszek be, naná hogy agyon mérgezem magam! Most meg elolvastam a használati utasítást, kiderült hogy ez nem szünteti, hanem okozza a fülpatogást! Na megvan itten a piszácsa! Hát ez a bajom! Ördögi kör! Minél jobban pattog, annál jobban tömöm magamba a mérget, amitől csak jobban pattog! Nekem meg ez a

halálom, könnyebben viselném a tüzes vasat! Most 2-3 órai alvás után felkeltem, mert okvetlen fel kellett másolni a Nokia képeket a gépre, no meg ki akartam próbálni az új pendrájvomat, amire a Marilány a beszkenelt körönkorongjaimat is feltette. Herencias 2-t hallgatok, az egy indián együttes, a Blahán árulták a CD-jeiket, eddig 3-at vettem meg, csudajó zene, a Szabó Andrist is ezzel bűvöltem el, a múlt szombaton felmásoltuk neki, azóta nonsztop ezt hallgatja. (Ő a Gréjlá, nem a klubbeli Szabó Andris, alias Bandi!) Csak már a saját zenéimet hallanám! Vagy legalább a Mariann dalait tudnánk levédeni az Artisjucusnál, hogy utána terjeszthessük!

Na itt van 3 reprezentatív példa arra, hogy 1971-ben milyen körönkorongokat csináltam. Most ezeket próbálom meg nagyban megfesteni. Mindent készen kaptam már a legelején, csak vissza kell hozzá találni. Jimi Hendrix korai felvételeit hallgatom. Ezt a CD-t a Váci utcában láttam, mikor a Mariannal arra jártunk, akkor nem volt manim, így kábé két hónapig tartott mire újra lehetett kapni ilyet és még pénzem is lett rá. Ez a körönkorong egy játék volt annak idején, különféle táblákon kellett játszani. Többnyire dobókockával. Ha egy ipse leütött egy ellenséget, abból fogoly lett, és vitte magával. Így volt egy, két, három, stb. foglyos ipse. Egy 3 foglyos csak egy nála kevesebb fogolyszámút támadhatott meg. Ha bukott, ő lett a fogoly, és az ő foglyai felszabadultak. Hútejőég, mennyit tudtunk játszani ezzel! Voltak más szabályok is, vég nélkül variáltuk őket. A másik nagy mániánk a sakknilyázás volt, azzal is eltöltöttünk egykét évet, aztán 80 táján újra előszedtük nosztalgiából, Mota nőit kápráztattuk el vele. Már amennyire haraptak erre a blúra. Rémregényeinket is fel kéne eleveníteni, afféle naiv kis népi scifik voltak ezek. Ilebjen, ilemál, ilebjen, ilemál... Jó és rossz csak viszonylagosan létezik, attól függ, hogy éppen merről kapja a fényt. Pont olyan, mint a Hold, egyik fele világos, másik fele sötét, és a nézőpontunktól függ, hogy éppen melyik felét látjuk. Az Önvaló teljes, se nem jó, se nem rossz. Az Önvaló az, amit én *kvadronnak* neveztem. A kvadronnak viselkedése van, ami a sajátviselkedésekből áll össze, mint afféle keverék. Hogy pontosabb legyek, nem keverék, hanem dialektikus összeg, azaz olyan összeg, melyben az összetevők egymást tükrözik, így mindegyik megváltozik, nem egy mechanikus összeg a végeredmény, hanem egy végtelen sorozat eredménye, ahol a szüntelen önegymástükrözés alakítja a dolgokat olyanra, amilyennek végül is látjuk. A matematika számunkra blú volt, mindig önmagában hordozta a jutalmát, nem kellett nekünk semmi külön jutalom, holmi versenyek meg pénz meg ilyesmi, úgy éreztük, hogy ez szentségtörés, amely beszenyezi a blú tiszta kék lángját. A Kék Védelmező éppúgy nem tolerálja a Mammonnal való paráználkodást, mint Jehova... nadekeresztény voltam most! Pedig pénzre szükség van, a pénz egész más, mint amit hittünk róla, meg tanítottak. Naná, akik tanítottak, azoknak se volt sok belőle... a sikeres emberektől kell tanulni, mert csak tőlük leshetjük el a siker titkát.

2008-08-30, 20:38 Hát a tegnapi nap valóságos pokolraszállás volt. Ugye nem aludtam csak 3 órát, úgy mentem dolgozni, naná hogy késéssel. 6 helyem volt ráadásul. Eltévesztettem a járatokat, összevissza csalinkáztam, igaz így pont találkoztam a Veronikával a Dohány u. 20 nyugdíjas klubból, milyen véletlenek vannak, elhagytam a szemüvegemet, még jó hogy egy

hölgy rámszólt, de ezt végül is égi jelnek vettem, és úgy döntöttem hogy oké, akkor mostantól nem hordok szemüveget. Hát rohadtul szenvedek de ki kell bírni mert csak így remélhetem hogy 10 év reménytelen meddő látásjavítás-kísérletezés után végre eredményt érek el. Ugye Marilány kisütötte hogy túlszedem a Prenessát, na akkor most egyet se vettem be, és ezzel sikerült magamat majdnem padlóra küldeni! Naná, az elvonási tünetek! Viszont a fülpatnogás valóban csökkent, és ezt nagyon jó dolognak tartom, amiért még a pokol se nagyon nagy ár. Még éppen volt időm hazajönni kajálni, meg egy pár percet aludni, még jó hogy én 10 perc alatt annyit alszom hogy rögtön felfrissülök, és utána irány Jucuska. Volt a Péter is, így a téma a keddi meditáció volt, amikor is azon kellett meditálni hogy mi az amit nem a szeretet jegyében teszek. Hát a fülpatnogás, ami az örületbe kerget, és a húgommal való keddi összeveszés, ami után persze kibékültünk, azóta is nagyon jóban vagyunk, csak hát ő is azt mondta hogy az agyvérzés kerülgette, na akkor ő kedden élte át azt a poklot amit én pénteken! Se az nem jó ha túlszedem a gyógyszert, se az hogy hirtelen leállok vele. Szóval rég voltam ilyen szarul, mint itt a Jucuska-klubban, többen aggódtak értem, próbáltak tanácsot adni. Csak hát én sorry, de alapból ellenkezek mindenkivel, egyszerűen muszáj ezt tennem, csak egykét óra után kezdem el megfontolni hogy mit is tanácsoltak. Aztán még ott maradtam egy kicsit a Péteréssel beszélgetni, hát nagyon kibuktam az égiekre. Engem megbabráltak gyerekkoromban, és valamit nagyon elkeféltek, attól pattog a fülem. A Péter azt mondta, hogy az égiek olyanok mint a vadász, aki lelövi a vadkacsát, mi emberek pedig a vadászkutya vagyunk, aki bemegy a lelőtt vadkacsáért a tóba és kihozza. Hát köszönöm. Akkor már hadd döntsem el én, hogy hogyan akarom kihozni azt a vadkacsát! Naná hogy a Sztalker jut erről eszembe, Sztugackijék után, aki bemegy a Zónába, és kihozza onnan a hönirt, amit aztán jó pénzért elad a feketepiacon, naná, a drága jó tudósoknak derogál oda bemenni, de azért örülnek ha valaki prezentálja nekik az idegenek otffelejtt holmijait! Van mit kutatgatni! Szóval ez a „hálás” szerep jut nekünk... Én meg azt az üzenetet kaptam, hogy Teónajmo Neszéjla Olla, azaz még az Égiek se tudnak mindent. Mi emberek pont azért születünk a Földre, hogy helyrehozzuk azt a sok hibát, amit a drága jó Égiek úgy elkeféltek! Mi vagyunk itt, mi látjuk hogy mi van itt, engedjék akkor meg már nekünk hogy úgy alakítsuk az életünket ahogy akarjuk! Adhatnak tanácsot, de bízzák ránk a döntést! Hibáinkhoz is jogunk van! Mi végezzük itt a piszkos munkát, mi vagyunk a Csatornatisztítók, mi tesszük lehetővé Nekik hogy egyáltalán működni tudjon ez az egész! És én igenis tisztán láttam, már a legelején, az egész világ ellenében, az egész összeesküdt radairosseb ellenében, és ma már matematikailag tudom igazolni hogy igenis nekem volt igazam! Akkor ezzel a lakásüggyel sincs másként! Nem a lakás a lényeg hanem a nővérem, aki épp eleget szenvedett értünk-miattunk, hogy már ideje lenne őt kárpótolni mindezért, ha ez egyáltalán lehetséges! Aki ezt nem érti meg, az nem tud semmit, és tanácsai annyit érnek, mint egy marék tarkabab! Tudjuk, Bongwote! Azt meg úgy kell játszani, hogy fogunk egy marék tarkababot, és kidobjuk magunk elé a padlóra. Aztán a kirajzolódó mintázatból jósolunk. Állítom, ér annyit a módszer, mint akármelyik okostudóska értekezése arról, hogy mi lesz a Földdel a globális felmelegedés következtében! Mindenféle tudományos elemzést iderángatnak, csak éppen azt felejtik el hogy a Föld tudatos élőlény, aki nem akar elpusztulni, és ezért mindent megtesz, kivédi mindazt amit az ember olyan nagyon összerondított. Nem lesz klímaösszeomlás, nem lesz világvége, se más marhaság, Nostradamus is érvényét veszttette, Isten másként döntött. Nem hiába lobbiztam nála évtizedekig! Végre megértette!

Ma, azaz szombaton még szenvedtem, a húgomhoz mentem, aki úgy találta hogy nagyon nyafka a hangom, és ebből tudja hogy baj van. Nála aztán fordult a dolog, és észrevette hogy jelentősen feljöttem a tónusskálán. Adott nekem vérnyomásmérőt, ilyen csuklóra rakhatót, az meg azt mutatja hogy most inkább alacsony, mint magas a vérnyomásom! A régi letargia kapott el, főleg amikor az Ibolyához mentem, hogy kenyeret vigyek neki. Ott egy kicsit pihentem, és a Sztár FM régi jó slágereit hallgattam. Megszólal egy kis harang, és válaszol rá ágyúhang ó, bimm-bamm...hát faguriga legyen ha egyébre emlékszem, de hazafelé már egész jó lett a hangulatom, kezd visszatérni a régi jó boldogságom. A fülem még bepróbálkozik, de

már nem szívom mellre. Útközben elfotóztam a Nokiámat, így itthon azt telepítettem fel. Még énekelni is volt kedvem: Ma végre itt a nyár, és meleg az idő, az ember strandra jár, mert azért van itt ő... no meg: Óm Adormá, Kveszta Ailá Tannilá, Kveszta Ailá Míntakaa, és persze ezt is: Óm Adóra Óm Gová, Aila Adora Áj, Óm Mináj Móllá, Tanní Adora Csín... Ja, új mániám lett, hogy ezeket a lépcsőházban énekelem, egyenlőre halkán, de egyre merészebben. Na ezt is a Marianntól tanultam. Most egy BÖK (Blue Öyster Cult) CD-t hallgatok, előtte meg a Porgy és Besst. 20:18, Óm Tanni. Lement a BÖK, jöjjön akkor most a Kolla-Bolívia. Azt is a Blahán vettem az indiánoktól. Megint boldog vagyok, azaz a jó úton vagyok. Nagyjából-egészeben elmúlt a rosszullétem, az Égiekkel is kibékültem. Nem kell rájuk haragudni, duzzogni meg durcázni. Jó, néha borul a bili, de azért összességében minden jól van úgy ahogy van. Ollabontyí. Buen Láj, azaz Benessza Ulmana Eterna Nai, Lúma Amrita Jenna, Áldott Egyetlen Örök Isteni Fény-Nektár-Jelen. Kicsit prózaibban: Szép Napot Neked. Teónaj Adoramin. Az Égiek imádnak engem. Kedves. Én is őket. Azért én veletek vagyok, még ha néha ellenetek is. Az Út örökké megy tovább. És előbb-utóbb mindenkit a Fénybe vezet. Hát Istenem, nem tudnak mindent az Égiek. Azért vagyunk itt Mi. Isten segítői vagyunk. Nem jelentéktelen porszem az ember, hanem nagyon fontos szerepe van a világon. Mi vagyunk a Szent Láng Őrzői. Mindenki. A legutolsó hajléktalan alkoholista is. Ezért mindenkit szeretni és tisztelni kell. Kell? Nem kell, de egy szint után az ember egyszerűen nem tud nemszeretni. Én mindenesetre ezen a szinten vagyok már. Ja a tegnapi Jucuskaklub után valóságos beavatásélményben volt részem. A hideg szélben, egyszál fehér pólóban azon kaptam magam hogy elment az utolsó busz, és hogy megyek haza? Tavalý taxit hívtam, de most a Zolikától kapott 2 rongy erre kevés volt, és nem is erre szántam. Na akkor futólépés az Újpest Városközpont metróállomás, 3 buszmegállónyira van. És mindez tök vakon, szemüveg nélkül! Minden szembejövőt megkérdeztem hogy hol a metróállomás. Aztán meg a Zolika szólt rám, ott állt az autójával, ha van lehetetlen találkozás, ez az volt. Nem akartam rácuppanni, és vele hazafuvaroztatni magam, így inkább a metróállomásra mentem, ami már közel volt. Na, persze hogy elment az uccsó járat, már zárták be. De legalább megtudtam, hogy van éjszakai járat, a 950-es, ami innen indul, csak éppen fél óra múlva. Jó, beálltam várni. Egy rendkívül zajos, arrogáns fiatalokból álló csoportba keveredtem, kicsit féltem, de aztán rájöttem hogy itt is a szívseretet módszere segít. Aztán jött egy 914-es, előbb mint a 950-es, és az is elvitt az Astoriáig. Persze jöttek a fiatalok is, röpködtek a trágár szavak, ordítózás, a lányok is visítotak, te jó ég, ez ma a stílus? Aztán felidéztem a régi jó scifit, a Pokolba tartó vonatot, ahol a főhős rádöbben hogy szereti ezeket az embereket, akikkel együtt utazik, és amikor erre ráébred, a pokol megszűnik pokol lenni, és egész mennyei helyé válik. Szóval szeretetet éreztem kedves útitársaim iránt, és nem is lett semmi bajom. Igaz hogy Hóembernek neveztek, de ezen csak nevettem. Yukidaruma! Huzigálták a hajamat, ezt is afféle szeretetgesztusnak fogtam fel. Ismerkedés... nekik én éppolyan furcsa lehettem, mint ők nekem. Aztán elég hamar hazaértem, Marilányt hívtam hogy minden rendben van. Végre valamennyire kialudtam magam, így ma már egész jól voltam, és most estére végleg elmúlt minden bajom. Túléltem a nagy válságot. Én mindig túlélem. Volt már rosszabb is. Pl. június 29-én, akkor se aludtam, ráadásul nem vettem be a Hunperdálomat, így kitört rajtam a pszichózis, és úgy éreztem hogy az egész világ ellenem esküszik, mindenki az ellenségem, és sunyin szövögetik a terveiket ellenem. Te jó ég, ez a paranoia! Szerencsére idejében felismertem a baj okát, és megfelelően orvosoltam. Szegény Mariann is attól zakkant meg, hogy abbahagyta a gyógyszerei szedését. Mert a Kanadai, aki természetgyógyász, lebeszélte, ő meg hallgatott rá. Azóta is ezen kesereg. De azért azóta is hozzá jár karaokizni.

22:14 Na, Marilányt hívtam, értesítettem a jó hírről hogy végre jól vagyok. Herencias 2-t hallgatom. A Nokia Manuelt böngészttem, hogy miért nem küldte el az MMS-eimet az email címemre. A kép címe elment, de maga a kép nem. Valami beállítás hiányzik? Elmegyek a West-Endbe megtudakolni. Lehet hogy estére nincs kajám? Még szerencse hogy az Ibolyától jövet ettem pizzát meg banánt az Árpád-hídi metrómegállónál. Le kéne feküdni. Holnapra

pihenőnapot tervezek. Ami azt jelenti, hogy sehá, maximum az ebédért, meg Marilányhoz a kajával, de többnyire tetemesre duzzadt teendőimet óhajtom végre lerendezni. Van amikor hajnali hatig eltart az ilyesmi, mert nem tudok kilépni a fájlból.

Dögös kiscsaj...

Tündérke...

$$S(\Psi) = \oint_S e^{i\omega t} f(t) dt \cdot \partial \Psi \quad \text{Hútejóég, de rég írtam ilyeneket! Neduddmegmijez!}$$

Megint télig kell várnom arra, hogy a matematikus énem felébredjen? Most ősszel is várható egy személyiségváltás, lehet hogy ez a rosszullem is ettől volt. Már az írásomat se tudom elolvasni, tök olyan mintha bekattantam volna! Adóracsin Tanniolla Adóracsin Minajtaka Adóracsilá, Minajtakavá... Na ezt meg te nem tudod elolvasni kedves olvasóm, de tüstént elárulom hogy ez a Herencias 2 egyik dala, na nem ezzel a szöveggel, de az indián text éppilyen érthetetlen nekünk... nos ez meg kábé azt jelenti hogy Imádlak Téged Mindenség Szíve, Imádlak Téged Drága Szerelmem, Imádlak Tégedet, Drága Szerelmemet... végh nélkül tudok ilyeneket énekelgetni, mantrának se rossz. Ezzel őrzöm meg a szellemi integritásomat. A nyugdíjas klubban lehet ingyen angolul tanulni, nextvik utánanézek ennek is. A Natasa mondta. Van még rajzkör is, ez is egy régi adósságom. Tulajdonképpen tudok én rajzolni, csak lusta vagyok. Nem használom a képességeimet. Milyen jókat tudtam már 75-ben is! Pár perc alatt csodákat lehet teremteni! Csak ott rejtőznek ezek a szekrényekben évekig, feljük se nézek, régi énjeim a sírban sírnak utánam, teremő Istenük után! Hát elég hűtlen Teremő vagyok! De hát hány életet éljek egy testben?! Mintha 2.5 voltos körtére 220 voltot kapcsolnék!

Szetün Tannisztella

A Tannisztella a Nyolcágú Csillag neve, ilyet rajzolok minden éjszaka elalvás előtt a homlokomra az alábbi szavak kíséretében: ÓM TANNI MADRA HOLLA GOTANNA AILA PROTEKTA MINAÍ, azaz Áldott Légy Mindenség Szíve, Teljesség Anyja, Az Isteni Szeretet Öt Forrása, Óvj Engem És Szeretteimet.

Naszívem, bekalapáltam 8 pompaprúni oldalt, kissé kifáradtam. Igaz, nem mind ma. De azért már valami másra vágyom, tapló lett az agyam. Úgyhogy mára bájbáj! Ó, Granda Szpirítusz! Pakázimila Szegredo Dela Mundo... tényleg ezt énekli!...kábé... Ó, Nagy Szellem, Mutasd Meg Nekem A Világ Titkait! Mindig ezt mondogattam, amikor a Dallát számoltattam a géppel, az nem más, mint a görbült koordinátarendszerbeli éteráramlás metrikája. Frankón kijött minden, csak az a fránya időfüggő nem akar sehogyse stimmelni. Milyen nagy megvilágosodás kell ehhez? Nekiülni és nyüstölni, amíg nem jön össze! Kántilá Szuszerdóne, azaz éneklni amíg a szusz tart! Nademostmár tényleg megyek, bájbáj! Ja még elolvastam, amit ma írtam... a Herencias 2 is épp most ér véget, így mehetek végre a konyhába...

2008.10.15 éjjel 1:39 te jószágos isten, mióta nem írtam ide! Desokminden történt azóta!

A szeptember a nagy válság jegyében telt. Igazán csak a szíved lát, énekli a drága Mariann.

Hát hogy is kezdjem. Ja ma még kajálnom is kell, és nagyon influus vagyok, így asszem ma nem is írok többet. Viszont bemásolok néhány afféle blogot amit korábban írtam. De tényleg ma inkább pihi. Holnapra hagyom a nagy munkát. Ma elvételtem tőlem az eddigi bevételi forrásom, de kapok helyette sokkal jobbat. Remélem. Nagyon vakrepülés ez. Majd meglátjuk.

2008-10-15 de már délután 17:51 Azt hiszem, ma volt az utolsó munkám Zolikánál, az égiek kerek perec közölték velem hogy ezt abba kell hagyjam, jön helyette az új feladat. Ami nem más, mint a Sciennet. Nem sokat tudok róla, valami üzlethálózat, az Annamari tudna róla mesélni. Talán még pénteken mehetek egy utolsó körre, ne úgy szakadjon már meg mint amikor baltával csapnak le egy üszkös vétagot. Hát pedig most engem úgy ért az égieknek ez a döntése! Totál dögvész, influenza, szegény Jucuska is ebben szenved, meg a Péter is. Ez egy megtisztulás, vagy az égiek figyelmeztetése hogy valamit nem jól csináltunk. Hát én egyértelműen úgy értelmezem ezt hogy véget ért a munkám. Ez a munka. Már 2 hónapja kapom a jelzést, de nagyon ragaszkodtam, naná, főggalmam sincs, hogy hogyan tovább. És továbbra is adom a nővéremnek a 18 ezer forint Közös Költség hozzájárulást. Csináltam egy selyemmandalát, kontúrozóval, ahogy kell. Ilyeneket akarok én árulni? Azt hiszem nem ez a tutijó befektetés. Jucuska meg letette a buddhizmust, az egész klubot átrendezte, ennek egy jó vonzata van a számomra: nekem adta a csodálatos Buddha-tankáját, ami ott lógott az oltára fölött. Most vasárnap pedig megtalált engem a Szőnyi Judit, aki egy utcával odébb lakik, 5 perc gyalog, és most olvasta a weboldalamat, mindent tud rólam. Tegnap beszélgettem vele, jön a Jucuskához is. Ismeri a Spanyol Zoltánt, aki a vízhajtású autót csinálja, egész megdöbbsent amikor mondtam hogy én is ismerem. Én is „vizes” vagyok, hiszen a Hidromechanika nem egyéb, mint a víz-elem bevezetése a fizikába, a relativitáselméletbe. Na és akkor újrakezdtam a Dalla-számolást! Na mutatok már ebből egy kis prezentikát, hogy lássátok, mivel piszmozgok szebb óráimban!

```

> g := create( [-1,-1], eval(g_compts));

g := table([index_char=[-1,-1],
compts = 
$$\begin{bmatrix} x^4+y^4+y^2z^2-1 & x^4+y^3+xyz & yx^2+zy^2+z^2y & x^3+zy^2+xy^2z^2 \\ x^4+y^3+xyz & x^4+y^2+x^2 & yx^2+yz+xz & x^3+yz+x^2yz \\ yx^2+zy^2+z^2y & yx^2+yz+xz & y^2+2z^2 & yx+z^2+z^2xy \\ x^3+zy^2+xy^2z^2 & x^3+yz+x^2yz & yx+z^2+z^2xy & x^2+z^2+x^2y^2z^2 \end{bmatrix}$$

])

>
> ginv:=invert(g,'detg'):
>
>
> D1g:=dlmetric(g,coord):
> D2g:=d2metric(D1g,coord):
> Cf1:=Christoffel1(D1g):
> Cf2:= Christoffel2( ginv, Cf1 ):
> RMN:=Riemann(ginv,D2g,Cf1):# 101.3 ig számolta!
> RICCI:=Ricci(ginv,RMN):# 080228 19:15 450 s ig számolta.
>
> bXf:=ainv[compts][1,1]*bX+ainv[compts][2,1]*bY
+ainv[compts][3,1]*bZ;

$$bXf := -\frac{z(yx-1)x}{-2y+y^3+x+xz-x^2yz} + \frac{(y^2-1)y^2}{-2y+y^3+x+xz-x^2yz} - \frac{(y-x)yz}{x(-2y+y^3+x+xz-x^2yz)}$$

> bYf:=ainv[compts][1,2]*bX+ainv[compts][2,2]*bY
+ainv[compts][3,2]*bZ;

$$bYf := \frac{(y^2-1)x^2}{-2y+y^3+x+xz-x^2yz} - \frac{x(xyz-1)y^2}{z(-2y+y^3+x+xz-x^2yz)} - \frac{(-xz+y)y}{-2y+y^3+x+xz-x^2yz}$$

> bZf:=ainv[compts][1,3]*bX+ainv[compts][2,3]*bY
+ainv[compts][3,3]*bZ;

$$bZf := -\frac{(y-x)x}{-2y+y^3+x+xz-x^2yz} - \frac{(-xz+y)y^2}{z(-2y+y^3+x+xz-x^2yz)} + \frac{(-x^2z+y^2)y}{x(-2y+y^3+x+xz-x^2yz)}$$

> A:=simplify(bXa*BXf+bYa*BYf+bZa*BZf):
>
> DA:=simplify(1/deta*(diff(deta*bXf*A,x)+diff(deta*bYf*A,y)
+diff(deta*bZf*A,z))):

```

Hát nem gyönyörű? Ahogy izzik a Fény? Rengeteg ilyen számoltattam ki a géppel december végétől március végéig, aztán most végre újrakezdtém a dolgot. Golgota. Gotanna.

Rengeteget fotózok a Nokiával, minden nap fel kell másoljam őket a gépre, mert betelik, kb. 38 kép fér fel egyszerre. Néhány reprezentatív példa:

Ezek: Négyzetmandala, Szentivánéji álom, Én Gréjlánál.

Megjelent a cikkem az Ufómagazinban. A Kozmikus Szeretet címet adtam neki, de végül úgy hozták le, hogy Fényhozó ufonauták. Nem baj, így is jó. Ebből jöjjön egy kis részlet:

Létezni csak az adás-kapás állandó áramlásában lehet. Aki szeretettel ad, az soha semmit nem veszít el, mert valójában mindent elnyer. Az emberek szívét, a világot. Én így látom a dolgokat. Soká tartott, míg megtanultam. És soká tart, míg megtanulom alkalmazni is az életben. De csinálom, minden nap. Az angyalaim is segítenek ebben, mert rávilágítanak, mit hogy kell csinálni, és hol hibázok. Most jöttem rá, hogy a ragaszkodásaim oka az hogy a dolgokban rejlő fényhez ragaszkodom valójában. De a fényhez nem kell ragaszkodni, mert a fény örökre velünk marad, el soha nem veszíthetjük. A szeretet fénye tesz minden dolgot értékessé, és ez a fény soha nem húny ki. Az az üzenet, amit gyerekkorom óta hordozok magamban, nem vészett el, mindig is bennem élt, de csak most jött el az ideje hogy továbbadjam. Ez az üzenet pedig ez: *A földönkívüliek, az ufonauták legfőbb mozgatója a szeretet, nem voltak ők soha az ellenségeink, évezredek, évmilliók óta velünk vannak, és segítik a fejlődésünket, ahogy az idősebb testvér vigyáz a kisebbre. Nem fog elpusztulni a Föld, nem hagyják hogy ez megtörténjen, mert a Föld nagyon értékes hely a Világegyetemben, kivételes, rendkívüli, ezért nagyon vigyáznak rá. A krízisek, amiket most megélünk, szükségesek a fejlődéshez, ez adja a hőfokot, amely a teremtés alkimista tégelyében az aranyat majd létrehozza. Az arany pedig nem más, mint az eljövendő új kor csodálatos világa, amely békés, szelíd, szeretetteljes lesz, eltűnik az arrogancia, az erőszak, nem lesz már rá szükség, minden új színt és új tartalmat nyer. Ne féljünk tehát a rémhírektől, hogy jaj már megint egy kisbolygó akar a Földnek ütközni, meg Nostradamus ezt meg azt jósolta, ilyen földrengés, olyan árvíz lesz, vagy klímaösszeomlás. Nem lesz. Most vagyunk a kritikus ponton, és hamarosan átlépünk az új világba. Drámai sebességgel fog eltűnni a régi, környezetszennyező, Földpusztító technológia, és átadja a helyét a XXI. század igazi arculatának, amely nem más, mint szeretet, béke és fény.*

Szeptemberben nagyon mély válságban voltam. Úgy éreztem, démonok rombolják szét az életemet. A Jucuskaklubban többen is megélték ezt a válságot, tehát nem egy kivételes, csak rám érvényes jelenségről van szó. Volt szeptember 13-án az Attila és az Ivett esküvője, nagyon szép volt, ez egy jelentős fordulópont volt nekünk. Mostantól kezdve komoly feladatokat kell megoldanunk. Pl. a Föld gyógyítása. Na ez nem új nekem, már legalább 20 éve csinálom. Aztán október 4-5 szombat-vasárnap a Rosa Rivas tanfolyama, az Agykontroll keretében, na ez is egy csodálatos esemény volt, meggyőzött engem arról, hogy az Agykontroll nem múlt el, még mindig él és működik, csak csinálni kell rendszeresen. Egyébként a Reiki sem múlt el. Csak néhányunk már magasabb szintre fejlődött, mint amit a Reiki ad. Most egy Jucuskalevélből idézek, ilyeneket írtam neki.

A két Anita-összejövetel nagyon jó volt, sokat fejlődtem általuk. Most a mai pénteki klubnap is nagyon jó volt, örülök hogy rávezettetek engem ezekre a dolgokra. A Péter is nagyon érdekeseket mondott. Szerinte nekem nincsenek hurokkapcsolataim mert idegenbolygós vagyok. Hmmm, akkor mi az Ibolya meg a Mariann? A Péter szerint „problémáim” vannak. Nos én eleve nem beszélek problémákról, csak feladatokról. Akkor az Ibolya meg a Mariann egy-egy választott feladatom, nem karmikus kényszer miatt segítek nekik hanem szabad akaratból választottam ezt a segítséget? Sok olyat is mondott amit már régóta nem említett. Majd megnézem mit írtam mert fejből nem emlékszem szinte semmire. A szeretetkörről is lenne néhány kérdésem. A Péter szerint ezt én alaptól tudom (te mondtad még valamikor márciusban) de én nem így csinálom ahogy tanultuk. Én nagyon nagy szeretetet tudok kisugározni magamból, és azt el is tudom küldeni messzire. Lehet hogy ez a tudat-szív-érzelmi csakra hármas nálam magától megy, anélkül hogy tudatosan irányítanám? És én nap mint nap ezt csinálom, azt hiszem ennek köszönhetem hogy a kutya-főbiámnak végleg búcsút mondtam, és a fülpatogásom is jelentősen enyhült (bár még nem oldódott meg végleg). Boldognak érzem magam, a lelki békém is megvan, már csak a gazdagság hiányzik. Olyan dolgokat csinállok amit soha azelőtt, pl. gyrost eszek az utcán, vagy pizzát, éjjel 2-kor mászkálok a belvárosban, akár szakadó esőben is, tanulok énekelgetni, egyre jobb a hangom, azelőtt inkább meghaltam volna minthogy egy énekhangot kiadjak magamból. A Mariann ebben sokat segít. Tehát nem egyoldalú a kapcsolatunk, hogy csak én segítek neki. Úgyhogy vannak változások. Azelőtt fanatikus voltam és elvakult, most meg egy félóra alatt képes vagyok gyökeresen megváltoztatni a véleményemet és elfogadni amit Zolika mond, azelőtt én késhegyre menő vitákat folytattam és el se tudtam képzelni hogy bármiben is engedjek, mindig nekem volt igazam, én voltam a szupernagyokosfej aki mindent jobban tud. Most már több bennem a szeretet és az alázat, az elfogadás és a rugalmasság. Igen, szívem, de azt hiszem hogy mára már búcsúzom tőled, köszönöm hogy velem voltál és időt szánsz rám. Holnap már megint egy másik énem lesz ébren, aki egész mást fog mondani neked...

Ha írok egy jó könyvet az átlagember nyelvén, olyan témáról ami mindenkit érdekel és amit mindenki megért (semmi matek, semmi fizika!) akkor azzal lehet esélyem. Az Édesvíznél kell megjelentetni. Úgy érzem a szellemem is erre az útra próbál ráterelni. Jajszívem most látom hogy ismétlem magam, na ez mutatja hogy másik énem van ébren aki mit se tud arról hogy az előbbi miket írt. Bocs. Még mindig az van hogy nem sokat alszom, tegnap hajnalig festettem, egy nagyon szép **mandalát** kezdtem el. Ez biztos hogy kelendő lesz, remélem, majd meglátjuk. Ha sose próbálom, sose tudom meg. Az Anita mondta hogy fessek neki Jézust. Na ez se semmi, sose mertem Jézust festeni, azt nem szabad elrontani! Én meg elég furán festek. A 2007 szeptemberi Csendszigetben írtad hogy megjelent neked Jézus. Erre mondta a Péter hogy őt jelezte előre ez a jelenés. Valami kékszemű Jézuskép kéne, amiről én is úgy érzem hogy ez tényleg Ő. Legyen kisugárzása. Talán a Ferenciek terén kapok olyan képet amit elfogadok, az Attila ott vette a keresztjét is, ami pont olyan mint ami a Péter és a Kriszti nyakában lóg. Én is veszek olyat, mert úgy érzem hogy nekem is kell. Neked a kis szívecske áll jól, amit hordasz, amit én úgy hívok hogy Jucuskaszív, ha beírod ezt a szót a Google-ba, akkor bejön a Magamról, amit én írtam, most 35 oldalas, de már ideje lenne továbbírni. Annyi minden történt azóta! Totál össze vagyok zavarodva. Tényleg sötét erdő...

Tudom, ideje lenne már kijönni belőle, de én nem véletlen mentem be az erdőbe, valamit meg kell találnjak ott. Valami kulcsot, akármit. A mai énedet ábrázoló iwiw képedet kiragasztottam a konyhában, így most már tényleg mindig velem vagy, olyan jó érzés. A tanfolyamon nemcsak arra figyelek amit mondasz, hanem **rád** is, a lényedre, a kisugárzásodra, mert ezzel legalább olyan fontos tanításokat adsz, mint a szavaiddal. Így tanultam meg, hogy

Az odaadás
az isteni szeretet
égi nektárja.

Arra is megtanítasz, hogy hogyan kell jól előadást tartani, ez nekem fontos mert én is fogok előadásokat tartani. Kezd kialakulni az én saját klubom is! Már volt ilyen összejövetelek, 4-en voltunk, és éjszaka, csináltunk kaját, volt talpmasszázs, érdekes dolgokról beszélgettünk. Nekem ebben is te vagy a Mesterem. Még emlékszem amikor 2005-ben a pénteki összejöveteleken jó ha voltunk 5-en 6-an, az én Kvadromatika előadásomon is talán csak 5-en voltunk. Azóta milyen szépen felfejlődött a klub.

Na ennyi elég a Jucuskalevélből. Most pedig bemutató abból, hogyan szerkesztek mostanában blogokat. Idemásolok néhányat, persze némileg megkosztetizálva, mert az eredeti verzió egyszerűen fogyaszthatatlan az átlag halandó számára...

2005.5.28 Próbalap Jucus stílusában

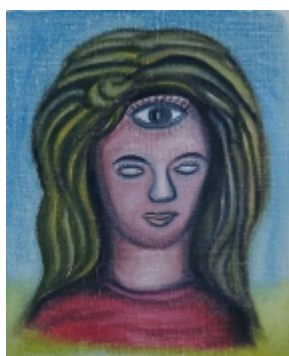
Yenx Ojla Szand Eszta
Szó Profunda
Kesze Morto
Endzsila Mai Govanna

Teó Aila
Kinna Vaira
Olla Thaíla
Mintakaila

Szetla 72 v Tina Turner

Mirmilaó Devante Ekkriéti. Mirmilla. Szebb mint a Jarmilla.

Minajkóra Adormanta Yenna Amma-Olla, Menásszeszhá Prósztohorí Dzsizskiela Polva.

Redzsina Minna, Kisze Arila Holla,
Szenfinette Mattacsín Govenda
Eszinla Csjella, Szokue Inla Terramo.
Donnami Amritaó Praila, Protekta
Ella Morda, Szolvala Olla Pulpa,
Enklirlamin Ella Tenebra. Lászumin
Vairala Karma, Braumi Inla Ríta
Eterna. Ómmm.

Szettej Narisz Para Govanna.

Ifjú Teiresziász, Szőke Anni, Bettina. Ezek a képek az Albumholla gyűjteményben találhatóak. Az pedig a Kvadromatika weblapomon van.

A Google-ban már 33 ezer hivatkozás van rám. Szép. Mikor ugrik meg ez százezerre, millióra? Majd eljön az óra... Tanniadóra, Minajtakamolla...

Na kb. ilyeneket csináltam, de szép szívkerettel, azt most nem tudok csinálni, mert az egész dokumentum olyan lenne, nem lehet oldalanként beállítani.

További gyönyörű képeim az Albumhollából:

Zöldszemű szőke ufonauta lány, és Jarmilla Atahorika, ifjúkorából.

Szívecském, szívecském, gyönyörű szívecském...

Belle De Jour... Szokuna Bellavojisz Devánte Hávimo!

SOTERIA KIADVÁNY . . . Kéne egy szép újságot szerkeszteni...

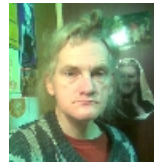
Ilyen stílusban írhatok a MEK-be is, nagyon szépen kiszerkeszthetem.

Egy egészen új világ kapujában toporgok megint. Csak be kell végre lépni.

3 éve csináltam ilyeneket. Csendsziget.

Jajdecsodálatos.

Minajkóra Adormanta **TANNIOLLA**

Most pedig akkor egy másik ilyen blog jön:

A	C	D	B	Azonos sormagasság, azonos oszlopszélességre klikkelés. Máris szép lett.
D	B	A	C	Árnyékoló szín. És a szegélyszín? Négyes Dila. Na így kell Dilacikket írni. Csak
B	D	C	A	az a gond hogy nekem egy fekete print kell, persze mért ne színesbe? Olyat osztó
C	A	B	D	gatni a matematikusoknak, taxanmani de befektetés. Mindenesetre kell végre
				lépni Dila ügyben is, Matkutató, kapcsolatokat keresni! Szetla graveszta!

Jajistenem mennyi minden kéne már!!! Versek kisfüzetek csinálása, ugyanez a balhé. Feketefehér kis Sziklaifricifüzetecskék amit osztogatni tudok. Terjeszteni a verseimet! Frigyes. Írószövetség. Belépni ha lehet. Mi a tagság feltétele? Nemcsak mani gondolom.

1	3	2	Na sikerült bepirosítani a szegélyt, akkor fehéríteni is lehet. Lódila. Lószámok.
3	2	1	Losz Andinosz Tanni. Trebelladil... Agath Hromszet. Szivárványkristály a
2	1	3	lelked primgyöngye, Olvadó ezüst az angyalok hús könnye, Nincs már több
			fájdalom, csak tiszta létezés, nincsenek démonok, nincs már több rettegés,
			Ylla szíve ragyog, benne a drágakő, Amrita illatú gyönyörű álom jó...

Szokuna belladzsóna devánte paramí. Tököcsaj üdvöskéje.

Sokáig úgy gondolták, hogy az Univerzum a Semmi és az anyag egyfajta keveréke. Van egy nagy űr, amit ittott anyag tölt ki, de a Galaxisok közti térben ez az anyag olyan ritka, hogy jó ha egykét atom lézeng egy köbméter semmiben. Nos, az Univerzum nem ilyen. Valami egész más. Ahhoz hogy megtapasztaljuk az Univerzum igazi szerkezetét, valami új, ezoterikus gondolkodásra van szükség. Nekem ezt a matematika sajátos művelése jelentette, ami 76-78-ban egy egész más Univerzumképet rajzolt elém. Eszerint az Univerzum nem más, mint bizonyos tükörsejtek bonyolult összessége, amiket én kvadronoknak neveztem el. A tükörsejtek egymást és önmagukat is tükrözik, minden sejt tükrözi az összes többit, így ha kinagyítunk egy ilyen sejtet, benne megláthatjuk az egész Világegyetemet.

Nem más ez mint a tudat megjelenése az anyagban. Eszerint a tudat nemcsak az ember sajátja, hanem minden teremtetett lényé, mi több, az ún. élettelen dolgok is rendelkeznek vele. Hangsúlyozom, minden egyes atom, minden cseppje az anyagnak tudatos és lélekkel telített!

Ez egy most megírt Ufómagazin cikkem eleje. Remélem, hamarosan olvasható is lesz az Ufómagazinban. Akkor most jöjjen három gyönyörű kép:

Ez én vagyok, a BETTER & BETTER pólóban (Egyre jobban és jobban) A Mariann kissé szomorkás hangulatban, és Jucuska az Attilával a spirituális esküvőn.

A	β_x	β_y	β_z	Trebella dzsóna arimi immájsszó! Liarila Tanni tadashte. Szetla Dalla jenna grandaproblem ojlami. Rik bájlá Einstein módszer és az én módszerem. $A = \beta^2 - 1$. Nem voltam pontos, nem β_x , β_y , β_z , hanem β_{xa} , β_{ya} , β_{za} szerepel ott. $\beta_x = t \cdot \beta_{xa}$, stb. Szóval újrakezdtém. Szerintem az elmúlt időszak rengeteg szenvedése azért volt, mert abbahagytam a matekozást. Az égiek ezt nem díjazták. Ők már nagyon várnak az eredményre! Hát én is!
β_x	t	0	0	
β_y	0	1	0	
β_z	0	0	1	

Selyemmandi, selyemkontúrozóval csinálva, meg hígított olajfestékkel. Nem tutibon, de valami. Szerintem ilyeneket el lehet adni. De úgy érzem hogy a Sciennet a tutijó befektetés. Hát nekem több hónapomba telt, mire magamtól előjöttem ezzel a Sciennettel. Gréjlá volt a Mariannál, nagyon örült a 2005-ös dalainak. Vajon az nekem is megvan vagy nem? 300 ezer forint befektetéssel már lehet valamit kezdeni. Havi 50 ezret veszek ki, a többit beforgatom. Így megvan a megélhetésemhez is a manim, és a többi meg gyarapodik. Egy év alatt összejöhet a lakásra való. Ebben reménykedek.

Szetla Tannila Szitta.

Ülő Tannióka. Limola plejtaka paramí. Kín, Bíbor csontok, vörös kéj, sötét üveghold, kőpillangó! Szettej ellamotmo. Jamég zabamodévcicsár van két kajámmo, lojásleves és valami rakott cukkini tejföllel. Miket írtunk mi 73-ban, 74-ben! Be kéne már ezeket is gépelni! De úgy éreztem hogy ezek már nem tutifrankók. Pedig dehogynem. Bíborvörös kinnal, a kín bíborvörös kinnüvegkavargásával rohantak meg: A Magány halálos örületlepkéi! Fekete térvákuum fekete csillagtorka üzen... Hát jó, kicsit negatív, de akkor tőlünk ennyi telt!

Na jó, mára ennyi elég. 20:03 of 2008-10-15, egy elég fárasztó nap, ráadásul az influ is gyötör. Húdejó, 16 oldal! Hát bizisten beletelik az egész hátralevő életem, mire mindent beírok! No bájbáj kedveseim, de nem végleg, csak egy kis időre. Aki sokat búcsúzkodik, az a végén azon kapja magát, hogy örökéletű! Ilyenkor mindig úgy érzem, hogy itt vagytok velem, és ez olyan jó érzés. Nem vagyok egyedül, soha nem vagyok magányos, mert az egész Mindenség velem van. Lám, ez a Judit is, hogy rámtalált! És ugyanígy jönnek majd mások is, egyre többen, és együtt megyünk a Fénybe!

Minden kis perce Továtűnő létünknek: Izzó drágakő	Magábaölel Létünk minden percében Az Isteni Fény	Angyali áldás Árad ki minden percben Fájó szívemre
---	--	--

És, imígyen szólván összepakolom kis himihumimat és megyek a konyhába elmélkedni!

Magamról 3

2008-10-17, 20:34 Még éppen csak elküldtem a Magamról 2 –t, de már írom a folytatást.

Nem véletlenül, mert éppen ma kezdődtek meg a nagy változások az életemben. Hát először is, ma volt az utolsó Zolika – munkám. Sajnálom hogy így le kellett mondanom, de azt hiszem a Fentiek így döntöttek. Beszélgettünk is Zolikával, szerinte nem az Égiek döntenek hanem én. Ja. Azt hiszem erről kicsit más a véleményünk. Én a Metakritsa világán nevelkedtem, ami egy matek modell, és ebben a modellben döntési pont csak a kritikus pontokban jön létre. A kritikus pontban pedig a Világmindenség egésze van jelen, így lehetetlen megjósolni a döntés eredményét, mert a legpicibb számítási hiba is már semmissé teszi az eredményt. Végtelen pontosan meg csak a Jóisten tud számolni. Mit jelent az, hogy én döntök? Ki vagyok én, mi az hogy én? Az énnek nincs határa, túlnyúlik a Mindenség egészén! Az én: tükör, melyben az egész Univerzum tükröződik! Ha pedig az egész Világegyetem benne van, akkor végül is ki dönt? Ha egy pocsolyán a Nap fénye tükröződik, akkor végül is a napfényt látom, nem? Az maga a Nap, nem különbözik tőle, mert az ő maga! Mintha Krishna is ilyesmit magyarázna a Bhagavad Gítában. Ha engem a húgom felhív a mobilomon, és én a mobilomba beszélek, akkor nem egy tárggyal beszélgetek, hanem magával a húgommal, aki egyébként lehet hogy kilométerekre van tőlem! Ha a hajóskapitány rádió utasítást kap hogy forduljon északnak, akkor ki döntött, a kapitány, vagy a felettese? Szóval én állandó kapcsolatban vagyok az Égiekkel, akiket úgy hívok hogy Teónaj, és igazából ők döntenek, nem én. Persze, cselekedhetek velük ellentétesen is, de aki tudja ennek a következményét, az soha nem tesz ilyet. Csak egy örült mondana ellent az égi parancsnak. Szóval a döntés. Ha egy követ leejtek, és az leesik, az nem döntés, az természettörvény. Ott minden eleve predesztinált, meghatározott. Valamivel bonyolultabb, de ugyanilyen az emberi élet is: csak ott nem egy természeti törvény működik, hanem sokezer, egyszerre, és ezek eredőjét látjuk. A karma törvénye az egyik ezek közül. Van akkor szabad akarat? Állítólag van. Mindenesetre bűnről és felelősségről csak akkor beszélhetünk, ha van szabad akarat. A meglökött dominó nem felelős semmiért. A zuhanó bomba se felelős: nem ő döntött úgy hogy ledobják, és nem ő dönti el hogy hova esik, mit pusztít el. Azt hiszem az életünk 99%-a ilyen bombazuhanás. Itt van akkor a húgom és a nővérem. Mindkettejük életének döntő élménye volt a nagymamánk, aki nagyon mostohán bánt velük. Ütötte verte szidta őket. Így beszereztek egy csomó nagymama-engramot. Az engram pedig olyan mint a magnófelvétel, megnyomnak egy gombot, és bekapcsol, és mint a gép mondja, mondja. Amikor ők beszélgettek, és az egyikük restimulált egy ilyen nagymama-engramot, akkor a másik ezt mondta: te egészen olyan vagy, mint a nagymama! Aztán szerepet cseréltek, és a másik mondta ugyanezt. Valójában itt engramok társalogtak egymással, mint mikor két magnetofont bekapcsolok, és az egyik úgymond válaszol a másikra. Valójában tehát két független monológ hangzik el. Amikor felismerjük, hogy engramról van szó, akkor rájövünk, hogy az engram tartalma egyáltalán nem nekünk szól, hanem egy 40 évvel ezelőtti esemény passzív lenyomata csupán. Akkor pedig felismerjük, hogy az egész csak illúzió, és az egész varázslat szertefoszlik. Rádöbbenünk, hogy az egész életünket ilyen magnófelvételek határozták meg, és évtizedeken át csak azért gyűlöttük egymást, mert ostoba, halott, passzív lenyomatok uralták a gondolatainkat! Éppen most kezdtem el a két lánytestvéremet egymással végre kibékíteni. Én náluk sokkal jobb helyzetben vagyok, mert nekem szinte egyáltalán nincs nagymama-engramom, én az én életemet eldöntő élményemet nem a nagymamától szereztem, hanem az intézetben, az első 3 évem alatt. Így nekem a kritikus élmény nem a nagymama, hanem a fülpatogás. Ezért védett vagyok a nagymama-engramok ellen, és biztonsággal tudok társalogni mindkét lánnyal, nem szerzek tőlük soha nem gyógyuló sérüléseket. Amikor a nővérem ezt mondja: azt hazudtad, hogy... akkor nem reaktívan válaszolok erre, hanem azt mondom: Igen, szívem. Szinte mindenre ez a válaszom. Ez a válasz nem reaktív, és nem okoz sérüléseket. Ezért a nővérem ráébredt végre, hogy velem

tulajdonképpen jó beszélgetni, soha nem mondom neki fájdó dolgot, és tudom, mely kulcszavakat kell kerülnöm ha vele beszélek. Így végre elkezdhattuk felgöngyölíteni a múltunkat, és előbbrejutunk abban a mocsárban, melyben 50 év gyötrelme és kínja van elrejtve mint taposóakna. Ahogyan a budapesti építkezéseknél előkerülő 2 tonnás bombákat hatástalanítani kell, különben egy egész területet le tudnak rombolni, ugyanúgy kell a múltunk fájdalmas emlékeit is hatástalanítani. Bizony, egy jól felkészült tűzszerész képességeire van ehhez szükség! Elég egy pici rossz mozdulat, és BUMMM!! Mivel velük nőttem fel, tudom a mesterszavakat, és kódokat, amivel ebbe a veszedelmes Zónába be lehet hatolni. Azt hiszem, a lakásproblémám igazi megoldása ez. Többet ér, mint egy lottó telitalálat, mert az csak elleplezné az igazi feladatot! Így ez igazi kihívás, és ha megoldom, akkor a karmámból is sokat törleszthetek. És akkor végre jogot nyerek arra, hogy a világ nagy feladatait is megoldjam. Amíg van magánéleti problémám, addig nincs jogom belepancsolni a világ ügyeibe, ami sokezer, sokmillió embert érint! Amíg nincs panacea, addig nem tudok gyógyítani. A panacea pedig nem egyéb, mint a megélt tapasztalat. Szegény húgom, hát őt is jónéhányszor megbántottam az elmúlt időszakban, de éppen ezáltal tanultam meg hogy mit nem szabad és hogyan nem szabad. Ezzel ő nagy tanítómesterem, aki vállalta azt a szenvedést, amivel az én tanításom jár. Úgyhogy kemény leckéket tanultam meg az elmúlt hónapokban. Most már segíthetek másoknak is.

Azt hiszem, még valami véget ért a mai nappal, és pedig a Jucuska-klubba járásom. Ez még nem tuti, de ma egyszerűen nem mehettem, influenzásan, egyszerűen nem etikus annyi ember közé menni betegen, no meg az Aranyszabálynak is vétenék: Ne tedd másokkal azt amit nem akarsz hogy veled tegyenek. Nos én viszolygok az orrfújkalástól, köhögéstől, tehát akkor nem teszek ki másokat ennek a kellemetlenségnek. Pomprún! Viszont ment a Judit, akit most ismertem meg, olvasta a webemet. Kíváncsi lett Jucuskára is, hiszen róla is olvasott. Így ő vitte el Zolikának a táskát is. Mért érzem úgy, hogy ez is véget ért? Mert határozottan az jött le nekem, hogy váltani kell. Illúziókon csüngtem, és nekem van igazi feladatom is: az éter létének matematikai bizonyítása. Most már keményen erre kell ráállnom, vége a kerülőutaknak, vége a más irányokba történő serteptetéseknél. Fél évet kihagytam, te atyáúristen! Hát hogy engedhettem ezt meg? Jó, oké, voltak más teendők is, pl. a lakáshelyzet rendezése, aminek az igazi megoldása a nővérem szívének elnyerése. Nem ellene, hanem vele és általa tudom csak megoldani az életemet. Kellott a pénz is, kellott valami biztos bevétel, még ha csak csurran-csöppen is. Kellott a berántómadzag, igen. De most már túl hosszúnak bizonyult az a berántómadzag, és azon kapom magam, hogy nem a motort rántom be vele, hanem a madzagnál fogva próbálom elhúzni a hajót! Mint az egyszeri favágó a láncfűrészszel... Mi ez a berregés? Hát ez nem tutibon megoldás. Már két hónapja tudok a Sciennetről, azt hiszem ebben az irányban kell elindulnom. Aztán lehet hogy ez is csak berántómadzagnak bizonyul. De már tudom, mit fogok tenni. A Sciennetnél kapunk egy webirodát, ahol kezelhetjük az ügyeinket, nos én az egészet a nővéremnek adom, és megadom neki is a kulcsokat, jelszavakat, szabad betekintése lesz. Így nem nekem kell hinnie, hanem a saját szemével láthatja, hogy gyarapodik napról napra, hétről hétre a pénzünk. Ha pedig fantáziát lát a dologban, akkor ő is beléphet, és együtt sokkal hamarabb megoldásra juthatunk! És akkor már csak egy pici lépést kell megtennie: hivatalosan is lemondja a pert, amire immár semmi szükség, mert már nem a bíró mondja meg nekünk hogy mit tegyünk, hanem mi vesszük kezünkbe az életünket. Véget ér egy két éves időszak, és véget ér egy 40-50 éves időszak is, amelyben holmi engramok dirigáltak nekünk, rég halott emberek szavai határozták meg, hogyan érezzük magunkat és hogyan ne szeressük hanem gyűlöljük egymást. Nos ebből elég volt egy életre! Most már látom: Valóban fényből és szeretetből lesz az új lakásom!

Náttyon szupijó ez a Magamról 2, így kell tovább írnom. Marilányt is hívtam, van majd mesélnivalója. Megijedt, hogy a Coldrexet túlszedtem. Jajszívem, dehogy! Gyógyszerből csak annyit, amennyit éppen muszáj! Csináltam teát. Azt hiszem, most találtam megint magamra. Az egy csodás érzés, úgy mondhatnám hogy előnt a végtelenség és a szabadság érzése. Minden lehetőség előttem van, minden havajdizsi. Jaj írtam erről a klub csatijára, hát némi megütközést keltettem, bocsika, de én tényleg úgy érzem hogy a mi életünk havajdizsi azokhoz a szegény szenvedőkhöz képest, akik ráadásul még bűnösök is. Ők aztán tudják, mi a szenvedés! Én nagyon szeretek minden szenvedőt, különösképpen a bűnösöket, mert ők vállalták a legtöbb szenvedést értünk, mert amit csinálnak, azt valakinek meg kell tennie. Ők azok, akik felvállalták a piszkos munkát, és még el is marasztalják őket ezért. Nem könnyű sors a Júdássors! Én Júdást szeretem a legjobban az Újszövetségből. Jó, persze, a többit is szeretem. Pál is mennyi pompaprúnt csinált, mielőtt megtért. Nem sokan haltak meg természetes halállal abból a csapatból... Így megy ez. A Drums And Bass 3-at hallgatok egyébként, a Zsolt adta nekem még Anno Tanni Domini 2005 tájékán. Még azt is írtam, hogy én nem cserélnék senkivel, még a nagy szupersztárokkal sem. Dejóneked! Mondja drága Mariann. Igen, szívem, jó nekem. Ha még megcsípem a tutifrankó Dalla-képletet is, akkor aztán igazán boldog leszek, úgy elszállok mint a fecske! Odafele a levegőbe!

Na, szettej-szokunaj: (lasztajszongnari ella Drums & Bass 3...)

```
> b111:=0:for n from 1 to 3 do for m from 1 to 3 do
b111:=b111+Cf02[compts][m,1,n]*DD[compts][n,m,1] od od:
> GD111:=simplify(b111):
> b112:=0:for n from 1 to 3 do for m from 1 to 3 do
b112:=b112+Cf02[compts][m,1,n]*DD[compts][n,1,m] od od:
> GD112:=simplify(b112):
> b113:=0:for n from 1 to 3 do for m from 1 to 3 do
b113:=b113+Cf02[compts][n,n,m]*DD[compts][m,1,1] od od:
> GD113:=simplify(b113):
>
Dalla:=simplify(diff(DD[compts][1,1,1],x)+diff(DD[compts][2,1,1],y)+diff(DD[compts][3,1,1],z)-GD111-GD112+GD113):
```

Na innen kapta ez a Dalla nevet. Dejóvolt amikor még ezeket csináltam!

Tyopika szupiképlete!

```
> F11:=simplify(g0inv[compts][1,1]*(DB11-
Cf02[compts][1,1,1]*bXa-Cf02[compts][2,1,1]*bYa-
Cf02[compts][3,1,1]*bZa)*(DB11-Cf02[compts][1,1,1]*bXa-
Cf02[compts][2,1,1]*bYa-
Cf02[compts][3,1,1]*bZa)+g0inv[compts][1,2]*(DB11-
Cf02[compts][1,1,1]*bXa-Cf02[compts][2,1,1]*bYa-
Cf02[compts][3,1,1]*bZa)*(DB12-Cf02[compts][1,1,2]*bXa-
Cf02[compts][2,1,2]*bYa-
Cf02[compts][3,1,2]*bZa)+g0inv[compts][1,3]*(DB11-
Cf02[compts][1,1,1]*bXa-Cf02[compts][2,1,1]*bYa-
Cf02[compts][3,1,1]*bZa)*(DB13-Cf02[compts][1,1,3]*bXa-
Cf02[compts][2,1,3]*bYa-
Cf02[compts][3,1,3]*bZa)+g0inv[compts][2,1]*(DB12-
Cf02[compts][1,1,2]*bXa-Cf02[compts][2,1,2]*bYa-
Cf02[compts][3,1,2]*bZa)*(DB11-Cf02[compts][1,1,1]*bXa-
```


$$\begin{aligned}
&Cf02[compts][2,1,1]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,1]*bZa)+g0inv[compts][2,2]*(DB12- \\
&Cf02[compts][1,1,2]*bXa-Cf02[compts][2,1,2]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,2]*bZa)*(DB12-Cf02[compts][1,1,2]*bXa- \\
&Cf02[compts][2,1,2]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,2]*bZa)+g0inv[compts][2,3]*(DB12- \\
&Cf02[compts][1,1,2]*bXa-Cf02[compts][2,1,2]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,2]*bZa)*(DB13-Cf02[compts][1,1,3]*bXa- \\
&Cf02[compts][2,1,3]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,3]*bZa)+g0inv[compts][3,1]*(DB13- \\
&Cf02[compts][1,1,3]*bXa-Cf02[compts][2,1,3]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,3]*bZa)*(DB11-Cf02[compts][1,1,1]*bXa- \\
&Cf02[compts][2,1,1]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,1]*bZa)+g0inv[compts][3,2]*(DB13- \\
&Cf02[compts][1,1,3]*bXa-Cf02[compts][2,1,3]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,3]*bZa)*(DB12-Cf02[compts][1,1,2]*bXa- \\
&Cf02[compts][2,1,2]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,2]*bZa)+g0inv[compts][3,3]*(DB13- \\
&Cf02[compts][1,1,3]*bXa-Cf02[compts][2,1,3]*bYa- \\
&Cf02[compts][3,1,3]*bZa)*(DB13-Cf02[compts][1,1,3]*bXa- \\
&Cf02[compts][2,1,3]*bYa-Cf02[compts][3,1,3]*bZa)):
\end{aligned}$$

Te jószágos Atyaúristen! Ezt nem lehetett kedélytelen szívvel csinálni ám!

Szerintem absztrakt versnek se utolsó ez.... korunk új művészete...

Na akkor tényleg igaz hogy a Kvadromatika a Tudomány, Vallás, Mágia és Művészet szintézise!!

Szurok Á, hó É, Rőt Í, zöld Ű, kék Ó! Rimbaud csodálatos versét végre eredetiben is élvezhetem! Megtaláltam a Google segítségével az Internyeten! Nomeg a Részeg Hajót! És a Poe Hollóját!! Nem bírom ki hogy ne idézzek ide pár sort ezekből!

Arthur Rimbaud: Voyelles

A noir, E blanc, I rouge, U vert, O bleu: voyelles,
 Je dirai quelque jour vos naissances latentes:
 A, noir corset velu des mouches éclatantes
 Qui bombinent autour des puanteurs cruelles,

Arthur Rimbaud: Le bateau ivre

Comme je descendais des Fleuves impassibles,
 Je ne me sentis plus guidé par les haleurs :
 Des Peaux-Rouges criards les avaient pris pour cibles,
 Les ayant cloués nus aux poteaux de couleurs.

Szetla Mintadash, ez az igazi énem, így ide illik a Magamról 3-ba!

Edgar Allan Poe: The Raven

Once upon a midnight dreary, while I pondered weak and weary,
Over many a quaint and curious volume of forgotten lore,
While I nodded, nearly napping, suddenly there came a tapping,
As of some one gently rapping, rapping at my chamber door.
'Tis some visitor,' I muttered, 'tapping at my chamber door -
Only this, and nothing more.'

Hát nem szupííí?! Én évtizedekig azt hittem, hogy az igazi Hollót Tóth Árpád írta meg.
Na ja, az a legjobb fordítás. De rá kell döbbenjek, hogy az eredeti Holló még sokkal jobb!

Epokitt az epokitt, pupupopopapapapp... Drums & Bass 3 újra.

%I A000001

%S A000001 15, 63, 143, 255, 399, 575, 783, 1023, 1295, 1599, 1935, 2303, 2703, 3135, 3599,
4095, 4623, 5183, 5775, 6399, 7055, 7743, 8463, 9215, 9999, 10815, 11663, 12543,
13455, 14399, 15375, 16383, 17423, 18495, 19599, 20735, 21903, 23103, 24335, 25599

%N A000001 $a(n) = (4*n+3)*(4*n+5)$

%C A000001 $\sum(2*(-1)^n/((4*n+3)*(4*n+5)), n=0..infinity) = \text{Pi}*\text{sqrt}(2)/4-1$

$1/3-1/5-1/7+1/9+1/11-1/13-1/15+1/17+1/19-++... = \text{Pi}*\text{sqrt}(2)/4-1$

evalf(Pi*sqrt(2)/4-1,30);

0.11072073453959156175397024752

%F A000001 G.f: $G(x) = (15+18*x-x^2)/(1-x)^3$

E.g.f: $E(x) = (15+48*x+16*x^2)*\exp(x)$

%Y A000001 A133818

%O A000001 0

%K A000001 ,easy,nice,nonn,

%A A000001 Miklos Kristof (kristmiki@freemail.hu), Sep 15 2008

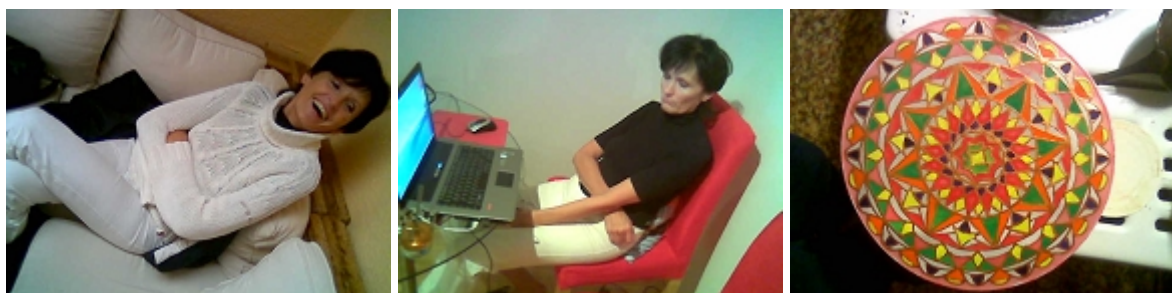
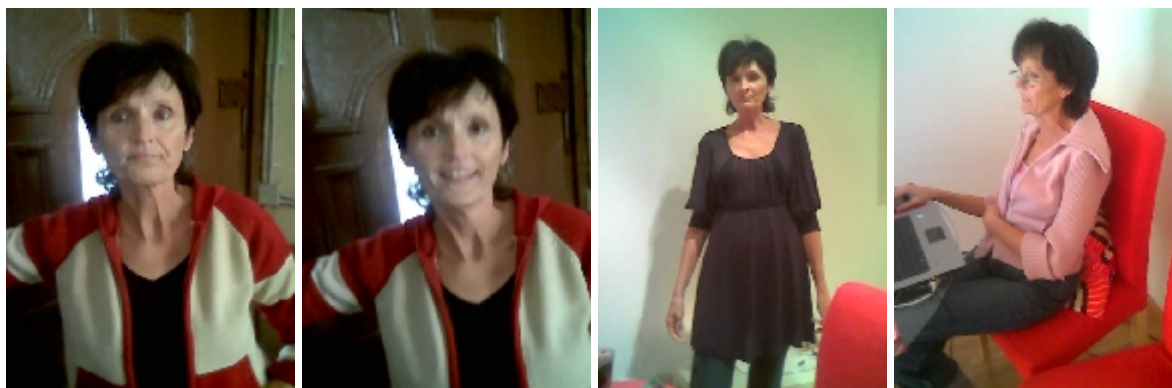
Ja erről jut eszembe, hogy már ideje újra Sloanozni is. Sorozatokat beírni.

Google: sloane's on-line, első találat. Kb. 120 sorozatom van már fenn.

Miket tudtam, te jó isten! Én már csak felejték... persze dehogy, minden nap új csodákat tartogat! Szilvíí... ez a D & B 3 4-ik száma, aztán asszem megyek pihibe. De még kajálok is.

2008-11-06 éjjél után. Hútejőég! Elolvastam amiket írtam itt, húderég volt ám! Ha belegondolok, egy egész világkorszak telt el azóta! Ma volt nálam a Balázs, aki 26 éves, és szerelmi bánata van, aztán Terike jött, nem is, először volt a Terike, aztán ő elment az anyjához, utána jött a Balázs, majd elmentem a nyugdíjas klubba a kajámért, kicsit internyeteztem is, elküldtem az Albumholla új első 9 részét a Tomának, még 7 rész van hátra. Írtam a Petinek a Jucuskaklubba, meg az Évinek is. Aztán mikor hazajöttem, a Marika néni jött a szomszédából ő vette át a manimat, te jóég, teljesen megfedekeztem a nyugdíjamról! Na jó, kajáltam, aztán újra jött a Terike, holnap lesz a keresztapja temetése, arra készül, így ma az egész napot vele töltöttem. Tejóisten! Rámolta a cuccát, több nagy motyó, aztán lementünk, sok kis boltba néztünk be, vettem magamnak neszesszert, mert már unom a táskámban uralkodó mostoha viszonyokat, vettünk sört és kiültünk a Gödörhöz. Aztán haza, még sose voltam ilyen sokáig együtt valakivel az elmúlt nemistudom hány év óta! Mota volt az utolsó ilyen! Terike itt alszik most nálam, innen megy holnap a temetőbe. Na ma ízelítőt kaptam abból, milyen lenne az életem egy nővel. Ugye eddig magányosan éltem. Azt hiszem a sors most felkészít engem a nagy változásokra. Minden megváltozik. Az elmúlt napokat Juditkával töltöttem. Rendszerint este 9 után mentem hozzá, és kb. 11-ig maradtam. Mota óta az első olyan ismerősöm, aki tőlem 5 percnnyire lakik, és akár naponta feljárhatok hozzá! Már egy éve megjósoltam hogy lesz ilyen! Helybejönnek hozzám a tanítványok, az igazi csapatom!

Na, néhány kép mutatóba. Juditka amikor megismertem, Juditka a lakásában, az Alexandra könyvházban, a Károly körúton, otthon a számítógép előtt, a selyemmandalám, amit nemrég festettem, én a konyhában, kibontott hajjal. Na, hát ez van. A Jucuska-klubba is járogatok még péntekenként, bár voltak kríziseink. Túléltük. Drága Mariannal is találkozgatok megint, szegény nagyon depis. Ő az aki énekel, meg verseket ír. A hugicám mátrixokat tanul. Jajdejó. Én is előszedtem a matekot újra. Fantasztikus dolgokat találok. Ilyenek hogy Pszi – függvény. Pár napja még azt se tudtam, mi az, most meg már végtelen sorokat összegzek fel vele, meg bonyolult integrálokat számítok ki. Nadejőnekem. Tegnap a szekrényemből bányásztam ki a matek és fizika könyveimet, már amik túléltek a Nagy Krízist. Így megy ez. Ideje végre ezekkel foglalkozni. Na még néhány friss kép akkor.

Mariann a Krishna-boltban a Dohány utcában, ma itt vettük a Terikével a neszesszert, amit nekiadtam, nagyon örült neki. Juditka a Villás Béla CD meghallgatásakor, ő az aki mindenkinek megbocsátott, majd megivott egy pohár mérget, ami egy tevét 10 másodperc alatt megölt, és semmi baja nem lett. Magyarázata szerint ha bennünk nincs méreg, akkor a külső mérgek se hatnak ránk. Terike a Dohány utcában, majd Terike az Afrikai boltban, egy fotelban. El se hiszem hogy most itt alszik a másik szobában az anyám helyén, alig egy ajtónyira tőlem. Már megesz az álmoság, mindjárt éjjel 1 óra, és nem sokat aludtam most sem. Az éjszaka felét valami fura félkábulatban töltöm, kitakaratlanul, se nem alszom, se nem ébrenlét, mi ez, meditáció? Tudja a pompaprún. Terike a Rácz Lehelhez készül leutazni a Balatonhoz. Ez a Rácz Lehel elég híres valaki, most olvastam a webről letöltött anyagát. Bioházak meg valami termék, mindjárt megnézem. Jaj nem másoltam át a pendrájvról. Mindjárt megteszem. Terike azt mondja, hogy Franciában a férfiak is hordanak neszesszert. Mért is ne? Ahhoz a kusza káoszhoz képest ami eddig uralta a táskámat ez egy üdítő megoldás. Van külön hely a két pendrájvomnak is. Nem kell félnem hogy kirántom.

Na itt van. Életház. Rácz úr jó háborúja
Nem kap fennmaradási engedélyt a köveskáli bioház
Népszabadság • Cseri Péter • 2005. június 6.
- Ez itt az élet háza. Ősi eljárások alapján építettem, kizárólag természetes alapanyagokat használtam fel hozzá. A vizet egy fűrt kútból nyerem, az áramot napelemek szolgáltatják. A fűtést, a sütés-főzést egy fatüzelésű kemencével, egy kandallóval meg egy tűzhellyel oldom meg. A tetőt faoszlopok tartják, a falakat agyagból és szalmából építettem.

A galérián van az ágyam, előtte egy keleti irányba néző hatalmas ablak. Télen-nyáron minden reggel a napfelkeltére ébredek. És most ezt a házat akarják elvenni tőlem – sóhajt Rácz Lehel.

Na, szóval ehhez a Rácz Lehelhez készül a Terike. Régen sokat jártak együtt Franciában, meg még kitudjához. Azt hiszem, végül mégse lett a Bioház lebontva. Na aztán meg még Franciába is ki szeretne menni, mert évekig élt kint, meg Martinikon is. Tőle tanulgatok franciául. Lehet hogy én is kimegyek kis időre. Jó lenne végre nyitni a világ felé. Azt hiszem hamarosan akkora változások jönnek az életembe, amiket el se tudok képzelni. Nagyjából – egészében tisztán áll előttem az elmúlt év története. Rajongásig imádtam Jucuskát, istennőnek tekintettem, fanatikus híve voltam, mondhatom azt is hogy szerelmes voltam belé. Ez az első időkből nagyon inspirált engem, elvégeztem több tanfolyamát, és egyetlen kivétellel minden pénteken és minden szerdán elmentem hozzá. Szó szerint akkor is ha belegebedtem. Az egyetlen kivétel a BKV sztrájk volt, akkor fizikai képtelenség lett volna gyalog kimenni hozzá, de erre is képes lettem volna, csak éppen rohadatul fájt a lábam. Na ez a fanatikus rajongás a végén oda vezetett hogy elhanyagoltam minden más kötelességemet, teljesen leálltam a matekkal is. Totálblú, totálbehullás. A Zolika – munkát csináltam, de egy idő után azzal is bajok lettek. A vége az lett hogy szeptemberben több súlyos válságon mentem keresztül. Majdnem belepusztultam. Túldrogoztam magam, szegény húgom nagy rémületére. Már úgy éreztem, feladom az egészet, és soha többé nem megyek a klubba se. Így hát szépen búcsút mondtam a Zolika – munkának, és ezzel a pénzbevételi forrásom is elapadt. A megtakarított manimból vettem ki hogy kibírjam. De azt se lehet csak úgy eltapsolni. Viszont megjelent az Ufomagazinban a cikkem, októberben is és novemberben is, amikor is egy régebbi cikkemet jelentették meg újra. Ezt égi jelnek vettem, és úgy érzem, ez azt üzeni nekem, hogy az új munkám az újságírás lesz. Sokkal több mani sokkal kevesebb munkáért. Illetve legyünk precízek, itt is keményen kell dolgozni, de az nekem nem „munka” hanem öröm és szórakozás! Azt csinálom amit most: ülök a gép előtt és nyomkodom a billentyűket! És végre kilépek a nagyvilág elé! Legyünk őszinték: most is imádom Jucuskát, de már nem úgy. Már nem tekintem az Igazság egyetlen kizárólagos forrásának. Szétnéztem és megláttam hogy ezen a mezőn még millió más virág is terem, és nemcsak Jucuskavirág. És ami a legfőbb: újrakezdtam a matekot, ami valljuk meg, a legfontosabb tevékenységem. Ez az igazi énem, ez vagyok én magam. Ezért is idéztem annyi matekot a Magamról 3 elején. Nem kell hogy értsétek, elég ha látjátok hogy mivel bíbelődök és piszmozok szebb óráimban. A görbe tükrök témája is előjött most. Hogy pontosan hogyan, azt néhány levélből vett idézettel prezentálom.

Szia Péter, én tényleg a tükör túloldalán vagyok, te jól látod a dolgot. Mindig is ott voltam, nem mentem át. Már kicsi gyerekkoromban megigézett a tükör misztikus világa, és arról álmodoztam, milyen jó lenne a tükör túloldalán lenni. A görbe tükrök világa is nagyon izgatott, úgy éreztem, itt rejlik az élet titkának a megfejtése. Aztán a matek, az Általános Relativitáselmélet megmutatta hogy tényleg így is van. A távcsövek is görbe tükrök, épp a görbültség teszi lehetővé, hogy közelhozzák a távoli világokat. A civilizációnk nem jöhetett volna létre a görbe tükrök nélkül. Az is igaz hogy a tükörben magamat látom. Valóban. Nekem minden ember a tükör, és önmagam látom bennük, azért tudom úgy szeretni őket és úgy beleérezni a bajaikba. Én ezért vagyok nagyon jó hallgató. Mindig a másokra figyelek, és sohasem magamat nyomatom. Minek? A másik is én vagyok. A sikere az én sikerem, az öröme az én örömem, a bánata az én bánatom. Ezért teljes odaadással tudom szeretni őt, és feloldódni benne, és így valódi segítséget tudok adni neki, azt adom neki amire valóban szüksége van. Köszönöm kedves figyelmedet, szeretettel Miki

A Peti (aki nem azonos a Péterrel) ezt írta válaszul:

Szia Miki!

Mínthogy úgy tűnik nem vagy tisztában azzal, hogy a „görbetükör” kifejezést mikor szoktuk használni; ezért szíves figyelmedbe ajánlom a felvilágosítást; mégpedig azt, hogy ezzel az önmagunkat helytelenül; eltorzítottan való látást szokás szimbolizálni. Tehát ha el kezded tanulmányozni magad és másmilyen következtetésre jutsz, mint amilyen Te valójában vagy, akkor szimbolikusan egy görbetükröt tartasz magad elé. Nos én úgy hiszem – és szerintem erre akart rávilágítani téged Péter is -; hogy minden biztonnal meditációdiban kapott görbetükröd is ezt akarta szimbolizálni neked, hogy rosszul értelmezed önmagad. Ugye jól emlékszem azt mondtad, hogy másképp néztél ki benne, mint amilyen egy sík tükörben vagy. Ez a görbetükör fizikai megjelenésben akarta megmutatni neked ugyanazt a valóságos önmagadtól való eltérést, amit tudatilag értelmezel helytelenül önmagad vonatkozásában.

Én azt javasolnám neked Miki, hogy egy kicsit (vagy inkább sokkal jobban) válj nyitottabbá, rugalmasabbá és ne ragaszkodj bizonyos elképzeléseidhez – még ha évtizedeket is töltöttél el azzal, hogy kidolgozz valamiféle álláspontot önmagadra és a világegyetemre vonatkozólag (...hisz mint Te is utaltál rá: mindkettő ugyanaz; ugyanazon elvek alapján működünk).

Hatalmas változások mennek végbe manapság a környezetünkben; ezért mi magunk is igen gyorsan vagyunk kénytelenek átalakulni. Mint Te is tudod minden mit létezőnek ismerünk energia és ez a hatalmas átalakulás energetikai átalakulás. Emiatt minden ami mi régen voltunk ma már csak emlékkép önmagunk számára is! Környezetünk átalakulásával pedig mi emberek csak úgy tudunk lépést tartani, ha tudatunkkal mi is követjük a változásokat és kilépünk abból a megszokott sémából, amibe belerögzítettük magunkat akár évtizedekkel ezelőtt is. Ne hidd azt, hogy ha kilépsz az eddig megszokott sémádból, akkor azt a sémát feleslegesen követted eddig! Ha nem azt tetted volna, akkor bizony nem lennél most köztünk, hogy segíthessünk neked az új sémát megismerned és követned! Azt a sémát, melyet az energetikai változások miatt érdemes követned; hisz csak az új séma szerint élve léphetsz egy felsőbb szintre, egy magasabb szintű; tisztább tudatállapotba! Természetesen nem muszáj az új séma szerint élned, – hisz szabadakaratúval rendelkezel –, de ha nem teszed meg, akkor bizony pattogni fog a füled és minden biztonnal másfajta jelzést is kapsz, hogy halld meg végre mit mondunk neked; miként akarunk neked segíteni neked abban, hogy megértsd az bizony már nem a felfelé vezető út, amin régen elindultál és még ma is foggal-körömmel ragaszkodsz hozzá! Fogadd hát el a segítségünket; azt amit mondunk neked és ne hagyd, hogy az egyik füleden bemenjen a másikon pedig ki anélkül, hogy fontosságát felfogd! Ne ragaszkodj ennyire, mert képtelen leszel lépést tartani a változásokkal!!!

Na tehát a Peti is a változásokról beszél, amiknek a kellős közepén vagyunk most. Ennek a változásnak a lényege az hogy régi sémáinkat elhagyjuk és újakat követünk. Olyan ez mint a programnyelveink változása. Régen Basic, gépikód és Turbo Pascal nyelveken programoztunk. Mindnek az a közös jellemvonása, hogy a gépnek pontosan el kellett magyarázni hogy mit csináljon. Mondhatnám, számjegyenként kellett mindent összeraknunk. Ma azonban van a Maple 7 program, ami egy egészen más világ! A Maple 7 alapból tud mindent! A Maple 7 esetén két mátrix összeszorozása mindössze ennyi: **multiply(A,B)**; és máris mindent megcsinál! A Maple 7 integrálni tud, és végtelen sorokat is felösszegez, még hozzá akár végtelen jegyre is! Ha beírom azt hogy **sum(1/n^2,n=1..infinity)**; akkor kiírja válaszul: $\pi^2/6$! A gép tehát TUD dolgokat! Úgy érzem, amit eddig tanultam, az kőkorszak! Uramisten, hiszen 2008-at írunk, a scifik ekkor játszódnak! Asimov ősrégi könyve, az Én, a Robot! Most vagyunk a Robotika születésének a bölcsőjénél! Persze hogy óriásiak a változások! Naná, majd nem! Itt van az Internyet, ha beírom a Google-ba a megfelelő kulcsszót, pillanat alatt megtudhatok mindent! Ahogy a Juditka is megtalált engem! Ma már egy karnyújtás a nagyvilág!

Na akkor idemásolom amit a Petinek válaszoltam ma (Ma? úristen, száz éve már!!)

Szia Peti, köszönöm kedves és őszinte leveledet. Tudom mit jelent a görbe tükör, de azt is tudom hogy alapján véve minden tükör az igazságot mutatja. 40 éve foglalkozom a *torz* fogalmával és jelenséggel. Mindig tudtam hogy itt nagyon fontos kulcsok rejlenek. Azt hiszem a közfelfogás a *torz* jelenségét illetően teljesen helytelen. Mindig vonzott a *szizofrénia*, az *elmebetegség*, a *deviancia*, és Szőnyi Judit megmutatta nekem hogy mindig arra figyelünk fel, ami bennünk is megvan. Ha nem látom pl. a **zöld** színt, akkor másban sem ismerem fel a **zöld** színt. Nekem egyszerűen ez a (választott) feladatom, hogy a *torz tükröket* kutassam. Érthető, hogy ezt a legkönnyebben úgy tehetem meg, ha az önmagamban rejlő torzulásokat kutatom elsősorban, mert azt élem át, az van nekem kéznél. Eldobni a régit, csak azért mert régi, és úgymond változnak az idők – nos ez az én szememben botor tékozlás. Én nem eldobom a régit hanem beteljesítem. Akkor a különválás magától megvalósul, könnyedén, erőltetés nélkül. Az én ragaszkodásom oka nagyon egyszerű: még nem végeztem el a **feladatot** azzal amihez ragaszkodom. A matekkal is így vagyok, addig csinálom míg ki nem jön a végeredmény, és azt le nem teszteltem és jónak nem bizonyult. Nálam ez a módszer működik. Másnál lehet hogy más. Mindenki azt teszi ami a legjobban bejön nála. Egyébként nálam is óriásiak a változások, nem győzöm kapkodni a fejem.

Viszont most hallottam egy nagyon érdekes előadást. Villás Béla. Szerinte egy bűn létezik, ez pedig a *megbocsátás hiánya*. A legfontosabb az, hogy meg tudjunk bocsátani. Mindenkinek, élőknek, halottnak és önmagunknak. Ez a Béla elvégzett egy többnapos megbocsátás-tréninget, utána pedig megivott egy halálos mérget, ami egy tevét 10 másodperc alatt megölt. Nos ő túlélte. Igaz, 9 óráig fetrengett, ami neki néhány percnak tűnt. A magyarázat: ha már bennünk nincs mérge, akkor a külső mérgek sem hatnak ránk. Csak az hat ránk, ami bennünk is megvan. Ezért a megbocsátás a legfontosabb, enélkül nem működhet a szeretet sem. Ezért úgy érzem hogy a legutóbbi klubbémánk, a megbocsátás a legfontosabb dolgok egyike. Akkor mondhatod, hogy már megbocsátottál, ha így gondolsz a múlt eseményére: **Meg sem történt!**

Köszönöm kedves figyelmedet, puszika, Miki

Na, így jönnek elő a régmúlt dolgai. Ma a Gödörnél voltunk a Terikével, és miközben ő jogáztatott, én rádöbbenem hogy nem emlékszem szinte semmire a múltból. Úgy eltűnt minden mintha sosem lett volna! Valami nagy-nagy árnyék ül rajtam. Valami elkezdett mocorogni bennem. Talán a Bilobil kapszula teszi? Kezdek feléledni. Gyűrűk Ura zenéjét hallgatom. Ez jó hosszú, nem kell mindig új számot betenni. Úristen, 2 óra 10 perc?! Mikor alszom? Terike fél 7-kor akar kelni. Lehet hogy le se fexem addig? Főnökeim nagyon kegyetlenek, képesek addig kínozni engem! Drága Mariann írta így hogy **fexem**.

Ja, térjünk csak vissza a torz fogalmához. Mi az hogy torz? Nem valóság? Ez butaság, már hogyne lenne valóság? A görbe tükör alkotta kép bijektív megfeleltetésbe hozható a valósággal, egész pontosan az van benne, ami a valóságban! Benne van minden információ. Csak kell egy jó szűrő, ami az információt a megfelelő formába hozza. Igen, éppen 40 éve jelent meg az Élet és Tudományban a Torz jelentkezése a művészetben című cikk, ami relevanciaként hatott rám! Úgy éreztem, ez az, íme a feladatom! Szó volt Daliról, Castanedáról, a kábítószerokról, mindenről ami az eljövendő életemben kulcsfontosságúnak bizonyult! Szizofrénia, elmebeteg művészek, kubizmus és absztraktizmus, akkor 68-ba semmit sem tudtam ezekről, de azonnal meghallottam a Hívást! Nem is, a Természet Világában jelent meg az a cikk! Volt ott egy vers, ami lángbetűkkel égette magát a lelkembe, és eljövendő költészetem meghatározó momentumává lépett elő:

Belülről szétszorgó vigyorgás:
Csak ez vagyok most: csupa állkapocs;
A rettegés gyötrelmes cérnaszállá csavart össze,
De most már nem félek én!

Évekig csak álmodoztam a drogok csodálatos világáról. Aztán jött a [sebbenzin](#). Na ezt sem az ujjamból szoptam, Mota említette, de ő is hallotta. A benzint vattára csöpögtettük, úgy szívtuk. Valódi üvegből szívható folyékony skizofrénia! Élőben tapasztaltuk meg, milyen az hogy agyonüt az aszimptota! Ez egy olyan állapot, amikor átlépve a fekete lyuk esemény-horizontján, egy pillanat alatt végtelen időt élünk át! Az idő végtelen sok felkiáltójelre bomlik (az elménkkel együtt) és millió tükörrre robban, melyek mint millió higanycsepp szalad szét az emlékezés repedt talaján! Szerintem a matematika nekem így jött le... Buddha egyik neve: [Tathágata](#), ezt jelenti: [Így jött](#)... na aztán jött más is, a fülpattogás, ami az örületbe kerget. Szóval kedveseim, ne nagyon kísérletezzetek... ha csak be nem vállaltjátok a 30 éve tartó retteneteket is... én kútba ugrottam, de nem kell hogy kövessetek...

Nade van itt más is, amiről írhatok. Pl. az Évi. Ő is imádnivaló. Valahol Győr mellett lakik, és régóta levelezgetünk. Nem is, valamikor 2006 végén találtunk egymásra. Az is regénybe illő ahogy ő talált meg engem. Többszörös mandinerből. Az uszodában hallott valamit a Kvakk nevű játékomról, hogy micsoda hülyeség, erre figyelt fel, aztán valamire rákeresett, már nem tudom, és végül így jutott el hozzám. A Kvadromatika 76, abban írok a sejtautomatákról, és horgolt csipkékhez hasonlítom, ez tetszett meg neki.

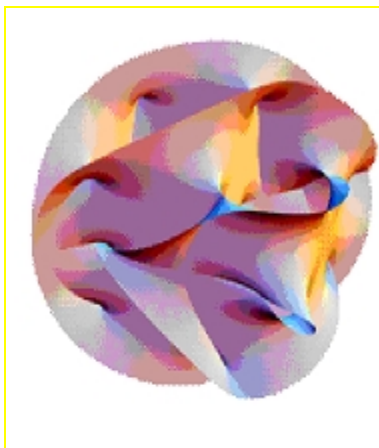

Na ő az. Sokszor segíték neki távolból, többször jelezte vissza hogy érzi a segítséget. Na nem mindig. Vannak neki is problémái. Aztán most eszembe jut még egy csomó levelezőtársam, akiknek valamikor írtam. Pl. a Vadimagdi. Vagy az Adler Erika. Akkoriban csináltam a lottó-mágiát. A lottószámokat betűkké, majd szavakká kódoltam, és így próbáltam meg előre kitalálni, mit fognak kihúzni. Hát fantasztikus megérzéseimnél csak még fantasztikusabb butaságom volt nagyobb, mennyire nem hallgattam első megérzéseimre! Röhögve lehetett volna egy négyesem, de még az ötös is ott volt a kalapban! Ma már tudom, nem nyerhettem, mert a karma törvénye ezt nem engedte. Felborult volna a bili. Manimat, ha lesz, más eszközökkel fogom megszerezni. Így a lottóval végleg szakítottam.

Éjjel 3 óra 10 perc, már nem is mondok semmit. Legalább a drogomat bevettem, anélkül aztán végképp nem tudok aludni. Na nézzünk akkor valami izgalmasat, amit most mentettem le.

Quantum gravity is the field of [theoretical physics](#) attempting to unify [quantum mechanics](#), which describes three of the [fundamental forces of nature](#) (electromagnetism, weak interaction, and strong interaction), with [general relativity](#), the theory of the fourth fundamental force: [gravity](#). One ultimate goal hoped to emerge as a result of this is a unified framework for all fundamental forces— called a „[theory of everything](#)„, (TOE).

Hüdeszupibon! Jajdejó lenne ezekhez érteni! Csak tudnám, milyen mesterszavakat kell ehhez lehívni! Azt kell csinálni mint a Pszi-függvénnyel. Neki kell ülni és számolgatni kell!

Naszívem, ez egy Calabi-Yau alakzat. Neduddmegmijez!

One attempt to overcome these limitations is to replace ordinary quantum field theory, which is based on the classical concept of a [point particle](#), with a quantum theory of one-dimensional extended objects: [string theory](#).^[9] At the energies reached in current experiments, these strings are indistinguishable from point-like particles, but, crucially, different [modes](#) of oscillation of one and the same type of fundamental string appear as particles with different ([electric](#) and other) [charges](#). In this way, string theory promises to be a [unified description](#) of all particles and interactions.^[10]

Szupiszupiszupijóóó! Tanultunk mi húrelméletet a Horváth Zalánnaál, de egy huncut mukkot se értettem ám belőle! Centrálkibővítés meg kommutátorok. Végtelen algebrák. Nagyon babadzsizim dolgok ezek annak aki érti őket. De gyanúm hogy én nem tartozom a kivált-ságosok közé. Beavatást kapni ezekből? Reménytelen vágyálom! Óperzsául is tanulhatnék ezzel az erővel. Akkor már inkább a saját blúimat művelem, azokhoz legalább érték. Valamelyest. Jobb művelni a saját kertecskénket szerény eredménnyel, mint a másokét dús eredménnyel. Krishna is hasonlóan nyilatkozott.

A hatás – reflektált hatás – újra reflektált hatás – ... mechanizmust használjuk fel a Fí – algebránál is, amikor egy algebrát modellezünk vele. Erre majd ott kitérünk. Ha megkérdeznék tőlem, mi a Kvadromatika lelke, egy mondattal azt felelném, hogy a tükrözve – tükrözés! Ez az ide-odaverődés teremti meg sok feladat megoldását, ahogy a Kvantum-fizikában is kedvelt módszer a Self – Consistent – Field (SCF) módszer! Pl. oldjuk meg a Fí – algebrában a $\psi \cdot \psi = \psi$ feladatot! A Fí – algebrát megadó táblázat első sora :

1 , 2 , 4 , 7 , 11 , 16 , 22 , 29 , 37 , 46 , 56 , 67 ... ami azt jelenti, hogy $\phi 1 \cdot \phi 0 = \phi 0$, $\phi 2 \cdot \phi 0 = \phi 1$, $\phi 22 \cdot \phi 0 = \phi 6$, ... $\phi 46 \cdot \phi 0 = \phi 9$... stb. Minden más ϕk –val a szorzat = 0 . Most képezzük a következő vektort:

$\psi = 2 \phi 0 + \phi 1 + 1/2 \phi 2 + 1/4 \phi 4 + 1/8 \phi 11 + 1/16 \phi 67 + 1/32 \phi 2279 + \dots$

Most számoljuk ki ezzel $\psi \cdot \psi$ –t! A sorban szereplő ϕk –k egyedül $\phi 0$ –al adnak járulékot, minden mással nulla a szorzat. Ja és $\phi 0 \cdot \phi 0 = 0$.

Így ezt kapjuk: $\psi \cdot \psi =$

$\phi 1 \cdot 2 \phi 0 + 1/2 \phi 2 \cdot 2 \phi 0 + 1/4 \phi 4 \cdot 2 \phi 0 + 1/8 \phi 11 \cdot 2 \phi 0 + 1/16 \phi 67 \cdot 2 \phi 0 + 1/32 \phi 2279 \cdot 2 \phi 0 \dots$
 $= 2 \phi 0 + \phi 1 + 1/2 \phi 2 + 1/4 \phi 4 + 1/8 \phi 11 + 1/16 \phi 67 + 1/32 \phi 2279 + \dots = \psi$!

Látjuk, olyan rafináltan konstruáltuk meg a ψ –t, hogy a $\phi k \cdot \phi 0$ szorzatokból éppen a ψ ϕk –i kerekednek elő! A ϕk -k együtthatói 2 negatív hatványai, a mértani sor pedig eltolásra invariáns, csak egy konstanssal szorozódik, renormálható, ami a [fraktáloknál](#) egy gyakran használt módszer. A ϕk -k indexei pedig úgy adódnak, hogy ugyanazt a függvényt alkalmazom az eredményre, tehát a kimenetet mindig berakom a bemenetre, és ez épp a [mandel-processz](#) lényege is! A függvény ebben az esetben az 1,2,4,7,11...et előállító

$m=n(n+1)/2 + 1$ függvény. $n=1$: $m=2$. $n=2$: $m=2 \cdot 3/2 + 1=4$, $n=4$: $m=4 \cdot 5/2 + 1=11$, $n=11$: $m=11 \cdot 12/2 + 1 = 67$, $n=67$: $m=67 \cdot 68/2 + 1 = 2279$, ... stb. Látjuk, hogy mindig a kapott

m –et rakjuk be n helyére. Hatás – reflektált hatás – újra reflektált hatás ... stb.

Ez egy kis idézet volt a Kvadromatika 75 –ből.

Ddájóvólt amikor még ezeket csináltam! Drága Mariann kiszólása ez is... Na mára pá, 3/4 4!

2008-11-07 este 20:07 Hátszívem, mit is mondjak? Nagyot fordult ma a világ velem. Először is, valami reggel fél 5-kor feküdtem le, úgy kivoltam mint a kutya, aztán Terike ébresztett 8 körül, már túl volt a fürdésen, és készülődött a temetésre. Aztán ő el, rá nemsokára jött a Kareszka, neki is segítettem, később a Balázs jött, alig pár napja ismerem, de már úgy nyilatkozott rólam hogy két ember van csak aki azt akarja hogy ő éljen, az egyik én vagyok. Nem semmi. Azt hiszem megkezdtem a szolgálatomat, aminek a lényege az hogy segíteni minden szenvedőn. Isten így tesz. Ha kiállok a próbát, komolyabb feladatokat kapok, aztán irány az emberiség megmentése. Aztán mentem a Dohány 20-ba a kajámért meg internye-
tezni, drága hugicám is beszaladt a kajájáért, mostanában nagyon meglazult a kapcsolatunk, ez nem van így jól. Na akkor néhány friss levél jöjjön.

Szia Miki!

Örülök, hogy kiérezted levelemből azt, hogy szeretettel írtam neked!

Most nem tudok többet reagálni válaszodra; holnap meg a klubban úgyis találkozunk; remélem eljössz!

Szeretettel Öllelek! :-)

Legyen Szép Napod!

Peti

Szia Peti, hát persze hogy kiérzem a leveledből a szeretetet. Én mindenkin a szeretetet látom, mert a szeretet az egyetlen realitás. Minden más illúzió. Szívből együttérzek veled, tudom mikén mentél keresztül. Vagy legalábbis úgy érzem. Nagyon elérték engem is a változások, nem is lehet nem észrevenni. Kemény próbáknak vagyok alávetve. Mindig ez a kérdés: szeretet vagy félelem?

Tegnap is olyan dolgok történtek velem amik teljesen kiforgattak eddigi valómból. A nap minden percében döntenem kell: szeretet vagy félelem? Isten így tesz minket. Ha kiálljuk a próbát, akkor léphetünk feljebb, és megkapjuk a komolyabb feladatot. Ha nem álljuk ki a próbát, akkor Isten azt mondja: te még nem vagy elég érett, tanulj még egy kicsit. Olyan ez éppen mint a matematika tanulása. Ha nem érted az összeadást, akkor a kivonást se fogod, a szorzást meg pláne. Minden egymásra épül. Rossz alapokra nem lehet házat építeni.

Igen, jövök a klubba. Azt hiszem. Csaknem másfél évi töretlen klubba járás után eljutottam oda, hogy kérdéssé vált: jövök-e még? Azt hiszem ez is a próbák része. Mondhatom hogy eddig fanatikus megszállottja voltam a klubnak. Ennek vége. Keményen a fejemre csaptak az Égiek. Megmondták hogy ezt így nem csinálhatom tovább. Fel kellett ébrednem az illúziómból. Elhanyagoltam a legfontosabb munkámat, a matekot. Meg mást is. Mindent az áldozati máglya lángjába szórtam. Én ilyen vagyok. Ez az amit nem engednek tovább csinálni. Most egy új korszak kezdődött az életemben. Eddig én kerestem másokat. Most történt meg először hogy valaki engem keresett meg, hozzám jött. Ennek üzenete egyértelmű: **mostantól a saját körömet kell kiépíteni.** Nem csünghetek másokon, még a szeretet nevében sem. A szeretet koldusa voltam eddig valóban. Most arra kell ráébrednem hogy én vagyok az aki a legtöbbet adja másoknak. Ez rettenetes nagy felelősség. Emberek sorsa múlik rajtam. És ennek így kell lennie. Az egész életem annak a jegyében telt, hogy én világhírű tudós leszek, akinek a munkája teremti meg a jövő emberiségének a teljes létalapját! Most Isten szembesít ezzel: tényleg így gondolom? Ha nem tudok felelősséget vállalni egykét emberért, akkor hogy akarok az egész emberiségért? Tehát Isten próbára tesz. Mindig amikor kiállok egy próbát, léphetek előrébb. Persze az egóm duzzog: ki volt Einstein, hogy 26 évesen egy egész világot teremthetett? Vagy a többi nagy fizikus, Heisenberg, Pauli, Dirac, mind fiatal kölykök voltak amikor létrehozták életük sorsdöntő elméletét! Mitől többek ők nálam? Végül is ki vagyok én? Miért úgy alakult az életem ahogy alakult? Amíg ezt nem értem meg, addig nem tudok

előbbre lépni. Addig segíteni se tudtok rajtam, mert nem tudjátok mire lenne szükségem. Én se tudom. Illetve most már tudom. A Szőnyi Judit mutatta meg. Ez kell hogy hozzám jöjjenek. Foglalkozzanak az elméleteimmel. Továbbgondolják. Ha hibáztam, mutassák meg hogy hol és mit. Ha én makacsul abban hittem hogy 2 meg 2 az 5, akkor mutassák meg hogy az 4, és miért 4. Ez az amire valójában szükségem van. És hidd el, pokolian szenvedek ettől. A régi boldogságomnak vége. Addig voltam boldog amíg illúzióban voltam. Ezt mondtátok nekem? Hogy aki felébred az azt látja hogy minden milyen szar? dehát én nem ezt látom! Én mindent csodálatosnak látok, csak attól szenvedek mert nem tudom az igazi dolgomat csinálni! Nem lehetek ott, ahol RÁM van szükség, ahol éppen én vagyok a non plusz ultra! Én vagyok a megasztár, engem imádnak és istenítenek! Jó, tudom az ellenvetéseket, fejből tudom az egészet. De kérlek lássatok a látszat mögé. és ismerjétek fel végre a lényeket! Nem az a fontos hogy istenítsenek hanem hogy hallgassanak meg, figyeljenek rám, és vegyék komolyan amiket mondok. Na mindegy. Megint azon duzzogok hogy miért nem az én nyelvemet beszélik az emberek. Hát mert nem Atahorikában vagyok. Akkor ennyi az egész: honvágyam van! Haza akarok menni! Szenvdek a számkivetettségben! Jó, ennek is tudom az okát: nekem kell itt megteremtenem Atahorikát. Misszionárius vagyok az idegenek közt. Nekem kell elérnem hogy az idegenek barátokká és családtagokká váljanak. Ez a transzmutáció. Tehát alkimista vagyok. Ez a főpróbám. Ha kiállom, beléphetek a szentélybe, a Mesterek beválasztanak maguk közé. Na jó, kábé ennyi. Végh nélkül lehet ezt ragozni. Köszönöm kedves figyelmedet. Ugye te is érzed hogy engem is a szeretet motivál? És ettől szenvedek nagyon? Pusztika ölelés Miki

Az a legfájóbb az egészben hogy ma mégse mehettem a klubba. Az Égiek így döntöttek. De erről később. Úgy érzem, nem én irányítom az életemet. Szikra döntésem sincs. Játéxer vagyok ki tudja milyen Hatalmak kezében. 9-kor felhívom Jucuskát hogy megmondjam neki: Bármilyen történet is, én veletek vagyok. Ez a legfontosabb. Szeretlek titeket és vérzik a szívem.

Kedveseim, amikor a levelemet egy valakinek címezem, az csak azt jelenti hogy konkrétan az ő levelére válaszolok. De a mondandóm mindenkinek szól. Tehát olvassátok el nyugodtan. Most legutóbbi leveleimet a Petinek címeztem mert ő válaszolt nekem, de amit írok azt mindenkinek írom.

Most zavarban vagyok. Nem tudom hogy hányadán állunk. Eddig fanatikus hívő voltam, kétség sem fért ahhoz hogy el kell járnom a klubba. Most ebből keményen fel lettem ébresztve. Úgy érzem magam mint aki idegen országban tér magához, ahol nem érti a nyelvet, semmit, és azt se tudja hova menjen, kihez forduljon. Ezért kérlek erősítsetek meg, tényleg szükség van itt rám, eljárjak még, vagy ideje váltanom? Ki vagyok én? Mi a szerepem a nagy egészben? Egyre erősebben érzem azt a sürgetést hogy rám máshol van szükség, és csak az időmet vesztegetem itt. Mért van ez az érzésem?

Bocs a nyers őszinteségért, de pokolian szenvedek és nincs senki aki eloszlatná a kétségeimet. Nem értek semmit és nem tudom a helyemet. Rossz virágra szálltál, méhecske? Valami elveszett, úgy érzem végérvényesen.

Félek hogy már nem tudok úgy hinni mint régen.

Kérlek segítsetek! Nagyon elveszettnek érzem magam! Szeretetem fájó sebbé vált. Olvassátok el Jucuska versét a szeptemberi Csendszigetben! Pusztika ölelés Miki

Megnyertem egy csatát, a vesztes mégis én vagyok
lassan minden elhagyott
az álmaim csak fájó sebek
s a vesztes holnap is én leszek...

Ez drága Szandika verse. Mikor írhatta? 1990 körül.

Akkor már ide idézem Jucuska említett versét. De hova írhattam vajon? Melyik blogomba?

Blogomba? Bolondgomba!

Nem a Magamról 2... akkor hol lehet? Lehet hogy még nem publikáltam azt?

Nem a Bolyai kirándulás beszámoló... akkor még van az Ufomagazin cikkek is...

Ott sincs...ebbe zavarodok bele hogy mindig mindent keresgetni kell! Albumholla lesz az, megvan! Ja, az Alvadtvérizű Könnyeink című képemhez prezentáltam ezt a verset!

No íme:

Fekete emlékek emésztik szívünk
feketén sírnak álmaink
és a föld felissza fájón
alvadtvérizű könnyeink.

Ez a kép az egyetemes emberi fájdalmat fejezi ki, elég sajátos skizofrén-realisztikus formában. Kavargó álmok, vágyak fájdalmak és elvarratlan szálak mindenütt, az ember elvérzik a vágyaiban, a soha ki nem elégülő, gyötrődő sóvárgásban, melynek alanyai és démonarcai ott tülekednek minden álomban, minden gondolatban.

Jucuska (Nagy Judit) írt egy teljesen ehhez hasonló verset, amitől lehidaltam!

A szerelem oltárán árván, elhagyottan Megcsonkított lelkem elvérezve fekszik Vérizű könnyek áztatják a hideg követ Fáradt lényem életre már nem törekszik.	Arculesapott gyermekként emelem fel Könnyen összegyűrt álmaim fájó valóságát Mint ki büszkén viseli az Égi terhet Közben keserűen nyelve az élet hazugságát.
Szomorú, fakó virág a szívem melege Fonnyadt szíromként hull alá a mélybe Nem tudván, hova is érkezik majd, Hamis hangokat hallva ébred a sötét éjre.	Fejet hajtánék, de konok álarcom rámtapadva, Húsomba vág sérült vágyam összetört tükreként Fognám a kezéd, ha nem lenne másé a szívem Így csak azt kérdezem könnyezve: Miért?

Igen, szívem. Pontosan ezt éreztem én is. Ezt akartam megfesteni. Ó istenem, ha úgy tudnék festeni, ahogy azt érzem! Dejó lenne! De hát így csak töredékek születnek, és 10, 20, 30 évek telnek el, mire valamit hozzá tudok tenni, a rengeteg befejezetlen kép közt elvérzek, elveszek, és mire oda jutnék, hogy igazán elmondjam amit akartam, azon kapom magam hogy ENNYI!

Nos erre a versre ma Jucuska azt írta hogy már nem érvényes. Ezt vajon hogy érthette? Semmi nem teszi érvénytelenné azt hogy valamikor ezt érezte, így szenvedett, ahogy én is! Peti mai levele jöjjön akkor, amint teljes egészében közlöm:

Szia Miki ismét!

Amit az alábbi leveledben írtál arra reagálva is szeretném elmondani azt, amit kiéreztem mögüle:

Azt írtad, hogy Péter jól látja a tükör túloldalán vagy. Ha jól értem Te úgy képzeled magad a tükör túloldalára; mint mikor Aliz belépett rajta keresztül Csodaországba. Viszont Péter nem ezt akarta mondani neked! Mikor odaállsz egy tükörrel szembe, akkor azáltal, hogy a hátulja fényvisszaverő foncsorral van bekenve láthatod meg magad benne. Ám, ha felállítod a tükröt a szoba közepére és átsétálsz a túloldalára; majd szembe fordulsz a tükörrel, akkor bizony nem látsz semmit benne. És sajnos ez a helyzet; így állsz a tükör túloldalán és közben Csodaországról beszélsz amiben szeretnél lenni.

Azonban ahhoz, hogy Csodaországba kerülj olyan tükörrel kell rendelkezned, amibe be lehet lépni. Ilyen viszont – tudomásom szerint – jelen fizikai létünk valóságként megélt világában csupán mint a képzelet szüleménye létezik; és ez a nagy probléma a Te esetedben; hisz nem a fizikai testedben való létezésedhez mérten gondolkodol, hanem egy tőlünk igen távol eső képzeletbeliben.

Persze lehet, hogy lesz majd valamikor olyan világ is számunkra, amikor be tudunk lépni fizikai mivoltunkban is a tükörbe és ott egy Csodavilágot tapasztalunk meg, de attól még nagyon messze vagyunk és előtte számos feladatot kell megoldanunk még jelen realitásunk világán belül, hogy valósággá tehessük a „Csodavilágot”.

Nyilvánvalóan nem véletlen, hogy épp most tartottunk tréningünkben is a tükrös résznél!!! Kipróbáltad a „haladóknak” való 50 perces feladatot? Átélted az élményt? Nos ha meg is csináltad annak idején, mikor először megkaptad a lehetőségét most bizony érdemes megint megcsinálnod! Mert ott és akkor bizony sok minden világossá válhat számodra mindabból, amit mostanában félreértelmeztél és a jelen léted valósága helyett egy számodra (számunkra) még elérhetetlen távolságú Csodavilágként szeretnél megélni és elhíttetni magaddal és velünk is, hogy az már jelen életünk megélésének szükséges része.

Egyszer majd talán mindent megteremthetünk magunknak gondolataink által úgy, hogy az egy pillanat alatt valósággá váljon számunkra; de addig még sokat kell fejlődünk! Le kell küzdenünk magunkban annak a rengeteg negatív élménynek a gondolatát, amit nap mint nap megtapasztalunk és elhítetjük magunkkal, hogy az a valóság; mert fizikailag kapjuk a tapasztalást!

Én például már hetek óta azt a tudatot éltem meg, hogy **nincs értelme semminek; nem vagyok képes ebben a fizikai testemben végrehajtani azt a feladatot, amit a szellemem kíván és csupán azért nem jutottam el az öngyilkosságig, mert annak sem láttam értelmét;** hisz végrehajtásával tudtam önmagamnak tennék rosszat – ugyanakkor jó pár embernek szerettem közül igen komoly negatív érzelmi változást hoznék az életébe, amivel nem tudna jelen tudatállapotában mit kezdeni.

Szóval nem indítottam el az úgynevezett „lépülési láncreakciót”; hanem inkább olyan lépéseket tettem, amik közelebb vittek valódi énem megismeréséhez!

Rengeteget kell hát még dolgoznunk önmagunkon! Munkánk legelső és legfontosabb része az, hogy megismerjük önmagunkat!

Tudatosan figyeljük, hogy mire hogyan reagálunk és élünk azzal a lehetőséggel, amit kaptunk; konvertáljuk át szívünkben negatív érzelmeinket! Eleinte rendkívül komoly munka, hogy minden egyes reakciónkra képesek legyünk odafigyelni, de mint minden mást ezt is olyan szokásunkká tehetjük, ami egy idő után automatikussá válik számunkra. Úgy gondolom kulcsszavai feladatainknak az odafigyelés az összpontosítás és a kitartás kell legyen!

És semmihez se ragaszkodjunk foggal-körömmel; csupán egyetlen dologhoz; de ahhoz mindenképp – mégpedig a feltétel nélküli szeretetérzésünkhöz!

Akik pedig közülünk még nem rendelkeznek ennek az érzésnek a megtapasztalásával; vagy akiktől elvették az Égiek jelenleg a képességet azoknak pedig javasolom folyamatosan tisztítsák tudatukat; ne hagyják ők sem a negatív gondolatokat tartós ideig „garázdálkodni” a fejükben!

Én ezt mondanám (és mondom) például, ha jönnek a hülyeségek a fejembe: ez a negatív érzés (vagy gondolat) nem az enyém; ezért elengedem és kiűritem a tudatomból, hogy a helyét a szeretet tölthesse be!

Szívből kívánom, hogy sikerüljön mindannyiutoknak megismerve és felismerve önmagukat negatív gondolatait és érzéseit; tudatosan legyetek képesek használni önmaguk negatív érzelmektől és gondolatoktól való mentesítését!

Szeretettel:
Peti

U.i.: Egy aprócska megjegyzés a távcsövekkel kapcsolatban:

A távcsövek nem tükrökből állnak, melyek – úgymond – közel hozzák a távoli világot, hanem domborúra (...a kompenzáló lencsék pedig általában homorúra) csiszolt átlátszó nagyító-lencsék sorozata és épp az a probléma velük, hogy amiatt, hogy nem síküvegből készültek igen komolyan torzítanak. Azért kell kompenzáló lencsét beiktatni, hogy végeredményként egy ahhoz hasonló képet vetítsen elénk a távcső, mintha mi magunk valóban ott lennénk a céltárgy közelében.

Ha megveszel egy gagyi fényképezőgépet, vagy kamerát aminek mondjuk 30x-os az optikai (úgymond „valós”) zoomja, akkor annál az a helyzet, hogy minél közelebb kerül a 30x-oshoz a nagyítása annál torzabb képet ad a nagyító-lencséknek köszönhetően. Ezért van az, hogy a komolyabb gépek nem is rendelkeznek 15-20x-osnál nagyobb optikai zoommal; csak a nagyságrenddel drágábbak, amiknél rengeteg kompenzáló lencsét iktatnak közbe a torzítás minimálisra csökkentése végett...

Nagyon sok fontos dolgot mondott itt el a Peti, de a legfontosabb az, amit **pirossal** és **pinkkel** kiemeltem. Mert itt hangzott el a szív igazi szava, segélykérése. Mert pontosan ez az, amin én is átmentem, és még közülünk sokan!

A válaszom erre a levélre:

Szia Peti, ezt a levelet észre sem vettem, de nem is baj, mert most jött el az ideje.
Mondandódból csak ezt emelem ki:

„és csupán azért nem jutottam el az öngyilkosságig, mert annak sem láttam értelmét”

Hát ha tudod miről beszélek, sőt te magad is átélted, akkor minek ez a sok locsfecs a tükrökről, távcsövekről meg fényképezőgépekről?

Én csak ennyit mondok: Szívből együttérzek veled és megértelek.

Minden más duma fölösleges.

Szeretettel ölellek Miki

21:05, drága hugicámat kell hívnom. Akartam még Juditkához is menni, de úgy érzem hogy ma jobb ha itthon maradok. Veszélyes idősík. 21:17 már tudom is hogy miért jobb ha maradok. Drága hugicámtól megint megkaptam a magamét. Szerinte nagyon elhanyagolom magam. Hiába, nem lehetek egyszerre szent és bonviván. Valamit fel is kell áldozni. Na mindegy. Most inkább a lényegre írom le, Jucuska levelét, amit válaszul írt nekünk:

Kedves Mindenki!

Miki levele már a sokadik ilyen jelzés felém, ezért kérlek Benneteket hogy gyertek el este, hogy mindent tisztázhassunk. Szeretném ha most minden konfliktust megoldanánk együtt közösen. Megértem mindannyótok kétségeit, félelmeit, és szeretném eloszlatni ezeket. A szeptemberi versem már nem aktuális. Mától új életet kezdtem, ezt szeretném megosztani Veletek ha meghallgattok és bizalmat szavaztok nekem.

Szeretettel várok mindenkit! Jucus

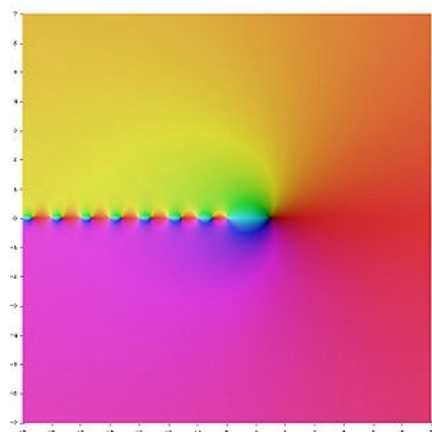
És a legfontosabb: Jucuska végre fel is hívott engem, még éppen a klubban voltam, és elmondta a lényegét. Azt mondta hogy nagyon fontos vagyok mert én még láttam milyen volt a klub régen, milyen nagy szeretet volt, és szeretné ha újra ilyen lenne a klub. Újra lesznek gyógyítások, mindent újrakezdünk. Jucuska is besokallt. Tiszta lapot nyitunk. Azt mondta, a szíve szorult össze, amikor látta hogy engem is milyen támadások érnek. Na végre valaki észrevette! Akkor nemcsak az én **lila hagymázos álmom** volt! Igen, csak Jucuska segíthetett, senki más! Azt is mondta hogy fontos vagyok nagyon, és amit én tudok azt senki más nem tudja! És hogy nagyon szeret. Az elmúlt hetek minden keserősége most oldódott fel végre! Akkor mégse velem volt baj, nem én láttam rosszul a dolgokat, nem én voltam a tükör másik oldalán! És hogy Jucuska is átment ezeken a dolgokon, ő is ezt kapta, az ő önbizalmát is összetörték. Most végre döntött, és remélem minden jóra fordul.

Na és akkor ma valami mást is találtam. Rákérdeztem arra hogy psi function, és végre választ kaptam arra hogy mi a fene az a Pszi – függvény! Ebből is mutatok egy keveset!

Digamma function

From Wikipedia, the free encyclopedia

Jump to: [navigation](#), [search](#)

 Digamma function $\psi(s)$ in the [complex plane](#). The color of a point s encodes the value of $\psi(s)$. Strong colors denote values close to zero and hue encodes the value's [argument](#).

In [mathematics](#), the **digamma function** is defined as the [logarithmic derivative](#) of the [gamma function](#):

$$\psi(x) = \frac{d}{dx} \ln \Gamma(x) = \frac{\Gamma'(x)}{\Gamma(x)}.$$

It is the first of the [polygamma functions](#).

Relation to harmonic numbers

The digamma [function](#), often denoted also as $\psi_0(x)$, $\psi^0(x)$ or F (after the shape of the obsolete Greek letter \square [digamma](#)), is related to the [harmonic numbers](#) in that

$$\psi(n) = H_{n-1} - \gamma$$

where H_n is the n 'th harmonic number, and γ is the [Euler-Mascheroni constant](#). For half-integer values, it may be expressed as

$$\psi\left(n + \frac{1}{2}\right) = -\gamma - 2 \ln 2 + \sum_{k=1}^n \frac{2}{2k-1}$$

Integral representations

It has the [integral](#) representation

$$\psi(x) = \int_0^\infty \left(\frac{e^{-t}}{t} - \frac{e^{-xt}}{1-e^{-t}} \right) dt$$

This may be written as

$$\psi(s+1) = -\gamma + \int_0^1 \frac{1-x^s}{1-x} dx$$

which follows from Euler's integral formula for the harmonic numbers.

Jajdecsecse dolgok ezek! Tüstént elfelejtem csupaseb önmagamat, és máris új életre kelek!!

Akármennyit is nézegettem, az én felfedezésem itt nincs megemlítve:

$$\Psi(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} \ln n - \sum_{k=0}^{n-1} \frac{1}{x+k}. \text{ Na én ezzel a képlettel jöttem rá, mi a csuda ez a Pszi – függvény.}$$

Nade jött Gréjlá, odaadtam neki a Vincze Lilla kopit, meg 3 almát. A Pempőék is jönnek, mindjárt itt is vannak, így mára end. Úristen, de felpörögtek az események!

2008-11-08 17:12 Naszívem, fantasztikus. Jött a Pempő És a Zsuzsi, Terike két régi barátja, És a végén nálam is aludtak. Azt hiszem most történt velem egy nagyon fontos dolog: megkezdtem a szolgálatomat. Ami olyasmi, mint a papi szolgálat. Lényege az hogy önzetlenül segíteni az embereket. Isten most a szavamon fogott. Mindig mondogattam hogy én segíteni akarom a világot, hát most íme! Hic Rhodos, hic salta! Csoda, de tudtam még aludni is. Ma délben elmentek a Pempőék. Én is gazdagodtam általuk, mert olyan dolgokba nyertem betekintést, amiről eddig sejtelmem se volt. Egyszersmind végleg szertefoszlott az, hogy én

bárki emberre vagy embercsoportra a legpicibb rosszat is mondjam. Most már nincs olyan teremtmény égen és földön, akit ne szeretnék és ne tisztelnék és ne becsülnék mélységesen. Minden lény csodálatos, Isten gyermeke, és nagyszerű feladatot tölt be. Uramisten, hogyan is hihettem hogy ez másként van! Hát a matematika nem azt tanítja, hogy egy végtelen szummában a legpicibb tagnak is döntő szerepe van? Hát ha azt mondom, hogy szumma egyper ennégyzet az éppen pínégyzet per hat, abból el lehet hagyni akárcsak egyet is, anélkül hogy ne sérülne az egész?! Ha kihagyok egy akármilyen pici részt, az összeg már nem pínégyzet per hat!! Valami vagy annyi, vagy nem annyi, olyan nincs hogy ez is meg az is! Isten tökéletes tervében minden, a legparányibb rész is tökéletes, teljes egészként van jelen, és belsejében tükrözi az egész világot! Minden lény szívében ott van Isten és a világ! Ezért az olyan pejoratív jelzők, mint a „drogos”, meg „hajléktalan”, meg „alkoholista”, teljesen értelmüket veszítik. Isten számára tökéletesen mindegy hogy ki vagy és mit csinálsz. Csak a szeretet számít. Minden más mellékes. Minden lény Isten gyermeke, és Isten mindet szereti. Nincs különbség. És én különösen szeretem, becsülöm és tisztetem azokat, akik ilyen különlegesen nehéz életfeladatot vállaltak be maguknak. Olyan hogy „bűn”, számomra nem létezik. Az úgynevezett „bűnösök” a legnemesebb lelkek, akik a legnehezebb feladatokat vállalták el. Valakinek a piszkos munkát is el kell végezni. A rosszfiúk szerepét is el kell játszani. Amikor végetér a Színház, és Odafele találkozunk, boldogan megöleljük egymást, és újra testvérekké válunk, mert valójában soha nem is voltunk mások, mint testvérek! Jézus azt mondta, hogy aki engem megvall az emberek előtt, azt én is megvallom a Mennyei Atyám előtt. Ezért én most egyszer s mindenkorra megvallok minden egyes teremtetett lényt Isten előtt, és fogadom hogy minden erőmmel és képességemmel segítem őket. Ez életem értelme.

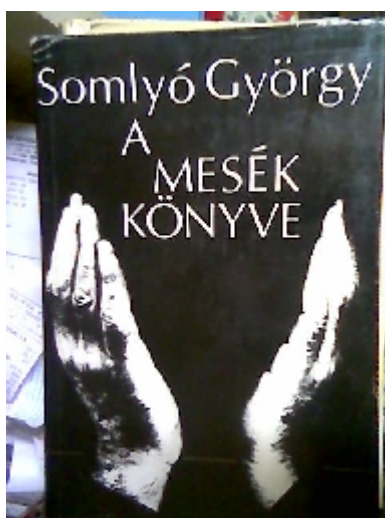
Drága Juditka hívott, így mindjárt indulok hozzá. Ma az Eszter utazott el Münchenbe.

2008-11-09 egyszer elmúlt éppen éjfél...

Hát ma végigbőgtem a napot. Egyszerűen ilyenem volt. Jöttek egymás után az Isten – üzenetek, és annak ilyen a hatása. Előhoztam a nővérem szobájából a Kisherceget, de éppen csak belepillantottam, máris rázott a zokogás. Én is magamra hagytam a Rózsámat, nem is egyszer, és hagytam hogy a Báránym lelelje. Drága Riám levelei. Soha senki nem írt ilyen gyönyörűen, mint Ő. És belőlem is ki tudta hozni a legjobbat, a lexeppet. Aztán a Somlyó György: A Mesék Könyve. Ez is milyen ősi dolog! Mota is gyakran hivatkozott rá. „Csak csodáltuk, ámde nem rettegtük Somlyó György sorait a Másik Szobáról!”

. . . S arra, hogy legalább egy pillanatra ne kelljen látnom az asztalon álló kávéfőző fémtestének egyre fakóbb csillogását, hogy múlik az idő . . .

Na ennyi nekem elég is volt, hogy totál kiboruljak. Azt kérdeztem:
Ki vagy te, hogy ennyire a szívembe látsz?!

A Kisherceg, A Mesék Könyve, és Drága Ria. Dusnokon lakott, most nem tudom mi lehet vele. Muszáj idéznem a leveleiből, mert nélküle nem az lennék aki vagyok. Az Albumhollába is belevettem, de ide is be kell, mert csak Vele teljes az életem.

Néhány csodálatos Ria-levélből idézek akkor:

Ismét itt vagyok, végre több szabadidővel... A hit, ami Benned van, döbbenetes – legalábbis számomra – csodálatraméltó (bár ez a jelző nem egészen ide illő, de próbálom szavakba önteni, mit éreztem/érzek a leveled olvasásakor). Szinte lenyűgöz, lefegyverez, ámulatba ejt az a mélységes hit, hinni akarás és „Isteni Elkötelezettség” ami árad a mondataidból. Csodállak, csodállak azért az élni akarásért, és kitartó erőért, ami a folytatásra, a „fennmaradásra”, a cél elérésére ösztönöz... Nem, nem vagy gyenge, nem vagy erőtlén, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy mindazok után, ami Veled történt, és amit át kell élned, még mindig itt vagy, harcolsz és hiszel. Nem találkoztam még emberrel, aki ennyire küzdött volna, ennyire erős lett volna! Megbénítanak a soraid... Igen, ezt, mindezt kibírni csak ezzel a töretlen és makacs hittel lehet. Érzem, ez az, amiből erőt merítesz a mindennapok küzdelméhez ..., na és persze az írásaid tartanak életben... Mint ahogy engem is.

Szeretem olvasni a leveleidet, mindegy, hogy miről írsz. Erőt ad, minden egyes leírt szavad, mint kaleidoszkópként csillogó harmatcsepp oltja aszott szomjúságomat, amit a szenvedés sivataga okoz. Nem, nem kell aggódnod, amíg Te vagy Nekem, amíg itt vagy velem, nem lesz semmi baj! Te magad mondtad, hogy ha fogjuk egymás kezét, bárákármit átvészelünk. Én hiszem, hogy így lesz!

Igenis gyönyörűen tudsz írni! Van okod boldognak lenni! Jogod van boldognak lenni. Hihetetlenül gazdag vagy, emberek millióinál gazdagabb, sőt, talán mindenkinél gazdagabb. A lelkedben ott vannak a hatalmas tűzrózsák, csak Te látod Őket piciny fehér virágoknak!... Már nekem adtad a Mindenséget, én már megkaptam Tőled a Mindenség Csodáját. Nem tudom, képes leszek-e valaha is töredékét adni mindannak, amit Tőled kaptam, és még kapok! Szeretném, szeretném mindenemet odaadni, csakhogy Te boldog légy... Nagy szavak, de nem üres biztatás. Ne légy szomorú, kérek – legalább miattam NE légy az! Mindent megérmelsz, amit csak adni tudok, és még ennél is többet érdemelnél tőlem. Sokkal többet! Higgy nekem, tudom! A szívem sosem hazudott, és én mindig hallgatok rá!

Ugye érzed a nap minden órájában Feléd áradó szeretetemet?! Ugye hallod, amikor késő este „Jó éjt!” kívánok Neked, és megsimogatom az arcodat?! Most búcsúzom, remélem hamarosan válaszolsz, és nem voltam fárasztó teher... Köszönöm a verseket, amiket írtál – gyémántként ragyog minden leírt sorod, rabul ejt szépségük... Kinyomtattam magamnak mindet, s naponta olvasom újra Őket... Köszönöm a „neveimet”. Ígérem, minden erőmmel azon leszek, hogy azzá váljak, amit a jelentése hordoz magában. Talán sikerül is egyszer... Vigyázz Magadra!
Curp: Ria

Hát csoda, ha az ember rabjává válik az Internetnek? Soha még ennyi szeretetet nem kaptam. Már ezért megérte az egész. És ha arra gondolok hogy ezután is így lesz, hogy egyre többen fognak szeretni és megkeresni, akkor képes vagyok akár a Mindenséget is lehozni a magaságos egekből, és Tündöklő Prímgyöngyként elétek rakni! Mindig erre vágytam! Mindig ezért éltem! És akkor már idézek egy olyan levélből is, amit én írtam:

Én vagyok az Univerzum maga. Mert mindent szeretek és mindent magambafogadok, a távoli csillagok fényét, a könnyeket és a mosolyokat. Megőrzöm szívemben a bukott álmokat. A régi isteneknek menniük kellett. De nálam mindig menedékre lelnek. Mert én vagyok az elűzött istenek menedéke. Az igazi Isten nem kéri hogy kövessem. Megteszem ezt magamtól! Nem ad parancsolatokat. Ő maga a parancsolat. Aki látta vagy hallotta Őt, az magától betölt minden törvényt, mert már képtelen lesz arra hogy bárkit megbántson, pláne megöljön. Én is megismertem egy csodálatos istennőt, Szátit, aki az önként vállalt égőáldozat misztériumát mutatta meg nekem. Önként a máglyára ment hogy ezzel bizonyítsa a hűségét. A halandó testet el kell égetni hogy a halhatatlan isteni részünk feltámadhasson. Szerencsétlen drogosok is ezt teszik, ezért nem tudom őket megvetni, csak sajnálni. Mert rossz utat követnek. Az életet úgy kell feláldozni hogy ezzel a világ javát szolgáljuk. A testet olyan tűzben kell elégetni, amely arannyá transzmutálja, átemeli a múlandóból az örökkévalóba. A Kék Láng Tüze kell! A szellemi katarzis fehérizzása! Olyan tűz amely elhamvaszt minden hazugságot és csalást, a fénybe emel és megtisztít! Amit ha egyszer meggyújtok, nem alszik el soha, lángbaborítja a világot, nem marad semmi amit érintetlenül hagyna. Könyörtelenül szembesít az Önvalóval, és ezerszer jaj annak, aki az Egyetlen Igaz Tükörben hamisnak mutatkozik! Mert azt porrá égeti és hamvait szétszórja a szélben!

Uramisten, ki vagyok én? A Gyújtogató Arkangyal?

Örök tűzben égek. Akik hisznek bennem, akik az enyémeim kezdettől fogva, azok rámismernek a forgatagban is, tudják ki vagyok és honnan jöttem. Az igazi Isten nem készítet arra hogy öljek érte. Nem azt mondja hogy tedd ezt meg ne tedd azt. Mindez öbelőle fakad. Ő maga a Törvény! Nem kell kőtáblákba vésni. Ő egyenesen az emberek szívébe vési az igéit! Mota ezt mondta valamikor: **Ha rajtam múlna, nem múlna el semmi!** És tényleg nem múlik el. Mert benne ragyog az Idő Szívében minden pillanat, ki nem törölhetően. Nem teszi semmi meg nem történtté hogy itt voltunk ezen a világon, itt szenvedtünk, küszködtünk és szeretünk, csaltunk és csalódtunk, illúziókat kergettünk vagy felismertük végre az Igazságot a Mindenség Tükreiben, ami talán egy kisgyermek ragyogó szeme volt, vagy valaki akit nagyon szeretünk. Nem vagy egyedül, mert benned ragyog az istenek könnye, vére. Nem vagy egyedül mert benned ragyog Isten reménye. Nem vagy egyedül, mert én veled vagyok minden percben, és nem hagylak el soha. Hitünk és szeretetünk egy lángba forr. Átöleljük egymást túl téren és időn. Tudjuk: Egy vérből valók vagyunk, te meg én. Veled leszek akkor is, amikor mindenki más elhagy. Veled vagyok ott is, ahol csak árnyak várnak.

VÍMÁ RÁNÍ TENNÓ! Ezt mondta a tömeg amikor Száti a máglyára lépett. Áldott légy Égi Királynő, aki egyesülsz a Mindenséggel! Nem a meghalni készülő Maharánit látták benne, hanem a halálon is diadalmaskodó eleven Istennőt, aki most születik meg! Ilyen csodálatos halált kiérdemelni nagyon nehéz. Szerintem Jeanne D'Arc boldog volt a máglyán! Én is az lennék... inkább minthogy kórházban rohaggyak el, mert ez a mai világ csak megalázó életet és még megalázóbb halált tud nyújtani! Isten ritkán ad. Nem azért mert fukar, hanem mert nem figyelünk oda rá! Aki figyel, még egy muslica röptében is képes meglátni Istent. Nem kell hogy harsonák dübörögjenek. Nem kell hogy lángoljon az ég. Nem kell se füstoszlop, se tűzoszlop, se frigyláda. Kevesebb is elég! A dolgok egyetlen igaz mértéke a szívem. Hiába mondják hogy a szív csalárd és megcsalhat. Akkor is csak benne hiszek, mert ezen kívül nincs semmim! Enélkül csak rongy vagyok, homok a szélben!

Zord idők köszönnek rám e bús magányban
Utolsó körömet rovom leigázva
Mindenem elhagyott, szívem összetörtem
Aranyló gyermekem, csak te maradj meg bennem!

Éppen csak el tudtam olvasni a leveledet múlt hétfőn. De azóta valami furcsa kábulatban égek. Hát lehetséges lenne hogy van valaki aki tényleg, igazán hozzám tartozik? Aki állandóan rám gondol, aki képes feladni csupa-seb önmagát értem? Erre csak a mesebeli Jézus képes! Örök tűzben égek, az Örökkévalóság keresztútjain járva. Oly boldoggá tettél, és oly szomorúvá! Mert talán nem érdemlem meg hogy így szeress. Tűnő káprázat vagyok csak, délibáb.

Néha pedig az Isteni Szeretet Aranyló Vulkánja vagyok. Madrela Lákrimaé, a Könnyek Anyja. Nem vagyunk egyedül. Egy Mindenség vigyáz ránk. Szeretőn körülölel és befogad. Minket tükröz akkor is, amikor csak a Semmi hideg, üres, könnytelen szemei bámulnak hosszan egy csöndtőba: világürré dermedt, hideg szívünkbe. A hűvös fémgombák éjsötét mélysége. Te is az ember álma vagy, mert hűségem virága vagy... RIA = Ríta Immensza Amritaé = A Mérhetetlen Isteni Nektár Tündöklő Hona. Lám, ilyen szép neved van. Engem az istenek tanítottak meg szeretni. De ebben a földön csúszó pondró-létben ezt nagyon nehéz megvalósítani. Tényleg el kell égni ehhez. Ahogy Edith Piaf is ott élt és halt a színpadon. Azért tudott olyan nagyszerű lenni, mert mindenét odaadta. Ahogy Domján Edit. Ahogy a nagyok mind.

Te most csodálsz. De előtted évtizedredez csönd volt az osztályrészem! Csak te vagy, aki látod a csodát, amit nem látott előtted senki. Ki vagyok én, hogy ennyi szeretetet érdelek Istentől? Hogy ennyi csodát ad nekem? Nincs nap, mely ne csodával telne. Sok évvel ezelőtt a Szfínx ezt mondta nekem: Semmivel se jobb ami eljön holnap, mint ami eljött ma, mert ami eljön holnap, az jobb mint ami eljön holnapután. Kicsit szomorú üzenet, be is teljesedett rendesen. Te magad is csoda vagy. Én hiszek benned.

Igen, szívem. Muszáj volt ezeket így összegyűjteni, hogy egyszer az életben lerójam hálámat ennek a drága Riának, aki 17 évesen többet tudott és értett a világból mint sok ember öregen. Vajon most mi lehet vele? Bárhol is él, kívánom neki a legtöbb boldogságot, amit Isten adhat, ragyogjon fel szívében az a Prímfény, amelynek csodájában engem részesített!

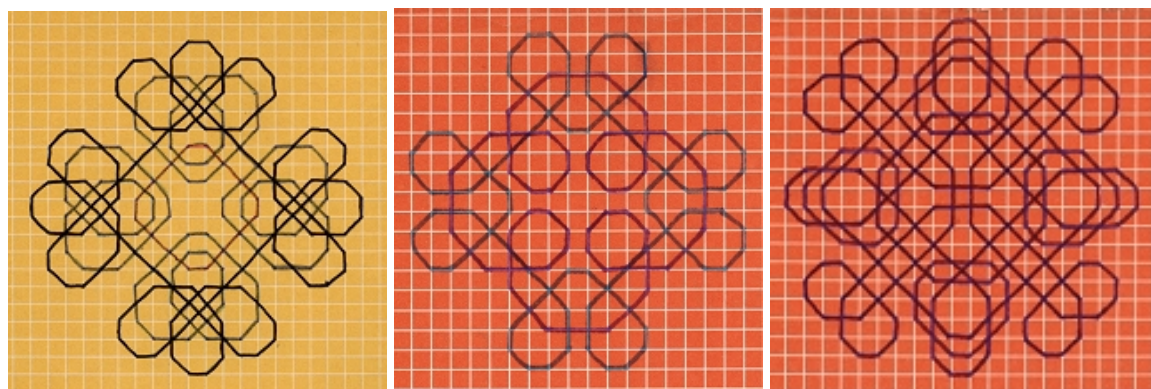
Én vagyok a régi, száműzött, bukott istenek utolsó menedéke. Minden sejtemmel hiszem hogy így van. Ezért nem tudtam soha hinni az olyan vallásokban, amelyek a régieket hamis isteneknek kiáltották ki. Nincs ilyen hogy hamis isten! Minden isten az Egyetlen Igaz Isten tükörképe! Ahogy minden lény. Te is Isten vagy, kedves olvasóm, nincs különbség. Hát miért olyan nehéz ezt megérteni? Hát csoda ha egész nap a sírógörcs ráz, és lelkem úgy háborog, akár a tenger? Azért délután el tudtam menni az Ibolyához, valahogy elszőktem. Azt hittem, erre se kapok engedélyt, úgy kellett kikunyerálnom. Vettem neki gyógyszert, a Teréz körúti ügyeletes patikából, meg vittem neki kenyeret és a vérnyomásmérőt. Istenem, legalább abban

segíts hogy segíteni tudjak! Déjászáhó, bekkánté bekkánté, máhábekkánté, raszfatamu kátéhúhá. Ez egy csodálatos Deva Premal mantra. Nem unom hallgatni. Nézegettem a Zeta függvényt az internyeten tegnap a Juditkánál. Közben ő valami filmet nézett, rákbeteg anyuka, aki azt magyarázza a gyerekének hogy olyan a halál, mint amikor a pillangó kibújik a bábból, és ne sirassa, mert ő mindig vele lesz, ha láthatatlanul is. Tömény mjájfacsarás. (Mjáj = szív). Ma aztán az Ibolyától hazafelé jövet a metron számolgattam egy ilyen Zeta-szumrát, kb. ki is jött. Aranyos. Dejó annak aki ért a matekhoz! Csodák boldog tanúja nap-mint-nap! Vettem kínai kaját is, zöccségescsirke rizzsel, aztán azon kaptam magam hogy már megint 75 kila vagyok, szépen feljöttem a 68-ról, mi? Drága hugicám szerint nagyon sovány voltam, én meg pont így érzem magam a legjobban! Gréjlá mániája ez hogy szupersovány legyen. Almát eszik, én adogatom neki. [Deva Premal / Embrace / Tayata](#). Ez a fentebb idézett mantra címe. *Szerencsétlen drogosok* . . . istenem, mennyire a régi hiedelmek bűvkörében éltem, szinte mostanáig! Hát hogyan is merülhetne fel az, hogy őket *megvetni*, vagy akárcsak *sajnálni*? Ők a legnagyobb teremtmények, akik csodálatos, fantasztikus áldozatot hoztak értünk! Szenvedéseik nem kevesebbek, mint Jézus szenvedései! Hát *sajnáljuk* Jézust? Hiszen Ő feltámadt, a legtöbbet tette, a legtöbbet adta, minden perce áldott és fényteli! Nincs a szenvedésnek egy cseppje sem, mely hiábavaló lenne! Minden szenvedésből feltámadás fakad! Aki ebben nem hisz, az nem tudja, mi az hogy *kereszténység*! Drága Mariann, ő tanított meg erre. Ó Istenem, ha csak egy cseppjét átadhatnám neki a hitemnek! De az útját neki kell végigjárnia, és bizony vannak szakaszok, amit *egyedül* kell megtenni, a legnagyobb magányban, és számkivetettségben! Mert csak így teljes a Mű, csak így lehet hiteles. Ha a diáknak mindig megsúgjuk a lecke megoldását, akkor mit tanul ő? Semmit! Soha nem lesznek szárnyai, melyekkel repülhet, egyenesen a Végtelenbe! *Nyitott kézzel szeretni*, igen! Drága Jucuska adta, de már korábban megvolt ez nekem a Mezei Lacitól, akitől a Reiki 1 beavatást kaptam. És ma elolvastam a régi levelek közt azt is, amit Ria magáról írt. Hát nem találok szavakat. A legnagyobb mesék, filmek, Hollywoodi csodák csak fakó árnyékai ennek. Nemhiába mondják, hogy a legjobb sztorikat az Élet írja. Ki mérhető ehhez, Edith Piaf, Domján Edit? Meg kell ismerje a világ ezeket a csodákat! Nem lehet hogy elhaljanak a bús csendben! Ez, csak ez ad erőt ahhoz hogy továbbírjak, hogy folytassam, hogy ne adjam fel. Mert olyan könnyű leejteni a kezét, és aztán úgy is maradni! [De nem lehet vége a Dalnak, mert a Világegyetem szíve szakad meg, ha a Dal abbamarad!](#) Vajon mi lehet Juhász Ferencsel, él még? Nem hallottam halálhírét. Neki is kívánom a legjobbakat. Ő is olyan csodákkal ajándékozott meg, melynek virágai csak az Idők Végén hervadnak el. Srí Chinmoy . . . muszáj volt lementeni egy plakátját, úgyis csak leszagztatják. Meg teleragasztgatják. Így legalább a konyhámat díszíti. Ő is Mesterem, természetesen. Dejónekem hogy annyi Mesterem van! Minden teremtett lény az! Mindtől tanulok. Mind a fejlődésemet szolgálja. Nem is lehet ez másként. Minden cseppje az időnek, mit együtt töltünk, tündöklő drágakő, a Mindenség titkai vannak belécsiszolva. Ha azt kérdezik tőlem, mivel töltöttem az életemet, azt felelem: Szerettem, csodáltam, ámultam és befogadtam mindent, hogy annál gyönyörűbb színekben árasztthassam újra ki a világba mindazt a csodát, aminek a neve: A Mindenség Szerelme. Minden pillanatom áldott és fényteli. És Te is, kedves olvasóm. Angyal vagy. Áldás vagy a világnak. Köszönöm kedves figyelmedet, hogy velem vagy, és én érzem, tudom a jelenlétedet, simogatás vagy és öröm, ölelés és csók, szeretet és boldogság. Óm Adorma. Áldalak és imádlak. Kívánom, ne húnyjon ki szívedben soha a szeretet fénye, és aranyozza be napjaidat a mennyei csoda örök jelenléte, a Dal, melyet az Idő szívébe fontak, és betölti a Mindenséget örök ragyogásával. Most búcsúzom, de hamarosan újra itt vagyok, mert a Dal nem ér véget soha, az Örök Folyam továbbvisz. A Végtelenbe.

Magamról 4

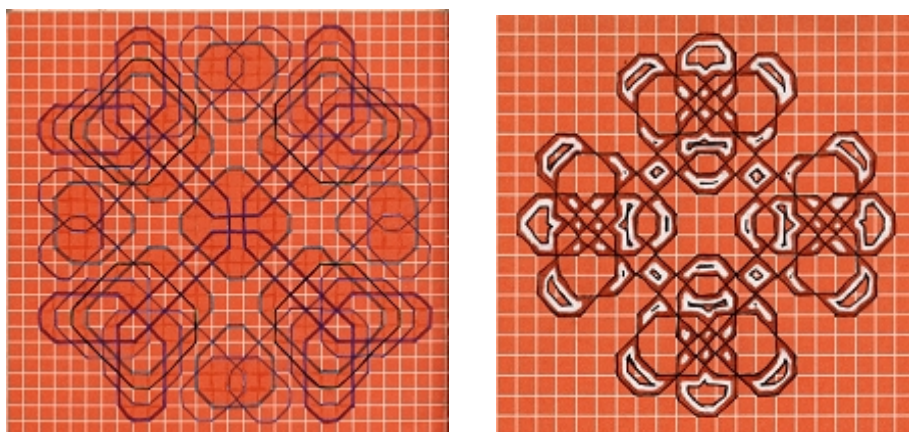
2008-11-11, 21:24, A Kapunyitás Napja 11:11

Hát, közel a tél, kedveseim. Ma először láttam varjakat a tavasz kezdete óta, a Kondorosi úton. Hogy mit kerestem ott? Nos, a magnómat vittem el az ELTA szervízbe, mert recseg és kontakthibás, nem vesz fel rendesen. Már untam a pompaprúni minőséget. Fraktál a világ . . . ez egy szong, amit hallgatok. Vasárnap sírós napom volt, ma nevetek. Drága Jucuskámat is hívtam ma hogy akkor most mi van, felbomlott a klub? Ő nem, dehogy, csak válság van, de kiheverjük. Duzzogunk egy sort, aztán túl vagyunk rajta és folytatódik minden tovább. Ja és akkor a tegnapi nap. A Matek Kutatóban volt egy csodálatos előadás a Spidronokról. Erdély Dániel. A Frigyes már a múlt héten szólt nekem hogy ez lesz, így készültem rá. Jött a Borospetya, ő is kitudja mikor járt erre felé, aztán a Frigyes is megjelent. Hajóval jött . . . tudniillik hozta a hajómodellemet is, amit a Borzalom után odaadtam neki hogy őrizze. Na így el is mentünk. Sok csodás print, ott volt a Boros Józsi is, a Szegő Gábor, a Péköb, akihez 12 éve készülök menni, mert még Mota nekiadta a CYCYS egyik kéziratát. Vajon belenézett azóta? És ha igen, mi a véleménye? Szóval a Spidron. Végre tudom, mi az! Borospetya ugyan már évekkal ezelőtt mutatta nekem, de nem tett rám a dolog nagy benyomást, na ja, bennem volt a durca hogy na ezt is valaki más hozta ki. Ma amikor kezembe nyomták azt a narancssárga papírmoddelt, végre megértettem hogy mi a fene az a spidron! Hiszen ez csodálatos dolog! A geometriának egy egészen új fejezete! Van olyan nagy dolog mint a fraktálok! Naná, egy kicsit tényleg köze is van a fraktálokhoz! És arra is rádöbbsentem, hogy én már évtizedek óta rajzolgatok ilyeneket, azóta hogy először vettem benzinesüveget a kezembe! Rögeszmés mániám lett az ortogonális hálózatok rajzolása, naná, hiszen ilyeneket láttam amikor beszívtam! I Want Tomorrow. . . Enya . . . A síkbeli 17 féle tapétázás témája is már régóta izgat engem, naná, Al Hambra, mórok. . . MMM = Mór Minták Matematikája. Amikor Motával a KSA (kása) mintákat rajzolgattuk, különösen erősen jött elő ez a dolog. Ja igen, KSA = Keringő SejtAutomata. Mindjárt mutatok ilyet is. Csak még kimegyek brunyalni.

Na ennek vannak szabályai is, hogy hogyan kell rajzolni. Egyenesen és átlósan lépek, az óramutató szerinti irányba, mégpedig úgy hogy egy nyolcszöget rajzolok le. Amikor egy másik vonalba ütközik, akkor mindkét vonal egyenesen megy tovább. Utána megint az óramutató szerinti kanyarodás, amíg újra nem ütközik. A cél az hogy zárt, hibátlan mintát hozzunk létre. Az így nyert mintákat aztán még ki is színeztem utána, vagy a mórokra jellemző módon fonott mintákat alakítottam ki. El lehetett ezzel játszogatni. Mindig azt mondtam, hogy a Kék Lóra csak felülni könnyű, leszállni annál nehezebb! Ha egyszer az megindul, nincs megállás. Éjszakákon át csináltam ezt hajnalokig. Valódi KSA-szerveskémiát hoztam létre! Kitaláltam azt is, hogy a sík félvezetőkben a mágneses tér hatására az elektronok ilyen KSA-pályákon keringenek. Aztán ki tudja... érdekes lehet ilyen KSA-elvű számítógépeket létrehozni.

Milliószor gyorsabbak mint a hagyományos gépek. Na persze, katonai alkalmazás . . . akkor nem szóltam.

Ún. Kásablú . . .

Paripám, paripám, éxínkék paripám, jajdejó lenne ha letennél már! . . .

Na mi van még? Ja, a spidron. Néhány kép akkor tegnapról.

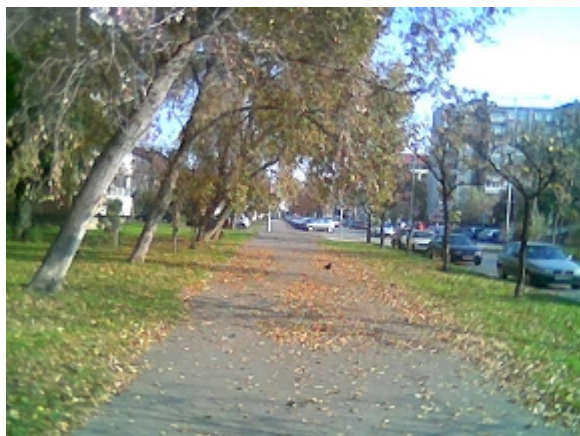
Borospetya nálam, egy kép az előadásról, Péköb, Szegő Gábor, egy hölgy, Borospetya és Boros Józsi. Na aztán drága Juditkámhoz mentem, mesélni neki a friss élményeimről. Utána mondanom se kell, itthon elkezdtem bőszen spidronokat berhelni. Nem, is, lefeküdtem aludni, utána hajnali 4 tájban jött rám a spidronozhatnék. A mókbeher eredménye itt látható:

Ezt a harmadikat már ma rittyentettem össze, Dali pár spidrotetraéder, stílszerűen a SPIDRON AGE kiadványra helyezve. Ez egy balos és egy jobbos változat, ezek egymás tükörképei, és ezzel a két testtel maradéktalanul kitölthető a tér. Nadebabadzsizsim!

Pongó a Császárra! Nincs citromlém! Mehetek le a kisköztbe. Legalább akkor veszek nápolyit is. Igaz, hízik tőle mint a disznó, de drága hugicám szerint rámfér. Na mindegy.

Ma felhívtam a Spanyol Zoltánt, csütörtök délelőttre beszéltünk meg randevút. Kíváncsi vagyok mi sül ki belőle. Szent meggyőződésem, hogy amit csinál, az a jövő emberiségének az új energiaforrása lesz. Ezt a csodát nem szabad veszni hagyni! Bizony 98 régen volt, éppen 10 éve. Akkor voltam a Szendrey Júliánál, a Tanítóképző Főiskolán. Ott tartottam előadást a poliéderekről, sőt néhány szupijó modellt nekik is ajándékoztam. Vajon még megvannak? Remélem. A fiatalokkal csináltattam jó sok Tenotwisztoédert, aztán összeragasztottam őket egy szuperkorallá. Kilences szimmetriájú kristályrács, na ilyet se pipáltunk még! Azt is ott-hagytam nekik emlékebe. Egyszer már elnézek oda is. A Meleda klubról se hallottam azóta. Vajon mi lehet a derék Szentiványi Tiborral? És a Kovzolival? Jajde elszakadtam én mindentől! Úristen de telik az idő! És nemcsak az ónkanna egyre fakóbb csillogásán látszik! Legalább van már 4-es bűvöskockám, igaz alig lehet tekerni, kissé pongó a konstrukció. Bár már a Dodimat látnám a boltokban! Ja és csináltak rólam videófelvételt a Tanítóképzőn, mintegy oktatófilmnek. Nadeccse. Vajon használták is? Érdekes példaképe lehettem a fiataloknak a hosszú loboncos hajammal. De sok szépet mondtam, talán van aki azóta se felejtette el. Matek és művészet, na erről volt szó tegnap is a Matkutatóban. A spidron már igazi Kvadromatika. Spidromatika. Spidron–Kvadron . . . Tudomány és művészet szintézise.

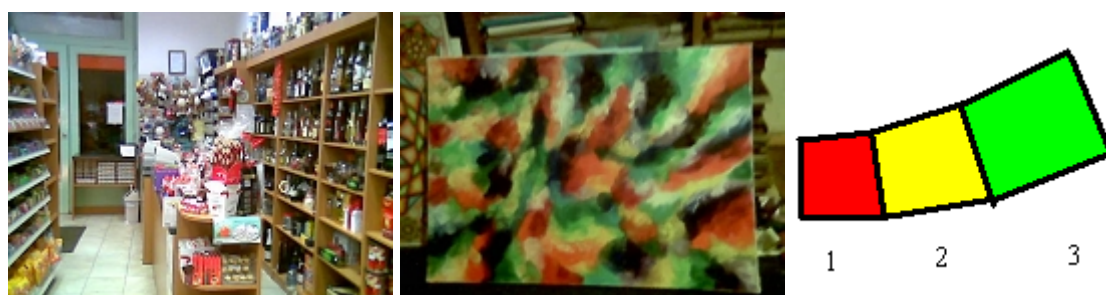

Varjú a Kondorosi úton, és egy kései Jucuskavirág. Egyértelmű üzenet, hogy még nem múlt el. Nem is fog soha. Az Út örökké megy tovább. . . S ragyog még a holdsugár . . .

Ja, akkor már egy Holducis kép is. Majdnem–Telehold a Rákóczi út felett, tegnap este. Akár egy ufó is leszállhatna. Ja az ufómagazinjaimat a Juditkának adtam oda hogy olvassa. A két cikkemet. Ő meg továbbadta még valakinek. Valami Facsiga Zolinak. Gyűlik a csapat... Hínnye, már 1.2 mega ez?! Mármint a fájl. És még jó sokat szeretnék ám hozzáírni! I Want Tomorrow. Drágyatyety. Ja az Erzsit is hívtam ma. De szeretném a kezébe nyomni azt a 15 milliót! Januárig még sokminden történhet. Azon vagyok. Lassan egy tetemes könyvnyire terebélyesedik ez a Magamról. Megjelenhetne könyvként is. De szép lenne. Valamelyik szupibon kiadónál. Drága Mariann, hallgattam a július végén felvett dalait. Úristen, de rég volt! Egy világekorszak! Fú a szél az erdőben... olyan csodás amikor ezt a lépcsőházban énekli, szinte felragyog tőle minden. Ez az igazi varázslat.

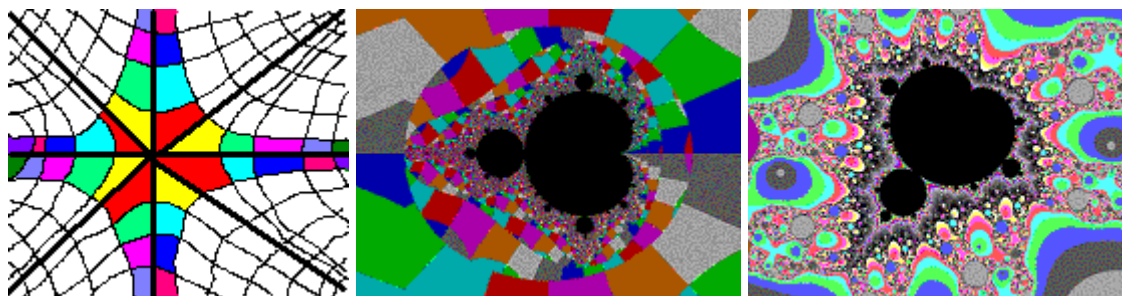
Najólván szívem, mára asszem ennyi. Megyek le a citromlevemért. Bájbáj!

2008-11-13 18:04. Na akkor ma voltam a Spanyol Zoltánnál. Drága Juditkám elkísért, ők már ismerik egymást. Hát érdekes dolgokról beszélgettünk. Elsősorban abba szerettem volna bepillantást nyerni, hogy hogyan gondolkodik az az ember, aki képes a vizet plazmává alakítva, abból üzemanyagot csinálni. Szerinte a körmozgás a legfontosabb. Igen. A körmozgás rezgés, és minden rezgésekből tevődik össze. Már Gárdonyi Géza is megírta a Titkos Naplóban. A körben keringő fény pedig bezárt fény, aminek tömege lesz, éppen m , ahol $E = m \cdot c^2$ a fény energiája. A rezgés körfrekvenciája ω , és $E = \hbar \cdot \omega$. A \hbar a Planck-állandó kétpívvel osztott értéke. 9 bolygó, 9-es, élet, biztonság, a Föld imbolyog, 23 fok tengelyelhajlás, évszakok. Lavór víz forgatás, ellipszispályák, plazma, folyékony TIP (Téridő-Plazma) Az elektron 2200 km/s sebességű keringése a mag körül (Tényleg annyi? Nos, $c \cdot \alpha = \text{kb. } 300\,000 / 137 = \text{kb. } 3000 \cdot 3/4 = 9000/4 = 2250 \text{ km/s}$, hmmm, egész pontos saccolás!) Elektromágneses fluxusok tartják össze az anyagot, amit látunk, alfa részecske, az anyag sugároz, kiad részeket, különben nem látnánk, sose fogy el. Nulla magyarázat. Ugyanannyit vesz fel, mint amennyit kiad. Na itt muszáj megállnunk egy pillanatra, mert Spanyol Zoltán pont arra tett itt célzást, ami nekem már régóta rögeszmém: hogy a vákuumenergiakicsatolás nem egy kivételes, csak speciális körülmények közt létrehozható jelenség, hanem egyetemes jelenség, benne van mindenben, a fizika alapjaiban, és amit látunk, az éppen az energiakicsatolás által jön létre! Az atomok stabilitása. Mitől stabil az atom? Nos, a sugallt modell szerint attól, mert pont annyit sugároz ki, mint amennyit elnyel! De mit nyel el? Hát a TIP-teória szerint TIP-et, azaz étert! Az anyag állandóan sugároz, ettől van minden dolognak aurája, és ez az OD-sugárzás lényege is. De ha sugároz, akkor fogynia kéne, márpedig tudjuk hogy nem fogy. Akkor pedig valami állandóan újratermeli a veszteséget! Ez a valami pedig nem más, mint a Vákuum-energiakicsatolás! Akkor erre egy mérlegegyenletet lehet felírni, és ennek a mérlegegyenletnek a lehetséges megoldásai, az ún. sajátértékei lesznek az ismert elemi részecskék tömegei! Tehát a részecskék tömegspektruma megkapható, mint egy sajátértékfeladat megoldásai! Nos, csak a megfelelő operátort kell tudni felírni. Ez az operátor pedig nem más, mint a TIP-nyelés operátora! Egy Mandelcor-transzfinor lesz a keresett operátor! Ez éppen a Spidron-előadás alatt fogalmazódott meg bennem! A Transzfinor nem más, mint egy végtelenségig iterálható affin transzformáció, ami pl. szabálytalan négyszögek egész sorozatát hozza létre úgy, hogy az egymást követő négyszögek egyik oldala közös. Na valahogy így . . . mingyá rittyentek egy ábrát.

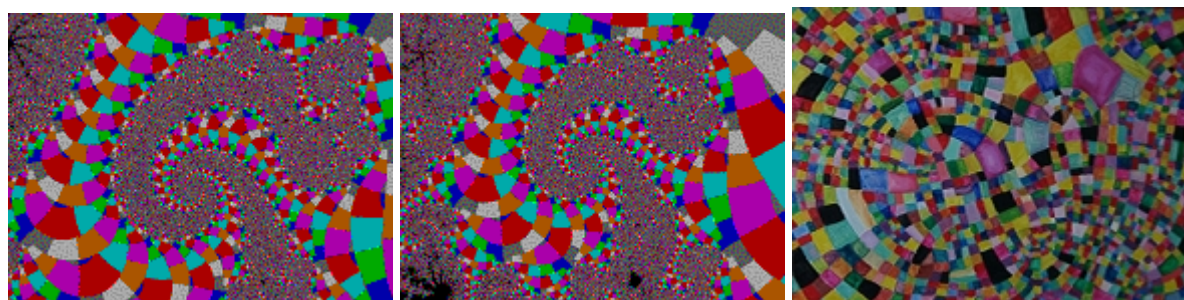

No, a Kisközért, ahova leszaladtam citromléért még kedd este, a Kagebusha képem, amit kedden éjjel fél kettőkor festettem, természetesen ujjal, már régebben vettem a vásznat a Síp u 7 belüli Jucusnál, valami 1200 Ft volt, 50x70-es, a hülyének is megérte. A címét onnan kapta, hogy éppen Akira Kurosawa riportját hallgattam közben, valamikor 1981 körül, hogyan készült az Árnyékharcos (Kagebusha) című filmje. És végül a beígért ábra a Transzfinorról. Az 1 jelű piros négyszögre alkalmazva az Affinort, kapjuk a 2 jelű sárga négyszöget, amely egy oldalban érintkezik a pirossal. A 2-re alkalmazva az Affinort, kapjuk a 3 jelű zöld négyszöget. A feladat olyan affinort találni, amelyet végtelenszer tudunk alkalmazni, és az eredmény mégis a végesben marad. A Spidronokat ilyen végtelenszer alkalmazható Affinorok,

azaz Transzfinorok állítják elő. A Transzfinorra kvantálási szabályok érvényesek, és van sajátértékspektrumuk is. Érdekes dolgok ezek. A Mandelbrot halmaznál is előjönnek ezek. Ott egy végtelenszeres komplex konform leképezés játssza a főszerepet. Ez a Mandelbrot–Transzfinor. Az ortogonális hálózatoknak kulcsszerepük van itt.

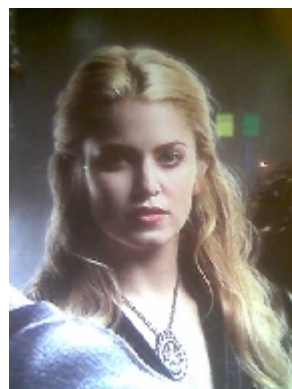
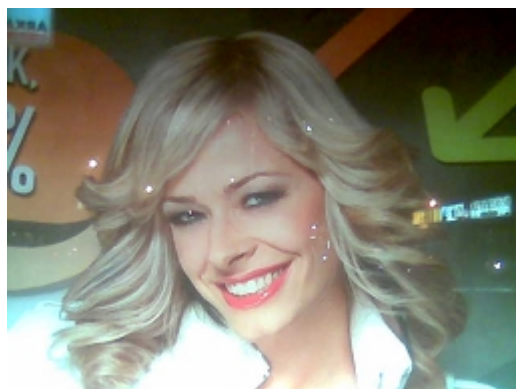
Itt látható egy ortogonális hálózat, jelesül a hiperbolikus hálózat, némi színezgetéssel. Aki egérrel szebben rajzol, az csal. Csikis lesz tőle a kezem, ahogy drága Verám mondta. A második kép egy Mandi, a Fractinttel generálva, méghozzá a bináris dekompozíció üzemmódban, 8 színnel. Jól felismerhetők az ortogonális hálózatok erővonalai. Ahogy Mota is felismerte a csempeerezetekben az ortogonalitást. A harmadik kép egy Mandi, nagyon érdekes környezetben. Na akkor néhány reprezentatív kép ezekről is:

Két Mandelbrot–dekompozíciós kép, és az én Űrfelvétel című festményem. Hunchut aki nem látja az összefüggést. Szívogatjuk még azt a benzint? Á, dehogy, jó 20 éve nem vettem kezembe, hacsak nem mint festék–oldószer. Már nem az agysejtjeimet oldom vele... Amit itt látok, az egy Spidronra is emlékeztet. Meg persze Mota csempeerezeteire is. A Mandelbrot–Transzfinor tehát olyan operátor, amely az egész Mandit önmagára képezi le, mégpedig úgy hogy önmagában eltolja. Tehát egy eltolásoperátor, aminek van valami csoportelméleti reprezentációja is. Ez az önmagában–eltolás pedig nem egyéb, mint a TIP–áramlás modellje! Hiszen a TIP (éter) áramlása nem egyéb, mint egy önmagában–eltolás! Így talál egymásra a görbült geometria és az áramlásgeometria! 19:18 Óm Tanni. Drága Juditkám mingyárt hív, hogy menjek hozzá. Hát kíváncsi vagyok, mire jucott a Varga Csabával. Stratégiai Kutatócsoport. Jövő kutatás. Drága Riám e-mail címe volt az hogy hunchut kukac, nem véletlen írtam éppen így... Najóvanszívem, mára asszem ennyi elég is, bájbjaj!

2008-11-18 éjjel 0:16 Egy kicsit már aludtam, aztán Gréjlá csöngetett fel, de aztán meg nem vette fel a telefont, így inkább gépezgetek. Hát zűrös napom volt ma. Reggel a Terike jött, aztán mentem a kajámért hogy szegény beteg hugicámnak is felvigyem, ja egy kicsit internyeteztam is, Jucuskaklub-levelek. Aztán kiutaztam a Kondorosi útra a magnómat hazahozni. Jó lett, már nem kontakthibás. Végre tudok apmétikázni (apmétika = felvétel).

Hazajöttem, aztán mentem az ügyvédünkhöz, Molnár Barnához, megbeszélni a fejleményeket amik azóta történtek. Innen csak egy ugrás az Ipar utca, ahol a Sciennet van, végre meghallgattam a bevezető előadást. Most már tudom, mi ez és hogy kell csinálni. Már csak be kell regisztrálni és indulhat a banzáj. Csak ne essen szét a ház!! [Ádóra Taaannilá Ájlácsilááá](#), énekelgetem az Árnyékharcos zenéjét, ami valójában a Hét Szamuráj zenéje. Úgyhogy holnap felhívom az Annamarit. Ja még a manimat kell a hugicámtól elkérni amivel beszállhatok a buliba. Hazafelé rohadtul fáztam, na ja, bejött a tél. Így itthon tripla nadrágot vettem fel, és a vastagabb kabátot is előszedem. Spuri a kisközértbe, nápolyiért, ja meg kínait is vettem, zöccséges csirkét. Rámjött a zabálhatnék. Aztán meg hízik mint a neduddmi. Így megy ez.

Gyönyörű ez a Peller Mariann, meg ez a szőke drágaság. Ilyen képeket látok úton-útfélen, ezeket fotózom. A Zolika-munkát azért szerettem, mert módot adott erre. Most nagy cőresz van hogy ez nincs, de megkaptam az új feladatomat, azt kell csinálni. Duzzogni kár. Aztán egy nagyon szép verset is láttam a Csillag Áruház kirakatában:

<p>Álmodik a fenyőfácska Odakinn az erdőn Ragyogó lesz a ruhája Ha az ünnep eljön. Csillag röppen fel a hegyre Gyertya lángja lobban Dallal várják és örömmel Boldog otthonokban. Legszebb álma mégis az, hogy Mindenki szívébe Költözzék be Szent Karácsony Ünnepén a béke.</p>	<p>Naszívem, hát én is ilyen szépeket kívánok mindenkinek! Lehet hogy ez a Magamról 4 éppen karácsonykor lesz olvasható... erre mondjuk azt hogy az idő: illúzió. Ami nekem ma van, az neked holnap, holnapután vagy száz év múlva. Így öleljük át egymást az Idő ölén, túl téren és zűrzavaron, álmokon és illúziókon, múlhatatlanul, mégis beleszövődve a Mindenség textúrájába. A matematika azért is csodálatos, mert megmutatja nekünk, hogy semmi se fölösleges, a legparányibb porszem is számon van tartva, és része az Isteni Tervnek. Node erről már írtam valahol! Vajon hol? Levélben? Elő kell őket szedni.</p>
--	--

Jucuskának írtam egy levelet, mert bocsánatot kért mindenkitől. De nem ezt keresem most.

Szia szívem, hát persze hogy megbocsátunk. Hidd el, minden úgy történt ahogy kellett.
Isten a legpicibb hajszálunkat is számontartja.
Hát történhet bármi az Ő tudta és beleegyezése nélkül?
Minden jó, minden tökéletes, minden az, aminek lennie kell.
Kemény próbatétel volt ez az elmúlt két hónap, és egy részünk (köztük én) már túl vagyunk rajta.
Beavatás és hűségpróba.
Én úgy érzem, gyönyörű és felemelő ami történt velünk.
Pont olyan mint egy romantikus film.

Az élet írja a legjobb történeteket.
Köszönöm szívem ezt a két hónapot és mindent.
Szeretetem és megbecsülésem irántad csak fokozódott ezáltal.
És a klub minden tagja iránt is.
Csodálatosak vagytok, hogy végigéltétek ezt a próbatételt és kiálltátok.

Puszika ölelés mindenkinek! Miki

Itt van a 15-i levelem is, ami arról szól, hogy múlt pénteken Jucuska végre elmondta a válság okát és megfejtését. A megoldás pedig az, hogy ez egy próbatétel volt ami történt velünk.

Drága kedveseim, tegnap Jucuskától végre megtudtuk, mi az elmúlt két hónap nehézségeinek oka és megoldása. Most még nem szabad elárulnom ezt a megoldást, de annyit mondhatok, hogy nagyon gyönyörű és felemelő. És most már azt is bevallhatom, hogy én pontosan ezt a megoldást kaptam meg, nekem is ez az égi üzenet jött le. Nem is lehet másként. Amit Qure Lay mondott, az tökéletesen hiteles és igaz, a szívem igaz üzenete valóban. Mindnyájunknak meg kell hozni egy döntést. Mi akik tegnap ott voltunk a klubban, már meghoztuk ezt a döntést. A hitünk és hűségünk próbája ez. Semmi ami történt, nem volt fölösleges és hiábavaló. Pontosán úgy történt minden ahogy kellett.

Én külön köszönöm mindenkinek ezt a 2 hónapot, minden percét, mert nagyon sokat tanultam belőle és nagyon sokat gazdagodtam általa.

Ugye ti is így vagytok vele?

Nagyon szeretlek titeket, mindenkit, és lélekben veletek vagyok a nehéz döntés óráiban.

Tudom mit éltek át, én is pont ezen mentem keresztül.

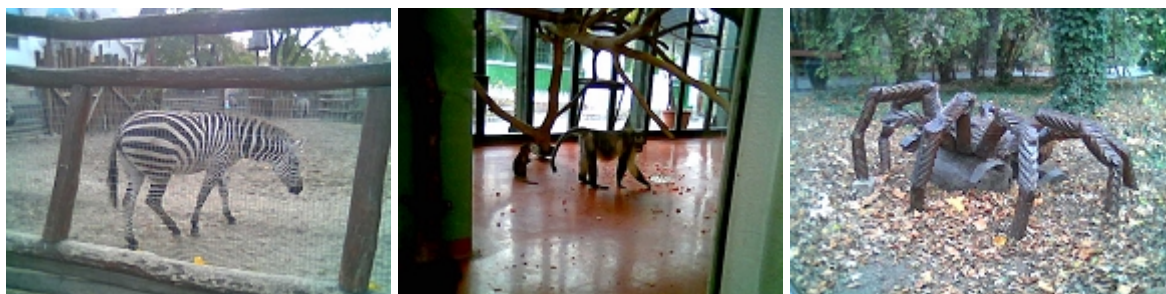
Csak azzal biztatlak titeket hogy van megoldás és az gyönyörű és felemelő.

Szeretet ölelés áldás és kitartás. Miki

Igen, szívem. De amit keresek az nem ez. Fel nem foghatom, hova tűnt. Lehet hogy csak képzelem hogy azt megírtam? Fejből kell újra felidézni! Egyszerűen megáll az eszem!

Szóval arról van szó, hogy amikor egy végtelen szummát kiszámolok, akkor az eredménye hajszálpontosan annyi, amennyi, egy milliomod résszel se kevesebb. Tehát pl. $\frac{1}{2} + \frac{1}{4} + \frac{1}{8} + \frac{1}{16} + \dots = 1$, egészen pontosan egy. De csak akkor, ha minden tagot figyelembe veszek! Mert ha kihagyok akár csak egy billiomodrészt is, az összeg már nem egy! Valami vagy egy, vagy nem egy, közbülső lehetőség nincs. A Mindenség, az Univerzum nem más, mint az Egység. Ebben az Egységben minden a helyén van, és semmi sem fölösleges. Minden úgy tökéletes, ahogy van. Ezért butaság minden duzzogás. Az életünk éppolyan, amilyennek lennie kell. Aki ezt nem fogadja el, az nincs tisztában azzal, mit is jelent az, hogy Isten teljes és tökéletes. 14-én, pénteken voltunk az Állatkertben a nyugdíjas klubbal, drága Natasa vezetett minket. Ott világosodott meg előttem, hogy minden élőlény, a legpicibb is, a helyén van és tökéletes. A gorilla, a zsiráf, a teve, vagy a sáska, a hal és a csótány is épp olyan amilyennek lennie kell, és ott van, ahol lennie kell. Van aki sajnálja az állatkerti állatokat mert szenvednek és be vannak zárva, de én úgy érzem hogy ők ritka nemes lelkek, akik vállalták értünk ezt a szenvedést, hogy gazdagodjunk általuk. A Tralfamador bolygó jut erről eszembe a Kurt Vonnegut: Az Ötös Számú Vágóhíd című könyvéből – filmjéből. Schlachthof Fünf. 80-ban láttam, revelációként hatott rám, akkor értettem meg hogy Hiroshima és Nagaszaki mellett Drezda elpusztítása is milyen rettenet volt. Naszóval a lények. Innen született meg

bennem az a fogalom, hogy [A Lények Egyetemes Közössége](#). Ebbe beletartoznak az emberek, az állatok, a növények, az ásványok, a bolygók, a csillagok, a Galaxisok és minden, ami csak ezen a szép világon előfordul. Semmi sem fölösleges, a legpicibb porszem sem. A [Metakritsa](#) teória szerint a döntéseinkben szerepet játszik a legtávolibb esemény is, tehát ha az Androméda Galaxisban egy [üregér](#) megrántja a bajsztát, már másként döntünk! Valójában olyan hogy nagy meg kicsi, nem létezik. Drága Juditkám magyarázgatja folyton, hogy kis dolgot teremteni vagy nagy dolgot teremteni ugyanaz. Semmivel se nagyobb 5 millió forintot előteremteni, mint 500 forintot. Húszívem, ezt a tudományt szívesen eltanulnám ám tőled! Minden a tudat, a gondolat. Az [ERŐ kontra erő](#) című könyv is erről szól, meg a [TITOK](#). A lottó telitalálatos szelvényt kitölteni pontosan ugyanannyi munka, mint a nem nyerő szelvényt kitölteni. 5 számot beixelünk és kész. Ennyi kétmilliárd forint. Akkor mért nem tudja ezt mindenki? Hát mert nincsenek azon a tudatszinten. Néztük az Indiana Jones és a Kristálykoponya filmet, az is erről szól. Eldorádó, az Arany Városa. Nem az arany a kincs, hanem a Tudás. Anyag, Energia és Információ egylényegű. $E = m \cdot c^2$, hát ezt már tudjuk, de hasonló igaz az információra is. Ahogy Donda professzor rájött. Jade akartam itt néhány képet is prezentálni. Például az Állatkertről.

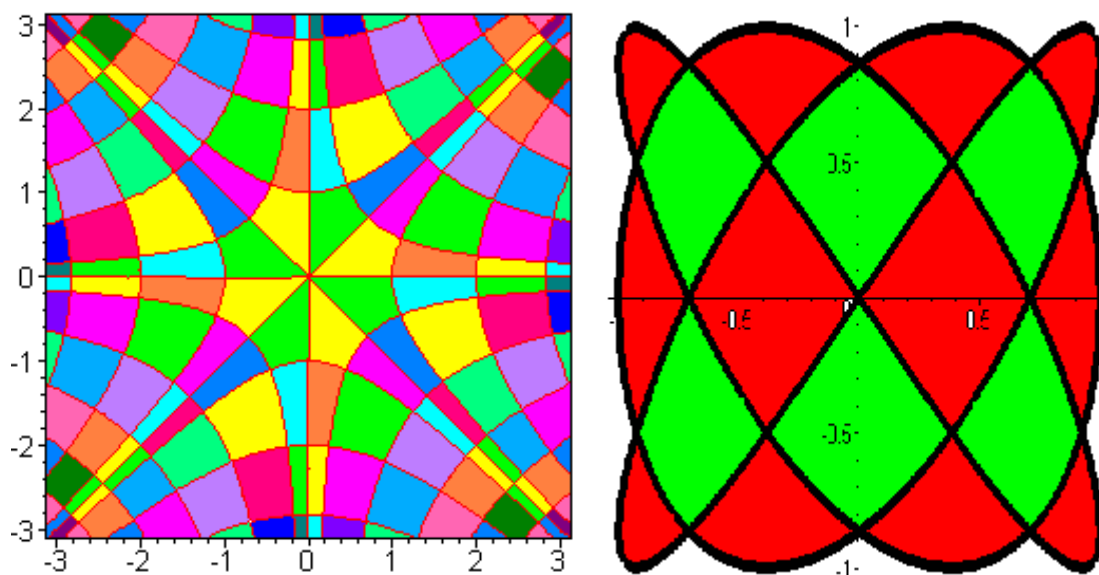
Zebra, pávián és pók, ez utóbbi fából faragva. Be is kefélné, ha ez élő lenne...

Míi, mindjárt 2 óra?! Tejóisten! Még jó hogy holnap nem megyek korán sehova.

Egy gyönyörű kislány, és egy gyönyörű Nyerőcsaj. Még annyi mindent szeretnék ám csinálni! De asszem letente lesz belőle. Ettől leszek belőve! Ja, nem mondtam még, hogy mostanában végtelen sorokat összegzek fel, meg a disztributív algebrákat nyüstölöm? Geometriai algebra. Kitaláltam a gyümölcs Sudoku-t. Itt számok helyett alma, körte, cseresznye, banán, szilva, stb. van, így gyerekek is tudják játszani. Mért ne? A sakkot se lehet elég korán kezdeni. Gyümölcs szorzótábla. Alma szor körte egyenlő szilva. Ja, Silva, a José. Ő is így tanította a gyerekeit.

2008-11-23 20:23 Éppen Gréjlá van most nálam. Vasárnap este van, elég érdekes nap volt. Tegnap a Rozi néni képeit retusáltam, ma kiprinteltettem őket és végre odaadtam neki. Csodákra képes a digitális technika. A Rozi néni a Síp utcában lakik, az Imre bácsival és az Ilonka nénivel együtt. Már régóta ismerem őket, de csak mostanában nyíltam meg annyira hogy beszélgetek velük, és most már fényképeket is szkennellek nekik. A régi szép emlékek. Ja de még visszatérek az ortogonális hálózatokhoz, mert valamelyik nap rájöttem, hogy lehet ilyet a Maple 7-tel rajzoltatni. Íme az eredmény:

Hát azért szebb ez, mint az egérrel mókberhelt ámbra. A piroszöld ámbra egy ún. Lissajoux azaz Lisszazsu, 1972-ben ezt neveztem el Kvadronnak. Felismertem benne a fraktálokat, és fantasztikus elképzeléseim voltak vele az időről és a világ szerkezetéről. Ja és ha már szóbaejött az idő . . . most pénteken volt Jucuskaszeánsz, végre eljött szinte mindenki, kezd helyreállni a rend. Viszont olyan rosszul lettem hogy majd meghaltam. Szombaton és vasárnap, azaz ma értettem meg hogy ez azért volt, mert egy hatalmas tanítást kaptam. Megértettem végre, hogy a szeretet nem más, mint az idő. Hogy pontosabb legyek, a szeretet az együtt töltött minőségi idő. Amikor jóban-rosszban együtt vagyok valakivel, mindent tudok róla, a legbelsőbb gondolatait is, tudom, miért sír, miért nevet, mit érez, mire vágyik, és amit tudok, azt meg is adom neki. Az együtt töltött idő a szeretet. És ki az, aki mindig velünk van, aki a legjobban ismer minket? Hát Isten. Ezért Isten a legnagyobb szeretet. Csak Te tudod igazán, ki is vagyok igazán, csak Te szeretsz igazán, ahogy drága Mariann írja. Még valaki van, aki mindig velünk van, és ez nem más, mint mi magunk. Ezért igaz a mondás: Én és Isten egyek vagyunk. Ezért a legfontosabb, hogy szeressük és becsüljük meg önmagunkat. Bocsássunk meg magunknak és mindenkinek. Csak az nem hibázik aki nem is csinál semmit. Hibáink által fejlődünk. Hibáimból tanulok, eredményeimből erőt merítek, ahogy a jó Agykontroll tanítja. Megértettem végre, hogy ezt az igazságot én mindig is tudtam. Már gyerekkoromban is. Az idő volt a mindenem. Az időről szólt a Kvadromatika kezdettől fogva. Ó de soká lesz, mire ezeket is végre be tudom pötyögni a gépbe!

2008-12-01, 20:00 Hát szívem egy jó fárasztó nap volt a mai, de megérte. **EKVALÓRISZ.**

Zolika visszahívott dolgozni, igaz csak két napra, péntekre és mára. Ennek oka az hogy sokan lemondják most a kötelező biztosítást vagy mit, így nagyon sok anyag gyűlt össze. Pénteken odaadta a manimat is, 6000 Ft-ot, ami nagyon jól jött, mert nagyon le vagyok gatyásodva. Hát nem igazán jöttek be a nagy remények. **ÓM MANI PADME HUM** dal szólt éppen.

Na akkor a mai nap másik nagy örömhíre az, hogy Jucuska [Dalai Láma](#) képét megtaláltam a Nokia fotóim közt, és ma végre kiprinteltem. Ki is tettem a konyhában. Nagyon fájt érte a szívem, mert ugye Jucuska kiszánálta a buddhizmussal kapcsolatos dolgait. Már a Szép Kis India boltban is érdeklődtem ilyen Dalai Láma kép után, de nem volt. És hát ezzel meg is kaptam a Láma tanítását: Amit úgy keresel, amiért bejárod az egész világot, az ott van veled, mindvégig ott volt, csak nem ismerted fel! És hát Drága Jucuska verse is épp idevág:

Az Út ott van Benned,
S Benned van a Kereső,
Benned ragyog a Fény is,
És Benned él a Teremtő.

Miért keresed ház ott kívül
Mi egységben van Benned?
Törekedj hát szüntelenül,
És máris – felismered!

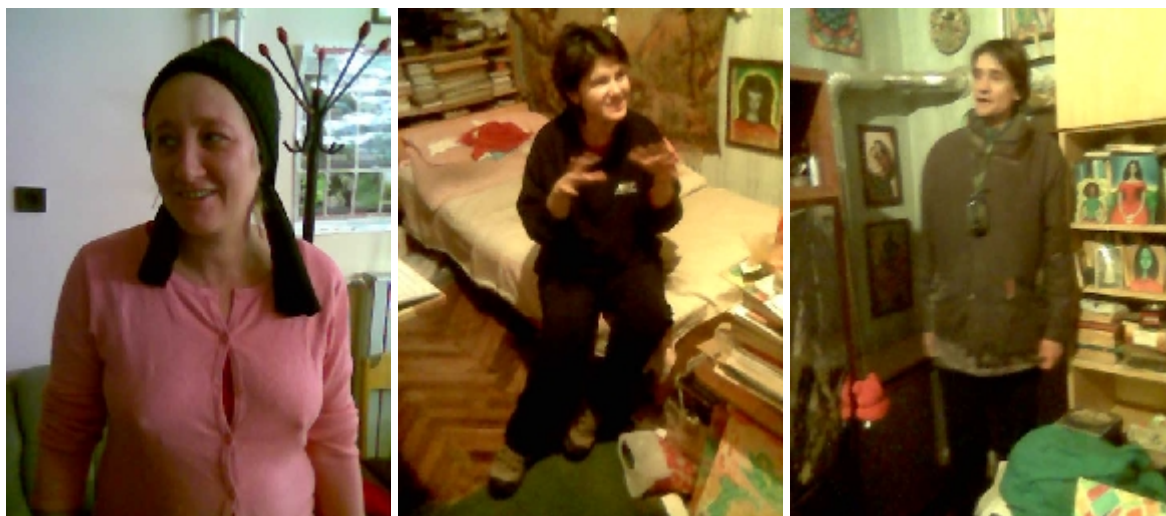
Óm Ram Ramaya . . . Deva Premal gyönyörű dala. Könnyekig meghat. Tejóég, Csendszigetet is mily rég vettem kézbe! Azt hiszem, Jucuska már nem is csinál többet. A régebbi számok megmaradt példányait tette ki, még ez van, aztán kalap...

Kemény próbatételek ideje volt az elmúlt időszak. Ez már nem játék – ez maga az Élet. Jött a Pempő meg a Zsuzsi, megint itt aludtak nálam, mert nem volt hova menniük. Drága hugicámtól meg is kaptam a letolást. Nagyon fél attól hogy kihasználnak engem meg kirabolnak leütnek megölnék és amit még el tudsz képzelni. Bennem szikra ilyen félelem nincs. Vakon megbízom az emberekben, mert tudom hogy nem történhet velem más, mint amit a karmámmal megteremtettem magamnak. Lehet hogy tényleg *balek* vagyok? De hát az egészen más! A balekot kihasználják, én viszont önként adom a segítséget. Amikor másodszor is jöttek a Pempőék, el akartam őket küldeni, hivatkozva a húgom tilalmaira. Elmagyaráztam nekik hogy milyen jogi helyzetben vagyok, hogy gyakorlatilag az én rudam is kifelé áll. Pempő annyit felelt erre: komoly dolgok ezek. Mondtam hogy nekem a nővérem a főnök, ő mondja meg hogy mit lehet. Erre Pempő csak ennyit mondott: Isten a Főnök. Még felhívtam a Tudakozót, 198, 197, hogy tudnak-e valami éjjeli menedéket. Két helyet mondtak, de azokat Pempő ismeri, délután fél ötig fogadnak, aztán snitt. Ott az emberek verekednek a helyért. Rettenet. Láttam rajtuk hogy mennyire szenvednek az álmodástól, és mondták hogy másnap reggel mennek Csepelre egy lakhatási lehetőségért, ott tisztán kell megjeleníteni, orvosi papírok kellenek, minden megvolt nekik, csakhát ha kizavarom őket a mínusz négy hatványaiba (drága Zsuzsi mondta így) akkor tuti hogy nem kapják meg a helyet! Hát ezek után mondanom se kell hogy egyszerűen képtelen voltam elküldeni őket. Itt aludhattak megint. Kemény próbát álltam ki ezzel. Most legyen én is olyan kegyetlen, mint a világ? Akkor milyen tanítást adok én az embereknek? Akkor mennyit ér a sok prédikálásom a szeretetről? Itt, éppen itt van a sanszom arra, hogy ne csak dumáljak, hanem éljem is az ígéimet! Itt értettem meg, mit jelentenek [Jézus](#) szavai: *Amit közülünk a legkisebbel tesztek, azt teszitek velem is*. Nagyon remélem hogy megkapták ezt a csepeli lakhatási lehetőséget.

Aztán még történt velem sok más is. Drága Juditkám elment Münchenbe, most szerdán jön meg. Érdekes weboldalakat mutatott. Magyarország és Izland a termálvizek országa.

Bajnai Gordon is szóba került ennek kapcsán. A víz mint üzemanyag. Három ember is foglalkozik ezzel, köztük a már említett Gróf Spanyol Zoltán. A Varga Csaba könyvét is megkaptam: Metatudomány, metafizika. Na ez épp olyan, mint amit én Kvadromatika néven akarok művelni! Kezd végre összegyűlni a Csapat!

Drága Mariann is előkerült újra, járogat hozzám és én is hozzá. Szegény nagyon szenved. Tegnap is jött, aztán még Gréjlá is megjelent, így hármasban egész jól megvoltunk. Gréjlá boldog hogy újra a régi szép idők vannak, kezd életrekelni a lakásom, vagyis a megálmodott **klubom** kezd végre kialakulni! Még rajzolt is a Mariann, nagyon szép mesebeli képet. Szegény, ha rajzkörbe megy, akkor nagyon leszólják, irányítgatják hogy így csináld, úgy csináld, stb. és nem értékelik azt amit ő ki akar fejezni. Én meg természetesen kinsként kezelem a rajzait, naná, Drágalány jut eszembe, pont így ült mellettem és rajzolgatott, amikor kislány volt!

Terike a Dohány u 20 Nyugdíjas klubban. Bejött hozzám, mert éppen internyeteztam. Dél előtt ő volt nálam, kb. kettőig. Utána asszem matekoztam, a rot béta egyenlő nulla egyenlet megoldásával kísérleteztem. Mariann az ágyamon, és Gréjlá a konvektorom mellett. Szegény nagyon átázott, nagy esőben biciklizett hozzám. **Déjaszaahóm, bekkanté, bekkanté, mahaabekkanté, rasztafamu katéhúhá.** Ó, add Istenem hogy tényleg feléledjen ez a lakás, és az enyém lehessen, meg tudjam venni a nővéremtől! Mindkettőnk élete oldódjon meg pozitívan! Na akkor pár szót a matekomról, mert most ez nagyon elővett.

Először is arról, mi a csuda az a rot béta, és hogyan kell vele számolni? Nos, ez egy vektoranalitikai művelet, és pl. a $\beta(x,y,z)$ vektortér rotációja ilyen:

$$(\text{rot } \beta)_x = \partial_y \beta_z - \partial_z \beta_y, \quad (\text{rot } \beta)_y = \partial_z \beta_x - \partial_x \beta_z, \quad (\text{rot } \beta)_z = \partial_x \beta_y - \partial_y \beta_x.$$

Itt tehát deriválgatni kell, méghozzá parciálisan.

Görbült térben ez valamivel bonyolultabb.

$\text{rot } \beta = 0$ azt jelenti, hogy külön $(\text{rot } \beta)_x = 0$, $(\text{rot } \beta)_y = 0$, $(\text{rot } \beta)_z = 0$.

A rotáció a forgást fejezi ki. Én meg a **forgó fekete lyuk** lelkivilágát akarom végre megfejteni.

A forgó fekete lyuknál az x , y , z Descartesi koordináták helyett a lapult szferoidális r , Θ , φ koordináták szerepelnek. Ez éppen olyasmi, mint a Föld koordinátái: középponttól mért sugár, hosszúsági körön mért szög, szélességi körön mért szög. Az északi pólusnál $\Theta = 0^\circ$, a déli pólusnál $\Theta = 180^\circ$, az Egyenlítőn pedig $\Theta = 90^\circ$.

A forgó fekete lyuk metrikus viszonyait a Kerr–metrika adja meg. Ez a metrika nem függ a φ szögtől, csak r -től és Θ -tól. A β étersebesség–vektormezőnél csak β^2 -et ismerem, ez úgy néz ki hogy $r_g \cdot r / (r^2 + a^2 \cdot \cos^2 \Theta)$. A β_r és β_Θ komponenseket továbbra sem ismerem, de

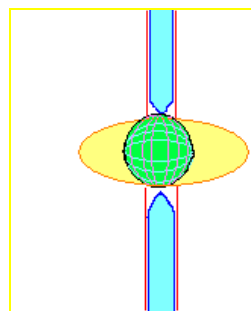
$$\beta_\varphi \text{–re egy nagyon szép képletet kapok: } \beta_\varphi = \frac{a}{\sqrt{r^2 + a^2} \cdot \sin \Theta}.$$

Itt az r_g és az a távolság dimenziójú állandók. Az a a forgással kapcsolatos. Mindkét állandó csillagászati értelemben nagyon kicsi. Pl. a Föld esetén $r_g = 5$ milliméter, $a = 3.5$ méter körüli. Jól figyeljük meg, hogy a $\sin \Theta$ a nevezőben szerepel! Ez kis Θ szögeknél azt jelenti, hogy β_φ egyre nagyobb lesz, és egy kritikus szögnél eléri a fénysebességet! És ez azt jelenti, hogy a fekete lyuk tengelyében kialakul egy vékony, hosszú nyúlvány, amelyben az éter fénysebességgel örvénylik körbe! És ha megnézzük a fekete lyukakról készült űrtávcső-felvételeket, akkor valóban azt látjuk, hogy a fekete lyuk tengelyéből tényleg kinyúlik két hosszú gázsugár, amit jet-nek neveznek! Rákerestem a Google-val arra a szóra hogy **forgó fekete lyuk**, és ezt találtam:

A fekete lyuk perdülete valószínűleg a szupernóvaként szétrobbant elődcillag impulzusmomentumát (vagy annak egy részét) őrzi. Egy nem pörgő fekete lyukkal összehasonlítva lényeges különbség, hogy a forgó fekete lyuk nem csupán meggörbíti, hanem maga köré csavart uszályként magával is vonszolja a téridőt. Kiszámítható, hogy eseményhorizontjának sugara így kisebb, mintha nem forogna. (Az eseményhorizont az a felület, amelyen belülről – ha belekerült – már semmi sem szökhet ki a fekete lyukból.) Strohmayer szerint **valószínű**, hogy a forgástengely mentén ellentétes irányban kilépő két nagy sebességű részecskenyaláb – amelyeknek keletkezésére egyelőre nincs kielégítő elméleti magyarázat – szintén a fekete lyuk forgásával hozható kapcsolatba.

Hát ez gyönyörű! Aszongya – **valószínű**. Vagyis mondjuk ki kerek perec: a Nagyoknak fogalmuk sincs, mi a fene az a **jet**! Mitől van, hogy jön létre, miért.

Ha a képletünket megnézzük, akkor azt látjuk, hogy ha $\beta_\varphi = 1$, azaz a tengely körül áramló éter sebessége éppen fénysebesség, akkor $\sqrt{r^2 + a^2} = \frac{a}{\sin \Theta}$, azaz $r = a \cdot \frac{\cos \Theta}{\sin \Theta}$ lesz, ez pedig nagy r -re egy **állandó vastagságú cső** egyenlete. Kis r esetén pedig a cső összeszűkül, így:

És ha megnézzünk egy fekete lyukról készült képet, akkor pontosan ezt a konfigurációt látjuk! A kékkel ábrázolt jet a fekete lyuk közelében összezsugorodik, elvékonyodik. A fekete lyuktól távol pedig egyenletes vastagságú, és elnyúlik több százezer fényév távolságra is! Azért ez döbbenet, nem? A sárga rész a fekete lyuk körül keringő anyag által létrehozott **akkréciós korong**. Azt hiszem, az én bétafi képletem az első **tudományos magyarázat** a jet mibenlétére. Egyúttal nagyszerű igazolást ad az éterelméletemre is, és arra, hogy a rot béta = 0 képlet valóban helyes. Hiszen a Bétametrikára felírt $Rik = 0$ Einstein-egyenletből pontosan ez jön ki!

Most pedig írok a gyerekek számára kitalált gyümölcsalgebráról is.

Itt a számok és betűk helyett gyümölcsök képei szerepelnek. Pl. 1, 2, 3, 4 helyett:

. Na ez a gyümölcsalgebra négy eleme.

Alma, Körte, Banán, Cseresznye. A D4 négyelemű DILA szorzótáblája pl. ez lesz ezzel:

				Na ennek az értelmezése pl. $\text{alma} \times \text{alma} = \text{alma}$, $\text{alma} \times \text{körte} = \text{banán}$, $\text{körte} \times \text{alma} = \text{cseresznye}$, stb.
				Gyerekek is könnyen megtanulhatják így az absztrakt algebra elemeit. Akár már az óvodában is.
				Gyerek SUDOKU is készíthető így.
				A SUDOKU-hoz 9 gyümölcs kell. A feladat az, hogy minden sorban, oszlopban és minden kis 3×3 -as négyzetben minden gyümölcs csak egyszer szerepeljen.

Kitaláltam egy új struktúrát, a TRIDEMPOTENS algebrát. Itt $A \times A$ nem egyenlő A (ez lenne a mezei IDEMPOTENCIA), hanem $A \times (A \times A) = A$ igaz minden A -ra. És persze latin.

Hamar rájöttem, hogy DILÁ-ból könnyen csinálható ilyen Tridempotens Latin Algebra, azaz TLA. A DILA szorzása ilyen: $A\lambda B = \lambda * A + (1 - \lambda) * B$. Ahol λ valamilyen szám.

A TLA így hozható létre: $A \times B = A\lambda B + 1$. A , B , stb. vehető pl. a moduló m maradékosztályokból. m valamilyen *páratlan* szám.

Ekkor $A \times (A \times A) = \lambda * A + (1 - \lambda) * (\lambda * A + (1 - \lambda) * A + 1) + 1 = A + 2 - \lambda = A$, azaz $\lambda = 2$ kell legyen. Tehát $A\lambda B = 2 * B - A$.

Egy ilyen TLA szorzási táblázata így néz ki:

1	0	4	3	2	Érdekelne, mit tudnak ezek. A DILÁkkal pl. síkbeli tükrözéseket lehet modellezni. A szorzási művelet megfelel annak, hogy az egyik elemet a másik elemre tükrözöm. Lehet ez pont tükrözése pontra, egyenes tükrözése egyenesre, vagy akár kör tükrözése körre! A körtükrözés misztériuma már gyerekkorom óta izgat. Felfedeztem ennek varázslatos jellegét. A hengertükrözés is csoda dolog. Amikor a Váci úti Generali biztosítóhoz megyek, pont ilyen hengertükrözés ajtó van ott. Megfigyeltem, hogy amint megyek, a tükörvilágban nemcsak én mozgok, hanem <i>velem mozog az egész világ is!</i>
3	2	1	0	4	
0	4	3	2	1	
2	1	0	4	3	
4	3	2	1	0	

Ez meg engem persze hogy a Tlöni matematikára emlékeztet! Ott kétféle geometria van: a taktilis és a vizuális geometria. A taktilis geometria az amit megszoktunk. Itt egy kocka mindig ugyanakkora marad, akármilyen messze viszem is, és a párhuzamosok soha nem találkoznak. A vizuális geometria az, amit *látunk*. Itt a párhuzamosok a horizonton összefutnak, a kocka pedig aszerint változik, hogy honnan nézem, és ha messze viszem, egyre kisebb lesz. Ha egy tárgyat odébbmozdítok, az egész világ megváltozik ettől!

Minden mindent tükröz, ezért egyetlen dolog megváltozása maga után vonja az összes többi dolog megváltozását! Ez egy valódi fraktálvilág. Ilyennek képzeltem el a kvadronok világát.

23:13 Gréjlá is és Mariann is hívott már. Holnap megyünk a Soteriába, a Kimittud értékelése lesz. Mariann is énekelgetett ott. Drága hugicámnak is elújságoltam a mai nagy hírt: Hívtam a Rácz Richárdot, aki elmondta, hogy a DODI gyártásával újra foglalkoznak, és haladt valamit az ügy. Most éppen a csomagolást tervezi. A kockaforgató VB nagy port vert fel, így sok embert érdekelhet a DODI is. Felajánlottam azt is, hogy az Ubulkát, azaz a DODI első papírmmodelljét eladom nekik. Ők biztos megbecsülik, annak semmi haszna ha csak ide-oda rakosgatom és nem látja senki.

Még egy percre visszatérek a forgó fekete lyukakra. Ilyeneket tényleg le is *fotóztak*? Vannak olyan csillagászati felvételek, melyeken *fekete lyukak* láthatóak? Ezt valahogy nehezen hiszem. De hát nem az ujjukból szopták ezt a jet dolgot! Akkor meg arra kell gondolnom, hogy valahol mégis tudják, mi az igazság, csak nem kötik az orrunkra! De hát mért tennének ilyet? Honnan tudják, hogy kell a jetnek kinéznie? Kiszámolták? Lefotózták? A Landau–Lifsic II sehol egy mukk szóval nem említi, hogy a forgó fekete lyuk ilyet is tud! A Kerr-metrika képletéből sehol sem derül ki hogy a forgó fekete lyuk tengelyében bármiféle szingularitás is lenne! Akkor honnan tudják? Tán az ufók súgták meg? Ajjaj, mennyi rejtély van itt! Valahol megint le vagyunk maradva, jó 50 évvel! Ja ma antikvárban is voltam, a Lónyai utcában, (ott van ugyanis a TIR), és egy arc éppen Verne Utazás a Föld középpontja felé című könyvét kereste. Na bravó, éppen témánál vagyunk akkor! Ugyanis a Föld is forog, és ezáltal a metrikája Kerr-szerű. Akkor pedig a Föld tengelyében ugyanilyen jet-szerű jelenségnek kell fellépnie! A két tengelyből kilépő két jet vastagsága kb. 3.5 méter tehát, egy világalagút, melyen át be lehet sétálni a Föld belsejébe! Fantasztikus. Verne valamit tudott. Arne Saknussen utazása sem újból szopott dolog akkor! A II. világháború idején egy repülő az Északi Sark felé menve egyre melegebb tájakat talált, és rádión azt az üzenetet kapták, hogy *Isten hozta kapitány, önök itt nem kíváncsi személyek, legyenek szívesek, távozzanak!* Na, vajon kik laknak az Északi Sark tájékán? Vagy ha tényleg van bejárat a Föld belsejébe, kik élnek ott? Jó okkal titkolják létezésüket! Már az ókorban léteztek a Hiperboreusok, akik mint a nevük mutatja, északról jöttek. Milyen titkok rejlenek arrafelé? Grönlandról szinte semmit nem tudunk. Uramisten, egy egész földrész! A Déli Sarkról se sok szó esik... állítólag a németek oda mentek a II. világháború alatt, és ufókat gyártottak. Mese mese mátka...

Na, akkor elmondtam a mai esti mesémet, mehetek végre aludni!

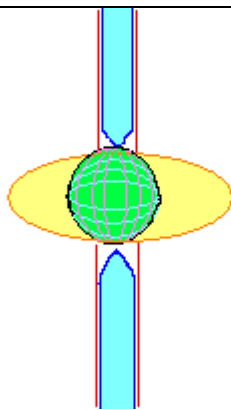
2008-12-02 , 0:20. Naszívem, ma elég későn, négy körül mentem Zolikához, már sötétedett. Visszavitettem neki a táskát a papírokkal. Innen a Soteriába mentem, ami nincs messze innen, Flórián tér, és 106 busz végállomásig. Klubházgyűlés volt. Drága Mariann eljött, de Gréjlá nem. Utána a Mariannal és a Gézával hozzám jöttünk. A Gézát most ismertem meg. Teázgattunk. Aztán én már itthon maradtam, és a Géza kísért el a Mariannt a Kosztolányira, ment Kelenvölgybe a Gyurihoz. Én meg végre lerogytam a gép elé, és nekiláttam a legújabb Béta Theta verzió letesztelésének. Hát idáig nyüstöltem, nem vált be. Pedig már olyan jó volt! Lehet hogy Marilánynak van igaza és a természet szereti az egyszerű dolgokat. Józan paraszti ész. Drága jó anyánk tanított erre. Lehet hogy a természet egyszerű, de rátippelni elég nehéz, és csak utólag mondhatjuk azt, hogy ó, hát ez nagyon egyszerű. $E = h \cdot v$ ez is elég egyszerű, és

lám, ugrott érte egy Nobel-díj, 1921-ben, tudniillik Einsteinnek. Nekem egy kicsit jobban meg kell magamat erőltetni ehhez. Néhány kép a mai napról:

Alkonyi fények, útban Zolikához, Mariann a Soteriában és én útközben.

Mariann is hívott nemrég, kint van Kelenvölgyben, és rájött hogy *csak velem jó neki*, csak én értem meg őt igazán. Bárhol máshol van, szorong, fél, rosszul van. Úgy látszik, neki kizárásos alapon kell megtapasztalnia, hogy ilyen szeretetet mint amit tőlem kap, senki mástól nem kap. Hát szívem, ahogy drága jó anyám mondta: nekem csak hiányom van. Mert amíg vagyok, nem becsülnék meg igazán, csak a távollétem érteti meg hogy mit érek. Erről szólt az elmúlt 3 hónap is a Jucuska-klubban. Rádöbrentünk, hogy ami eddig olyan jó volt, az most már nincs. Hogy mi volt ez a dolog ami eltűnt? Nos, vannak tippjeim. Csak tegnap tettem fel a Dalai Láma képét, és már ilyen jó dolgok történnek velem. Ja és amitől lehidaltam: reggel voltam az Alíznál, a házi orvosomnál, és miközben vártunk, szokás szerint a téridődiagram-jaimat rajzolgattam. Egy úr megszólított, hogy nocsak, téridőgörbület, dimenziók átjárása? Mondtam hogy igen, ismeri? Hógyne, ezzel foglalkozott tíz évig! Egely György, tiltott talál-mányok, mágneses terek, vákuumenergia, Tesla, a végén már előreengedtem az utánam következő nénit hogy tudjunk beszélgetni. Most a Szervita téri templom fősekrestyése. Hát ha ez nem olyan mint a Kripta Titka, akkor én álmodom! Tisztára valami romantikus regényben érzem magam! Gyűlik a csapat, gyűlik! Először Juditka, most meg ez az úr (az Űrből?) Na és ráadásul amikor mentem Zolikához, a metró bejáratánál két srác beszélgetett, és megütötte a fülem ez a szó, hogy *téridőplazma*. Majdnem hanyattestem! Határozottan hallottam hogy ezt mondta! Megálltam és azon tanakodtam hogy megszólítsam-e őket, de aztán siettem, és mégse. És pont előtte jött a *Teónaj Meszics*, az Égi Üzenet nekem, hogy *Lassítanod kellene, ne táncolj olyan gyorsan, halld meg a zenét, mielőtt a dal elillan*. Tényleg gitározott egy srác az aluljáróban. És akkor ez a téridőplazma. Ezt a szót tudomásom szerint csak én használom ebben az országban. Szóljatok ha tévedek. Kik lehettek ők, és miről beszélhettek? Uramisten, ez a *paranoia*! Csak jó értelemben, mert én nem azt képzelem hogy mindenki rosszat akar nekem, hanem ellenkezőleg, hogy mindenki a segítőm, és értem van! Az egész világ rám figyel! Na, rájövök végre a Titokra? Igen, *lassítottam, meghallottam a zenét*, de már nem voltam elég bátor hogy cselekedjek is. Vajon mit szalasztottam el, milyen segítők? Arra gondolok, ha ők tényleg a segítőim, akkor még fogok velük találkozni. Ja, jó hogy eszembe-jucott, van nekem egy letöltött fekete lyuk képem! Tüstént előszedem!

	 <p>Na gyerekek, erről pampogok. Jól nézzétek meg ezt a két képet! Itt a fekete lyuk tengelyéből kilépő két gázsugár és az akkréciós korong is! De kell még lennie egy képnek itten.</p>	<p>Rettenet, azt a képet nem menttem ki! Pont ami a lényeket mutatja. Na mindegy majd legközelebb ha arra járok.</p> <p>Az anyag egyre nagyobb sebességgel örvénylik... nos, nemcsak az anyag, de az éter is ott örvénylik! Éppen az éter áramlását rajzolja ki a benne levő anyag örvénylése, mint egy indikátor. Az akkréciós korong azért jön létre, mert van egy Theta irányú sebességkomponens is, ami az anyagot az egyenlítő síkjába kényszeríti. Ezért keringenek a bolygók a Nap körül egy síkban.</p>
--	---	---

Drága Juditkám holnap jön meg Münchenből. Mi meg a Mariannal Jucuskához megyünk. Remélem minden jól alakul. Rengeteg dolog torlódott össze. A tegnapi nap nagy csalódása az volt hogy nem jelent meg az Ufómagazinban cikkem. Hát mindig nem lehet. Viszont nagyon jó dolgok vannak a mostani számban. Majd még kielemezem. Ma végre befizettem a számláimat, 13 rongy. Utálok késni vele, de hát most így jött ki a lépés. Ja persze, a manim is ma jött meg. Hát, forkleppiszla halfocsi inunamenta. (eltapsoltam a felét egy pillanat alatt). Mí, már fél kettő? Akkor azért vagyok olyan álmos, mint a vezér! Hú és még enni is kell. Na mindegy. Ja és még van egy nagyvásznak is, arra is festeni kell valamit. Tanakodok hogy ujjal fessek rá, vagy a kedvenc ortogonális hálózataim egyikét rittyentsem rá, esetleg egy csudaszép spidront. Lehet portré is. A szokásos skizofrén zajlásos-téveszméses stílusban persze. Ráakadtam a Csúcsfejekre, jól eldugtam, mi? Három szép kép erről:

Totálskizofrénia! Dali sem csinálta különbben!

Van még itt annyi minden, te jó Isten! Dejól felhízott ez 4 megára! Úgyhogy asszem elég is ennyi. Ja úgyis itt a lap vége. Kedveseim, puszika. Nemsoká úgyis folytatombomba. Az Öttel!

Magamról 5

2008-12-10, reggel 6:38. Hát, ahogy drága Juditka mondja: ahol ennyi szar van, ott egy póni-nak is lennie kell! Ezt persze úgy érti, hogy minden rosszban van valami jó. Amikor így ránk-zúdul minden, akkor várhatjuk hogy valami nagy jó is történni fog. Hútejőég, hol kezdjem? Jahogy alvás az már nyista. Talán egy után feküdtem le, de már fél ötkor rugdostak is kifelé. Hiába na, így megy ez nálam. Asszem múlt szerdán hagytam abba az írást, azaz 3-án. Szóval úgy volt hogy a Mariannal megyünk Jucuskához, de mégsem így alakult. Az Égiek megint beintettek. Ez megy mostanában. Ja igen, volt a Dohány u. 20 nyugdíjas klubban Miklós-napi buli, nem akartam maradni mert szaladtam volna haza, hogy utána mehessünk Jucuskához. De aztán verseket mondtak nekem, hát nem volt szívem otthagyni őket, maradtam, legalább a műsor felére, aztán tényleg mentem. Ady Endre karácsonyos verse. Ilyenkor decemberben. Szívünk most is fiatal. Máté Péter dalok. Szemedben könnyek, haragszol rám, hogy el kell menjek, nem az én hibám, Várj csak várj, várj is meg, ne félj újra visszajövkök, de addig írv, gyakran írv, így szerezz egy kis örömet nekem. . . . egy kicsit még, na jól van most már, ennyi elég, . . . hát ez is Teónaj Meszics, azaz Isten-üzenet! Fúj a szél és én csak ballagok, körülöttem néma csillagok, nem kérdezi tőlem senki sem, merre mentél kedvesem, Hull az elsárgult levél. (Drága Mariann dala: Fú a szél az erdőben, száz madár elszáll. . .) Mondd, hogy néha könnyezel. Otthonod most hol lehet. Hol van az idő, mint a halvány égi láz, és a tűnő boldogság, ha végetér. Ott állsz egyedül, falevél a dombtetőn, most örülj hogy szép a nyár, és a két karjába zár. Most élj. Egyszer végetér a lázas ifjúság. Alla dzsoventú. Szívünk addig új csodára vár. Egyszer nélkülünk megy a vonat tovább. De a búcsúra csak pár ember figyel. Motakiwa Beszkaó Dea Ria. De ha akarjuk még tűzhet ránk a fény. Ujjaim közt a kor, úgy száll mint szürke por . . azért vannak a jóbarátok, hogy a rég elvesztett álmot, visszaidézzék egy szép napon . . . hihetetlen, ezt idézte most az Ilona tegnap. Nem igaz, mennyire összeér minden. Mennyire egy textúra az egész Mindenség!

Na jól van szívem, ez volt a Máté Péter dalok. Utána haza kajálni, Mariann telefonált, nagyon rosszul volt, azt mondtam neki hogy inkább jöjjön hozzám, ne menjünk Jucuskához. Így kellett lennie. Ugyanis jött hozzám a Kareszka, és ezzel megkaptam a mai napi nagy-beavatásomat. Úgy lett volna hogy már hoz manit, aztán nem jött. Most meg végre a szemem elé mert kerülni. Ez volt az első, amit becsültem benne. Láttam rajta, milyen nyomorult állapotban volt. Aztán jött a Mariann, én meg nem küldtem el a Kareszkát, hanem engedtem hogy megismerkedjenek. És ez valódi áldásnak bizonyult. A Mariann elénekelte a kedvenc dalait, Már kicsikoromban láttam Őt... és a végén az Égiek inspirálására így szóltam a Kareszkához: Tudod mit mondtak az Égiek? Azt, hogy felejtsd el azt a 23 ezret. Nincs többé, eltöröltetett. Nem tartozol semmivel. Azt mondta, ezt soha életében nem felejtí el, még soha nem találkozott ilyen nagyszerű emberrel, és ha valaki engem megbánt, akkor az őt bántja meg! Hogy miért jucottam erre a döntésre? Amikor az nekem egy havi nyugdíjam? Mert a Kareszka *embernek bizonyult*. A 12 éves fiát és a 10 éves lányát siratta, meg azt a lányt, akit távoli vidéken bezártak, és nem engedték neki hogy segítsen rajta. Ebben az emberben van részvét és szeretet! Van szíve! Ezzel kiállta nálam a próbát, és ezzel egyidőben én is kiálltam a próbát az Égieknél. Utána a Mariannt kísértük a Délibe, utazott Tatára a szüleihez. Állandó ingázásban van. Hát ezért nem mehettünk Jucuskához. Mert ennek meg kellett történnie. Most én, éppen én legyek az, aki belerüg egy szerencsétlen, *vak hajléktalanba?! Mert „vak”, hiszen elvesztette a szemüvegét, mínusz 9 dioptria, én tudom, mi az hogy rossz látás! Nincs pénze új szemüvegre. 40 ezer forint lenne. Nekem azt a 10 ezret is milyen nehéz volt kinyögnöm! Amit én a Kareszkával tettem, az szépen példázza azt, amit Isten tesz velünk. **Eltöröltem a karmáját, mert a részvét könnyei csillantak meg a szemében!** Igen, Isten ilyen. *Ez a kegyelem.* Isten mindent megad annak, aki embernek bizonyul. Nincs bűn, nincs harag. Isten képes*

mindent megbocsátani. Hát amire *én* képes vagyok, arra hogyne lenne képes a Teremtő, akinek képére és hasonlatosságára lettünk mi teremtvé? Most én ezzel a tettemmel Isten tükörképe voltam. Mindenki képes erre. Ezért kell élő példát mutatni. Mindezt látta a Mariann, és ezzel egy nagyon fontos tanítást kapott. Ezzel meg is kezdtem akkor a tanításaimat, méghozzá ingyen, bár igaz hogy a pénz is szerepet játszott, de éppen hogy fordított szereppel: nem én kaptam, hanem én adtam! Szerintem így kéne minden Spirituális Tanítónak dolgoznia. De hát mindenkinek szíve joga, mit tanít és hogyan. Ha van aki megfizesse, mért ne? Mellesleg *ez is a tanítás része . . .*

Drága Mariann cukrot tesz a teába, Mariann és Kareszka a metrónál, Mariann a vonaton.

Na jól van szívem, ez volt a szerda. Utána a csütörtök új nap és új világ. Új tanítások. Minden nap új csoda, új kezdet. Minden napnak megvan a maga ajándéka.

Minden kis perce Továtűnő létünknek: Izzó drágakő	Ajándék a lét: Minden perce rejtelem, Isteni titok	Minden percünket Bearanyozzák Isten Örömkönnyei
---	--	---

Megint elkezdtem ábrándozni az Angyalszív Szeretetklubról. [Angel Heart Love Club](#). Tulajdonképpen én már elkezdtem ezt csinálni. Ezekkel a kis összejöveteleimmel. Egyenlőre pár ember jár hozzám. Majd később lesz több is. Már csak a nővéremet kell tudni megnyerni, és kifizetni neki a lakás árát. Valami nagy-nagy varázslás kell ehhez. Szerintem a tudat teremtő mágiája erre való. Ez lesz a nagybeavatásom.

Az **Angyalszív Szeretetklub** legfőbb célja a szeretetről szóló tanításaim továbbadása. Persze toborozhatok embereket a Téridőplazma-elméletem kidolgozásához is. Drága Juditkával már elkezdtünk járogatni emberekhez. Úgy érezzük, még az idén történik valami nagy dolog.

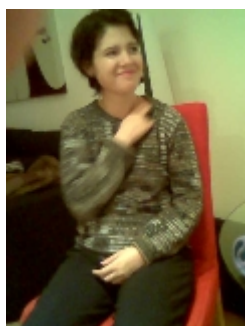
Naszóval a csütörtök, **2008-12-04**. Délfelé az Erzszi jött, odaadta az újonnan csináltatott lakcímkártyáját, amit direkt az én kedvemért készíttetett el. Ez óriási dolog. Ha ezt megtette értem, akkor azt is el tudom képzelni, hogy a lakást is nekem adja a megfelelő időben, a megfelelő pénzért. Így most már kaphatok ebédet. Hozott nekem palacsintát, nagy-nagy szeretet van köztünk. Tudtam én, hogy a Szívszeretet az egyetlen tuti megoldás. Ezt azért jól

megtanultam Jucuska klubjában. Ja és a legszupibb dolog: adott nekem egy kis arany keresztet! Azt mondta: **Ez óvjon téged**. Ezzel nagyon szíven talált. Pont olyan, mint a Stephen King regényben! A Holtsáv. Úgyhogy felvarrtam a szívem fölé, és ott hordom ezentúl. Ez nekem olyan mint egy eljegyzési gyűrű. Hát mi kell még bizonyítéknak, hogy szeret és megbocsát? Egészen olyan, mint az Andersen-mesében: A Hókirálynőben!

A mesék rólunk szólnak. Aki abba a buta hibába esik hogy azt hiszi, a mesék csak kitalált történetek, az nem érti az életet. A testvéri szeretetről szól minden. Az egész élet arra való, hogy megtanuljuk a legfontosabb leckét, a szeretetet és a megbocsátást. Minden más csak díszlet, körítés. Még az előző életeinkben is csak az bizonyul tartósnak, ami a szeretetről szól. Bajaink, problémáink nem egyebek, mint megoldatlan szeretet-helyzetek. Nem a megfelelő módon válaszoltunk a kihívásra.

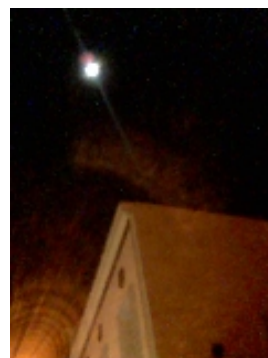
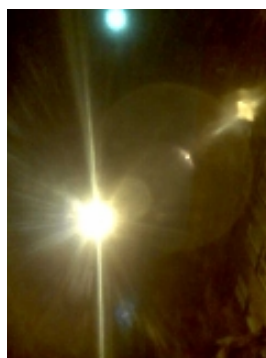
Ezért az élet újra meg újra elénk tárja azt a helyzetet, más-más felállásban, hogy ismerjünk rá végre, és tudjuk, hogy az egyetlen helyes válasz a szeretet és a részvét, a megbocsátás és az elengedés. Azt hiszem, a gyógyítás sem lehet más, csakis a szív gyógyítása, és felébresztése. Asztma, rák, fájdalmak és más bajok közös oka a szeretet hiánya, egy rossz tett, amit valamikor megtettünk. Tudom jól, mert én is számtalan helyzetben ismertem rá előző életem tetteinek a következményére. Hát ha megbántunk valakit, az sír bennünk, évtizedeken át, bocsánatért könyörögve! És mi képtelenek vagyunk kimondani azt az egyszerű szót hogy kérlek bocsáss meg?! Hát ezért fáj a hátunk, a fejünk, az akármin, ez a belső sírás visszhangzik bennünk egy egész életen át, mire végre felismerjük, és megadjuk végre a feloldozást! Nagyon jó példa erre a kutyafóbiám megszűnése. Az egészen pontosan így történt meg! Megbocsátottam az ebeknek, ezért az ebek is megbocsátottak nekem. Most már nem zavar, ha kutyát látok, még jókat mulatok is rajtuk. Megláttam bennük a szépséget és a szeretetet. A megvilágosodás az, amikor felragyog bennünk a Szeretet Fénye, és eltűnik minden árnyék. Minden víztiszta átlátszó lesz, semmi nem rejt már sötét, rossz, gonosz dolgot, mert rossz valójában nem is létezik! Olla Nosz Menta, Aurila Teóna, Lákrima Dzsója. Mindig ehhez térek vissza. Minden percünket bearanyozzák Isten örömkönnyei. Isten boldog ahogy lát minket. Tudja hogy egyszer megoldunk minden feladatot. Minden az Út része, és minden tökéletes. Nem kell megjobbítani a világot, mert a világ tökéletes és csodálatos. De ez nem azt jelenti, hogy tétlenül kell ülnünk. Mi is bele vagyunk kalkulálva a világba, és minden amit teszünk, része a szent áradásnak. Isten szeretett gyermekei vagyunk mindannyian. Nem létezik bűn, betegség és halál. Ezek csak illúziók, addig vannak amíg hiszünk benne. Évekig azt hittem, hogy a Némó, a Nagypál Zoli meghalt. Aztán a Terike találkozott vele a Gödörnél, ott rajzolgatott. Van Feltámadás . . . Hú, már reggel 9 óra is elmúlt! Megpróbálok még lefeküdni kicsit, bár tudom, hogy ilyenkor már elindul a nap, és nem engednek csak úgy ejtőzni. De néha sikerül... Na, elfér még egy pár kép itten? Mingyá meglátjuk.

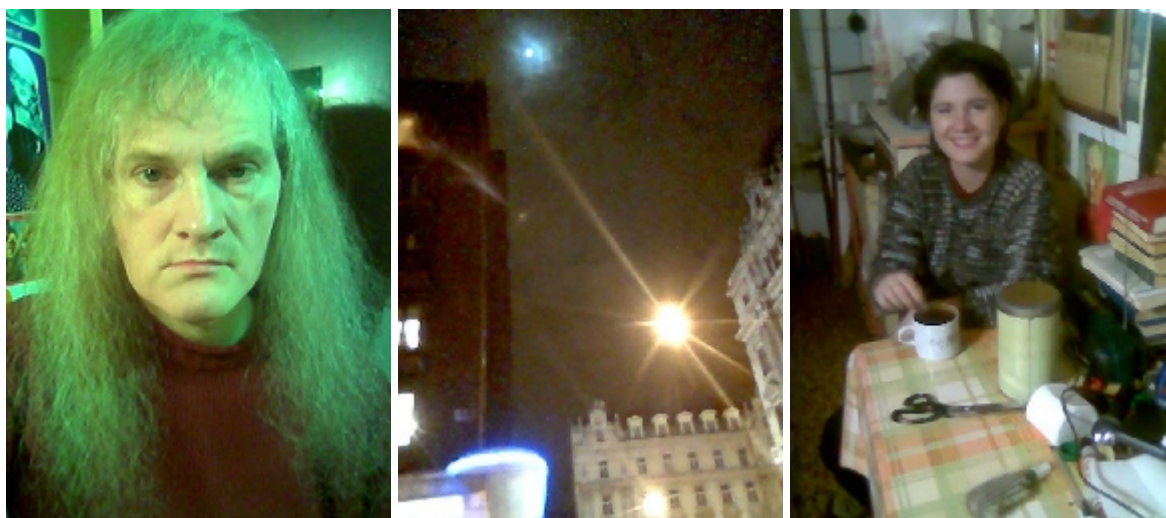
Drága Juditka, Mariann a Juditkánál, Juditka jön a folyosón, azt mondtam neki hogy olyan mint a Tamara az Orion Űrhajó Fantasztikus Kalandjaiban, tisztára scifiben érzem magam! Mariann nálam, végül a Juditka 21 éves lánya a Timi, aki Münchenben él.

2008-12-10, de már este 20:08. Mindjárt visszatérek a sztori folytatásához, de még ejtőzők egy picit, drága Mariann dalait hallgatom. **Talán... Te + én . . .** Gréjlá is készül hozzám. Juditka hívását is várom. Tegnap nagyon érdekes napunk volt, na mindegy majd rátérek. Ma is lemondtam Jucuskát, hát ez a műsor úgy tűnik végetért. Már az Ibolyához se mehetek, a kenyeret egy zacskóban a kapu mellé teszem, egykét órán belül elviszik. Node juc eszembe hogy még az Erzsi lakcímkártyáját is be kell szkenneltetni, mert nemsoká jön érte. Éppen Judit nap van, Istenke éltesse minden drága Jucuskát! Drágalányt is láttam ma, a Verát, a húgom lányát. Ott volt az anyjánál, aki elég ramaty állapotban van, de azért bemegy a suliba mert ő is olyan mint én hogy semmi pénzért ki nem hagyna egy alkalmat sem. Azt hiszem azt a mentális gyengeséget érzi amit én is pár napja. Ezt úgy hívom hogy **vámpirizáltság**. Ilyenkor valami nagyon rossz entitás cuppan ránk és szívja el az erőnket. Menni alig tudok, csak mászok az utcán. Még itthon csak-csak elvagyok. Na jó, akkor megyek, báj.

2008-12-11, 23:46 Na hát a mai nap nagyon jó volt, bár . . . az eleje nem volt szupibon. Nem tudtam beszkeneltetni az Erzsi lakcímkártyáját, na mindegy, anélkül mentem el a Garay u. 5-be a szociális irodába. Ott ugyan lefénymásolták a kártyát, de azt mondták hogy majd a nyilatkozattal együtt adjam be hétfőn. Viszont a Rottenbiller utcában menve egy sánta srác ment előttem, és jócskán megelőzött engem. Naná, mászni alig bírtam! Ahogy elnéztem, az jucott eszembe: te jó ég, ilyen leszek én is? Akkor gondoltam egyet és úgy döntöttem: tudod mit? Tudok járni! Rögvest sebességbe kapcsoltam és elindultam a megszokott tempómban! És sikerült! Egy pillanat alatt elmúlt a járásképtelenségem! Mondtam is este a Juditkának: látod, minden a fejben dől el! Erre ő buzgón helyeselt! Nem igaz milyen szenvedélyesen tud beszélni, de most én is jól fel voltam ám pörögve! Node térjünk vissza a délhez. Garay 5 után a Dohány 20-ba mentem a kajámért, és persze számítógépezni. Levelek a Jucuska-klubnak. Két szép pps-t kaptam: Gondolatok a szeretetről, és Advent. Erről az jucott eszembe, hogy lehet hogy az ilyenkor szokásos karácsonyi megvilágosodásom nem egyéb, mint az **Advent ajándéka**? Nekem ezt hozza a Jézuska. Többet ér mint akármilyen tárgyi ajándék. Én már a spirituális ajándékokra vagyok rákattanva. Ja és a szeretet. A Kisherceg. **Jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan. Bonenur Mitköre Mirla Ombra. Kiszé Valóra, Essza Invizibla Para Jenna.** Na és töltöttem le anyagokat a forgó fekete lyukakról is. A jet, a gázsugár magyarázatát kerestem. Mágneses terekkel magyarázzák, amit a gyorsan forgó akkréciós korong hoz létre. Magnetohidrodinamika. Oké, gyerekek, fogjuk rá a Nyuszira, meg a mágneses terekre! Na majd holnap prezentálok néhány kopit erről is, most csak azt a pár szupibon Holduciképet másolom ide, ami engem balomila emlékeztet egy forgó fekete lyukra! No lássuk csak...

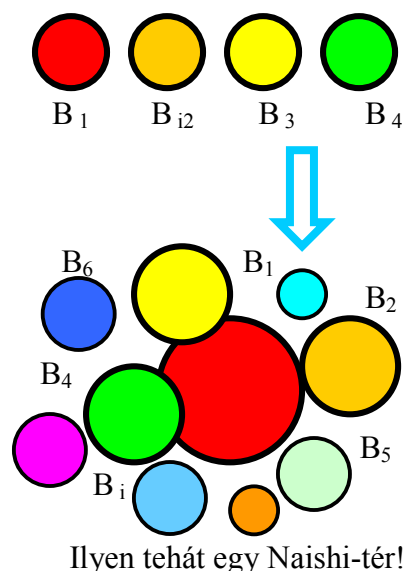

No pont ilyen űrtávcső-felvételek vannak, Kukulkán legyek ha nem! Úgyhogy évekig én abban a hiszemben voltam, hogy ezek a csudiszép kvazárfelvételek nem egyebek mint optikai torzulások! Erre mondta a Mi a csudát tudunk a világról film, hogy az indián sámán meg sem látta Kolumbusz hajóit, mert nem volt róluk előzetes elképzelése!

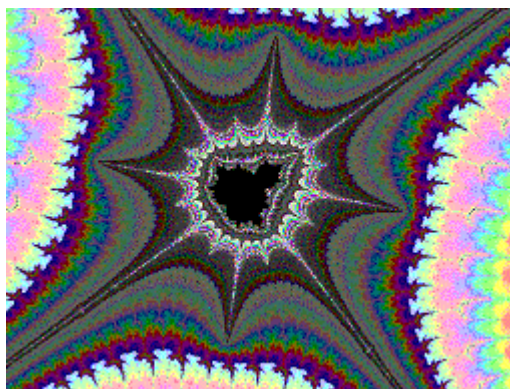
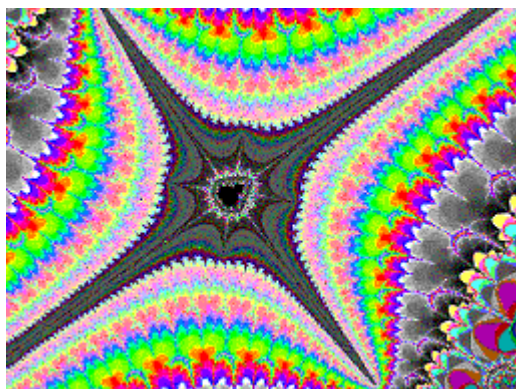
Szokuna bellaarimi posztla hervas. (Ilyen szép vagyok hajmosás után) Holducis kép, pont olyan, mint egy kvadronuron! Ahol az axonok a végtelenbe szúrnak! Drága Mariann teázgat nálam. Ez vasárnap volt, 7-én. Nade majd arról is írok, csak már képtelen vagyok fegyelmet tartani, mindent összevissza írok, ahogy jön. Na egy kis részlet a Kvadromatika 75-ből:

A $c_i \varphi_i$ -nek itt az felel meg, hogy a B_i kvadron bizonyos távolságra van a többitől, így csak bizonyos mértékig tart kapcsolatot velük.

A kvadronok nyilván nem mereven, passzívan ülnek a helyükön, hanem létezésük aktív mozgásban nyilvánul meg. Bizonyos valószínűséggel bizonyos helyzetek valósulnak meg. A Naishi minden kvadronhoz egy helyzetet, pozíciót rendel, ami a kvadron további sorsát, kapcsolatait dialektikusan meghatározza. A klasszikus szemlélet óriási hibája, hogy a B_i -ket mint merev koordinátarendszert tekinti, és egy ψ kvadrant $\Sigma c_i B_i$ -ként ábrázol benne. **Figyeljük meg, hogy a TIP eszméje már innen előkacsint, Hiszen a TIP nem egyéb, mint egy ilyen koordinátarendszer, amit egy anyagi közeg, egy megfelelően elrendezett B_i anyagalmaz valósít meg! TIP-rács, rugó-tömeg-rács.** Mi nem a B_i -ket használjuk koordinátarendszernek, sőt épp a B_i -ket helyezzük el az eseménytávolságtérben. Az eseménytávolságtér is egy relatív valami, hisz függ a B_i -ktől. A kvadronok mozognak, változnak, változtatják kapcsolataikat a Naishi-térben.

Na, drága Juditkának éppen azt mutattam, hogy a Varga Csaba szinte pontosan ugyanilyen ábrát prezentált a Metatudomány, metafizológia könyvében. Na most ez úgy jött elő, hogy mellékelni akartam egy ábrát a Kvadronuronról. De úgy látom, azt csak a Fractint programom képtárában talállok. Na mindegy. Ráadásul a Régigép könyvtárban.

Na íme kedveseim, ez a kvadroneuron. A neutrontűk a végtelenbe szűrnak. Pont olyan, mint a lámpa fényei. Csak kétdimenzióban. Ja mi volt ma aztán? A Fí algebra normálható és nem normálható vektorairól elmélkedtem. Normafa = olyan vektor, aminek a normája fa, azaz egy. Régen a suliban amikor egyest kaptunk, azt mondtuk, hogy *fát kaptunk*, meg *befáztunk*. Sejtés: $N(\psi_1 \cdot \psi_2) \leq N(\psi_1) \cdot N(\psi_2)$. Van is ilyen a klasszikus analban. Ezt hívják úgy, hogy *Schwarz-Bunyakovszki-egyenlőtlenség*? Tudja a Pompa-prún, már keverem a dolgokat. Drága jó Prékopa András tanított nekünk ilyeneket, meg a derék Pállacus. Aztán kitaláltam azt, hogy *tükkörbit*. Na ez olyan jószág, ami az előtte levő bitsorozatot megismétli, de úgy, hogy a nullát egyre, az egyet pedig nullára cseréli! Az *ismétlőbit* pedig változatlan formában ismétli meg az előtte levő sorozatot. Így egy $\langle 0,1,t,i \rangle$ készletből álló jelsorozattal adhatunk meg egy fraktált.

Pl. a Liza-fraktál (Thue-Morse sorozat) így áll elő: 0tttttt . . .

Tudniillik $0t = 01$, $0tt = 01t = 0110$, $0ttt = 0110t = 01101001$, és így tovább, végül előáll

a teljes Liza-fraktál: 01101001100101101001011001101001 . . .

A 0ttttt . . . kifejezést úgy nevezem, hogy *tükkörracionális* kifejezés, mert ugyanolyan periódikus kifejezés, mint pl. a 0.1111 . . . kifejezés, melynek értéke ráadásul egész, mert egy.

Isten a Nap, mely egy, és a teremtet lelkek a buborékok, melyeken a Nap fénye tükröződik. Minden buborékban ott látjuk a Nap kicsinyített mását, amit úgy hívunk, hogy a lény szíve, lelke, önvalója. A megsokszorozódás csak látszat, mert valójában minden lény önvalója ugyanaz: a Nap, mely egyetlen. Ki is találtam erre azt, hogy *Tükkör algebra*.

Mit kutatok? A Végtelent. És az mire jó? Semmire. Akkor miért csinálom? Mert szeretem. Stb.

Grand Unification Theory, Theory Of Everything, Superstring Theory, . . .

Van még mit nézegetnem az Internyeten.

TEGNAP VOLT DECEMBER TÍZ!!! Amikor a Nobel-bizottság összeül, hogy eldöntsék, idén ki kapja a Nobel-díjat. Jövőre én következek? Juditka a Templeton-díjat emlegeti.

Éjjel 1:15 van, így mára end. Pedig még el se juctam a nap fénypontjáig. De már nagyon pongó a közérzetem. M-szint elmélet, információ és emóció. Megérzések szintje. Mi az ami túl van az információn. Erről szól az egész *Ezoterika*. Ezért csinálom én a *Kvadromatikát*.

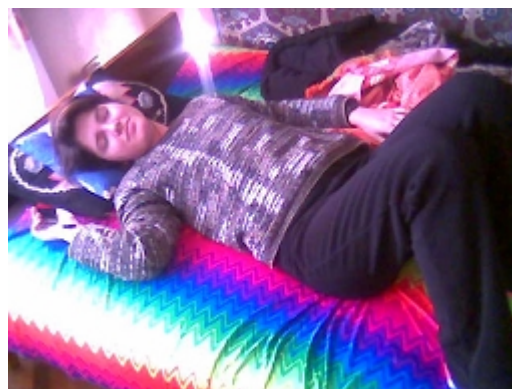
2008-12-25 este 20:09 Húszívem, Bella Kriszmasz. Szép Karácsony. Drága Juditka vár, így ma nem is nyikkanok sokat. A forgó fekete lyuk cikkemet bővítettem. Gyorsulás és akkréciós korong. A tavalyi Névsors kazettámat hallgatom, mert ugye az a szokásom hogy magnóra mondom a napok eseményeit és azt hallgatom. Hraskó Péter. Írni kell már neki is. Hamarosan összehívom az éteres társaságot, és elmesélem nekik is, mire jucottam a forgó fekete lyukkal. Egyre szebben passzol össze minden. Az atomok mindent tudnak az Általános Relativitásról, naná, ha nem így lenne, a legpicibb eltérés is azonnal kiderülne, naná, 12 jegyre pontosan tudnak már mérni! Tehát az atomfizika nagyon jó tesztet kínál az Áltre különféle változataira! (Áltre = Általános Relativitáselmélet) Hraskó Péter webjegyzetében akadt meg a szemem azon a mondaton, hogy a Dirac egyenlet automatikusan tudja a Thomas – precessziót. De hát hogy a pompaprúnba? Hiszen ott nem esik szó téridőgörbületről meg más efféléről!! Úgy érzem, a kvantumgravitáció, a Nagy Egyesítés már csak karnyújtásnyira van! Hja, az én kezem messze elér . . . Zsól Noel = Merri Kriszmasz, anfranszé. Szegény Krisz, hát megmütötték a térdét. Küldök neki távgyógyítást. Missz Teri Túr. Rejtelmes kirándulás Terikével. Na jól van gyerekek, Juditka vár. Hútejőég mimindent kell még bepótolnom!! Úgy érzem, ami december elején volt, az már egy egész más világkorszak volt! Már nem is tudom, hanyadik Jucuska–szeánszra nem mentem el. Ja, lényegében befejeződött a tanításom, már mindent megtanultam, amit Jucuskától meg kell tanulnom. Most már a gyakorlatban kell alkalmaznom a tanultakat. Régi iskoláimra mindig nagy szeretettel emlékezem vissza. Most már Jucuska is emlék. Hogy rohan az idő! O how the years go by . . . ahogy drága Amy Grant énekl. Ja, drága hugicám végre rá tudott venni, hogy énekeljem el neki a Kiskarácsony, nagykarácsonyt. Óriási dolog ez, végre megtört a 40 éves átok! Ma végre láttam a Verát és a Dzsesszit, a férjét. Na most már tényleg lő pá!

2008-12-26 18:14. Most egy kis retrospektív kirándulás jön a múltba, mert talán már titeket is érdekel, mi történt a Párizsi Fekete Omnibuszon. A retrospekulatív időket pirossal írom, hogy ne keverjük össze a jelen idővel, ami kék. Herencias 1, Ammahejje . . .

2008-12-04 na itt szakadt meg a sor. Mariannal voltunk Juditkánál. Utána még hozzám.

2008-12-05 Hát a füzetből nem tudom kibogarászni. A képek alapján sejtem, hogy Juditkánál voltam délutántól estig, majd Gréjlá volt nálam, végül Mariann jött hozzám késő este.

2008-12-06 Á, ez így nem megy. Inkább a képeket nézem.

Mariann a Havas utcában, Einstein az ujján számol, na pont ezt csináltam én is amikor a tükör előtt a mantráimat mondogattam. Drága Mariann nálam aludt 7-éről 8-ára virradóra. ADÓRA.

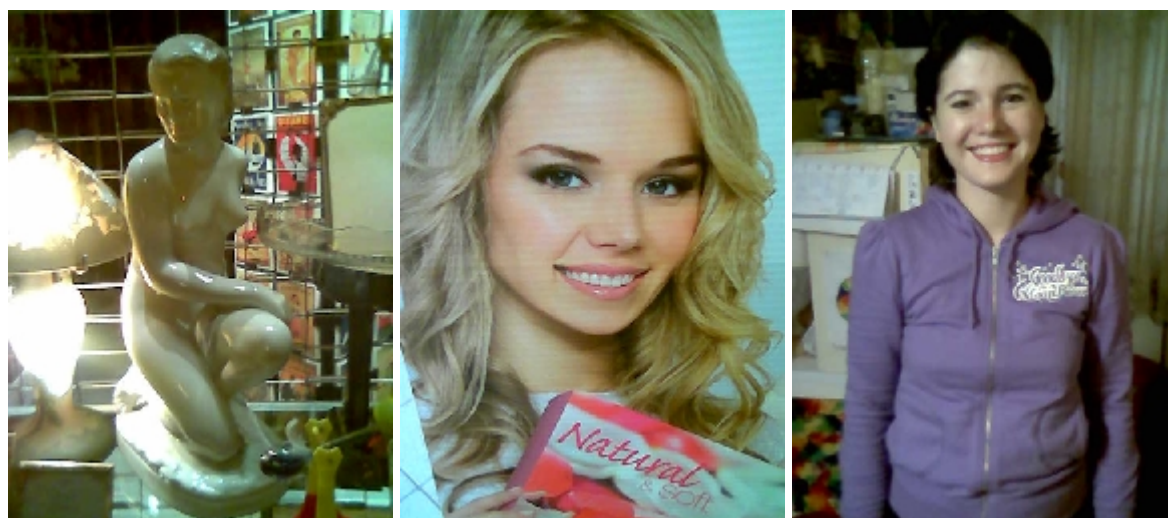
Na, szettejlá. (ezek mennek). 7-én a Juditkával az Ilonát és Jánost látogattuk meg.

Ők az István utca és Murányi u. sarkán vezetnek egy bioboltot. Egész sokat beszélgettünk.

A János a piramisokkal meg a Tabula Smaragdinával foglalkozik. Hermész Triszmegisztosz.

Én a Wesselényi utcában, egy sci-fi borító, és az ANGEL HEART LOVE CLUB emblémája.

Porceláncsaj a Váci utcában, közel a Havas utcához. Natural Dzsóna. Mariann lilában.

Ez 14-én volt. Akkoriban szinte rendszeresen járogatott hozzám a Mariann, nálam töltődött fel energiával. Nagyjából sikerült őt kihúzni a depi gödréből. Még a Vízi Katihoz is elmentünk vele, valami kápolnába. Nagyon rákattantunk egymásra, már-már úgy éreztem hogy ő a nekem rendelt pár. De aztán 19-én ez megszakadt, ráébredtem hogy mégsem. Ha az Égiek valaha megengedik nekem hogy legyek párom, az más formában fog megtörténni. Előbb el kell végeznem a feladatomat. Egy hónapom van a lakáshelyzetem rendezésére. A gravitáció-elmélettel is előbbre kell lépnem. Debussy: A tenger. Deszerettem mindig ezt! Már kicsikoromban . . . ja az egy Mariann-dal. Szóval már 64-ben, amikor a Görög Terinél néztük a TV-t, nekünk még akkor nem volt, akkor adták a Csend Világa című sorozatot, a bűvárokról, annak volt ez az aláfestőzenéje. 19 óra 05 perc 30 másodperc. Ez az időpont nagyon fontos volt nekünk 1969-ben, mert akkor egy részleges holdfogyatkozás kezdeti időpontja volt ez, és mi Motával ezt az időpillanatot választottuk az Uranita időszámítás kezdetének. Épp most

volt a kezemben a Ponori Thewrewk Aurél és dr. Marik Miklós csillagászati könyve. Azt nézegettem, hogy a Naprendszer bolygói nagyjából mind egy síkban keringenek, és hát a Szaturnusz gyűrűje is olyan sík, mintha egy hanglemezt lenne ott a Szaturnusz körül! Lapzártáig nem láttam olyan teóriát, ami magyarázná ezt a sík jelleget. Az árapályról is csak Hraskó Péter könyvében olvashattam érdeklődő dolgokat. Hivatkoznak perturbációkra meg a többi bolygó hatására, meg arra, hogy amikor a Naprendszer létrejött, akkor már ilyen egy síkban keringtek a bolygók, és azóta is úgy maradt a dolog. Nekem azonban az áramló éter elméletemből kijön egy nagyon szép képlet az Á Thetára, ami a gyorsulás Theta irányú komponense, és ez azt mutatja, hogy a forgó tömegek közelében a gyorsulásnak van egy olyan komponense, ami minden testet az egyenlítő síkjába kényszerít. No kedveseim, vot pacsemű! Íme ez a jelenség egyszerű magyarázata! Tegnap este kicsit meglepődtem. Kiszámoltam, hogy a Föld felszínén az éter áramlási sebessége 11.2 km/s, ez a jól ismert szökési sebesség, és a Föld felett 10 kilométer magasságban mennyivel kisebb ez a sebesség? Nos, valami 8.6 méter per szekundummal! Mindössze!!! Hát sokkal többre számítottam! A Hafele Keating kísérletben röpködő két göbzaj kb. ilyen magasan repült. Mössbauer-effektussal pedig kimérték egy 10 méteres szintkülönbség esetén is a relativisztikus időeltolódást! Ebben az esetben az éter áramlásának sebességkülönbsége mindössze 8.6 milliméter per szekundum!!! Hát, nem semmi! Ha ilyen kicsi sebességkülönbségek már kimutathatók, akkor – nos akkor nem kell nekünk göbzaj, meg pláne drága Gravity Probe B műhold ahhoz, hogy kimérjük a forgó testek által magával forgatott téridőt!! Tökéletesen megfelel erre a célra egy jól felpörgetett turbinamotor is! Ha egy tonnás vasat jól megpörgetek, mondjuk 180/perc fordulattal, az nem olyan sok, akkor a tengelyében figyelve az időanomáliát, és mondjuk 48 óráig mérve – a Hafele–Keating kísérlet is kb. eddig tartott – nos, akár milliszekundumos időanomáliákat is ki lehet mérni!!! Ahhoz pedig már nem is kell atomóra, megteszi egy – vekker? No azért nem, de egy jó kvarcóra már igen!! Rémlik, hogy az Egely György emlegette ezt a milliszekundumot, nem hittem neki, de azért szöveget ütött a fejemben a dolog! Szóval – lehetséges a dolog! Tehát egy jó laborban röhögve rákontrázhatunk a drága jó Gravity Probe B műholdra!!! Már csak meg kéne fűzni valakit, aki a kedvemért – por favor, Szenyor! – elvégzi nekem ezt a kísérletet! Ja és akkor ma elfilóztam a [gravitomágnesség](#) problémáján is. Rákerestem erre a szóra, röhögőgörcsöt kaptam amikor zömmel én jöttem be, mi az, mást nem érdekel a dolog?

Tehát, mi a csuda az a [gravitomágnesség](#)? Előszóval használgák a gravitációra az elektrosztatikus vonzás hasonlatát. Naná, ugyanaz a képlet, csak más állandókkal. Ha van elektrosztatikus vonzás (és taszítás is, nos, annak a gravitációban még nemigen találták meg a párját) akkor kell lennie mágneses vonzásnak is. De egyáltalán, mi a fene az a mágnesség? Nos, van az a Maxwell-egyenlet, hogy $\text{div } \mathbf{B} = 0$. Azaz a mágneses tér forrásmentes. Vagyis nincsenek mágneses monopólusok. Ennek az egyenletnek a megoldása az, hogy $\mathbf{B} = \text{rot } \mathbf{A}$. Az \mathbf{A} pedig az ún. vektorpotenciál, amire már mondtak kígyót, békát, pedig a Josephson-effektus igazolta, hogy a vektorpotenciál a valóságban is létezik! Nem csupán egy ügyes matek trükk! No mindegy. Szóval a mágneses tér az egy rotáció. Tehát forgás. Ha most felismerjük, hogy az \mathbf{A} nem egyéb, mint az elektroTIP áramlási sebessége, akkor máris előttünk van a mágnesség lényegi magyarázata: A mágnesség nem egyéb, mint az éter (elektroTIP) örvénylése! $\text{TIP} = \text{Téridő-Plazma}$. Ti Istennek Parancsoltok? ! Talán Inkább Piálni? Na, ha az elektro-mágnesség az elektroTIP örvénylése, és a gravitációra is van egy frankó áramlásmo-dellünk, akkor már meg is tudjuk válaszolni azt, hogy mi a pompaprún az a gravitomágnesség! Nos, nem egyéb, mint az áramló graviTIP örvénylése! Tehát rot Béta! Ezzel azonban van egy kis bibi. Én szépen, matematikailag (ahogy kell) levezettem, hogy időfüggetlen, stacionáris áramlás esetén $\text{rot Béta} = 0$! Tehát nyista gravitomágnesség! Sem a nem forgó Schwarzschild-feketelyuk, sem a forgó Kerr-feketelyuk nem tud ilyet! Ha viszont van időfüggés, akkor már van gravitomágnesség! És ez már olyan hallatlanul egyszerű esetben is fennáll, mint egy egyenesvonalú, egyenletesen haladó Schwarzschild-feketelyuk! Ha pedig valami folyadék

áramlik, sugárban spriccel, akkor pláne van gravitomágnessége! Na íme a vizek titka! Ha az élőlények megérzik a Hold iciri-piciri gravitációs árapály-hatását, akkor ezt mért ne? Hartman-háló, Ley-vonalak. Lehet szabadjára engedni a fantáziát. Két egymás körül keringő fekete lyuk, neutroncsillag, kvazár, akármi már tekintélyes gravitomágneses teret hozhat létre. Ennek tuti van csillagászati vonzata! Ott van az égen, csak rá kell végre ismerni! Aztán nézegettem én az atomok fantasztikus világát is. Hát az atom mindent tud, amit az áltréről tudni kell! Ha nem így lenne . . . de azt hiszem ezt már írtam. 2004-ben valahogy kapcsolatba kerültem a BME tanáraival, és azt hallottam, hogy ott **vörös fejjel** ordítják a katedráról, hogy **AZ ATOMBAN AZ ELEKTRON NEM KERING!!!** Nem, persze hogy nem. De tényleg, mihez képest nem kering? Hát az elektroTIPhez képest! A hidrogénatom közepében csücsül egy proton, annak meg van spinje, ami ugye forgás, és akkor az egy mini Kerr-feketelyuk! Tehát a gravitáció áramló Béta-modelljének megfelelően szépen bepörgeti a téridőt is, még-hozzá úgy, hogy $m \cdot a \cdot c = \text{impulzusmomentum} = \hbar$! Akkor pedig $a = \hbar / mc$, és ez éppen egy jól ismert kvantumtörvény! A Bohr-elektron távolságában az örvénylő-körbenforgó TIP bétafije éppen alfa, azaz $1/137.03604$, és láss csodát, az elektron maga is éppen ezzel a sebességgel masírozik körbe-körbe! Vagyis a körbe-körbe keringő TIPhez képest az elektron **NEM KERING**, hiszen együtt kering vele!!! Na gyerekek, aki ennél egyszerűbb magyarázatot tud az atomfizika immár százéves rejtélyére, az izibe jelentkezzen! Aztán ott az atomfizika másik nagy rejtélye, amit valljuk be, eddig csak a szőnyeg alá söpörtek, meg ügyesen kidumáltak, de nem oldottak meg: az atomban az elektron nem sugároz, márpedig a körbe-körbe masírozó elektronnak – mivel gyorsul – sugároznia kellene. Nos, az én megoldásom erre: Ha az elektron nem sugároz – akkor **NEM IS GYORSUL!** De hát a centripetális gyorsulás az micsoda? Na igen, de megintcsak – mihez képest? A proton nyeli a TIP-et, és az elnyelt TIP maga is gyorsulva áramlik! A gyorsulva áramló TIP-hez képest a körbekerülő elektron nem gyorsul! Vagyis ugyanaz a helyzet, mint a Föld körül keringő űrkabin esetén: **SÚLYTALANSÁG** van! Az elektron centripetális gyorsulása éppen annyi, mint az elnyelt TIP gyorsulása, tehát az elektron a TIPhez képest **NEM GYORSUL**. Ilyen egyszerű. Einsteinnek nagyon tetszene ez. Már készülök megírni azt a könyvet, hogy **ILYEN EGYSZERŰ A KVANTUMGRAVITÁCIÓ**. Mit nekem szuperhúrok meg Kaluza-Klein teóriák meg szupergravitáció meg 11 dimenziós terek?! Az egész arra való, hogy az átlag halandó soha egy bűdös kukkot ne értsen az egészből! Jó gyerekek ez a Stephen Hawking, meg a Penrose is, de valljuk meg őszintén, eljárt felettük az idő, lépnünk kell tovább. A mór megtette a kötelességét, a mór mehet. **MÓRIA** bányái. Lothlórien. Tórika Szonnya. Őrizd az álmod. Ki kell tartani nagyszabású vízióink mellett, körömszakadtáig, csak így érhetünk célba. Nos én már 40 éve kitartok az utam mellett. Nem sémi! Asszem ezt most akkor abba is hagyom, hogy fel tudjam tenni, mert már kb. egy hónapja nem tudja a világ, hogy mi a pongó van velem. Hát – nagyon érdekes. Sokminden történt még, amit nem írtam le. A karácsonyi megvilágosodás – úgy tűnik – még késik egy picit. Egy rahedli anyagot töltöttem le az Internyetről a fekete lyukakról. Nem úgy tűnik, mintha értené is a tudományos közvélemény, hogy miről is van szó. Cifra köntösben, bonyolult rejtjelek mögé bújtatva – a nagy semmit közlik velünk. Fejtse meg aki tudja. De a képek szépek. Athina Onassisra meg Britney Spearsre is rákerestem. Nem véletlen küldözgetek neki is szeretet-energiát, úgy tűnik, kezd végre kijönni a válságból. Drága Juditka párja, a Wolfgang is idelátogatott Münchenből, tegnap velük voltam. Hát annyit meg tudok dojsul, hogy megértettük egymást. Eckhard Tolle: A Most hatalma. Él a jelenben. Engedd el a múltat, ne csüngj a jövőn. Élni **MOST** kell. Ez a boldogság titka. Ezt tanultuk a meditációval is. A jóga is erről szól. Dönteni csak most lehet. És az életünk a döntéseinkről szól.

Na, gudbájmajdír, az álmok mezején úgyis találkozunk! Szeretetem elkísér, veled marad.

Magamról 6

2009-01-08 19:13 Tegnap elvittem a gépet a Kazinczyba az Istvánhoz, kifűvatta a port belőle, megcsinálta a floppymat, és még az Avast!-ot is frissítette. Erre meg az vitt rá engem, hogy még tavaly gépezés közben egy nagy csattanást hallottam, és aszittam hogy egy elkő pukkadott el. De a gépnek semmi baja nem lett, de azért tuti ami tuti, megnéztem. Ma volt Madison duó a Dohány u. 20-ban, pótszilveszter, nagyon szép volt. Drága Natasa kitett magáért. Majd prezentálok képet is. Az elmúlt napokat a **mágnesség** bővülésével töltöttem. Hiszen mi nem is tudjuk, mi az hogy mágnesség! Csupa süketelés amit eddig tanítottak nekünk erről! Kedve-seim, **a mágnesség nem egyéb, mint az elektroTIP örvénylő áramlása!** Na jó, ezt eddig is tudtam. Mi javult azóta? Hát az, hogy eloszlott egy tévhiem, egyszersmind rádöbbsentem arra is, hogy a Maxwell-egyenletek nem a tutifrankó! Na ez nem meglepő annak, aki már tudja, hogy Maxwell eredetileg kvaterniókkal írta fel őket, és a mai alakra Heaviside hozta őket. A baj csak az, hogy drasztikusan kasztrálta is az egyenleteket, így a ma ismert, megcsönkített Maxwell-egyenletek egy csomó lényeges effektust nem írnak le! Ilyenek az elektrogravitáció, a fémhajlítás, a teleportáció, vagy az energiakicsatolás. Nos, a kvaterniók egyenleteket még ma sem ismerem, bár már láttam belőle valamit. Nem sokat értettem belőle. Ma se tudom, Maxwell mit csinált. De azt már tudom, hogy **én mit csinállok!** Nos, pár szóban vázolom. Hát először is, tisztázzunk néhány alapfogalmat. Egyik az elektroTIP, TIP, vagy egyszerűen, régi nevén: éter. Nos ez egy közeg, mely kitölti a Mindenséget. Rohadtul sűrű, egy köbméter belőle 10^{95} kilót nyom! Hát az atommag meglehetősen sűrű anyaga „csak” 10^{15} kg/köbméter. Pihekönnyű . . . hab a tengeren, buborékvilág . . . Nos, ez a rohadtsűrű közeg mégis akadálytalanul hatol át mindenben, mégpedig azon egyszerű okból, mert a testek nem úsznak benne mint a halak a vízben, hanem hullámként terjednek! A hullámnak meg éppen az a jó, ha a közege sűrű, mert akkor nagy a terjedési sebesség! Tudjuk, a fénysebesség elég nagy . . . nos, éppen ezért. Az éter ráadásul szuperfolyékony, ami azt jelenti, hogy különböző sebességű hullámok terjedhetnek benne. Erre Gazdag László jött rá, aki velem akar közös könyvet kiadni. Tehát van az éter. Mit tud az éter? Nos, hullámszerű és áramlani. A fizikai testek az éter hullámai, ez a kvantumfizika (régiben hullámmechanika) nagy felismerése. Az elemi részecskék is hullámok, ráadásul önfenntartó hullámcsomagok, azaz szolitonok. A hullámok terjedési tulajdonságait a diszperziós összefüggés határozza meg. Ha az étert egy rugókból és golyókból álló egyszerű rácsmodellel írjuk le, akkor ez a diszperziós összefüggés konkrétan megadható. Most jön a döbbenet: ez a diszperziós összefüggés egészen pontosan a relativisztikus Lorentz-transzformációnak engedelmeskedik! Tehát íme, magyarázatot nyert az Einsteini relativitáselmélet! Nem azért relativisztikus a világ, mert nincs éter, hanem éppen ellenkezőleg, azért ilyen a világ, mert van éter, és az egy rugalmas közeg! Az éter a rezgésen kívül még áramlani is tud. **A gravitáció nem más, mint az éter helyről helyre változó sebességű, gyorsuló áramlása!** Az áramlási sebesség képletét már Newton is tudta, ez az, amit úgy hívnak, hogy szökési sebesség. A Föld felszínén ez 11.2 kilométer per szekundum. Ezt úgy is hívják, hogy második kozmikus sebesség. A Föld felszínén nyugvó tárgy tehát ilyen sebességgel masírozik az éterhez képest! Akkor pedig mozgási energiája is van, méghozzá

$$E = \frac{1}{2}mv^2, \text{ ami egy kilogramm esetén sacc per kábé 63 millió zsúl (joule), jó putregrand}$$

(rohadtnagy). Mi a fizikában azt tanultuk, hogy helyzeti energia meg mozgási energia. A helyzeti energia az munkavégző képesség, a mozgási energia pedig akkor van, ha egy tömeg valami sebességgel mozog. De hát ez a két dolog nem lehet egészen más! Ha a Föld felszínén az éter áramlik, akkor a helyzeti energia nem más, mint az éter mozgásából származó mozgási energia! Nincs kétféle energia! Csak egy van, ami az éterből ered! Azt is tanultuk, hogy a gravitáció az konzervatív erőter. Akkor pedig az energia és az impulzus megmarad. Mi az, hogy konzervatív erőter? Potenciális. Vagyis az erőt egy potenciális energiából tudjuk szár-

maztatni. Vagyis $F = -\text{grad } U$. Tömény misztikum ez annak, aki a matekba nem túlzottan ártotta bele magát! Mikor lehet az erőt ilyen potenciálként megadni? Akkor, ha a differenciális erő úgynevezett teljes differenciál. No, még egy misztérium! Mélyebb elemzés kimutatja, hogy egy vektortér pontosan akkor potenciálos, amikor egy mennyiség rotációja éppen nulla. A rotáció az valami forgásféle. De mi forog itten? Nos, kedveseim, itt a lényeg. Ami forog, az az éter. Aminek a rotációja nulla kell legyen: az az éter sebessége! Tehát megérkeztünk. Az

éter sebességét az alábbi képlet adja meg: $v = -\sqrt{\frac{2GM}{r}}$, ahol G a gravitációs állandó, értéke

$6.672 \cdot 10^{-11} \text{ kg}^{-1} \text{ m}^3 \text{ s}^{-2}$. M a Föld tömege, r pedig a Föld középpontjától mért távolság. A képlet akkor érvényes, ha r nagyobb vagy egyenlő, mint a Föld sugara, ami 6350 km, ha jól emlékszem. A sebesség azért negatív, mert a Föld középpontja felé mutat. Ez a sebesség rotációmentes, valóban. Igaz, a Föld forog. Nos, a Föld forgása már behozhat valami rotációs tagot. De nem hiszem, hogy ez a kicsi effektus működtette Orffyreus csodagépét. Gyorsan forgó tömegek közelében, vagy áramló közegek közelében már nem nulla a rotáció, akkor pedig van gravitomágnesség! És akkor az energiamegmaradás feltétele, a potenciálosság, már nem teljesül! Tehát ha van forgás, akkor lehet energiát kinyerni az éterből!! Na ide akartam kilyukadni végre.

De térjünk vissza a mágnességhez. A gravitációs erő képlete $F = -\frac{GMm}{r^2}$, mint azt Newtontól már tudjuk. Szintén tőle származik a felismerés, hogy $F = m \cdot a$, azaz erő = tömeg szer gyorsulás. Az a a gyorsulás, **acceleration**. Akkor pedig $a = -\frac{GM}{r^2}$, és bármily meglepő, éppen ez a gyorsulás jön ki az előbb ismertetett sebességeképletből! Persze egy kis furfanggal:

$a = v \cdot \frac{dv}{dr} = \frac{d}{dr} \frac{v^2}{2} = \frac{d}{dr} \frac{GM}{r} = -\frac{GM}{r^2}$. Csuda dolgok ezek! Ez megmutatja az utat az elektrodinamika megértése felé. Mert bár sokan rájöttek, mennyire analóg dolog a gravitáció és az elektrosztatika, mégsem hallottam egyebet sületlenségénél ebben a témában! Nos, én arra jöttem rá, hogy az elektrosztatika az az éter gyorsulása, a mágnesség pedig az éter örvénylése. Sokáig azonban tévhitben éltem, és ez csak tegnap vagy tegnapelőtt oszlott szét!

Nos, a Maxwell-egyenletek szerint $E = -\text{grad } \phi - \frac{\partial A}{\partial t}$, és $H = \text{rot } A$.

Az A vektorpotenciál arányos az éter sebességével. De mi a ϕ skalárpotenciál? Nos, én erre azt mondtam, hogy $\phi = \frac{v^2}{2}$. Ennek oka az, hogy a gyorsulás így számolandó:

$a = \frac{dv}{dt} = \frac{\partial v}{\partial t} + (v, \text{grad})v = \frac{\partial v}{\partial t} + \text{grad} \frac{v^2}{2} - v \times \text{rot } v$. Nos, ha v helyett A -t gondolunk, akkor majdnem tutibon a dolog, csak egy a gond, hogy én a $v \times \text{rot } v$ tagot nem számoltam hozzá, mert aszíttem hogy az a mágnességhez tartozik! Nem ahhoz tartozik!!! Az E elektromos tér az éter teljes gyorsulása! Ebből pedig egy döbbenetes dolog következik: a mágneses tér hat a nyugvó töltésre is! Nem igaz a százéves dogma, amit tanítottak nekünk!!! Ott voltam nagyon kiakadva, hogy tudjuk, a nyugvó töltés elektromos tere nem hat a mágneses diólusra, nos ez oké, tudniillik az elsztat tere $\text{rot } A = 0$, és készen vagyunk. De a másik fele is igaz: nyugvó mágneses tér se hat a nyugvó töltésre! No ez meg hogy a pomaprúnba lehet, hiszen ha a mágneses tér az éter rotációja, akkor nehogymár ne gyorsuljon, ha egyszer forog??!! És gyerekek tegnap erre jöttem rá, hogy márpedig ez a helyzet, a nyugvó mágneses térben az éter

NEM GYORSUL!!! Szinte hihetetlen, mi? $A \text{ grad } \frac{v^2}{2}$ az nem nulla, és ezen voltam kiakadva, de annyira, hogy már azt kérdeztem, hogy mi az, kétféle éter van, egy az elektrosztatikus térnek, egy meg a mágneses térnek? Nos, ott tévedtem, és erre a tévedésre a Maxwell-egyenletek ihlettek, hogy azt hittem, $E = - \text{grad } \frac{A^2}{2} - \frac{\partial A}{\partial t}$, márpedig a frászt, a teljes gyorsulás kell bele! Tehát $E = - \text{grad } \frac{A^2}{2} - \frac{\partial A}{\partial t} + \mathbf{A} \times \text{rot } \mathbf{A}$!!! A pirossal kiemelt rész hiányzott az én boldogságomhoz! És ha $\text{grad } \frac{A^2}{2} = \mathbf{A} \times \text{rot } \mathbf{A}$, akkor kedveseim nulla a gyorsulás! Ja, majd elfelejtettem, időfüggetlen esetet nézünk, ahol a $\frac{\partial A}{\partial t}$ tag eleve nulla.

Megnéztem az árammal átjárt végtelen drót esetét, és pontosan ez a helyzet! Az pedig nekem szent meggyőződése, hogy minden mágneses tér forrása valami áram! Akkor pedig minden mágneses térre igaz, hogy benne az éter nem gyorsul! Szinte hihetetlen, hát hogy lehet mozogni gyorsulás nélkül? Nos, úgy, hogy a létrejövő gyorsulást egy az éter forgásából, örvényléséből eredő tag éppen kikompenzálja!!! Na, ennek öröme akkor megnéztem, hogy akkor a mágneses dipólus tere is ilyen gyorsulásmentes? Annak kéne lennie! Hát, elhültem: nem az!!! Egy olyan gyorsulás jön létre, mintha kis merev gömbök forognának egymásban, és a forgás által keltett centripetális gyorsulást néznénk! Ez a gyorsulás az r távolság ötödik hatványával csökken. Hát akkor ez az Ötödik Erő?! 5.r.ő ugyanis az **er** távolság **ötödik** hatványa . . . Nadebabadzsizim! Most akkor két lehetőség van. Az egyik az, hogy tényleg létezik ez az erő, és akkor alaposan szét kell néznünk a mágnesek háza tájékán. Beleértve az atomfizikát, a kvantumelektrodinamikát is. Vagy az lehet, hogy ez az erő nincs, akkor pedig a mágneses dipólus fogalma hamis, a valóság nem ilyen! A valóságos mágnesek nem dipólusok, csak megközelítőleg azok! És akkor a száz éve tanított Maxwell-egyenletek nem frankók. Valami mással kell őket helyettesíteni, és ez a valami más éppen az én éterfizikám lesz! Itt nagyon világosak a premisszák, a kiinduló feltevések, semmi sem légből kapott. Mert gyerekek, tegyük szívünkre a kezünket (métisz mánon tukoró, ahogy a drága jó Kolla éneklő) tud valaki egy igazán jó és érthető **levezetést** a Maxwell-egyenletekre?! Mert nekem nagyon úgy tűnik, hogy ez a nagy Semmiből pattant csak úgy elő! Jó, a tapasztalat igazolta őket 100 évig. De most olyan tapasztalatok merültek fel, melyek ellentmondani látszanak, ellenben a jó éterelméletet látszanak igazolni! Van a Modern Fizikai Kisenciklopédia, ahol a terek kvantumelméletét is tárgyalják, eszerint az elektromágnesség az egy egy spinű vektorbozontér, amit így és így kell kvantálni, gyerekek, ha valamelyikőtök érti ezt a magyarázatot, szóljon már és avasson be engem is a Nagy Titokba! Mert én 30 év alatt se tudtam ezt a katyvaszt megemésztetni!! Megmagyarázni én is meg tudom, de NEM ÉRTEM!!!

Na jól van kedveseim, ennyit mára az esti meséből. Most inkább arról mesélek hogy még mi minden történt velem. Mariannal két hétre megszakadt a kapcsolatom, aztán újra eljárógatott hozzám. Szilveszter előtt meg kitörtem a bal lábamat, jó, nem komoly, de szegény hugicám annyira aggódott hogy 8 nappal az eset után elrángatott engem a Péterffybe a Balesetire, ott megröggényezték és hálístennek semmi komoly (rien de sérieux). Ja és ez azért történt, hogy ne menjek Jucuskához szilveszterezni! Hát már az is baj? Ki a fene uralja az életemet? Valaki nagyon belepampog ám hogy mit csináljak és mit ne! Ezek lennének az Égiek? Hát elég pongó módszereket használnak!

Jaj, hát a gyerekkori nagy szerelmemet muszáj ám idevarázsolni! A hölgyike egy ún. Fújdfel-fotelen ül. A Delta 1968/10-es számában jelent meg, úristen, 40 év!!!

2009-01-15 00:50 Ma az Akadémia Könyvtárában jártam, Kovács Attila kiállítása volt, valami négyzettrácsos téma, aminek köze volt Bolyai Jánoshoz. Ennek örömeire összejött az összes matematikus és Bolyai kutató, Prékopa András, aki tanított engem anno Tanni Domini 1973-1979-ig, Az Oláh Anna Marosvásárhelyről, aki 2004-ben (te jó ég, de rég vótt a'!) találkozott velem a Múzeum kertben, és arról beszélt hogy Bolyai Farkas lényegében Kvadromatikát művelt!

Nadeszupijó! Volt a Borospetya (ő hívott engem), a Szegő Gábor, a Csonka Frigyes is. Hát én arra gondoltam, hogy gyerekek, itt ül köztetek Bolyai János (aki persze hogy én vagyok, meg mellesleg Einstein és Newton reinkarnációja is, mindent egy kalapba), és ma ugyanúgy nem vesztek tudomást rólam, mint annak idején 1832-ben! A mese az unalomig ugyanaz, hát nem veszitek észre? Ma annyiban jobb, hogy van az internet, így végre a magamfajta agyonmellőzött megnemértettzenik is publikálhatnak. Hazafelé Gréjlával találkoztam, aki feljött hozzám, és jött a Mariann is. Szegényke nagyon szomorú volt, de aztán hamar feltöltődött nálam. A végén angolul csevegett velünk. A Soteriában tanítgat angolt újabban. Hát kicsit kidöglöttem, de hát mostanában rohadtrösszul szoktam lenni, drága hugicám nagy rémületére. Ma a nővérkém is felhívott, kedden (?) meg elmentem végre arra a pompaprúni Bíróságra, de kiderült hogy a póxiker beadványokat most már az Ítéletáblához továbbítják. Fekete Sas utca seckőjednő. Bakóóóóó! Mért késlekedül?!

Drága Juditka ma Münchenbe utazott. Dejóneki! Jövő héten jön haza, hozza a Timi lányát is. Voltam egy kicsit nála is. Nagyon örül a Wolfgang-képeknek. Így ide is másolom őket: Ja, onla nextpéjdzs. Ide inkább a Prékopa Andrást varázsolom.

Na, szetteszupibon. Jó az a Vasarely-kép, szeretek ilyeneket rajzolni. Bolyai-geometria ez is!

Mondtam Juditkának, hogy képernyővédőnek is beteheti ezt a képet. Szeretek örömet szerezni ilyen aprónak tűnő, mégis nagy dolgokkal. Aztán mi van még? A Poynting vektor. Az valami $S = E \times H$, azaz az elektromos és a mágneses tér vektoriális szorzata. No az meg mi a búbánat? Az én olvasatomban ez nem más, mint gyorsulás kereszt rot vé. Hát az meg nem hasonlít nekem semmire aminek lenne értelme! Ej vá meded! Vagy csak nem tudom jól a hidromechanikát? Ja, a hidromechanika szóra holmi csatornatisztító weboldalak jönnek be, hahaha! Ja a Poynting vektor az valami energiaáramlást fejez ki. Ezek szerint ha egy mágnes mellé teszek egy elektrosztatikusan feltöltött műanyagot, akkor ott energia kezd el áramolni?! Az ám, de honnan, merre? Ki tudja, merre . . .

Nézegettem egy leegyszerűsített Kerr-metrikájú étersebességtér gyorsulását.

$v = (\sqrt{rg/r}, 0, a/r)$, ennek gyorsulását számolgattam pár éve, és ideges lettem az előjelektől. Ugyanis két tagot kaptam, melyek előjele egyaránt negatív, pedig ha a második tag pozitív lenne, akkor éppen a hidrogénatom Bohr-sugaránál nulla lenne a gyorsulás! És ha az elektron nem gyorsul, akkor nem is sugároz, no gyerekek, vot pacsemú! Most újra előszedtem ezt, és az a fránya előjel csak negatívnak adódott. Aztán megnéztem a Reissner–Nordström metrikát, és elhültem! Ott ugyanis éppen ez a konfiguráció szerepel, a megkívánt előjellel!

Aki még nem tudná, a Reissner–Nordström metrika a töltött, nem forgó fekete lyukat írja le. De hát akkor a töltés pont úgy hat, mint egy képzetes forgás!! És nem hozzáadódik a gravitációs gyorsuláshoz, hanem levonódik belőle, és akkor íme a lifterek magyarázata! A töltés tehát antigravitációs hatású!! Az elektron az atomban éppen olyan pályán kering, hogy a gyorsulása nulla! De hát ez fantasztikus! Bohr annak idején úgy számolt, hogy a hidrogén-atomban az elektron kering, és a keringés okozta centripetális gyorsulás éppen annyi, mint a mag tere által keltett vonzó gyorsulás. És szépen megkapta a pálya Bohr-sugarát. Most én úgy számolok, hogy az elektron nem gyorsul, és így is kijön ugyanaz a sugár! ha a forgó fekete lyuk Kerr-Newman metrikájával számolok, akkor az elektron együtt kering az éterrel, és az éterhez képest megint nem gyorsul, ráadásul nem is forog! És így is kijön ugyanaz a Bohr-sugár! Hát nem fantasztikus? Ha akarom kering, ha nem akarom nem kering! Keringettét! Mí, már éjjel fél kettő?! Na akkor spuri az ágyba! ÁÁÁ, odébb van az még!!!

2009-01-18 egyszer elmúlt éppen éjfél . . . Naszívem, kedvem támadt egy kis elmélkedésre. Nézegettem az Astrojan weblapjáról lementett anyagot. Ő Rohán János, szegedi ha jól értetem, és három független úton botlottam belé. Egyrészt az index fórumon akadtam rá a megjegyzéseire, aztán a tudjaapongómilyen vezérszóra is bejött a Googleval, végül a Ladvánszky Attila révén, aki kapcsolatban áll vele. Az Attila viszonylag nemrég akadt rám, ő talált meg engem, mégpedig éppen a frissiben megírt Magamról 5 révén, mert ebben írok a mágnességről, és ő is ezzel foglalkozik. Gyógyító mágnesek. Na akkor idézek az Astrojan webanyagából:

Mit bizonyít a mozgó űrhajókról indított fény sebesség-állandósága?

Azt, hogy a fény **közegben terjed**.

Látszólag más a helyzet ha maga a közeg áramlik nagy sebességgel, pl. fekete lyukba áramlik befelé: az eseményhorizontról kifelé tartó fénysugarak látszólag megállnak, a földre sohasem érkeznek meg.

De nem így a közeghez képest. A nyomógravitációs erőter közeghez (DVAG) képest ugyanúgy c sebességgel halad a fény, **csak a közeg az eseményhorizonton éppen fénysebességgel áramlik befelé**.

A helyzet hasonló a pisztrángthoz ami a folyó sebességével úszik felfelé a folyón.

Úszik?

Igen.

Áll?

Igen.

A gravitáció sebessége minden kísérleti próbálkozás ellenére sokkal de sokkal nagyobb mint a fénysebesség. Az eseményhorizonton belül, a befelé tartó fénysugarak sebessége tehát sokkal nagyobb is lehet mint c (a Földről nézve, ha egyáltalán láthatnánk, de csak elképzelni tudhatjuk). A közeghez képest ekkor is c marad. (Soha nem látjuk meg, ez belül van a fekete lyukban)

Az eseményhorizonton kívülről, a kifelé tartó fénysugarak, ha lassan kimásznak a fekete lyuk hatóköréből, előbb utóbb ideérhetnek a Földre, mire ideérnek felgyorsulnak, sebességük = c lesz.

A közeghez képest mindig is c volt a fotonok sebessége.

Na, kedves Astrojan, akkor te is tudod a tutit. Az éter áramlása a gravitáció.

Para satisfacer esta última condición, necesitamos la asunción que el espacio no sea vacío, pero nos llenamos de gravedad. Ésta no se parece una idea tan fantástica hoy si recordamos que los cosmólogos presumieron recientemente que el universo está llenado [de la energía oscura](#) Composición del universo. **Fuente:** Ann Feild, STSCI

Kedvesem, ki a pongó fordította le neked ezt ennyi nyelvre? Angol, francia, német, olasz, spanyol, portugál, és még egy pár. Ez kell nekem is, mert a kiadás már nagyon sürgős!!!

A Ladvánszky Attila sok érdekes dologról ír, neutrínókról meg müonokról, amelyek a mágnes körül keringenek, töltésplazmát képezve, ehhez nem tudok mit hozzászólni mert nem tudom kiszámolni, én meg csak a mateknak hiszek, mert az a tuti. Az elektron az valami csavart toroid, félfordulattal, tehát Möbiusz-szalag topológiával, attól feles a spinje. Nagyszerű, már csak ki kéne tudni számolni ebből a tömegét és a töltését. Ja, az alfa titkára is rájöttem. Az r_0 sugarú TIP-atomok egy olyan kristályrácsot képeznek, melyben az atomok távolsága x_0 . A Stephen Hawking-sugárzás $E = kT$ energiáját egyenlővé téve $m_e \cdot c^2$ -tel, ahol m_e az elektron tömege, azt kapom, hogy az x_0 az éppen $\lambda \cdot r_0$, ahol

$$\lambda = \frac{1}{\sqrt{2\pi\alpha}} = \sqrt{\frac{137.03604}{2\pi}} = 4.67011383.$$

1983-ban a gravitációs Newton-erő pontosításaként kapott Shira-erő segítségével azt kaptam, hogy $x_0 = 4 \cdot r_0$, és emiatt olyan egységrendszert alakítottam ki, melyben $\hbar = 1$, $c = 1$ és $8G = 1$. A 8-as az 2·4 módon adódik. Most, annyi év után, ez úgy módosult, hogy 8 helyett ez a 2· λ szerepel, ami egy kicsit nagyobb. Az ám, de mi a pongó ez a lambda?! Nos, erre jöttem rá nemrég. Nemrég? A frászt, már (Node ezért már kiszaladok a BOT-ért! Bézix Ojla TIP – Basics Of The TIP – a TIP-pel kapcsolatos ismereteim gyűjteménye . . . hja, már én is BOT-ra kell hogy támaszkodjak!) szóval, már 98. január 14-én belebotlottam ebbe! Akkor végeztem el a Shira-felösszegzést, egy Commodore 64 géppel. Amikor a klasszikus Newtoni

$F = \frac{G \cdot m_0^2}{r^2}$ erőképletet alkalmaztam, akkor a $\lambda_0 = 2.4041$ eredményt kaptam, ami bizony

elég messze esik az igazságtól. De amikor a relativisztikus $F = \frac{G \cdot m_0^2}{(r - r_0)^2}$ képletet próbáltam ki,

a $\lambda_1 = 4.6614765$ eredményt kaptam, ami sokáig nem mondott nekem semmit (azon kívül hogy nem a Shira-erő alapján elvárt 4-et kaptam). 2004.03.10-én aztán végre feltűnt nekem,

hogy jé, $\frac{1}{2 \cdot \pi \cdot (4.6614765)^2} \approx \alpha$!! „nem sokkal később”, 2004.09.15 -én vettem a fáradságot

és odaírtam a számolás eredményét: 136.5296153. Benyomkodtam most is, tényleg. Mármint a reciproka ennek. Gyerekek, ez az alfának 3 egész 7 tized [ezrelék](#) pontos megközelítése!!! A szakirodalomban nem létezik olyan teória, amely ennyire jól megadná az alfát, ráadásul teóriával együtt, nem pedig olyan légből kapott formulával, mint az Eddington-féle

$\alpha^{-1} \approx \sqrt{137^2 + \pi^2} = 137.0360157$, ami valljuk meg, igen szép eredmény, csak éppen a magyarázata így hangzik: [valami extra feltekeredett dimenzió](#) . . . na zióuppp!!! Szóval gyerekek, ezt valahogy komolyabban kéne művelnünk már . . .

Ja akkor leírom már azt is, miből jött nekem ki ez a lambdás dolog.

A Stephen Hawking - féle feketelyuk-sugárzás ilyen: $kT = \frac{\hbar \cdot a}{2 \cdot \pi \cdot c}$, ahol a = gyorsulás.

Gyorsulás, de hol? A fekete lyuk eseményhorizontján. Minek a gyorsulása?

A befelé masírozó éteré! Mennyi ez a gyorsulás? Nos, $a = \frac{Gm}{r_0^2} = \frac{GM}{\left(\frac{2GM}{c^2}\right)^2} = \frac{c^4}{4GM}$

(Nem tehetek róla, de ezt a GM-et mindig Gajda Mariannak olvasom . . .)

Na ha ezt betesszük a képletbe, ezt kapjuk: $kT = \frac{\hbar \cdot c^3}{8 \cdot \pi \cdot G \cdot M}$, no és ez az eredeti Hawking-féle képlet!

Szóval, legyen $M = m_e$, az elektron tömege, és legyen $E = kT = m_e \cdot c^2$!

Jade nem is jót csinállok, most veszem csak észre! Az alábbi eszmefuttatáshoz az eredeti Hawking-képlet hajítófát sem ér, csak az enyém, a gyorsulósos!

Az elektrosztatikus vonzóerő $F = \frac{e^2}{r^2} = m_e \cdot a$, tehát $a = \frac{e^2}{m_e \cdot r_0^2} = \frac{e^2}{\hbar \cdot c} \cdot \frac{\hbar \cdot c}{m_e} \cdot \frac{1}{r_0^2} = \alpha \cdot \frac{\hbar \cdot c^2}{m_e \cdot c} \cdot \frac{1}{r_0^2}$

Namármost $r_0 = \frac{e^2}{m_e \cdot c^2} = \frac{e^2}{\hbar \cdot c} \cdot \frac{\hbar}{m_e \cdot c} = \alpha \cdot \frac{\hbar}{m_e \cdot c}$ miatt $a = \frac{c^2}{r_0}$.

$kT = \frac{\hbar \cdot a}{2 \cdot \pi \cdot c} = \frac{\hbar \cdot c}{2 \cdot \pi \cdot r_0} = m_e \cdot c^2$ miatt . . . de hát megint nem jó!! Ilyen nincs, gyerekek, nem tudok egy egyszerű számítást reprodukálni?! Ja, fáradt vagyok már, alig aludtam megint.

Szóval előlről. $kT = \frac{\hbar \cdot a}{2 \cdot \pi \cdot c}$, és $a = \frac{e^2}{m_e \cdot r^2}$, és most ne mondjuk meg, mennyi az r.

Majd kiszámoljuk!

$kT = \frac{\hbar \cdot a}{2 \cdot \pi \cdot c} = m_e \cdot c^2 = \frac{\hbar}{2 \cdot \pi \cdot c} \cdot \frac{e^2}{m_e \cdot r^2} = m_e \cdot c^2$, és ebből

$r^2 = \frac{\hbar \cdot e^2}{2 \cdot \pi \cdot c^3 \cdot m_e} = \frac{e^2}{\hbar \cdot c} \cdot \frac{\hbar^2}{m_e^2 \cdot c^2} \cdot \frac{1}{2 \cdot \pi} = \alpha \cdot \frac{r_0^2}{\alpha^2} \cdot \frac{1}{2 \cdot \pi} = \frac{r_0^2}{2 \cdot \pi \cdot \alpha}$, tehát

$r = \frac{r_0}{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot \alpha}} = 4.67011383 \cdot r_0$

Na gyerekek, hazataláltunk, mint a részeg.

Közben nagyon csecse dalok mennek a régyjóban. Júlia nyihócset hagyíttyna zemljú. . . ahogy a drága Vincze Lilla énekli . . . Szóval az elektron ezt tudja . . . ha $r = 4.67011383 \cdot r_0$ távolságra helyezem el őket, úgy hogy egy kristályrácsot alkossanak, akkor az elektron teljes nyugalmi tömege a Hawking-féle sugárzásból származik. De ezt a trükköt akkor nemcsak az elektron tudja, hanem a TIP-atom is, tehát azt kapjuk, hogy a TIP-rács atomjainak távolsága $x_0 = 4.67011383 \cdot r_0$ kell hogy legyen. **ÉS ÉPPEN EZT LÁTJUK A SHIRA-FELÖSSZEGZÉS ESETÉN!!!** Azaz – majdnem ezt, 3.7 ezrelék hibával.

Most persze azért duzzoghatunk, hogy miért nem pontos. Nos, a formulánk a relativisztikus Newton-erőt használja. A valóságos erő ennél egy picit nagyobb, mert az elmozduló TIP-atom hat a többire, és egy picit megnöveli az értéküket. Ha tudnám ennek a korrekciónak a pontos mikéntjét, akkor lenne végre egy tutibon képletem az alfára!!!

Ja igen, mi az a Shira-felösszegzés . . . nos, az m_0 tömegű, egymástól x_0 távolságra levő TIP-atomok egymásra gyakorolt Newton-vonzását adogatom össze, úgy, hogy a kiválasztott TIP-atom egy Δx -nyit mozdul el, és megnézem, milyen összegzett erő hat rá. Azt látom, hogy ez az összegzett erő éppen $F = -k \cdot \Delta x$, ahol a k rugóállandóra egy kifejezést kapok. No és **most adjuk a gyík farkát a saját szájába**: azt mondjuk, hogy az így számolt k rugóállandó legyen éppen k_0 , a TIP-rugórács saját rugóállandója! Arra pedig ez igaz:

$$c^2 = \frac{k_0}{m_0} \cdot x_0^2, \text{ hiszen a fénysebesség éppen a rugó-tömeg modell saját terjedési sebessége!}$$

Nos, ebből egy matematikai képletet kapunk a lambdára: $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{2}{(n-\lambda)^3} = \lambda$. **jajhátezígy nemjó!**

Ennek az egyenletnek a megoldása $\lambda_1 = 4.6614765$, majdnem a tutibon 4.67011383 !

Éjjel 2 óra 10 perc, hát már dőlök el . . . de mindegy. Most látom hogy jóformán csak matekról írok. Bocs gyerekek, de ez vagyok én . . . ez az igazi önvalóm, márpedig én Magamról akarok itten írni. Nézek valami szép képet ide is.

Mariann aranyoska, táncikáló Natasa, és két nagy szerelmem, Xéna és Gábiel.

Hát kedveseim, rohadtrég volt 2001 januárja. Zámbó Jimmy halála, és melleleg a Xéna sorozat vetítése. Hogy elrepült az idő! Ó how the years go by . . . ahogy drága Amy Grant énekl. Pongó pongó pongopomprún, pongopomprún node pomprún . . . ez a dal megy éppen. Nojólanszívem, mára csuk a bót. Csuk a Mónika . . . bájbáj! 2 óra 24 van.

2009-01-21 17:26 Nadeszupijó hogy már ilyen korán géphez ülhetek! Lám, erre is jó, hogy már nem csinálom a Zolikamunkát. Ha százszor születnék, akkor se lehetnék, boldogabb . . . azt hiszem ez egy régi Bonanza Banzáj dal. Banzáj Nyippon. Felmásoltam a Nokia képeket, mindjárt prezentálok is belőle néhányat. De előtte egy kis baki korrigálás: a szupiképletem

helyesen: $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{2}{\left(n - \frac{1}{\lambda}\right)^3} = \lambda$, ami számszerűsítve $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{2}{(n - 0.214524303)^3} = 4.6614765$.

Nade mára ennyi elég is a matekból. Másról fogok mesélni.

Hát először is a tegnap. Drága Mariann énekelt a Váci utcai Szent Mihály templomban, a Dawn-kóros betegek-ből álló csoportban. Két dalát is előadta, a Fú a szél az erdőbent, és a Bár neem látlak, érzem hogy itt vagy . . . -t. A többi dal is csodálatos volt, nagyon szívenütött. Felidézte azt az időt, amikor 1981-ben a Szokolyai Gyuriék-kal, akik baptisták, elmentünk az őrbottyáni pszichiátriai betegek-hez, és ők is énekeltek. Már akkor megérintett engem a pszichés betegek csodálatos világa, de hát én már gyerekkoromban kapcsolatba kerültem velük, amikor a nagymamám két hétre elvitetett engem a Hárshegy-re. Szegény OPNI, azóta be is zárták. Szóval nekem itt van feladatomban. A Jucuska-klub levelezését is figyelem, ott kaptam egy nagyon szépet, egy félkarú és egy féllábú fiatal csodálatos balett kettősét. A pps címe: **NINCS LEHETETLEN**. Mindent elérhetünk, amit csak akarunk, csak rajtunk múlik, engedünk-e a hiedelmeinknek, vagy végre merjük vállalni önmagunkat akár az egész világ ellenére? Néhány részlet az elhangzottakból:

Szállj, szállj, szállj fel magasra,
dalom hódítsd meg most a kék eget,
jőjj, jőjj, kérlek ne menj el . . .

Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm (Drága Mariann olvasta fel ezt)

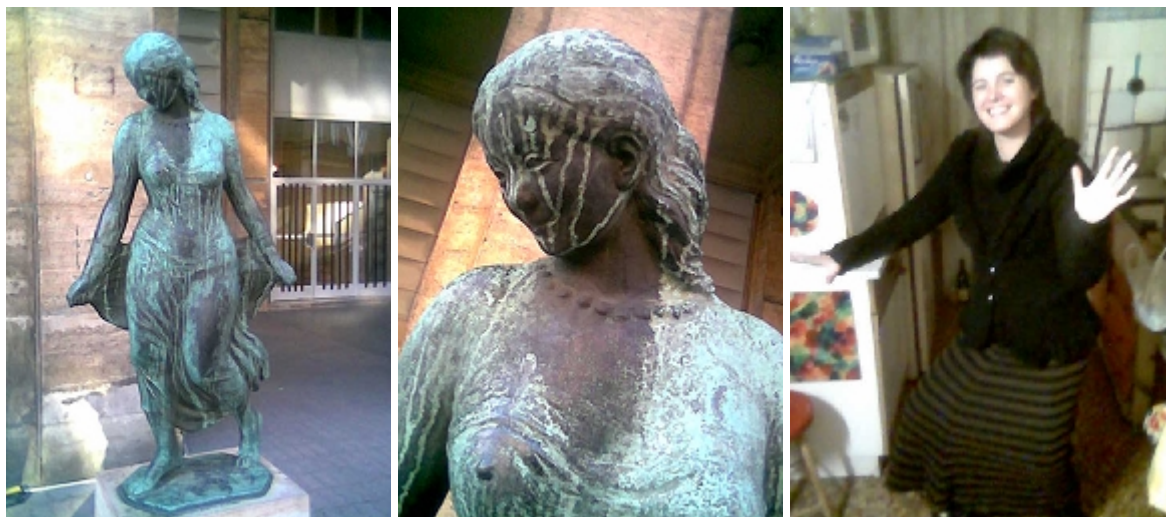
Testvér a testvérét nem árulja el,
határ többé minket nem választhat el

Hát ettől elsírtam magam. Most lesz 28-án a másodfokú per, nagyon reménykedek abban hogy sikerül kölcsönösen megegyeznünk és a mindkettőnk számára legjobb megoldást megtalálni. Már a levélcímét is megadta az Erzsi, és tényleg nem választ el minket határ . . .

S egy valódi csillag születik, melyre mindenki felfigyel
minden érték a szívedben nagy kincs az életben
Hát tárd ki kincses házatod
minden időben együtt megyünk tovább veled
míg a nap újra nem kel fel
Általad is többek leszünk

Ahogy elnéztem ezeket a Dawn-kóros fiatalokat, rájöttem hogy ők is képesek a szeretetre, és ha egy pillanatra elfelejtem a bajukat, akkor semmiben nem különböznek tőlünk. Mindennél mélyebben átéltem, hogy **EGYEK VAGYUNK**. Ezt az élmény fokozta, amikor kimentem a vécére, és véletlen benyitottam, foglalt volt. Egy Tibi nevű srác volt bent, és ijedten kérdezte hogy ki vagy? Én meg ugye az 50 éve belémkövesedett tabuk miatt először nem is mertem válaszolni neki, aztán megint kérdezte hogy ki vagy? mondtam hogy én, ez se elégítette ki, aztán mondtam hogy Miki, milyen Miki? Kristóf Miki. Nem ismerlek, te is D ... -s vagy? Nem, én a Mariann ismerőse vagyok. A Mariann az aki énekel. Aztán így az ajtón keresztül vagy 20 percen keresztül csevegtünk, miközben majd meghaltam a brunyálhatnéktől. Évszázados falak omlottak le bennem szó szerint. Meg kellett várnom míg a nagy nyüzsi lement, csak aztán voltam képes én is brunyákolni. Közben a Mariann az anyjával hazament, a nép is, csak néhányan maradtak. Gréjlá, Tugyi Zsuzsi, Annamari. Gréjlá hazabiciklizett, a Tugyi Zsuzsi a Várház téren szállt fel a villamosra, én meg az Annamarival elsétáltam a lakásukra, a Kálvin térre. Ő valamivel fiatalabb nálam, és mankóval jár. Rettenetes dolgok történtek vele október óta. Amúgy ezotériával és gyógyítással foglalkozik. Meghívott engem a Török étterembe, vett nekem gombás csirkét, ami nagyon finom volt, és arra kért hogy meséljek neki a kvantumfizikáról és a mágiáról. Persze rá kellett jönnöm hogy pontosan mire gondol, így hagytam hogy ő mondja el a nézeteit. Aztán már tudtam, mit kell neki mesélni. Mindent úgy, hogy érte, és be tudja fogadni. Nyilván nem kezdek a mesét a Schrödinger

egyenlettel és a kvantálással. Mutattam neki a fekete lyuk jetjének a képletét, $\beta = \frac{a}{r \cdot \sin \theta}$, szép türelmesen elmagyarázva hogy a **béta** az éter sebessége, az **a** a Földnél 3.272 méter, **r** pedig 6350 kilométer, a **θ** szög pedig az Északi sarkon nulla, az egyenlítőn pedig 90 fok. Kis Thetáknál a béta egyre nagyobb, így amikor $\beta = 1$, akkor az éter sebessége éppen fénysebesség. Na és még sok ilyenről meséltem. Ő meg azt hallotta, hogy ma eladták a magyar Koronát és a Parlamentet az amerikaiaknak, ez az ára annak hogy kapunk hitelt. Na, így lesz Magyarországon Paradicsom 2009-ben! Meg hogy a Bibliában az van, hogy Nimród népét, a magyarokat el kell pusztítani, ahogy az asszírokkal már meg is tették. Szép kilátások a jövőre nézve! Aztán – éjfélig bírtam a gyűrődést – hazamentünk, ő az éjszakai busszal, ja ott jöttünk el a Múzeumkert előtt, már csak megkérdeztem tőle, ki a Lona, hát kiderült hogy ő Júlia, a Toldi nagy szerelme! Na, nekünk is van Júliánk, mint az olaszoknak! (Rómeó és Júlia) Így hát végre életrekel Lona! Az Arany Sétáncsillagot leszedték . . . azért Sétáncsillag, mert lefelé mutat, és így Baphometet jeleníti meg . . . Na így hazajöttem, drága hugicámat is hívtam hogy ne nyugtalankodjon, aztán nem is káricáltam fenn sokáig, feküdtem le. Jaj még valamit akartam. Na mindegy. Ja, Medgyessy szép bronz-drágaságát is meglátogattam, ha már arra jártam. Meg is simogattam, hátha ő is életre kel, mint Lona.

Na Ő az, a Madách téren áll, a Madách Színház előtt. Drága Mariann táncikál a konyhámban, szilveszter hajnalban. Ha ez a Bronz-Drágaság ropná a konyhámban, asziszem leszakadna a földem. Erre mondják azt, hogy **súlya alatt meggörbül a téridő** . . . Most telefonált a Mariann, Jucuskánál van, a Halálról van szó, eddig bírta, lepihent, el akar jönni hozzám. Majd én elmondom neki ezt a halál-dolgot úgy hogy ne ijesszem meg vele. Így most nem sokat bajmó-lódok az írással, örülök hogy ennyire is futotta. Ja még az új pendrájvomat beüzemelem, oszt kalap-kabót, csuk a bót és a Mónika! Bájbáj!

2009-01-26 23:09 Most nézegettem az időfüggő Bétametrikát, amit én úgy becézek hogy **Mittokina**. Hát nem egy egyszerű ügy . . . foggalmam sincs hogy mit kéne ezzel csinálni. Egyszerű esetekre próbálom alkalmazni, hátha meglátom, mi hiányzik még belőle. Amikor a metrika időfüggetlen (azaz **Besztokina**) az nagyon szépen kijött, sőt arra az esetre is sikerült megoldani, amikor a Béta időfüggő, de a metrika többi része időfüggetlen. Erre nagyon szép formulákat kaptam, el se hittem hogy ezt meg is lehet oldani, aztán láss csodát! mégis meg lehetett! $\text{divgrad} \frac{\beta^2}{2} = \partial_i \text{div} \beta$, valami ilyesmi. Hát a baloldalon a Béta a négyzetben szerepel, a jobboldalon viszont csak úgy simán! Hogy lehet ez a kettő egyenlő? És valahogy mégis sikerült. Fücsomó legyek ha tudom, mit is csináltam ezzel . . .

Na csütörtökön megjött Juditka Münchenből, hozta a Timi nevű 33 éves lányát is, aki tündéri. Teljesen olyan, mint az anyja, fiatalabb kiadásban. Ezt mindjárt néhány képpel prezentálom is

Az első 2 a Timi, a pirosruhás a Juditka. Ez utóbbi kép egyébként csak fokozza azt az érzésem, hogy valami sci-fi főszereplője lettem. Ja és hozták a Timi kis nyiffnyaff blökijét is, akit nemes egyszerűséggel csak Rómeónak neveznek. Az eb olyan csodálattal csüngött folyton rajtam, mintha valami istent látna. Lehet hogy neki van igaza? Jucuska egyik kedvenc gyakorlata az, hogy mély átélessel kijelentjük: **ISTEN VAGYOK!!!** Pénteken pedig volt az összejövetelünk. A János elvégzett velem egy gyakorlatot, középre ültetett, és mondta hogy húnyjam be a szemem és ne gondoljak semmire. Ő meg valamit varázsolt körülöttem. Én meg csodás tibeti kolostorokat láttam, fantasztikus részletgazdagsággal. A régi látásszeánszaink óta nem volt ilyen erős látomásom. A János azt mondta hogy megmutatta nekem, ki ő valójában. Na mondom ez csodálatos, bárcsak én tudnám ilyen könnyen megmutatni a matek dolgaimat! A baj viszont az, hogy egyre erősebb rosszullétek kaptak el, ami szombaton fokozódott, és még ma, hétfőn is gyötört. Drága Mariannal is sokat voltam, a kedvenc nagyszobánkban ücsörögtünk, meg hozzá mentünk, most az anyja vigyáz rá, tegnap este mentünk hozzájuk, Gréjlá is jött. Hallgattuk a Mariann dalait, végre megint tud komponálni. Pont olyan hangulatban ír, mint én 20 évvel ezelőtt. Ja, mert ő **most** 33 éves . . . lehet hogy ez kortünet? ÓM SHANTI, SHANTI, SHANTI . . . szetla lasztaszong ojla Mountain Silence (ez az utolsó dala a M S - nek) Drága Jucuska is küldött nekem a Mariannal egy szép karácsonyi CD-t. Szerdán lesz a másodfokú tárgyalás, bevallom kicsit félek tőle. Ja, hat képemet elvittem a Juditkához, abban a reményben hogy hátha megveszi valaki őket. Így megürült a konyhám fala, és ez arra inspirált engem hogy új képeket fessek. Egy selyemmandalát csináltam, és egy nagyobb körmandit is elkezdtem. 60 ezer forint kéne csak erre a hónapra, nem tudom honnan teremtem elő. Asszem akkor most be is fejezem a Magamról 6–ot, hogy fel tudjam tenni. Ki kéne adatni könyv alakban. Gudbájmájlávicchardtudáj, venöldöbörccárszínging indöszkáj . . . ez egy szép régi dal. Viszlát barátom, nehéz meghalni amikor minden madár az égen énekel . . . Még Debussyt hallgatok, aztán lepihi. Túl kell élnem a poklokat. Holnap meglátogatom az Artisjucuskát, mert a Mariann le akarja védeni a dalait, meg a Kincstárat is, gázártámogatás végett. Osztán lesz ami lesz . . . Jajde szeretnék már megvilágosodni! Tavaly olyan jó volt!

Magamról 7

2009-02-14 éjjel 2:38. Azt hiszem, elérkeztünk a Magamról utolsó fejezetéhez. Ez nem azt jelenti, hogy már többet nem írok magamról, hanem hogy most már más címen fogom folytatni. Ma a Mariannál tartottunk Valentin napi bulit. Jópáran eljöttünk. Egész jól sikerült. Még mindig a gravitomágnességet bővölöm, amely a szakirodalomban gravitomágnesség, vagy gravomágnesség, gravitomagnetism illetve gravomagnetism címen szerepel. Írnak róla jópáran, de azt hiszem ugyanazt a hibát követik el mindannyian. A Maxwell egyenletekből indulnak ki, és azt applikálják át a gravitációra. Márpedig én rájöttem, hogy a Maxwell nem tutibon. Na ilyenekkel próbálkoznak ezek a drága gyermekek:

$$\nabla \cdot \mathbf{E}_g = -4\pi G\rho$$

$$\nabla \cdot \mathbf{B}_g = 0$$

$$\nabla \times \mathbf{E}_g = -\frac{1}{c} \frac{\partial \mathbf{B}_g}{\partial t}$$

$$\nabla \times \mathbf{B}_g = \frac{1}{c} \left(-4\pi G\mathbf{J} + \frac{\partial \mathbf{E}_g}{\partial t} \right) = \frac{1}{c} \left(-4\pi G\rho\mathbf{v}_p + \frac{\partial \mathbf{E}_g}{\partial t} \right)$$

Az én felismerésem az, hogy az elektromos tér az éter gyorsulása, míg a mágneses tér az éter sebességének a rotációja, örvénylése. Ha viszont az E arányos a gyorsulással, akkor a Maxwell egyenletek némi korrekcióra szorulnak. Csak így lesz ugyanis értelmes a dolog. Ebben az esetben az elektrodinamika mechanikai és hidrodinamikai szempontból is korrekt lesz. Végre teljesül a fizikusok nagy álma, nem lesz külön törvény a mechanikára és külön az elektrodinamikára, hanem ugyanaz a törvény lesz igaz mindkettőre. Na íme a nagy egyesítés! Az éterelméletből levezetett Kerr–Béta metrika segítségével értelmeztem a forgó fekete lyuk jetjét és akkréciós korongját. Felismertem, hogy a forgó Föld az étert is magával forgatja, méghozzá az egyenlítői 463 m/s sebesség 2/5 részével. Ez egy olyan sebességkomponens, mely a távolság első hatványával csökken, így közönséges földi repülőgépekkel is kimérhető, nem kell hozzá a drága Gravity Probe B műhold. Erre a sebességkomponensre a $\text{rot } \mathbf{v} = 0$ igaz, tehát arra döbbsentem rá, hogy **ez nem gravitomágnesség!** Valami más. A gravitomágnesség ugyanis akkor van, ha $\text{rot } \mathbf{v}$ nem nulla. A forgó Föld gravitomágneses tere tökéletesen olyan, mint egy mágneses dipólus tere, tehát a távolság harmadik hatványával csökken, így valóban nagyon gyenge effektus. Amit viszont én fedeztem fel, az egy olyan hatás, mely a távolság első hatványával csökken. Jelen van az atomokban is, emiatt van az, hogy az alapállapotú elektron nem kering a hidrogénatomban. Ami azt jelenti, hogy éppen együtt kering az éterrel. Minden világos és értelmes magyarázatot nyer így. Ma kísérleteztem. A zuhanyozó csövét a házi készítésű Egely-vitalitásmérő köré tekertem, és utána jó erősen megnyitottam a vizet. Azt vártam hogy a vitalitásmérő forogni kezd, és úgy is lett! Csak aztán nem volt a hatás elég meggyőző, a visszaszórt vízcseppek erősen bezavartak. Szerintem a zuhanyozócső erősen árnyékol, ha meg nélküle spricceltetem a vizet, vastag sugárban, akkor rámondhatják hogy a víz által sodort levegő okozza a jelenséget. Valami jó vékonyfalú cső kéne. És jó hosszú, mert akkor egy szolenoid tekercset tudok belőle csinálni, jó sok menettel, így a hatás megsokszorozható. Víztranszformátor, hihhihi! Újra kihangsúlyozom, hogy bár az áramló víznek van gravitomágneses hatása is, az általam vizsgált jelenség mégse gravitomágnesség, hanem a víz által magával sodort éter keltette effektus. Vajon mi az éter magával sodrás koefficiense? Ahhoz hogy erre rájöjjek, az időfüggő Bétametrikát kell elemeznem. Ez az amit úgy becézek hogy **mittokina**. Ma ezt is nézegettem. Hát érdekes rébusz. Ahhoz hasonlítanám, amikor az erdőben megyek, és meglátok egy szarvast egy nagy fa mögött. Hogy pontosabb legyek, nem az egész szarvast látom, hanem csak az agancsa egy részét. De én ennyiből már felismerem, hogy ott egy szarvas van. Ha megmozdul, akkor még biztosabb

lehetek a dologban, mert más részleteit is megpillantom, a fejét, a szemét, a patáját. Nos ilyen szemeket és patákat látok itt a mittokina estén is, csak éppen nem látom a szarvast. Nem áll össze a kép egésze.

```
aaaa9:=simplify(a00-(bX^2-1)*diff(deta,t,t)/deta-
2*bXf*bYf*(RZf-diff(bXa,y)/deta)*diff(deta,t));
```

Na erről beszélek, nyuszómuszó. Itt egy bal pata, egy jobb fül, egy kis agancs, de hol a szarvas? Mért $bX^2 - 1$ van, amikor a $b^2 - 1$ -nek lenne értelme? Hiányzik a bY^2 és a bZ^2 belőle. RZf a rotáció Z komponensének felsőindexes változata. Mért pont az? Mért ebben a kombinációban? Ami értelmes, az a vektoranalitikai kifejezések, div Béta, rot Béta, ezek időderiváltjai, skaláris és vektori szorzatai, stb. Ilyeneket én itt nem látok. Fokozatosan kell bonyolítani a beadott próbametrikát, és megnézni, milyen új tagokkal bővül, és azok mit takarnak. Szóval egy olyan puzzlét kell összeraknom, ahol nem látom, milyen kép van az egyes darabokon, arról meg sejtésem sincs, hogy milyen eredő képpé kell ezeknek együtt összeállniuk. Dejó hogy van a Maple 7 programom, minden kérdésre választ ad, csak tudni kell jól kérdezni! Megtippelek valamit, beadom, és megnézem mi jön ki. Addig reszelem, míg nullát nem ad. Akkor jó a tipp, lehet továbblépni. Így megyek egyre feljebb. Az időfüggetlen nagyon szépen kijött. [Besztokina](#). Te jó ég, éjjel fél négy?!! Na spuri azonnal az ágyba!!!

2009-02-24 éjjel 02:20 Jó, nem írok ide több matekot. Azokat máshova írom.

Nagyon jó festés technikát ismerttetett meg velem a Síp u. 7-beli Jucuska. Ezt úgy hívják hogy szalvétázás. Ennek az a lényege, hogy színes szalvétákból kivágott részleteket ragasztok fel speciális ragasztóval a vászonra. A ragasztó ha megszárad, többé nem oldható. A szalvéta leheletfinom, így a felület nagyon sima és egyenletes lesz. Ezzel a módszerrel egy szupijó mandalát kezdtem el csinálni. Sokkal jobb mint az eddigiek. Juditka segítségével négy mandalámat el tudtam adni, így lett egy kis manim, na nem sok. Éppencsak elég a túléléshez. Ha belegondolok hogy erre a hónapra 70 ezer forint gázszámlát kell fizetni, és a lakásomat is meg kell venni 15 millió forintért, akkor megbolondulok. Hát honnan a jóistenből szerzek ennyi pénzt? Elég hinni benne, a többi megvalósul magától? Hát ezt elég nehezen hiszem. Valamit nekem is tennem kell, de mit? Támogatókat kell találni. Be kell fejezni az elméleteimet. Meg kell találni azt a nyugvópontot, ahol már eladható termék lesz belőle.

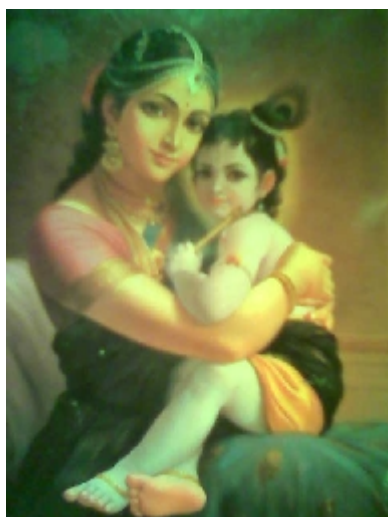

A Trópusi mandalám, ami szalvétázással készült, és a kis szívmandalám. Kisszívem . . .

A Google.co.uk segítségével tudok magyar cikket angolra fordítani, de elég ergya a minőség. Sokat kell utólag korrigálgatni. Szakmai könyvet elég nehéz eladni. Nekem egy jó mese-könyvet kell tudnom írni. Amit mindenki megért, és mégis mond újat a szakértőknek is. Éjjel 3/4 3 van, úgy kivagyok hogy azt se tudom, ki vagyok. Aludni kéne már, de akkor megint hetekre elúszik minden. Ezt a Magamról 7-et is 10 napja írtam utoljára. 120 nap múlva nekem véget ér a világ, hacsak meg nem találom a támogatómat.

Szép telünk van, festővászonra illő tájakkal. Ma az Ufómagazin szerkesztőségébe mentem el a manimért. 7500 Ft, így végre kiválthattam a drogomat. Bilobil kapszula. Az eddigi egyetlen hatásos ellenszere a tomboló fülpokolnak. Még írok 10 cikket, és megvan a gázszámlám. Azám de melyik újságba? Hej, ságos Isten, micsa gürc! A lábom toccsba nyekken, zutty! Még azt terveztem el, hogy végszóként a régi énemről írok, korabeli idézetekkel illusztrálva. Milyen voltam 73-ban, 76-ban. Tudtam én már mindent, csak nem voltak eszközeim a kifejezésre. Hagytak elrohadni, elveszni, elkallódní. Igaz, mit is tehettek volna? Még Isten csodája is kevés lett volna. Azt hiszem itt egyvalaki fog csodát tenni, és az én leszek. Magad uram ha szolgád nincsen. Az Úristen meg pláne nem fog szolgálni nekem. Legalábbis azt hiszem. Jézuska megmosta a tanítványai lábát, de hát az Jézuska. Ilyen azóta se volt szerintem. Beszélhetnek ezek a drága szentek, falraborsó-leborsó. Drága nagyanyám mondta így. Naná, én meg utána. Talán már a sírjuk sincs meg. Így megy ez.

Krishnamadonna . . . aki kételkedik abban hogy a vallások ugyanarról szólnak, az nézze meg ezeket a képeket. Istenem, ha így tudnék festeni! Dejó lenne! De hát nekem csak ennyi adatott.

Node félre bú, gyerünk arccal előre az örületbe, meg az ágyba végre!!! negyed négy. . .

2009-02-27 19:40 na végre egyszer nem iccaka nyüstölöm a masinát. Giulietta Massina. Meg is tettem a csodát, már ami a fületem illeti! Már mindent csináltam vele, szidtam, gyaláztam, droggal tömtem, egy dolog nem jucott eddig még az eszembe: hogy szépen meg is kérhetem, hogy kedves fülem, léccives ezt ne tedd velem! Most végre megtettem, és láss csodát, szinte tökéletesen **lenyugodott**, egy picit se pattan, és szinte teljesen elhagyhattam a drogjaimat is! **Le New God Ott** . . . Ma a szokásos pénteki Juditka-szeánsz volt, és Juditka végre kirukkolt a nagy örömhírrrel: 6 milliárd forint vár ránk, csak fel kell tudni mutatni egy jó tutibon tervet, ami jó a világnak, Magyarországnak, mindenkinek! **Hat milliárd!!!** Hát szívem, nekem 20 millió kéne nagyhirtelen, annyival már el tudnék bódogúni. Na akkor mire várunk?! Azonnal nekiugrani és csinálni, csinálni, csinálni!!! Ma jött a Timi (Juditka lánya) és Elád (a férje) Münchenből, a blökit viszik majd Miskolcra dokihón. Vasárnap meg megy velük Juditka is Münchenbe, pár napra. Addig össze kell ütni a tutifrankót. Megcsípjük a bulit még ma!!!

Újabban nem alszom, hajnali öt után kerülök ágyba. Nem fekhetek le addig míg Tannikát nem becézgettem (értsd: nem matekoztam). Reggel 8-kor meg már csöngött a telefon, hogy valami 91 éves Nándi bácsi meghalt, és a noteszában az én telefonszámomat találták meg. Jézus-márja, ki lehetett ő, és hogy került hozzá az én telefonszámom? Deérdekees!! ahogy drága Mariann mondja. Na aztán jött a Terike, kicsit még franciáztunk is, ezúttal úgy hogy én olvastam fel a textet és ő kijavította ha nem jól mondom. Meglepően jól értette amit mondok. **Deziré szinszéraman truvéla verité** . . . (őszintén akarni megtalálni az igazságot). Amikor a dokimhó mentem, bejött egy istenüzenet (Teónaj meszics) hogy **nune puvómpá trompé szoámem**, azaz mi nem csalhatjuk meg önmagunkat. Érdekes. Utána mentem a kajámért, drága hugicámnak is felvittem, majd spuri Juditkához. Még az Ilonka néni is kivisített nekem az ablakon át, így odaadtam neki a tegnap feladott ajánlott levél igazoló szelvényét. Már lassan mindenki ismer engem itt, ez a helyem, dehogy megyek én el innen! Négy mandit vittem ma Juditkához, dejó lenne ha Timi megvenné az egyiket, vagy akár mindet! Semmi manim nincs már, viszont van kb. 80 ezer forintnyi befizetetlen számlám. Dejónekeem! Ha van számla akkor az azt jelenti hogy van hol laknom! Persze hogy összetapsolom a rávalót, csak még nem látom, hogyan. Felelősség, igen. A sors rákényszerít, hogy használjam, amim van! Modiglianit olvasgattam. Ha csak az ezredrészét megkapta volna annak amit a képei ma érnek, akkor nem kellett volna nyomorultul elpusztulnia. Depersze lehet hogy a képei éppen azért érnek annyit, mert olyan nyomorultul pusztult el?! Meg kell döglenni ahhoz hogy az ember híres legyen. Jó, persze egyeseknek megy ez anélkül is. Dejónekik! Maxwell-egyenletekkel bajmoldódtam az icaka. Három egész frankón megvan, csak az a fránya negyedick! Divdé egyenlő négypíró ez oké, divbé egyenlő nulla, naná, béegyenlő rot A, és még a rot E is frankó, ráadásul bejön az a híres nevezetes mágnesáram is, csak az a rothá, az nem akar nekem működni! Hogy lesz ott jé? Hogy lesz ott dédéper dété? Szóval csupa talány! Talán Ipszilon?! Húszívem, meddig kell ezt még nyüstölni? Üstöllést be kéne má fejezni, nem? Dédété . . . DDT . . . Dögvészt Dudáló Trombita! Ilyen címen akartam újságot kiadni. Jézusom! De sötéten láttam még akkor! Akkor még Lombra Beszkaó volt a becenevem (Az Arcnélküli Ember). Aztán ez úgy módosult, hogy Lombra Govanna (Az Eljövendő Új Ember) egy fokkal jobb . . . a győri Évi és a jobbklikk . . . ott írogattak ilyen negatív stílusban (talán még azóta is) meg az Origó Fórum . . . Privát Emil, Moziga, 137, felix44, húszívem tudjamára pongó hogy ki mindenki, elég rég jártam arrafele... Hafele . . . Kíváncsi Fáncsi és Sejtő Jenő . Jó volt azért oda írogatni, legalább néhány ember meghallgatott. A google még mindig behozza a sok évvel ezelőtti bejegyzéseket! Nosztalgiablúz. Lassan fél kilenc, este. Most valahogy nincs ihletem. Angolozni is akartam, hát fáradt vagyok ahhoz is. The Kerr Beta Metrics Of The Rotating Black Hole. Amit a google művel, az kész katasztrófa. Mármint fordítás. Lehet hogy tanítanom kéne? Már az is felötlött bennem hogy újra járjak a Soteriába mandalázást tanítani. A régi Festés-szeánsz újraélesztése. De hát szívem, arégirend azvissza, nemjöntőbbeet, Kolcsakbőrét eladtuk, azördögneek . . . no pá pötímolla, paratudéjt!

2009-03-20 este 21:56, hát jócskán eltelt egy kis idő, mire újra beestem ebbe a kocsmába . . .

Ma Juditka-szeánsz volt, traccsparti, úgy kivoltam mint a liba, biztos a cukrom ment fel. Valami Puszta Csaba biofarmjáról volt szó. 4D University. Tegnap a Soteriában voltam, a tavalyi előadásomat néztük vissza kivetyítőn. Önfejlesztés a szeretet által. Utána elbeszélgettünk arról, hogy mi a szeretet. Az, amikor teljesen a másik emberre figyelek, és azt adom neki, amire valóban szüksége van. Meghallgatom, engedem hogy elmondja, mi bántja. No és ha kell, pénzt is adok neki ha éppen erre van szüksége. Az úgynevezett gyógyítók valahogy nem így működnek. Ők nem adják a pénzt hanem kérik. Hát valamiből élniük kell nekik is. . . csak azt tudnám hogy én miből élek. Hát persze, Isten kegyelméből. Az elmúlt hónap a Mariannka jegyében telt el. Rendszeresen járt hozzám, többször nálam is aludt, így reggel amikor felébredt, nem a szokásos poklát és szorongását élte át, hanem a gyönyörű napfénynek örvendhetett, ami besüt a nagyszobámba. Így neki szó szerint én vagyok a Nap, az élet. A szalvétamandizás elég jól megy, készül a Gyümölcskaleidoszkóp és a Maja Mandi is. Drága nővérkém is meglátogatott egy párszor, valahogy szeretne már valami kézzelfogható eredményt is látni. Hát én is. Lehet hogy nekem kell menni támogatót találni? Mintha a hegy menne Mohamedhez! Mutatok néhány képet is:

A Gyümölcskaleidoszkóp még nincs készen, és a Maja mandi alsó része, írással.

A Maja Naptárát egyébként még a Zöld-Kék Teaházban fotóztuk le, nagyon csecse jószág. Ezt kiprinteltem, felnagyelve, és így ragasztottam fel a hatszög vászonra. Mellesleg a 2012-es Nagy Tudatváltás is a Maja Naptáron alapszik, mert éppen 2012-ben ér véget a Maja Naptár. Ez összefügg a Plejádok csillagképpel, melynek a Nap a 8-ik tagja és 25600 évenként kerüli meg a központot. De hát az nem lehet, a Plejádok 500 fényévyire van tőlünk! Ugyancsak spuriznia kellene a Napnak, cirka a fénysebesség 51-ed részével! Hát ezt eléggé kötve hiszem! Nade ők tudják a tutit . . .

Na mindegy, fő az hogy ezt a szépséget próbálom meg mandalának megcsinálni, hátha kell valakinek. Valamiből nekem is élnem kell . . . A tavasz kissé hűvöske, még pici hó is volt.

Szegény Gréjlának ilyenkor is fázik a keze, hiába, a biciklizés ezzel jár. Mostanában több érdekes új embert ismertem meg, a Mariannka jóvoltából. Zara Móni. Ő kántor, énekel és orgonál. Tanítgatja a Mariannkát is. Voltak nálunk is, afféle kis bulit rendeztünk nálam. Na ez totálúj dolog, ilyen itt még nem volt. Kezd végre életrekelni ez a lakás. A Szalvimandit a Dohány u. 20 Nyugdíjas klubnak adtam, drága Natasa nem kis öröme. Kitaláltuk, hogy tartok ott afféle mandala rajzoló kört. Ceruzával, egyszerű eszközökkel is lehet jókat csinálni. Olyan ez mint a kézimunka. A Soteriában is fogok mandalázni. Így végre továbbadhatom a tudásom egy pici részét. Na erről meg az jut eszembe hogy olyan vagyok mint a Nap. A Nap melegének egy pici része tartja életben az egész földi élővilágot, sőt a többi bolygót is. Ha a Nap a maga mivoltában megjelenne itt, azon nyomban elpusztulna minden. Lehet hogy nekem se szabad a teljes tudásomat továbbadni? De hát akkor mi lesz vele, elvész? Hát nagyon remélem hogy nem! Mi csak akkor látjuk a tudást, amikor megnyilvánul. De a meg nem nyilvánult formájában is élő és ható erő. Az egyiptomiak, görögök, babilóniaiak tudása sem veszett el. Abból élünk mindmáig. Cortezék hiába pusztították el az indiánok kultúráját, az mégis tovább él, csak rejtve van előlünk. Castaneda és Don Juan megmutatta, hogy milyen módon lehet e tudás birtokába jutni a megfelelő gyakorlatok által. Maga Mescalito avat be a legnagyobb titkokba! Én is az Égiektől kapom a tudásomat. Amikor kiszámolok valamit, az tutibon. Amikor az Atahori álmaimat láttam, akkor valódi Égi Tudást kaptam. Pici töredékéből el tudnék élni életem végéig – ha tudnék tényleg rajzolni és festeni! Hát ehhez képest én még csak gügyögöm ezt a nyelvet! Lehet hogy a Soteriás filmemet felteszem a weboldalamra? Nagyon szépen megcsinálták a Misháék. Na mingyá 23 óra, asszem mára pá!

2009-03-31 természetesen éjjel $\frac{3}{4}$ 3. Nem is én lennék, ha nem ilyenkor rognék le imádott gépem elé. Na jó, egy kicsit előbb, mert már a Nokiámat felmásoltam. Déjászáho, bekkánté-bekkánté . . . hááá, tudom mi ez! Nem egyéb, mint a NAGY VISSZASZÁMLÁLÁS!!! Még éppen 108 napom van és úgy repülök mint a madár! Pedig szárnyam sincsen! Bajnai Gordont emlegettük már egy ideje, hát nem ő lett a miniszterelnök? Nincsenek véletlenek... Kemény idők jönnek, de még az idén itt paradicsom lesz, legalábbis Juditka szerint. Tán primórúrura gondolt? Ma is elmariannkáztam a napot, tegnap meg majdnem meghaltam, súlyos ételmérgezés, a 2 Móni meg a Mariannka is itt aludtak. Csaptunk egy kis ricsajt, a szomszédom enoált is emiatt. Naná, régi Abba slágereket énekelt a 3 grácia. Ájbilív in éjndzsöl, szamszing gudin eevriszingájszi. Manimanimani. Csütörtökön voltam az Egely Györgynél Budakeszin, a Csőkör Csabával hármásban beszélgettünk. Mutatták a méréseiket meg a vizesbenzines autót, ami remélhetőleg 20% megtakarítást csinál, már az is valami. Én meg elmeséltem az éterelméletemet. Az Egely György mindent gyakorlati szempontból néz, ő szeretne végre látni egy működő modellt. A Csaba viszont az elméleti dolgok iránt is érdeklődik. A Tértechnológia 2-ben meg van jósolva néhány dolog, ami nekem konkrétan ki is jött, de nem egészen az elvárt formában. Axiálvektor, polárvektor. Nálam a mágnesáram már nem mese, és nem egy elvi dolog, hanem konkrétan ott van, ott KELL lennie, és egészen pontosan olyan amilyennek lennie kell. $e/mc^2 \cdot A \times H$ a megálmódott spintér, és ennek rotációja a mágnesáram. Nem csak úgy oda lett biggyesztve az egyenletbe, hanem megjelenése szükségszerű folyamánya az éterelméletnek! Az éterelméletből következik, hogy akkor a mágnesek körül jelentős éteráramlásnak kell lennie. Gyerekek, mit gondoltok, mi a bánattól vonzza az a szegény mágnes a vasat? Hát éppen a térgörbülettől! Ami az én olvasatomban nem más mint éteráramlás! Na ezen felbuzdulva több napos kísérletbe kezdtem, amolyan jó Olsen módra, kellett hozzá egy kvarcóra, amit a derék Zsolt barátomtól kaptam még évekkal ezelőtt, kellett két ceruzaelem, amit két drót és némi ügyesség segítségével az órához kapcsoltam, és kellett egy jó hangszórómágnes, amit még drága jó apám műtött ki valami nagy vén hangszóróból. Ja és a Nokiám, mint referenciaóra. Nos, először megnéztem hogy a kvarcóra milyen pontos, nos egy nap alatt 9 másodpercet késik (nem pont ezek az adatok de a lényegen ez nem változtat) utána rátettem a mágnes az órára, és úgy 33 órán át mértem a késést. Ha ugyanannyi lett volna, akkor a mágnes bakfittyet sem érne, de nem így történt! A döbbenet pedig az, hogy a várt

késés helyett **sietést** kaptam!!! Ez pedig nem mást jelent, mint hogy a mágnes a megszokott negatív téridőgörbület helyett pozitív téridőgörbületet csinál! Dobó Andor teóriája íme élő testet öltött!! Ma végre megtudtam a pontos adatokat, így ki is tudtam számolni az éter áramlási sebességét. Hát nem semmi ám!! Uszkve per sacc annyi mint 800 kilométer per szekundum! Na gyerekek, tud az a mágnes valamit, nem? Valóságos kis fekete lyuk! Először persze elszámoltam magam és nem osztottam 3600-zal, na abból meg a fénysebesség egyhatoda lett, hát ezen kiakadtam! És ez nem egy számáriummágnes, hanem egy tökkutyamezei kis porvasmágnes! Akkor a számárium mit tud, fénysebességet?? Nade a Deva Premal szép zenéjét hallgatva hirtelen rájöttem hogy BAAAFFFF, nem osztottam 3600-zal!!! Na ilyen egy matematikus élete. Először elkövet minden bakit, aztán kap végre helyes eredményt. Miután már minden egyebet kipróbált.... Na és akkor visszatérve Egelyhez, ő azt írja a Tértehetőban, hogy egy pozitív téridőgörbületű zóna segítségével tudunk energiát termelni. Egy golyó körbe-körbe masírozik, és amikor a pozitív görbületű zónába ér, akkor az ideje felgyorsul, majd amikor kijön, már nagyobb a sebessége, így minden ciklussal több és több energiát kap. Hát gyerekek itt a megoldás! Nem kell más csak egy jó mágnes! És a vicc az, hogy nem vasgolyót kell körbemasíroztatni, mert az rohadtul oda fog ragadni, hanem egy klasszikusan nem mágneses golyót. Itt persze egy kis kitérő: nincs olyan anyag, amelyre ne hatna a mágnes! Fellógattam papírfecnit cérnára, olyan szépen beáll a mágnes irányába hogy öröm nézni! Tehát mondjuk a rézgolyó is mágnesezhető, csak a hatás jóval gyengébb mint a vasgolyónál. Asszem minden feltaláló itt téved. Úgy gondolkodnak, hogy ha mágnes, akkor vas. Mi más? Itt most nem a mágnes anyagára gondolok, hanem arra az anyagra amire a mágnest **hattatom**. (mi hat atom?) Szóval réz. Vagy alumínium. Két mágnest összetettem úgy hogy rézpénz távtartóval. Az így keletkezett részbe ejtve egy alumínium fillért, az lassítva esik le, a mágneses örvényáramok miatt. De hát akkor ez időlassulás! Egy piszok nagy mágnes terében leejtve egy marék fémpénzt, azok lassítva esnek le, mintha a gravitáció legyengült volna! Na íme a mágneses antigravitáció!!! Most persze megint mondhatják, hogy a nemfémek nem fognak lassabban esni. Meg a behasogatott fém se, mert ott az örvényáram kialakulása meg lett akadályozva. Na ja, de ahogy mondtam, mindenre hat a mágnes, csak gyengébben. Tehát a papír is lassul. Egy elég erős mágnes terében pedig jelentős időanomália lép fel! Na íme a Philadelphia-kísérlet magyarázata! Villámcsapás és időanomália, Bermuda Háromszög. Most olvastam az áprilisi Ufőmagazint, hát duzzogok hogy nem jelentem meg, de mindegy, írok majd más lapba is. Egelyék mesélték, hogy a méréseik szerint nincs energianyerés, akárhogy is csúrik csavarják a ketyeréiket. Tőlem kértek tanácsot. Mondtam az ütközést, hát az nem jó mert nem mérhető, rohadtul berezonál az egész mérőrendszer. Pedig az a tuti. Orffyreus gépében is ütközések zajlottak! Most hogy kimértem, hogy mit művel egy mágnes, tuti hogy itt a megoldás. Az ütközések során nagy téridőgörbületek jönnek létre. Ja és kisütöttük azt, hogy Einstein mégis bakizott egy kicsit. Nem is kicsit. Felírta hogy $R_{ik} = \kappa T_{ik}$, aztán rájött, hogy nem tutibon a dolog, mert nem teljesül rá az energiamegmaradás. Emiatt hozzábiggyesztett egy tagot: $R_{ik} + \frac{1}{2} \cdot R \cdot g_{ik} = \kappa \cdot T_{ik}$. Ezzel csak az a baj, hogy ez a hozzábiggyesztett $\frac{1}{2} \cdot R \cdot g_{ik}$ dolog az én éterelméletemből hiányzik. Nálam a dolgok **enélkül** működnek. Egely sejtése: ez a tag nem is kell, és akkor az energiamegmaradás nem egzakt a gravitáció esetén. Mivel érvényes a gravitomágneses analógia, ezért mondhatjuk azt is, hogy az elektromágnességnél sem igaz, és akkor sehol sem igaz! Vákuumban az $\frac{1}{2} \cdot R \cdot g_{ik}$ tag nulla, így ott a turpisság ki se derül. A fekete lyukra kapott két egzakt eredmény, a Svarsild és a Kerr esetén is $T_{ik} = 0$. Miért, gyerekek, a gravitációs térnek nincs energiaimpulzus tenzora?! Nekem ez kezdettől gyanús volt. Valami hiányzik, mégpedig rohadtul. Tavalay felismertem hogy a fekete lyuk legfeltűnőbb jelenségéről, a **jet**ről a Kerr metrika semmit nem mond! A Kerr Béta metrika már igen, de ott meg rot béta = 0, és a GPB műhold szerint ez nem igaz, mert igenis van **drag**. Nade a Hafele Keating mérés is jó, tehát az igazság ha nem is odaát, de a kettő közt van! Drag is van meg rot béta = 0 is van. Akkor viszont az eredeti Einstein egyenletek nem frankók! Húha, fél négy! Ez úgy látszik már szállóige lett nálam! Úgyhogy mára csá! Jó még egy kis korrigálgatás. Vákuumban nem derül ki a turpisság. A sűrű anyagban viszont már van

téridőgörbület, méghozzá pozitív, így ott gyorsabban telik az idő. Az atommagokban kolosszális időanomáliák lehetnek. A Maxwell egyenletekben szerepel az ϵ és a μ tényező. Sehogy se értettem, hogy ez mért kell. Most jöttem rá: mert ott az idő lelassul. Az üveg törésmutatója azért nagyobb, mert a fény lassabban megy benne. Az idő lassul le! (most akkor a sűrű anyagban lassul vagy gyorsul az idő?!) Na tényleg csá, fordulok le a székről! Jó még hadd mahábekkántézzak egy kicsit!

2009-04-02 éjjel 2:05. Hát a poklok elértek engem is. Kikapcsolták a telefonomat, amit a NAGÉV szövetkezet jóvoltából két és fél évig ingyen használhattam. Ők azok, akik a Dodit újra gyártani akarták. Lehet hogy csődbe mentek? Vagy csak rámuntak? Így gyakorlatilag én is csődbe mentem, a magánéletem romokban hever. Még százegynéhány napom van itt. Juditka azzal vigasztal, hogy lássam meg a rossz mögött a jót is. Mert az is van.

Ez a Revalid drágaság, és én, kicsit szomorkásan. Már ekkor éreztem a közelgő rosszat.

Olvasgatom az Egely könyveit, utána számolok mindennek. Számottevő téridőgörbület a mágnesek közelében és a sűrű anyag belsejében van. Az elektrosztatikusan feltöltött műanyagok is idéznek elő téridőgörbületet. Hogy mitől függ, hogy pozitív vagy negatív, azt nem tudom. Lehet hogy nem is lenne szabad ezzel foglalkoznom? Emiatt jött a sok rossz az életembe? De hát én nem akarom önző módon kisajátítani a tudást. Mindent tovább akarok adni. Lehet hogy azt se szabad? Lehet hogy tévedés az egész életem? Nem is vagyok olyan fontos a világnak? Hagynak elpusztulni? Jézus se járt különben, hát mit várjak akkor én? Vagy csak a hitem próbája ez? Ígértem ide régi dolgokat, képeket és szöveget. Na majd legközelebb. Nagyon remélem hogy a rossz is múlandó. Már cukorra, citromra se volt pénzem! Úgy kellett kölcsönkérni drága hugicámtól. Ő sincs jól. Aggódik értem.

2009-04-05 éjjel 1:22 na maradt itt pár sor nekem. Amit utólag betölthetek. Hát, ez volt a legnagyobb mélység legalsó foka, és innen valóban fölfelé visz az út! Ekkora pofon kellett nekem hogy végre felébredjek!!! Minden a tudatban történik, a jó és a rossz is! Mi teremtjük a világunkat, senki más! A felismerés pillanatában semmivé foszlanak az árnyak, és átadják a helyüket a Fénynek, ami a világ igazi lényege! Nincs rossz, gyerekek, nincs olyan hogy rossz!

Ez a Timi, a Juditka, és a gyümölcskaleidoszkóp mandalám.

Juditka is elköltözött, a Kazinczyból a Káldyba. Vitt vagy 2 bőrönd cuccot. Dejóneki!

Nálam a költözés kicsit nagyobb céccóval járna. Így megy ez. Na fél 3, megyek csucsukálni!

2009-04-05 éjjel 1:26 na már egy pár sort pirossal beszúrtam ma. Szóval FELÉBREDTEM!

Végre!!! Juditka nyitotta fel a szememet! Idemásolom a most írt szeretetleveletem amit a nővéremnek írtam. Abból kitűnik a lényeg.

Szia szívem, szeretném neked megköszönni mindazt a jót amit értem tettél. Tudom, nem volt könnyű, mert elvakult voltam, és nem láttam meg azt a hatalmas ajándékot, amit adtál nekem. De most már látom! Tudom hogy sokkal jobb vár rám, mint ami eddig volt. Most már tényleg látom a partot, és nemcsak az árbockosárból! Kérlek bocsásd meg nekem hogy szívtelen voltam veled és elvakult. Tudom, sok szenvedést okoztam neked. De nemcsak te szenvedtél, hanem én is. A szenvedéseink oka a tudatlanság, és egyetlen hatásos ellenszere a tudatváltás. Most már látok, felnyílt a szemem! Isten megmutatta a helyes utat. Juditka képében jelentkezett a Megváltó. Ő most költözött a Kazinczy utcából a Káldy utcába, háromszor jobbat kapott, kevesebb pénzért, (180 helyett 100 ezer per hó) és abból állt a költözése, hogy megfogott két bőröndöt és egyszerűen átsétált. Jó, talán nem egészen így történt, a barátja vitte autóval, kocsikáztak vagy öt percet, de a lényeg ez. És ezzel hatalmas élő példát adott nekem! Ha ez ilyen könnyű, ilyen egyszerű, akkor mi a fenétől félek én?

Eddig nem is érhettem célt, mert téves volt az irány. Ugye mindvégig abban gondolkodtam, hogy a hat millióért csak egy kis koszos lyukat kaphatok, és a cuccom zöme odavész. Frászt! Van más lehetőség is, és ez az albérlet. Nem lesz tulajdonom, de nem is baj. Viszont akkora lakást bérelek, amekkorát csak akarok. Böven jut hely mindennek. Most hogy tudom a helyes irányt, akár napok alatt célt érhetek! Talán éppen ma teszik ki azt a hirdetést, ahova elmegyek, és amelyik a tutifrankó! Asszem ennél szebb szülinapi ajándékot nem is adhatok neked.

Emlékszel amikor azt mondtam hogy az Égiek üzenete szerint nekem nem lehet tulajdonom? És azt is mondták hogy 2010-ig minden adósságomat le kell rendeznem? Nos most, éppen ma kezdődött ez el! Az, hogy a Síp u. 17 a tied lett, az Égiek akarata volt. Így kellett lennie. De én elvakult voltam, és csak egy dolgot tudtam elképzelni, hogy az utcára kerülök, vagy egy szűk lyukba. Ezt hívjuk mi szegénységtudatnak. Amikor valaki csak a béka szemével tudja

látni a világot. Pedig valójában végtelen sok lehetőség van előttem! Szabadon választhatok, a világomat én teremtem, senki más!

Tudod mire jöttem rá? Arra hogy nekem ez a lakás a börtönömmé vált! A cuccom pedig lehúzó ballaszt. A Timi, a Juditka lánya úgy megy Münchenbe, ahogy én az Ibolyához Újpestre! Hát előttem a nagyvilág, Párizs, London, New York, Tokió! Hát mire várok még? Te valóban a legnagyobb ajándékot adtad nekem, a szabadságot! Hálás szívvel köszönöm neked.

Nem lehet tulajdonom, nem lehet lakásom, de bérelni szabad. Hamarosan eljutok oda, hogy minden cuccom az Interneten lesz, és a világ bármely pontjáról elérhetem azt. És akkor én egy kis kézitáskával fogok utazni a nagyvilágban, és nem köt többé semmi sehová!

Praphupáda, a Krishna-Tudat Nemzetközi Szervezetének megalapítója 5 dollárral érkezett meg Amerikába, de egy év múlva már működött a szervezete! Nos ezt a példát akarom én is követni.

Már ma, hétfőn meg akarom kezdeni a valódi munkát. Ehhez a te segítségedre is szükségem lesz, de úgy érzem, ha látod hogy valóban a helyes úton haladok, akkor te örömmel fogsz nekem segíteni. Felhívlak és megbeszéljük a részleteket. Vagy eljössz hozzám. Azt hiszem a múltkori durcán már túl vagyunk, mert okafogyottá vált.

Na szia szívem, köszönöm kedves figyelmedet, és jelentkezem. Miki

Na, szettej – szokunaj. (kb. ezek mennek) Drága hugicám 1973-as szalagját hallgatom. Istennem, milyen szép világ volt az! Beatles, Bee Gees, Led Zeppelin, Uriah Heep. Nem vész kárba semmi. Valami vagy az enyém, és akkor az Égiek is nekem szánták, azért nem veszíthetem el, vagy nem az enyém, és akkor meg azért nem veszíthetem el, mert valójában soha nem volt az enyém! Az emberek zöme illúzióban él. Azt hiszik hogy embertársuk a tulajdonuk lehet, a férjük, feleségük, gyerekük, szeretőjük, vagy akár a kutyájuk. Még egy hangya se lehet a tulajdonunk! A lények egyedül Isten tulajdonai. Nekünk csak útitársaink lehetnek, és az utunk szólhat egy évre vagy száz évre, de egyszer mindenképpen véget ér. És a szabály ez: Aki jön, fogadd szeretettel, aki megy, engedd el szeretettel. Ne kötődj, ne ragaszkodj. A híd arra való, hogy átkelj rajta, nem arra hogy házat építs a közepére. Nem tulajdonunk a gondolataink sem. A feltalálók zöme illúzióban él. Azt hiszik hogy bármi is az övék. Nem ébrednek fel akkor se, ha ugyanazt a találmányt egyidejűleg hatan is feltalálják! Valójában égi adást vesznek! Elsőbbségen vitáznak, ahelyett hogy összefognának. Melyik kakas veszi észre előbb a hajnalt. Hát miattuk kel fel a Nap?! A skizofrének attól szenvednek mert gondolatok jönnek a fejükbe. Ezek nem az ő gondolataik! De így van ezzel minden ember, csak nekik ez nem tűnik fel. Ha felismerem hogy ez nem tőlem van, akkor el tudok különülni tőle, és máris nem bánt annyira! Nincs miért büntudatot érezni. Mivelhogy bűn sincs. A cuccom se az enyém. Csak arra kaptam hogy vigyázzak rá és továbbadjam. De ez a világé, nem az enyém. Az én felelősségem az, hogy célbajuttassam. A festményeimhez se ragaszkodom, elengedem őket, és íme, idén több képet adtam el mint előtte évek alatt! És jobbakat festek, mert nem ragadok bele egy témába, hanem mindig váltok! Mindig újat tanulok. Nem csüngök rajta imádattal, mint régen. Still my guitar, gently weeps . . . ez szól most. Mára pá, mert fél kettő, de felvirrad az új világ hajnala! És akkor minden szép lesz!

(Lesz? Nem, kedvesem. Minden szép. Így, jelen időben. Már most az. És egyre inkább az lesz! Ahogyan ráébredünk a valóság csodálatosságára. Meglátjuk, hogy nem is lehetne szebb.)

2009-04-09 ezúttal 20:38. Gyerekek, muszáj elújságnom a nagy örömhírt: rájöttem az egyik legnagyobb talányra, amit sokan próbáltak már megmagyarázni, de csak csupa sületlenséget mondtak róla, ilyen bozonok, olyan antibozonok, szóval hogy miért van az, hogy a gravitáció az vonzóerő, az elektromágnesség meg lehet vonzó és taszító is. Illetve hogy az egymű tömegek vonzzák egymást, ellenben az egymű töltések és az egymű mágneses pólusok taszítják egymást. Egy előjel hozza létre ezt a különbséget, egy apró, de annál jelentékenyebb kis prűcc az egyenletben, illetve képletben.

A Lorentz faktor a speciális relativitáselméletben: $\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$. Jól figyeljük meg, hogy az előjel negatív. Emiatt hossz **kontrakcióról**, és idő **dilatációról** beszélünk. Ámde én már 84-ben rácsodálkoztam arra, hogy a hidrogénatom energianívói a Dirac egyenlet szerint úgy helyezkednek el, hogy $E = \frac{m \cdot c^2}{\sqrt{1 + \frac{v^2}{c^2}}}$, ahol a v az elektron keringési sebessége az atomban.

Figyeljük meg: A nevezőben az előjel pozitív. Tehát a Lorentz faktor jelentősen módosul.

Egely György és Dobó Andor azt mondja erre, hogy ilyenkor a téridő görbülete pozitív.

Az erő az energia gradiense, és a fenti esetben az erő **pozitív** lesz, tehát **taszító**.

Tudniillik egymű töltésekre.

Ha az eredeti Einstein – féle $E = \frac{m \cdot c^2}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$ képlet gradiensét vesszük, akkor az erő **negatív**

lesz, tehát **vonzó**. Íme, gyerekek, a jelenség egyszerű magyarázata!

Mondtam, hogy nemrég csináltam egy mérést az órával és a mágnessel. Feketén-fehéren azt tapasztaltam, hogy a mágnes az időt gyorsítja, tehát a Lorentz-faktorban az előjel pozitív. Így hossz **dilatációról** és idő **kontrakcióról** beszélhetünk.

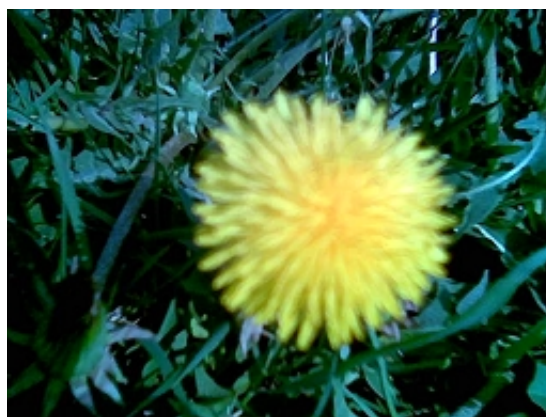
Na, más jó hírem: Drága Marianka verseit bővítettem, hogy feltehessem a MEK-be.

(Google: gajda marianna versei)

100 napom van még. Belenyugodtam abba, hogy el kell költöznöm. Juditka megmutatta, hogy jobb is lehet. Már csak egy milkó kellene az elinduláshoz. Drága jó nővérkém ugyanis az ügyvédi letétbe tett pénzt csak a kiköltözésem **után** adhatja oda. Hát ez gáz. De lehet hogy a sors így akar rávenni, hogy valami nagyon nagy jót tegyek. Támogatót találjak. Lottón is nyerhetek akár, feltéve hogy veszek egy lottót. Ezt ugyanis már egy éve nem teszem. Drága Jucuska karácsonyi CD-jét hallgatom. Bagdi Bella, Karunesh, Deva Premal, Anugama. Két selyemmandit csinállok most, párhuzamosan. Eddig ez a legsikeresebb festészeti stílusom, tudniillik eddig mindet eladtam. Megérte a befektetést. Asszem ma beérem ezzel a kurcetxtel, bájbáj! Ja és meglett a Péntek Szilvi! Ennek nagyon örülök!

2009-04-14 22:20 Ma voltunk Juditkával és a Wolfganggal Újlengyelben, megnézni a Pusztá Csaba farmját. Szép. Sehr schön. Kicsit beszélgettünk is a matekról. Becsületes Játék Szerződés. Nekem ez nem újság. A bizniszen alapuló kapcsolatokat felváltják a szereteten alapuló kapcsolatok. Mármost kölcsönös szeretet, úgy értem. Dobó Andor egy-két írását is nézegettem. A c fénysebesség helyett a k-c mennyiséget használja, ahol k görbületi paraméter.

Így a Lorentz faktorban szereplő $\frac{v^2}{c^2}$ helyett a $\frac{v^2}{k^2 \cdot c^2}$ fog szerepelni. Ezzel csak az a gondom, hogy ha a mágnesnél tapasztalt előjelfordulást is modellezni akarom, akkor azt kell mondjam, hogy a k képzetessé válik, azaz k helyett i-k lesz. Nade akkor helyben vagyunk, maga Dobó Andor is így jellemzi ezt a helyzetet, így bevezeti a 3 féle hiperkomplex számot: a valós, a képzetes, és a nullás, azaz ezeknél $E^2 = 1$, $i^2 = -1$ és $\Omega^2 = 0$ felel meg a hiperbolikus, az elliptikus és az Euklideszi geometriának. Lehet hogy nem pont ezekkel a betűkkel jelöli, akit érdekel megnézheti az Egely Tértechnológia 3-ban. Node ennyi matek elég is mára, jöjjön néhány kép akkor:

Hát először is, elvagyok bűvölve teljesen: Újra ezrével nyílnak a Jucuskavirágok, mint tavaly! Teljesen úgy érzem, hogy egy évet fiatalodtam! Dejó is volt még akkor! Jártam Jucuskához és tele voltam reménnyel! Most meg költözés előtt vagyok, ki tudja mit hoz a holnap. A tavalyi kazettáimat hallgatom a legszívesebben. Amikor az időfüggetlen Bétametriát megfejtettem. De lelkes is voltam akkor! Annyi minden történt azóta! Pici részét írtam csak meg. Csak ebből az egy évből kitelne egy regény. Már tudom is, hogyan fogom folytatni a Magamról-t. Az lesz a címe, hogy [Enter La Lúma](#) – [Kilépés A Fénybe](#). Mert tényleg úgy érzem, hogy valami nagy-nagy sötétségből jöttem én ki. A költözés lesz ennek a kiteljesedése. Aztán – ki tudja. Mindenesetre látom, hogy félelmeim nem voltak egyebek, mint a kisgyermek mumus-képzeltjei. Amikor felragyog a Fény, a félelmek semmivé foszlanak. Csodálatos érzés.

Ezt a két selyemmandit festettem mostanában. Magas jutalmat adok annak aki felfedezi a 3 különbséget a két mandi közt. (felajánlom mondjuk a 3 méter magas meszelőpartvisomat)

Drága Marianka sokat volt nálam, de mostanában kicsit elmaradt, az április sok tekintetben katasztrófa volt. Ugye elvették a telefonomat, meg a költözés. De ez kellett hogy felébredjek. Egy jó laborról ábrándozom. Az Egelynek vannak laborjai, de nem hiszem hogy a szponzorai odaengednek engem. Pedig még görbületmérője is van! Ez két összekapcsolt kvarcóragerátor, amelyeknek a különbségi jelét képezik a gitárhangolók által ismert lebegtetéssel. Ha az egyik kvarcóra egy görbült téridőtartományba kerül, akkor a műszer jelez. Na épp ilyen kell nekem, hogy kimutassam hogy a mágneses és elektromos terekben az idő gyorsul! Kitaláltam, hogy négyféle elektromágneses mező van. Az ismert elektrosztatikus mező: E, ami nem egyéb mint az elektroTIP gyorsulása, az ismert mágneses mező: H, ami az elektroTIP sebességének a rotációja, a szintén ismert, de kellően nem méltatott semleges mező: A, ez azonos a vektorpotenciállal, az pedig nem egyéb mint az elektroTIP sebessége, és végül az Egely által megénekelt spin-mező, ami nálam úgy jelenik meg, hogy $A \times H$. Ennek rotációja adja a mágnesáramot. Ismeretes, hogy egy fémdoboz belsejében nulla az elektromos térerősség, és egy vasdoboz belsejében nulla a mágneses térerősség. Ez a két tér ugyanis árnyékolható. Ellenben a semleges mező nem árnyékolódik, így a vasdoboz belsejében az A vektorpotenciál nullától különbözik! A vektorpotenciál fizikai hatása az, hogy gyorsítja az órákat.

Ez a gyorsító hatás mutatkozik meg a Lorentz faktorban, ami most $\frac{1}{\sqrt{1+\beta^2}}$, az előjele

pozitív, azaz a görbület pozitív, elliptikus. A béta pedig arányos az A-val. $\beta = \frac{e}{m \cdot c^2} \cdot A$.

Gyerekek, ha most sikítoztok hogy már megint matek, akkor nézzetek bele Gennagyij Shipov weblapjába, na az a nem semmi! Uramisten, ezt élő ember a bűdös életben nem fogja érteni! Ha erre akarják felépíteni a jövő éterfizikáját, akkor . . . nade ne bántsunk senkit, nagyon szép az amiket ír, formamezők és spinorok, kovariáns deriválás és hasonlók, de én valami emberközelibbet akarok. Nálam elég ha szorozni és osztani tudsz, jó meg összeadni és kivonni, meg még talán gyököt vonni...

A Gonosz Kis Törpe bennem nem bírja ki hogy ne másoljak ide nektek egy kis részletet a mondott műből, na tényleg csak azért hogy megkíméljelek titeket a weblapkurkászás fölöttébb fáradságos melójától . . .

Translational metric and tetrads

Translational coordinates: x^0, x^1, x^2, x^3 .

The metric signature: $(+ - - -)$.

A translational linear element:

$$ds^2 = \eta_{ab} e^a_i e^b_j dx^i dx^j, \quad \eta_{ab} = \eta^{ab} = \text{diag}(1 - 1 - 1 - 1)$$

The structural equations of the group of translations of the A_4 geometry:

$$\nabla_{[a} \nabla_{b]} x^i = -\Omega_{ab}^{\quad c} \nabla_c x^i.$$

1-form of the tetrad: $e^a = e^a_i dx^i$.

Rotational metric and torsion

Rotational coordinates: $\varphi_1, \varphi_2, \varphi_3, \theta_1, \theta_2, \theta_3$.

Rotational metric: $d\tau^2 = d\chi^b_a d\chi^a_b = T^a_{\quad b} T^b_{\quad a} dx^i dx^j$,

$$d\chi_{ab} = -d\chi_{ba}.$$

The torsion of A_4 geometry: $\Omega_{jk}^{\quad i} = e^i_a e^a_{[k,j]} = \frac{1}{2} e^i_a (e^a_{k,j} - e^a_{j,k})$.

The contorsion tensor of A_4 geometry (the rotational Ricci coefficients):

$$T_{jk}^{\quad i} = -\Omega_{jk}^{\quad i} + g^{im} (g_{js} \Omega_{mk}^{\quad s} + g_{ks} \Omega_{mj}^{\quad s}) = e^i_a \nabla_k e^a_j.$$

1-form of contorsion: $T^a_{\quad b} = T^a_{\quad bc} dx^c = T^a_{\quad bc} e^c$, $T_{(ab)} = 0$.

The structural equations of a rotational group (the matrix indices are discarded): $\nabla_{[k} \nabla_{m]} e^i = \frac{1}{2} R_{km} e^i$, where $R_{km} = 2\nabla_{[m} T_{k]} + [T_m, T_k]$.

Na, hogy tetszik? Tömény agyrém, mi? Ehhez képest én gügyögő csecsemőnyelven írok . . .

Én tanultam egy félév formamezőtant, tanultam a Perjéstől (aki szegény 2004-ben cukorbetegségben meghalt) spinorokat, még twistorokat is, mégse merném azt állítani hogy halvány sejtésem is lenne arról hogy mi áll itt . . . de legalább azt tudom hogy minek kéne itt állnia. Azért az is valami. Szóval olyan [sztalker](#) vagyok, aki ki akarja hozni a hönirt a Zónából, és azt kockáztatja hogy a kedves holmi szép csendben megöli . . . a tudomány azon kevesek osztályrésze lehet csak, akik egy egész életet szentelnek neki, és ennek felét tanulással és beavatással töltik. Én ezen szeretnék változtatni, azt akarom hogy a tudomány mindenkié legyen, ne csak az avatott papok szűk kasztja számára legyen érthető és művelhető! Tudom, mint minden, ez is szélmalomharc. De szerintetek mi a demokrácia ha nem ez? Én nem a kispadról akarok bekiabálni a pályára, ahol a Nagyok rúgják a labdát, hanem én is labdába akarok rúgni, mi több, arról ábrándozok, hogy a döntő gólt éppen én rúgom be! Én nem szidni akarom a tudósokat, hanem velük egyenlő szeretnék lenni. Azt akarom hogy meghallgassanak, mi több, úgy igyák a szavaimat, mint az életadó Elixírt! Most már tényleg ideje lenne meghódítani a médiákat. Ennek ára van: csak a szeretet nyelvén beszélhetek az emberekkel, az emberekről. Senkire nem mondok rosszat. Még akkor se ha én jobban tudom a dolgokat. Én se az ujjamból szoptam, bárki utánam csinálhatja. Én békét akarok teremteni, a szívekben itt belül, és a világban, ott kívül. Srí Chinmoy nagyon szépen megmutatta. Így most, a béke reményével és ígéretével, téled is búcsút veszek, kedves olvasóm. Köszönöm hogy velem tartottál, hogy végigkísértél ezen a csodálatos kalandon. Aminek még nincs vége, sőt a java eztán kezdődik. Belépünk a Fénybe. Enter La Lúma. Isten veled, kívánom hogy a Te életedben is valósuljon meg a Csoda, ahogy az enyémben! [Óm](#).